

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบชุดภาชนะเครื่องเคลือบดินเผาเพื่อการเรียนการสอนทำอาหาร
สำหรับโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกกิ้ง สตูดิโอ
COOKING SETS FOR ABC COOKING STUDIO

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 106246
วันเดือนปี 15 ส.ค. 2553

โครงการออกแบบนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2551/2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุมัติผล

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังอนุมัติให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

.....
คณะบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์.....

ประธานกรรมการ

Udom Batsara

กรรมการ

ADNT

กรรมการ

Udom Batsara

กรรมการ

Udom Batsara

กรรมการ

Udom Batsara

(รศ. นัฐกานทรณ์ รัตนทัตนิยม)

อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	โครงการออกแบบชุดภาชนะเครื่องเคลือบดินเผา	เพื่อการเรียนการสอน
	ทำอาหาร สำหรับโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คุกกิ้ง สตูดิโอ	
	(COOKING SETS FOR ABC COOKING STUDIO)	
ชื่อนักศึกษา	นาย ธิติ เกษแก้ว	รหัสนักศึกษา 47020124
ภาควิชา	ศิลปอุตสาหกรรม	
ปีการศึกษา	2551/2552	

บทคัดย่อ

โรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คุกกิ้ง สตูดิโอ เป็นโรงเรียนสอนทำอาหารรูปแบบใหม่ มีการลงทุนด้วยมูลค่าสูง ได้เปิดดำเนินการมากกว่า 3 ปีแล้ว ตั้งอยู่ที่สยามสแควร์ซอย 1 เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นแหล่งรวมวัยรุ่น และคนวัยทำงาน นอกจากนี้จะมีความแปลกใหม่ในเรื่องของทำเลที่ตั้งที่อยู่ใจกลางแหล่งวัยรุ่นแล้วนั้น โรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คุกกิ้ง สตูดิโอ ยังมีจุดเด่นอยู่ที่ผู้ดำเนินกิจการคือ คุณ สหิต จันทกานนท์ กรรมการผู้จัดการโรงเรียน ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทเกี่ยวกับการจัดทำรายการ และดำเนินรายการสอนทำอาหารทางโทรทัศน์ โดยเป็นทั้งผู้ดำเนินรายการด้วยตนเอง และเป็นผู้อยู่เบื้องหลังการผลิตรายการสอนทำอาหารหลายรายการในประเทศไทย บรรยายการตกแต่งภายในโรงเรียนเน้นการตกแต่งที่ทันสมัย สีสันสดใส และให้ความรู้สึกอบอุ่น สบายตา เพื่อให้ลูกค้าที่มาเรียนมีความรู้สึกเหมือนได้ทำอาหารอยู่ที่บ้าน โดยทางโรงเรียนเน้นกลุ่มลูกค้าวัยรุ่นเป็นหลัก และกลุ่มลูกค้าวัยทำงานเป็นอัตราส่วนรองลงมา การออกแบบชุดภาชนะเพื่อการเรียนการสอนทำอาหาร สำหรับโรงเรียนจึงเป็นการเติมเต็มให้การเรียนการสอนทำอาหารมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เนื่องจากเป็นการออกแบบภาชนะเพื่อการเรียนการสอนโดยตรง พร้อมกับเป็นการเพิ่มความแปลกใหม่ให้กับการเรียนด้วย โดยในการออกแบบได้ออกแบบภาชนะหลายชุด แยกไปตามหน้าที่การใช้งานที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญกับลักษณะการใช้งานตามประเภทต่างๆของอาหาร ความเข้ากันกับลักษณะและบรรยากาศของโรงเรียน ที่เน้นกลุ่มเป้าหมายเป็นวัยรุ่นหรือคนวัยทำงานที่ต้องการรูปแบบของการเรียนทำอาหารที่แปลกใหม่

สรุปผลการออกแบบ

1. นำเอาลักษณะของภาชนะ หรือบรรจุภัณฑ์อาหารสมัยใหม่ ที่มีความทันสมัยสอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นในปัจจุบัน และลักษณะของโรงเรียน มาใช้ในการออกแบบชุดภาชนะต่างๆ โดยได้นำมาออกแบบทั้งในส่วนของรูปทรงภาชนะ ลวดลายบนตัวภาชนะ ตลอดจนลวดลายตกแต่งบนภาชนะ ลักษณะโดยรวมของรูปทรงภาชนะแต่ละชุดจะมีความทันสมัย เหมาะสมกับลักษณะการใช้งาน แต่การตกแต่งด้วยลวดลายจะช่วยแยกแยะภาชนะแต่ละชุดออกจากกันตามหน้าที่ใช้สอย และประเภทของอาหาร ด้วยการแสดงความโดดเด่นของภาชนะแต่ละชุดออกมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. มีการใช้เครื่องเคลือบดินเผาเป็นวัสดุหลัก มีเพียงภาชนะบางชุดที่มีการใช้วัสดุผสมผสานกันระหว่างเครื่องเคลือบดินเผา และไม้ เพื่อแสดงความเป็นเอกลักษณ์ของอาหารในประเภทนั้นๆ

3. ผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่ทำการออกแบบมีรายการดังนี้

3.1 ภาชนะแบ่ง 1 ชุด

ประกอบด้วย

ภาชนะแบ่งสำหรับวัตถุดิบแห้ง 1 แบบ 3 ขนาด 3 ชั้น

ภาชนะแบ่งสำหรับวัตถุดิบน้ำ 1 แบบ 3 ขนาด 3 ชั้น

3.2 ภาชนะอบ 1 แบบ 1 ขนาด 1 ชั้น

หมายเหตุ อาหารประเภทลาซานญา ผักโขมอบชีส มีปริมาณที่ทำต่อครั้งใกล้เคียงกัน สามารถใช้ภาชนะอบขนาดเดียวกัน ร่วมกันได้

3.3 ภาชนะผสม 1 ชุด

ประกอบด้วย

ภาชนะผสมขนาดใหญ่ 1 แบบ 1 ขนาด 1 ชั้น

ภาชนะผสมขนาดเล็ก 1 แบบ 1 ขนาด 1 ชั้น

หมายเหตุ อาหารประเภทยำ และสลัด มีปริมาณวัตถุดิบที่ใช้ แตกต่างกัน จึงเป็นที่มาของภาชนะผสม 2 ขนาด เพื่อให้เหมาะสมกับปริมาณอาหาร

3.4 ภาชนะนำเสนอ

ภาชนะนำเสนออาหาร ไทย - จีน

ภาชนะนำเสนอ สำหรับอาหาร ไทย - จีน 1 แบบ* 1 ขนาด 2 ชั้น

ประเภทแห้ง

ภาชนะนำเสนอ สำหรับอาหาร ไทย - จีน 1 แบบ* 1 ขนาด 2 ชั้น

ประเภทน้ำ

ภาชนะนำเสนอ สำหรับอาหาร ไทย - จีน 1 แบบ* 1 ขนาด 2 ชั้น

ประเภทน้ำจิ้ม

หมายเหตุ 1 แบบ * หมายถึง รูปทรงเดียวกัน แต่การตกแต่งต่างกัน

ภาชนะนำเสนออาหาร ขนมหวานไทย

ภาชนะนำเสนอ สำหรับอาหาร ขนมหวานไทย 1 แบบ 1 ขนาด 1 ชั้น

ประเภทแห้ง

ภาชนะนำเสนอ สำหรับอาหาร ขนมหวานไทย 1 แบบ 1 ขนาด 1 ชั้น

ประเภทน้ำ

ภาชนะนำเสนองานอาหาร ญี่ปุ่น			
ภาชนะนำเสนองาน สำหรับอาหาร ญี่ปุ่น	1 แบบ	1 ขนาด	1 ชั้น
ประเภทแห้ง			
ภาชนะนำเสนองาน สำหรับอาหาร ญี่ปุ่น	1 แบบ	1 ขนาด	1 ชั้น
ประเภทน้ำ			
ภาชนะนำเสนองาน สำหรับอาหาร ญี่ปุ่น	1 แบบ	1 ขนาด	1 ชั้น
ประเภทน้ำจิ้ม			

ภาชนะนำเสนองานอาหาร ตะวันตก			
ภาชนะนำเสนองาน สำหรับอาหาร ตะวันตก	1 แบบ	1 ขนาด	1 ชั้น
ประเภทแห้ง			
ภาชนะนำเสนองาน สำหรับอาหาร ตะวันตก	1 แบบ	1 ขนาด	1 ชั้น
ประเภทน้ำ			
ภาชนะนำเสนองาน สำหรับอาหาร ตะวันตก	1 แบบ	1 ขนาด	1 ชั้น
ประเภทน้ำจิ้ม หรือซอส			

ภาชนะนำเสนองานอาหาร เบเกอรี่			
ภาชนะนำเสนองาน สำหรับอาหาร เบเกอรี่	1 แบบ	1 ขนาด	1 ชั้น
ประเภทชิ้นเดียว			
ภาชนะนำเสนองาน สำหรับอาหาร เบเกอรี่	1 แบบ	1 ขนาด	1 ชั้น
ประเภทชิ้นปอนด์			

หมายเหตุ ภาชนะแบ่ง ภาชนะอบ และภาชนะผสม จะมีรูปทรงกลางๆ ที่สามารถใช้ได้กับการทำอาหารทุกรายการ

- เลือกใช้ดิน PEA ซึ่งเป็นดินในกลุ่ม Semi – Porcelain มีเนื้อดินละเอียด สีขาว เมื่อเผาติดแล้วให้เนื้อภาชนะสีขาวเหมาะแก่การเคลือบสีเพื่อให้เห็นเนื้อดิน รวมทั้งให้สีหลังเคลือบที่สวยงาม
- ผลิตด้วยกรรมวิธีขึ้นรูปชิ้นงานด้วยการหล่อน้ำดิน (Slip Casting) เพื่อความสะดวกในการผลิตชิ้นงานปริมาณมาก
- มีการแกะลายบนตัวตกแต่งบนภาชนะบางชุด
- ตกแต่งภาชนะบางชุดด้วยสีได้เคลือบ
- เคลือบชิ้นงานด้วยเคลือบสี เผาที่อุณหภูมิ 1280 องศาเซลเซียส บรรยากาศการเผาแบบรีดักชั่น
- ตกแต่งภาชนะบางชุดด้วยรูปลอกตามลวดลายที่ออกแบบไว้ และติดรูปลอกที่เป็นตราสัญลักษณ์ของโรงเรียนใต้ภาชนะแต่ละใบให้ครบชุด แล้วจึงเผารูปลอกที่อุณหภูมิ 800 องศาเซลเซียส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

การทำอาหาร เป็นศาสตร์อย่างหนึ่งที่มีมาอย่างช้านาน คู่กับการดำรงชีวิตของมนุษย์ ตั้งแต่การทำอาหารรับประทานเพื่อความอยู่รอด เพื่อประทังความหิว จนพัฒนาต่อมาจนกลายเป็นการปรุงอาหารเพื่อความอร่อย ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ที่เพิ่มมากขึ้น จนถึงปัจจุบันการทำอาหารกลายเป็นศาสตร์แห่งศิลปะแขนงหนึ่ง ที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ และการออกแบบ ให้มีหน้าตา สีสันทให้สวยงามชวนรับประทาน

ปัจจุบันศาสตร์ของการทำอาหาร กำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพราะปัจจุบันการทำอาหารไม่ได้ถูกจำกัดอยู่ภายในครัวเรือนเหมือนแต่ก่อน แต่ได้ถูกเผยแพร่ผ่านสื่อหรือช่องทางต่างๆ หนึ่งในนั้นคือโรงเรียนสอนทำอาหาร สถานที่ซึ่งสอนการทำอาหารหลากหลายประเภท โดยส่วนสำคัญของโรงเรียนสอนทำอาหารนั้น นอกจากสถานที่ บรรยากาศ การเรียนการสอน และผู้สอนแล้ว ภาชนะหรืออุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการเรียนการสอนก็มีส่วนสำคัญ ที่จะช่วยให้การเรียนทำอาหารนั้น มีส่วนของการเตรียม การปรุง และการจัดแสดงอาหาร ที่เป็นระบบ สวยงาม มีความเหมาะสมกับการใช้งาน และเพิ่มความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้เรียน และนี่จึงเป็นที่มาของ “โครงการออกแบบชุดภาชนะเครื่องเคลือบดินเผาสำหรับการเตรียม การปรุง และเพื่อการเสิร์ฟอาหาร สำหรับการเรียนการสอนทำอาหารสำหรับ ABC Cooking Studio “ ซึ่งเป็นการนำเสนอการใช้ชุดภาชนะเครื่องเคลือบดินเผา ที่มีรูปแบบใหม่ แตกต่างจากภาชนะเดิมทั่วไปที่ใช้ในการสอนทำอาหาร ที่จะช่วยส่งเสริมให้โรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกิ้ง สตูดิโอ มีความโดดเด่น และแตกต่างจากโรงเรียนสอนทำอาหารทั่วไปมากขึ้น เป็นชุดภาชนะที่จะตอบสนองไลฟ์สไตล์ของคนรุ่นใหม่ที่สนใจการเรียนทำอาหาร ให้การเรียนทำอาหารมีการเรียนที่ง่ายขึ้น มีแบบแผนมากขึ้น ทำให้การเรียนมีความเพลิดเพลิน สนุกสนานและเป็นการเติมเต็มสุนทรียศาสตร์แห่งการเรียนทำอาหาร ให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ประการแรกขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ที่ได้ให้กำเนิด อบรมเลี้ยงดู ให้โอกาสในการศึกษาหาความรู้ และช่วยเป็นธุระให้ในทุกๆอย่าง รวมถึงความอบอุ่น ความรัก และกำลังใจ ที่มีให้โดยตลอด เป็นความรู้รักอ้อมเอม และดีเอ็นดีใจที่สุดเท่าที่ในชีวิตนี้จะได้รับ มีความรู้สึกซาบซึ้งที่ได้รับสิ่งดี ๆ เหล่านี้มากมาย จนไม่อาจหาถ้อยคำใดมาบรรยายความรู้สึกนี้ได้

ประการที่สองขอขอบพระคุณคุณครู และอาจารย์ทุกท่านตั้งแต่สมัยอนุบาล และประถมที่โรงเรียนสมถวิล ที่อบรมสั่งสอน ให้วิชาความรู้เบื้องต้นเพื่อใช้ในการศึกษาต่อในระดับมัธยม รวมถึงอาจารย์สมัยมัธยมที่โรงเรียนศรีวิกรม์ ที่อบรมบ่มเพาะวิชาความรู้ทั้งในด้านวิชาการ และการเข้าสังคม จนมีความรู้ความสามารถสอบเอนทรานซ์ติด ได้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐ และขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในระดับมหาวิทยาลัยที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้ให้วิชาความรู้ตั้งแต่ปี 1 ถึงปี 5 ความรู้ทุกประการ และสิ่งอื่น ๆ อีกหลายอย่างที่รับจากอาจารย์ทุกท่านที่สถาบันแห่งนี้เป็นสิ่งพิเศษ และมีค่ายิ่ง เป็นความภาคภูมิใจอย่างที่สุดที่ได้ศึกษา และจบการศึกษา ระดับปริญญาตรีที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังแห่งนี้ ขอขอบคุณอาจารย์และบุคลากรทุกท่านที่ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก จ.ลำปาง ที่ให้วิชาความรู้เพิ่มเติมในช่วงที่ไปศึกษาฝึกงานตลอดช่วงเวลาที่ผ่านไป สุดท้ายขอขอบคุณคุณครู และอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนให้วิชาความรู้มาตั้งแต่อนุบาลถึงมหาวิทยาลัยว่า จะขอเก็บความรู้ ความประทับใจ และทุกสิ่งทุกอย่างที่อาจารย์ได้ให้ไว้ตลอดไป และเมื่อมีโอกาสจะถ่ายทอดสิ่งเหล่านี้ให้กับคนรุ่นหลัง หรือคนอื่นๆในสังคมต่อไป เพื่อเป็นการตอบแทนที่ได้รับสิ่งดี ๆ แสนพิเศษเหล่านี้มาจากคุณครู และอาจารย์ทุกท่าน

ประการที่สามขอขอบคุณบุคคลภายนอกทุกท่านที่ได้มีส่วนร่วมในการช่วยให้การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ได้แก่ บุคลากรทุกๆท่านที่โรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี ลูกกิ้ง สตูดิโอ คุณลุง คุณป้า และพี่ๆทุกคนที่โรงงานสันติเซรามิก พี่ที่ร้านรูปโลก พี่ที่ Ceramic R Us Corporation Limited พี่โรงงานไม้ และพี่ที่ร้าน เมสท์ พรินติ้ง แอนด์ ดีไซน์ รวมถึงบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึงที่มีส่วนช่วยในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ขอขอบคุณทุกท่านจากใจจริง

ประการที่สี่ขอขอบคุณเพื่อนๆทุกคนทั้งในสมัยประถม มัธยม และในรั้วมหาวิทยาลัยที่ได้ใช้เวลาสนุกสนานร่วมกัน ได้ไปเที่ยวด้วยกัน ได้ทำงานร่วมกัน และขอบคุณทุกความช่วยเหลือเกื้อกูลที่มีให้กันเสมอมา จะขอจดจำเพื่อนๆทุกคน และช่วงเวลาที่มีความสุขเหล่านั้นไว้ และขอให้ความเป็นเพื่อนของเราคงอยู่ตลอดไป

ประการสุดท้ายขอขอบคุณบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึง และสิ่งที่ดีต่างๆ ที่ได้ผ่านเข้ามาให้ประสบพบเจอในชีวิตนี้

ขอบคุณครับ

ธิตี เกษแก้ว

บริษัท เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอ จำกัด

208,210 ซ.สยามสแควร์ 1 ถ.พระราม 1 แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทร. 0-2254-7266-7, 0-2251-5878 Fax 0-22547266-7 # 11

วันที่ 21 มิถุนายน 2551

เรื่อง สนับสนุนโครงการออกแบบชุดภาชนะเครื่องเคลือบดินเผา เพื่อการเรียนการสอนทำอาหาร สำหรับโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอ

เรียน หัวหน้าภาควิชาศิลปประยุกต์อุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เนื่องด้วย นายชิตี เกษแก้ว นักศึกษาชั้นปีที่ 5 ภาควิชาศิลปประยุกต์อุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ขออนุมัติและการสนับสนุนการทำหัวข้อวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “โครงการออกแบบชุดภาชนะเครื่องเคลือบดินเผา เพื่อการเรียนการสอนทำอาหารสำหรับโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอ” เพื่อการศึกษาในระดับปริญญาตรี ตามหลักสูตรของสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาศิลปประยุกต์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการออกแบบเครื่องเคลือบดินเผา

ทางบริษัท เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอ จำกัด ได้พิจารณาเห็นแล้วว่า “โครงการออกแบบชุดภาชนะเครื่องเคลือบดินเผา เพื่อการเรียนการสอนทำอาหารสำหรับโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอ” เป็นโครงการที่มีประโยชน์เพื่อการศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์ต่อไป บริษัทจึงมีความยินดีให้การสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือทางด้านข้อมูลต่างๆ ที่เป็นแนวทางในการวิเคราะห์การออกแบบ เพื่อใช้ในการศึกษาและใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ จึงเรียนมาเพื่อเห็นสมควรอนุมัติและสนับสนุน โครงการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสหัส จันทกานนท์)

กรรมการผู้จัดการ

บริษัท เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอ จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพประกอบ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	2
ที่มาของโครงการ	3
ปัญหาที่เกิดขึ้น	4
แนวทางการแก้ปัญหา	5
ขอบเขตของโครงการ	6
แนวทางการศึกษาวิจัย	8
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 การค้นคว้าและวิเคราะห์สรุปผลข้อมูล	10
2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอ	11
2.1.1 ประวัติความเป็นมาโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอ	11
2.1.2 นโยบาย และการดำเนินงาน	12
2.1.3 รูปแบบและการตกแต่งภายในโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอ	13
2.1.4 ประเภทของรายการอาหารที่เปิดสอน	17
2.1.5 ประเภทของวัตถุดิบ และเครื่องปรุงที่ใช้ในการเรียนทำอาหาร	25
2.2 ข้อมูลด้านผลิตภัณฑ์เดิมของโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอ	27
2.3 ข้อมูลด้านพฤติกรรมการใช้งานภาชนะของโรงเรียน	40
2.3.1 พฤติกรรมผู้เรียน	40
2.3.2 พฤติกรรมผู้สอน	41
2.4 ข้อมูลด้านผลิตภัณฑ์ทั่วไป	45
o รูปแบบของภาชนะอาหารทั่วไป	
o ขนาดและความจุ	
o ลักษณะการใช้งาน	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	วิเคราะห์และสรุปข้อมูลผลิตภัณฑ์ทั่วไป	64
2.5	ข้อมูลการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับการยศาสตร์	72
2.5.1	ขนาดสัดส่วนของมือที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ	72
2.5.2	ลักษณะการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์	74
2.6	ข้อมูลที่มาของแนวทางการออกแบบ	78
2.6.1	ข้อมูลด้านรูปทรงตามแนวทางการออกแบบ	78
	2.6.1.2 ภาชนะใส่อาหารจากกระดาษ	78
	2.6.1.3 ภาชนะใส่อาหารจากพลาสติก	83
	2.6.1.4 ภาชนะใส่อาหารจากใบตองและใบเตย	85
	2.6.1.5 ภาชนะใส่อาหารจากโลหะ	90
	2.6.1.6 ภาชนะใส่อาหารจากวัสดุสังเคราะห์	91
	วิเคราะห์และสรุปข้อมูลด้านรูปทรง	99
2.6.2	ข้อมูลด้านลวดลาย	105
	2.6.2.1 ประเภทของลวดลาย	109
	2.6.2.2 รูปแบบการจัดวางลวดลายบนผลิตภัณฑ์	111
	2.6.2.3 ลวดลายที่แสดงเอกลักษณ์จีน	115
	2.6.2.4 ลวดลายที่แสดงเอกลักษณ์ไทย	122
	2.6.2.5 ลวดลายที่แสดงเอกลักษณ์ญี่ปุ่น	129
	2.6.2.6 ลวดลายที่แสดงเอกลักษณ์ตะวันตก	135
	2.6.2.7 การจัดวางตำแหน่งสัญลักษณ์บนผลิตภัณฑ์	140
	วิเคราะห์และสรุปข้อมูลด้านลวดลาย	141
2.6.3	ข้อมูลด้านสี	142
	2.6.3.1 อิทธิพลของสี ที่มีต่อการนำเสนออาหาร	142
	2.6.3.2 สีจากการตกแต่งภายในของโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คุกกิ้ง สตูดิโอ	148
	2.6.3.3 สีที่แสดงเอกลักษณ์ตามประเภทได้แก่	151
	o ไทย	
	o จีน	
	o ญี่ปุ่น	
	o ตะวันตก	
	วิเคราะห์และสรุปข้อมูลด้านสี	
2.7	ข้อมูลประเภทเครื่องเคลือบดินเผา กรรมวิธีการผลิตในระบบอุตสาหกรรม	156
2.7.1	ข้อมูลประเภทเครื่องเคลือบดินเผาแบ่งตามเนื้อดิน	156
	o เอิร์ทเทินแวร์ (Earthenware)	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

o สโตนแวร์ (Stoneware)	
o โบนไชนา (Bone China)	
o พอร์ซเลน (Porcelain)	
วิเคราะห์และสรุปข้อมูลประเภทเนื้อดินที่ใช้ในการผลิต	162
2.7.2 ข้อมูลด้านกรรมวิธีการผลิต	163
o การขึ้นรูป	163
- การขึ้นรูปด้วยการหล่อ (Casting Method)	
- การขึ้นรูปแบบใช้โบมีดขึ้นรูปด้านนอก (Jiggering Method)	
- การขึ้นรูปแบบใช้โบมีดขึ้นรูปด้านใน (Jollying Method)	
วิเคราะห์และสรุปข้อมูลประเภทกรรมวิธีการผลิต	171
2.7.3 ข้อมูลด้านกรรมวิธีการตกแต่ง	171
o การตกแต่งสีและลวดลาย	
o การเคลือบ	
วิเคราะห์และสรุปข้อมูลประเภทกรรมวิธีการตกแต่ง	183
บทที่ 3 การพัฒนาการออกแบบ	185
o แบบร่างและการพัฒนาแนวความคิด	
o หุ่นจำลองงานพัฒนาแบบ	
วิเคราะห์และสรุปผลการออกแบบ	208
บทที่ 4 ผลงานขั้นสุดท้าย	
4.1 แบบแสดงรายละเอียด	210
4.2 ขั้นตอนกระบวนการผลิต	251
4.3 ภาพถ่ายผลงานขั้นสุดท้าย	252
บทที่ 5 บทสรุป	262
5.1 สรุปผลการออกแบบ	263
5.2 ข้อเสนอแนะ	264
5.2.1 ข้อเสนอแนะของอาจารย์	264
5.2.2 ข้อเสนอแนะของนักศึกษา	264
บรรณานุกรม	266
ประวัติการศึกษา	267

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญัตราสาร

ตารางที่		หน้า
1	แสดงการจำแนกประเภทของวัตถุดิบ และเครื่องปรุงใช้ในการเรียนทำอาหาร	26
2	ซาม	27
3	ถั่วย	28
4	ซามพลาสติก	28
5	ซามอบ	28
6	ซามผสม	28
7	ซามผสม	29
8	ซาม	29
9	จาน	29
10	จานกลม	29
11	จานกลมขอบสลาย	30
12	จานกลมสีฟ้า	30
13	จานกลมมีลาย	30
14	จานกลมสีเทา	30
15	จานกลมใหญ่สลายดอกไม้	31
16	จานทรงอิสระ	31
17	จานสี่เหลี่ยม	31
18	จานทรงสี่เหลี่ยมยาว	31
19	โหลพลาสติกกลม	32
20	กล่องพลาสติกกลม	32
21	โหลแก้วเล็ก	32
22	โหลแก้วใหญ่	32
23	ตาชั่งเล็ก	33
24	ที่เก็บมีด	33
25	ตะหลิวเทพลอน	33
26	กระชอนเทพลอน	33
27	ที่หนีบ	34
28	ช้อน ส้อม	34
29	เตาแก๊ส	34
30	เขียง	34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

31	ตะแกรง	34
32	ไม้พาย	35
33	ตะกร้อมือ	35
34	ชั้นวาง	35
35	ถ้วยตวงของแห้ง	35
36	ถ้วยตวงของเหลว	36
37	ถาด	36
38	ถาด	36
39	หม้อมีด้ามจับ	36
40	กระทะ	36
41	กระซอน	37
42	แปรงทาขนม	37
43	พิมพ์อบขนม	37
44	พิมพ์อบขนม	37
45	ไม้พาย	37
46	พิมพ์อบขนม	38
47	ไม้นวดแป้ง	38
48	ตะแกรงร่อนแป้ง	38
49	ตะแกรงพักขนม	38
50	เครื่องตีส่วนผสม	39
51	ถาดเค้ก	39
52	เตาอบ	39
53	พิมพ์สำหรับทำเค้ก	39
54	พิมพ์อบพาย	40
55	ส่วนประกอบของจาน และรายละเอียด	45
56	ขนาด และความจุภาชนะ	58
57	วิเคราะห์รูปทรงของภาชนะนำเสนออาหารประเภทแห้ง	65
58	วิเคราะห์รูปทรงของภาชนะนำเสนออาหารประเภทน้ำขลุกขลิก	66
59	วิเคราะห์รูปทรงของภาชนะอบ	67
60	วิเคราะห์รูปทรงของภาชนะแบ่งสำหรับวัตถุดิบแห้ง	68
61	วิเคราะห์รูปทรงของภาชนะแบ่งสำหรับวัตถุดิบน้ำ	69
62	วิเคราะห์รูปทรงของภาชนะนำเสนออาหารประเภทน้ำ	70
63	วิเคราะห์รูปทรงของภาชนะผสม	71
64	ความยาวของฝ่ามือ(A)	72

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

65	ความกว้างของฝ่ามือรวมนิ้วหัวแม่มือ(B)	73
66	ความกว้างของฝ่ามือไม่รวมนิ้วหัวแม่มือ(C)	74
67	ความหนาของฝ่ามือ	74
68	การคลี่คลายรูปทรงจากภาชนะตามแนวทางการออกแบบ	93
69	วิเคราะห์แนวทางการออกแบบรูปทรงของภาชนะแบ่ง	100
70	วิเคราะห์แนวทางการออกแบบรูปทรงของภาชนะอบ	100
71	วิเคราะห์แนวทางการออกแบบรูปทรงของภาชนะผสม	101
72	วิเคราะห์แนวทางการออกแบบรูปทรงภาชนะนำเสนอ อาหารประเภทเบเกอรี่	101
73	วิเคราะห์แนวทางการออกแบบรูปทรงภาชนะนำเสนอ อาหารประเภทขนมไทย	102
74	วิเคราะห์แนวทางการออกแบบรูปทรงภาชนะนำเสนอ อาหารประเภทอาหารไทย	102
75	วิเคราะห์แนวทางการออกแบบรูปทรงภาชนะนำเสนอ อาหารประเภทอาหารจีน	103
76	วิเคราะห์แนวทางการออกแบบรูปทรงภาชนะนำเสนอ อาหารประเภทอาหารตะวันตก	104
77	วิเคราะห์แนวทางการออกแบบรูปทรงของภาชนะนำเสนอ อาหารประเภทอาหารญี่ปุ่น	104
78	วิเคราะห์ประเภทของสีที่ใช้ในการออกแบบ	156
79	วิเคราะห์เนื้อดินที่ใช้ขึ้นรูปภาชนะ	162
80	กรรมวิธีการผลิตที่เหมาะสมกับการขึ้นรูปชิ้นงานตามขอบเขต	171
81	วิเคราะห์ประเภทเคลือบที่จะนำมาใช้เคลือบภาชนะ	184

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	คุณ สหิ์ส จันทกานนท์ กรรมการผู้จัดการ บริษัท เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอจำกัด	11
2	คุณ สหิ์ส จันทกานนท์ สอนทำอาหาร	11
3	ด้านนอกของโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอ	13
4	แสดงบรรยากาศบริเวณทางเข้าด้านหน้าโรงเรียน	14
5	บรรยากาศร้านอาหารบริเวณชั้น 1 Zone a	14
6	บรรยากาศร้านอาหารบริเวณชั้น 1 Zone a	14
7	บรรยากาศร้านอาหารบริเวณชั้นใต้ดิน Zone b	15
8	บรรยากาศร้านอาหารบริเวณชั้นลอย Zone c	15
9	บรรยากาศชั้น 2 ที่เป็นบริเวณสอนทำอาหาร Zone d	16
10	แสดงการจัดภาชนะ และอุปกรณ์พร้อมวัตถุดิบบนโต๊ะเรียน	16
11	แสดงชั้นเก็บภาชนะ อุปกรณ์ และ ส่วนเก็บล้าง Zone d	16
12	แสดงชั้นเก็บวัตถุดิบ และอุปกรณ์	17
13	เลมอนคัพเค้ก	18
14	มัฟฟินบลูเบอร์รี่	18
15	พายผลไม้รวม	19
16	Grilled Salmon	20
17	Tuna Pasta	20
18	Beef Steak & Pepper	21
19	เกี้ยวซ่า (Gyoza)	21
20	พิซซ่าญี่ปุ่น	22
21	ขนมจีนน้ำยา	23
22	ยำใบบัวบกสด	23
23	สตูว์ไก่กอแระ	23
24	หมูย่างกะทิ สูตรโบราณ	24
25	ข้าวบาร์เลย์เปียกมะพร้าวอ่อน	24
26	Berry Smoothy	25
27	แสดงขนาดภาชนะแบ่งสำหรับวัตถุดิบแห้ง	27
28	แสดงขนาดภาชนะแบ่งสำหรับวัตถุดิบน้ำ	27
29	Top view แสดงขนาดโต๊ะที่ใช้ในการสอนทำอาหาร พื้นที่การใช้งาน และตัวอย่างการจัดวางอุปกรณ์	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

30	แสดงการวางภาชนะ และอุปกรณ์บนโต๊ะเรียน	44
31	แสดงการวางภาชนะ และอุปกรณ์บนโต๊ะเรียน	44
32	ภาพตัดขวางแสดงส่วนประกอบสำคัญของจาน	45
33	จานมีขอบ (Rim plate)	46
34	จานมีขอบ (Rim plate)	46
35	จานไม่มีขอบ (Coupe plate)	47
36	จานไม่มีขอบทรงสูง (High coupe plate)	47
37	จานไม่มีขอบทรงเตี้ย (Low coupe plate)	48
38	จานก้นลึก (Deep plate)	48
39	จานขนาดใหญ่ (Platter)	49
40	จานสลัด (Salad plate)	49
41	จานขนมปังและเนย (Bread and butter plate)	50
42	จานซूप (Soup plate)	50
43	จานของหวาน (Dessert plate)	51
44	ชามมีขอบ	51
45	ชามไม่มีขอบ	52
46	ชามสลัด (Salad bowl)	52
47	ชามอาหารธัญพืช (Cereal bowl)	53
48	ชามผลไม้ (Vegetable bowl)	53
49	ชามซूप (Soup bowl) แบบตะวันตก	54
50	ชามซूप (Soup bowl) แบบตะวันออก	54
51	ถ้วยซूप (Soup cup)	55
52	ชามพาสต้า (Pasta bowl)	55
53	ชามทรงปากผาย	56
54	ชามทรงผนังตรง	56
55	ชามทรงโค้งตัว S	56
56	ชามทรงอิสระ	56
57	ชามทรงกลม	56
58	ชามทรงพาราโบล่า	56
59	ชามผสม (Mixing bowl)	57
60	ภาชนะอบ (Ovenware)	57
61	Traditional tableware	60
62	Non-traditional tableware	60
63	Classic dinnerware	61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

64	Casual dinnerware	62
65	Country dinnerware	62
66	Fashion dinnerware	63
67	Seasonal dinnerware	63
68	Modern dinnerware	64
69	แสดงภาพสัดส่วนของมือ และความยาวของฝ่ามือ	72
70	แสดงภาพสัดส่วนของมือ และความกว้างของฝ่ามือรวมนิ้วหัวแม่มือ	73
71	แสดงภาพสัดส่วนของมือ และความกว้างของฝ่ามือไม่รวมนิ้วหัวแม่มือ	73
72	แสดงการใช้มือในการหยิบยก	74
73	แสดงการใช้มือในการหยิบยก	74
74	แสดงการจับยึดด้วยนิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือ	75
75	แสดงการจับยึดด้วยนิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือ	75
76	แสดงการจับยึดกระชับเต็มมือ	75
77	แสดงการจับยึดแบบใช้นิ้วเกี่ยว	76
78	แสดงการจับยึดแบบใช้นิ้วเกี่ยว	76
79	แสดงการใช้นิ้วมือโอบรอบ	77
80	แสดงการใช้นิ้วมือโอบรอบ	77
81	กล่องแฮมเบอร์เกอร์	78
82	กล่องคุกกี้	79
83	กล่องพาย	79
84	กล่องโดนัท	79
85	กล่องถ้วยเตี้ย	80
86	ซองเฟรนช์ฟรายด์	80
87	ถาดใส่อาหารทอด	81
88	ซองใส่อาหารจากกระดาษ	81
89	ซองเครปญี่ปุ่น	81
90	กรวยกระดาษ	82
91	ถ้วยไอศกรีมกระดาษ	82
92	พิมพ์ขนมกระดาษ	83
93	พิมพ์ขนมกระดาษ	83
94	ภาชนะใส่อาหารทำจากพลาสติก	84
95	ภาชนะอาหารญี่ปุ่นทำจากพลาสติก	84
96	ภาชนะอาหารญี่ปุ่นทำจากพลาสติก	84
97	ภาชนะอาหารสำเร็จรูปทำจากพลาสติก	85

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

98	กระทงใบเตยทรงสามเหลี่ยม	86
99	กระทงใบเตยทรงสามเหลี่ยมใส่ขนมตะโก้	86
100	กระทงใบเตยทรงสี่เหลี่ยมใส่ขนมตะโก้	86
101	กระทงมูมใบตองเดี่ยว	87
102	การห่อใบตองทรงเตี้ย หรือการห่อทรงนาง	87
103	การห่อใบตองทรงสูง หรือการห่อทรงพระ	88
104	กระทงใบตองมูมเดี่ยวตุนกัน	88
105	กระทงใบตองสี่มูมปากหยัก	88
106	กระทงใบตองสองมูมตุนกัน	89
107	กระทงใบตองสองมูมท้องแบน	89
108	กระทงใบตองสามมูม	89
109	กระทงใบตองสี่มูม	90
110	กระทงใบตองหกมูม	90
111	ภาชนะใส่อาหารจากอะลูมิเนียม	91
112	ถาดขนมหม้อแกงอะลูมิเนียม	91
113	พิมพ์ขนมจากอะลูมิเนียม	91
114	กล่องโฟมสำหรับใส่อาหาร	92
115	ถ้วยโฟมสำหรับใส่อาหาร	92
116	ถ้วยโฟมสำหรับใส่อาหาร	92
117	ลักษณะลวดลายแบบ Repetition	105
118	ลักษณะลวดลายแบบ Rhythm	106
119	ลักษณะลวดลายแบบ Balance	106
120	ลักษณะลวดลายแบบ Proportion	106
121	ลักษณะลวดลายแบบ Alternation	107
122	ลักษณะลวดลายแบบ Sequence	107
123	ลักษณะลวดลายแบบ Radiation	107
124	ลักษณะลวดลายแบบ Parallelism	108
125	ลักษณะลวดลายแบบ Symmetry	108
126	ลักษณะลวดลายแบบ Contrast	108
127	ลักษณะลวดลายแบบ Emphasis	109
128	ภาชนะตกแต่งด้วยลายโดด (Spot)	110
129	ภาชนะตกแต่งด้วยลายแถบ (Band)	110
130	ภาชนะตกแต่งด้วยลายเต็มพื้นผิว (All-over pattern)	111
131	ภาชนะตกแต่งด้วยลายเดี่ยว และลายแถบ	111

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

132	การวางลายที่ขอบภาพขณะ	112
133	การวางลายตรงกลางภาพขณะ	112
134	การวางลายด้านใดด้านหนึ่งของภาพขณะ	113
135	การวางลายแบบเต็มพื้นที่ของภาพขณะ	113
136	การวางลายกระจายบนภาพขณะ	114
137	การวางลายตามขอบของพื้นที่ตรงกลางของภาพขณะ	114
138	ลวดลายที่เป็นรูปร่างคน	115
139	ลวดลายที่เป็นรูปร่างคน	115
140	ลวดลายของสัตว์ลึกลับ	116
141	ลวดลายมังกร	116
142	ลวดลายมังกร	116
143	ลวดลายนกในความเชื่อ	117
144	ลวดลายนกในความเชื่อ	117
145	ลวดลายหลัก	117
146	ลวดลายหลัก	118
147	ลวดลายหลัก	118
148	ลวดลายหลัก	118
149	ลวดลาย Flowers	118
150	ลวดลายดอกไม้	119
151	ลวดลายดอกไม้	119
152	ลวดลายเมฆ	119
153	ลวดลายเมฆ	120
154	ลวดลายเมฆมงคลบนคบเพลิงโอลิมปิก ปีคี่ 2008	120
155	ลวดลายสัญลักษณ์ของการมีอายุยืนยาว	121
156	ลวดลายนกยูง	121
157	ลวดลายเชือกไร่ปลายน	121
158	ลายกระจิงตาอ้อย	122
159	ลายกระจิงใบเทศ	123
160	ลายกระจิงปริญญาณ	123
161	ลายกระหนก 3 ตัว	124
162	ลายกระหนกเปลว	124
163	ลายกระหนกนารี	124
164	ลายกระหนกใบเทศ	125
165	ลายกระหนกผักกูด	125

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

166	ลายประจำยาม	126
167	ลายพุ่มข้าวบิณฑ์	126
168	ลายเครือเถาหางโต	127
169	ลายรักร้อยดอกไม้	127
170	ลายรักร้อยใบเทศ	127
171	ลายสับประรด	128
172	ภาชนะอาหารไทยลายสับประรด	128
173	ภาชนะอาหารไทยลายสับประรด	128
174	ลายดอกไม้แบบญี่ปุ่น	129
175	ลายดอกไม้แบบญี่ปุ่น	129
176	ลายดอกไม้แบบญี่ปุ่น	129
177	ลายดอกไม้แบบญี่ปุ่น	129
178	ลายดอกไม้แบบญี่ปุ่น	130
179	ลายดอกไม้แบบญี่ปุ่น	130
180	ลาย Sprinkled Cherry Blossoms	130
181	ลาย Japanese plums	130
182	ลาย Seigaiha(Waves from the Blue Ocean)	131
183	ลาย Waves from the blue ocean with Caps	131
184	ลาย Kaminari (Thunderbolts)	132
185	ลาย Manji (Swastikas)	132
186	ลายนกกระเรียน	132
187	ลายนกกระเรียน	132
188	ลายนกกระเรียน	133
189	ลายนกกระเรียน	133
190	ลายนกกระเรียน	133
191	ลายนกกระเรียน	133
192	ลาย Flying Cranes	133
193	ลายโอริกามิ	134
194	ลายโอริกามิ	134
195	ลายโอริกามิ	134
196	ลายโอริกามิ	134
197	ลาย Folded Paper (Origami) Cranes	134
198	ลายประดับ , Greece	135
199	ลายประดับ , Italy	135

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

200	ลายประดับ ประเทศอังกฤษ	136
201	ลายขอบใบไม้ ประเทศกรีซ	136
202	ลายขอบใบไม้ ประเทศเยอรมัน	137
203	ลายขอบใบไม้	137
204	ลายกุหลาบ ประเทศฝรั่งเศส	137
205	ลายบิดเกลียว ประเทศอังกฤษ	138
206	ลายบิดเกลียว ประเทศอังกฤษ	138
207	ลายขด ประเทศกรีซ	139
208	ลายขด ประเทศกรีซ	139
209	ลายขด ประเทศเดนมาร์ก	139
210	ลาย Circles ประเทศกรีซ	140
211	สัญลักษณ์ด้านบนภาชนะ	140
212	สัญลักษณ์ด้านล่างภาชนะ	140
213	ตัวอย่างโทนสีที่ให้ความรู้สึกสดชื่น(Fresh)	144
214	ตัวอย่างโทนสีที่ให้ความรู้สึกอบอุ่น(Warm)	144
215	ตัวอย่างโทนสีที่ให้ความรู้สึกอ่อนหวาน(Sweet)	144
216	ตัวอย่างโทนสีที่ให้ความรู้สึกมีพลัง(Energetic)	145
217	ตัวอย่างโทนสีที่ให้ความรู้สึกสง่างาม(Elegant)	145
218	ตัวอย่างโทนสีที่ให้ความรู้สึกเป็นมิตร(Friendly)	145
219	ตัวอย่างการใช้สีเดี่ยวไล่น้ำหนัก (Monotone)	146
220	ตัวอย่างการใช้สีข้างเคียง (Harmony)	146
221	ตัวอย่างการใช้สีตรงกันข้าม (Contrasts)	146
222	ตัวอย่างการใช้สีตรงกันข้ามสามสี (Traids)	147
223	แสดงโต๊ะเรียนสีเนื้อไม้ ผืนสีฟ้า และพื้นสีขาว	148
224	แสดงโต๊ะเรียนสีเนื้อไม้ สีเขียวอ่อน สีฟ้าอ่อน และเสาสีเงิน	149
225	แสดงเพดานสีขาว ฝาผนังสีขาว ชั้นเก็บของสีขาว ส่วนเก็บล่าง ภาชนะและอุปกรณ์ สีเงิน	149
226	พระพุทธรชินราชสีทองอร่าม	151
227	เรือพระที่นั่งสุพรรณหงส์สีเหลืองทอง	151
228	ผอบทองคำลงยา	152
229	ชুমประตูลีฉีแดง	152
230	โคมจีนสีแดง	153
231	ชุดประจำชาติจีนสีแดง	153
232	บ้านญี่ปุ่นที่ตกแต่งด้วยสีแบบธรรมชาติ	154

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

233	บรรจุภัณฑ์ญี่ปุ่นที่ใช้รูปทรงและสีเลียนแบบไม้ไผ่	154
234	การตกแต่งห้องด้วยโทนสีขาว	155
235	การตกแต่งภายในด้วยโทนสีขาว	155
236	ห้องนอนตกแต่งด้วยโทนสีขาว และสีเหลืองอ่อน	155
237	เครื่องเคลือบดินเผาประเภทเอิร์ทเทนแวร์	157
238	เครื่องเคลือบดินเผาประเภทเอิร์ทเทนแวร์	157
239	เครื่องเคลือบดินเผาประเภทสโตนแวร์	158
240	เครื่องเคลือบดินเผาประเภทสโตนแวร์	158
241	เครื่องเคลือบดินเผาประเภทพอร์ซเลน	159
242	เครื่องเคลือบดินเผาประเภทพอร์ซเลน	160
243	เครื่องเคลือบดินเผาประเภทโบน ไชนา	161
244	เครื่องเคลือบดินเผาประเภทโบน ไชนา	161
245	เครื่องเคลือบดินเผาประเภทโบน ไชนา	161
246	แสดงขั้นตอนการหล่อกลวง	164
247	แสดงขั้นตอนการหล่อตัน	164
248	การขึ้นรูปแบบใช้ใบมีดขึ้นรูปด้านนอก (Jiggering Method)	167
249	การขึ้นรูปแบบใช้ใบมีดขึ้นรูปด้านใน (Jollyng Method)	168
250	เครื่องโรลเลอร์	168
251	เครื่องโรลเลอร์ แบบขึ้นรูปด้านใน	169
252	เครื่องโรลเลอร์ แบบขึ้นรูปด้านนอก	169
253	แสดงการขึ้นรูปแบบใช้ใบมีดขึ้นรูปด้านใน (Jollyng Method)	170
254	แสดงการขึ้นรูปแบบใช้ใบมีดขึ้นรูปด้านใน (Jollyng Method)	170
255	แสดงการขึ้นรูปแบบใช้ใบมีดขึ้นรูปด้านใน (Jollyng Method)	170
256	ชิ้นงานตกแต่งเขียนลวดลายด้วย Cobalt Oxide	173
257	ชิ้นงานตกแต่งด้วยรูปลอก เป็นหนึ่งในวิธีการตกแต่งด้วยสีบนเคลือบ (Overglaze colour)	174
258	ชิ้นงานตกแต่งด้วยการเขียนลายและระบายสีใต้เคลือบ (Underglaze colour)	174
259	ชิ้นงานที่เคลือบตะกั่ว (Lead glaze)	176
260	ชิ้นงานที่เคลือบหินฟันม้า (Feldsparthic glaze)	176
261	ชิ้นงานที่เคลือบขี้เถ้า (Ash glaze)	177
262	ชิ้นงานที่เคลือบเกลือ (Salt glaze)	177
263	ชิ้นงานที่เคลือบน้ำดิน (Slip glaze)	178
264	ชิ้นงานตกแต่งลาย เคลือบใส (Transparent glaze)	178

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

265	ชิ้นงานที่เคลือบทึบ (Opaque glaze)	179
266	ชิ้นงานที่เคลือบด้าน (Matt glaze)	179
267	ชิ้นงานที่เคลือบราน (Crackle glaze)	180
268	ชิ้นงานที่เคลือบผลึก (Crystal glaze)	180
269	ชิ้นงานที่เคลือบมุก (Luster glaze)	181
270	ชิ้นงานตกแต่งด้วยรูปลอกภาพลายเส้น สีเดียว	183
271	ชิ้นงานตกแต่งด้วยรูปลอกภาพโทนกึ่งต่อเนื่องหลายสี	183
272	แบบร่างภาชนะแบ่งแห้งที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 1	186
273	แบบร่างภาชนะแบ่งน้ำที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 1	187
274	แบบร่างภาชนะแบ่งแห้งที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2	188
275	หุ่นจำลองแบบภาชนะแบ่งแห้งที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2	188
276	แบบร่างภาชนะแบ่งน้ำที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2	189
277	หุ่นจำลองแบบภาชนะแบ่งน้ำที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2	189
278	แบบสุดท้ายของภาชนะแบ่งแห้ง	190
279	แบบสุดท้ายของภาชนะแบ่งน้ำ	190
280	แบบร่างภาชนะผสมที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 1	191
281	แบบร่างภาชนะผสมที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2	191
282	หุ่นจำลองแบบภาชนะผสมที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2	191
283	แบบสุดท้ายของภาชนะผสม	192
284	แบบร่างภาชนะอบที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 1	192
285	แบบร่างภาชนะอบที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2	193
286	หุ่นจำลองแบบภาชนะอบที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2	193
287	แบบสุดท้ายของภาชนะอบ	194
288	แบบร่างภาชนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่ที่เลือก ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 1	195
289	แบบร่างภาชนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่ที่เลือก ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2	195
290	หุ่นจำลองแบบภาชนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่ที่เลือก ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2	196
291	แบบสุดท้ายของภาชนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่	196
292	แบบร่างภาชนะนำเสนอขนมไทยชนิดแห้ง – น้ำที่เลือก ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 1	197
293	แบบร่างภาชนะนำเสนอขนมไทยชนิดแห้ง – น้ำที่เลือก ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2	197

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

294	หุ่่นจำลองแบบภาชนะนำเสนอนิยมไทยชนิดแห้ง – น้ำที่เลือก ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2	198
295	แบบสุดท้ายของภาชนะนำเสนองานประเภทขนมไทยชนิดแห้ง – น้ำ	198
296	แบบร่างภาชนะนำเสนองานไทย – จีนชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้มที่เลือก ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 1	199
297	แบบร่างภาชนะนำเสนองานไทย - จีนชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้มที่เลือก ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2	199
298	หุ่่นจำลองแบบภาชนะนำเสนองานไทย-จีนชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้ม ที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2	200
299	แบบสุดท้ายของชุดภาชนะนำเสนองานไทยชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้ม	200
300	แบบสุดท้ายของชุดภาชนะนำเสนองานจีนชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้ม	201
301	แบบร่างภาชนะนำเสนองานญี่ปุ่นชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้มที่เลือก ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 1	201
302	แบบร่างภาชนะนำเสนองานญี่ปุ่นชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้มที่เลือก ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2	202
303	หุ่่นจำลองแบบภาชนะนำเสนองานญี่ปุ่นชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้ม ที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2	202
304	แบบสุดท้ายของชุดภาชนะนำเสนองานญี่ปุ่นชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้ม	203
305	แบบร่างภาชนะนำเสนองานตะวันตกชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้มที่เลือก ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 1	203
306	แบบร่างภาชนะนำเสนองานตะวันตกชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้มที่เลือก ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2	204
307	หุ่่นจำลองแบบภาชนะนำเสนองานตะวันตกชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้ม ที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2	204
308	แบบสุดท้ายของชุดภาชนะนำเสนองานตะวันตก	205
309	ลายบนภาชนะนำเสนองานประเภทเบเกอรี่	206
310	ลายบนภาชนะนำเสนองานไทย	206
311	ลายบนภาชนะนำเสนองานจีน	207
312	ลายบนภาชนะนำเสนองานญี่ปุ่น	207
313	ลายบนภาชนะนำเสนองานตะวันตก	208
314	ชุดภาชนะแบ่งสำหรับวัดฤติบแห้ง	252
315	ชุดภาชนะแบ่งสำหรับวัดฤติบน้ำ	253
316	การใช้งานชุดภาชนะแบ่ง	253
317	ชุดภาชนะผสม	253

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

318	การใช้งานภาชนะผสม	254
319	ภาชนะอบ	254
320	การใช้งานภาชนะอบ	254
321	ชุดภาชนะเสนอบเบเกอรี่	255
322	ชุดภาชนะขนมไทย	255
323	ชุดภาชนะนำเสนอาหารไทย	255
324	การใช้งานภาชนะนำเสนอาหารไทย ประเภทแห้ง	256
325	การใช้งานภาชนะนำเสนอาหารไทย ประเภทน้ำ	256
326	การใช้งานภาชนะนำเสนอาหารไทย ประเภทน้ำจิ้ม	256
327	ชุดภาชนะนำเสนอาหารจีน	257
328	การใช้งานภาชนะนำเสนอาหารจีน ประเภทแห้ง	257
329	การใช้งานภาชนะนำเสนอาหารจีน ประเภทน้ำ	257
330	การใช้งานภาชนะนำเสนอาหารจีน ประเภทน้ำจิ้ม	258
331	ชุดภาชนะนำเสนอาหารญี่ปุ่น	258
332	การใช้งานภาชนะนำเสนอาหารญี่ปุ่น ประเภทแห้ง	258
333	การใช้งานภาชนะนำเสนอาหารญี่ปุ่น ประเภทน้ำ	259
334	การใช้งานภาชนะนำเสนอาหารญี่ปุ่น ประเภทน้ำจิ้ม	259
335	ชุดภาชนะนำเสนอาหารตะวันตก	259
336	ชุดภาชนะนำเสนอาหารตะวันตก ประเภทแห้ง	260
337	ชุดภาชนะนำเสนอาหารตะวันตก ประเภทน้ำ	260
338	ชุดภาชนะนำเสนอาหารตะวันตก ประเภทน้ำจิ้ม	260

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทนำ

การทำอาหาร เป็นศาสตร์อย่างหนึ่งที่มีมาอย่างช้านาน คู่กับการดำรงชีวิตของมนุษย์ ตั้งแต่การทำอาหารรับประทานเพื่อความอยู่รอด หรือเพื่อประทังความหิว จนพัฒนาต่อมาจนกลายเป็นการปรุงอาหารเพื่อความเอร็ดอร่อย ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ที่เพิ่มมากขึ้น จนถึงปัจจุบันการทำอาหารกลายเป็นศาสตร์แห่งศิลปะแขนงหนึ่ง ที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ และการออกแบบ ให้มีหน้าตา สี สันให้สวยงาม ชวนรับประทาน

ปัจจุบันศาสตร์ของการทำอาหาร กำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพราะปัจจุบันการทำอาหารไม่ได้ถูกจำกัดอยู่ภายในครัวเรือนเหมือนแต่สมัยก่อน แต่ได้ถูกเผยแพร่ผ่านสื่อหรือช่องทางต่างๆ หนึ่งในนั้นคือโรงเรียนสอนทำอาหาร สถานที่ซึ่งสอนการทำอาหารหลากหลายประเภท โดยส่วนสำคัญของโรงเรียนสอนทำอาหารนั้น นอกจากสถานที่ บรรยากาศ การเรียนการสอน และผู้สอนแล้ว ภาชนะหรืออุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการเรียนการสอนก็มีส่วนสำคัญ ที่จะช่วยให้การเรียนทำอาหารนั้น มีส่วนของการเตรียม การปรุง และการจัดแสดงอาหาร ที่เป็นระบบ สวยงาม มีความเหมาะสมกับการใช้งาน และเพิ่มความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้เรียนทำอาหาร การออกแบบในส่วนของภาชนะที่ใช้ในการเตรียม การปรุง และการนำเสนอให้สัมพันธ์กับแต่ละประเภทของอาหาร สามารถแสดงเอกลักษณ์หรือบ่งบอกถึงวัฒนธรรมประเพณีของการรับประทานอาหารที่สืบต่อกันมาของแต่ละชาติภาษาได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นผลให้การเรียนทำอาหารนั้นๆเกิดความหมายอันลึกซึ้งและประทับใจแก่ผู้เรียนมากกว่าภาชนะทั่วไป นับเป็นการเพิ่มคุณค่าให้กับการเรียนทำอาหาร มากกว่าการเรียนรู้ในตำราปรุงอาหารอย่างเดียว

ที่มาของโครงการ

โรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกี้ สตูดีโอ ตั้งอยู่ที่ สยามสแควร์ ซอย 1 เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ซึ่งนับว่าบริเวณนี้เป็นแหล่งรวมวัยรุ่น และคนวัยทำงานจำนวนมาก โรงเรียนสอนทำอาหารแห่งนี้มีความแปลกใหม่ในเรื่องของทำเลที่ตั้งที่อยู่ใจกลางแหล่งวัยรุ่น มีจุดเด่นในการดำเนินงานที่สำคัญอยู่ที่การเรียนทำอาหารของ คือ เป็นการเรียนแบบตัวต่อตัวระหว่างผู้เรียน กับผู้สอน ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนทำอาหารที่กำลังเป็นที่นิยมในประเทศไทยญี่ปุ่น มุ่งเน้นที่ความสนุกในการประกอบอาหารในห้องเรียนเป็นสำคัญเป็นความสุขอันเกิดจากการได้ทำ ได้เห็น และได้รับประทาน จากความง่าย และความสนุกที่ได้จากการเรียนทำอาหาร การตกแต่งสถานที่ให้ความรู้สึกอบอุ่น เป็นกันเอง เหมือนเรียนทำอาหารอยู่ที่บ้าน ในเรื่องภาษาที่ใช้ในการเรียน ทางโรงเรียนได้ใช้ภาษามาตรฐานทั่วไปที่มีจำหน่ายในท้องตลาด มีการผสมผสานการใช้งานภาษาที่มีวัสดุแตกต่างกัน ไม่มีการแยกการใช้งานภาษาที่ชัดเจน ทำให้ชุดภาษาขาดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ยากต่อการจดจำในการใช้งาน และไม่ส่งเสริมเอกลักษณ์ของโรงเรียนที่มีความเด่นชัด จากสาเหตุดังกล่าว จึงเป็นที่มาของ “ โครงการออกแบบชุดภาษาเครื่องเคลื่อนดินเผาเพื่อการเรียนการสอนทำอาหาร สำหรับโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกี้ สตูดีโอ ” เป็นการนำเสนอการใช้ชุดภาษาเครื่องเคลื่อนดินเผาที่มีรูปแบบใหม่ แตกต่างจากภาษาเดิมทั่วไปที่ใช้ในการสอนทำอาหารที่จะช่วยส่งเสริมให้โรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกี้ สตูดีโอ มีความโดดเด่น และแตกต่างจากโรงเรียนสอนทำอาหารทั่วไปมากขึ้น เป็นชุดภาษาที่จะตอบสนองวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ที่สนใจการเรียนทำอาหาร ให้การเรียนทำอาหารมีการเรียนที่ง่ายขึ้น มีแบบแผนมากขึ้น ทำให้การเรียนมีความเพลิดเพลิน สนุกสนานและเป็นการเติมเต็มสุนทรียศาสตร์แห่งการเรียนทำอาหาร ให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ปัญหาที่เกิดขึ้น

จากการศึกษาปัญหาจากการใช้ภาชนะร่วมกับอุปกรณ์อื่น ในการเรียนทำอาหาร และ การศึกษาพฤติกรรมการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานภาชนะในแต่ละประเภทของรายการอาหารที่สอน พบปัญหาในด้านการใช้งาน และความงาม ดังนี้

1. ปัญหาด้านการใช้งาน

เนื่องจากการเรียนการสอนทำอาหารที่โรงเรียนสอนทำอาหาร มีความแตกต่างกับการทำอาหารในครัวเรือนทั่วไป กล่าวคือการทำอาหารในครัวเรือนนั้น สามารถใช้ประโยชน์จากพื้นที่หลากหลายตำแหน่งในห้องครัว เช่น โถ๊ะกลาง เคาน์เตอร์ หรือพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ภายในห้องครัว เป็นต้น แต่การทำอาหารที่โรงเรียนสอนทำอาหารนั้น ทุกกิจกรรม ทั้ง การเตรียมวัตถุดิบ การปรุงอาหาร การจัดอาหารใส่ภาชนะเพื่อการนำเสนอ ทุกอย่างจะถูกวางกรอบไว้ และเกิดขึ้นภายในโถ๊ะเรียนตัวเดียวมีเพียงการเก็บล้างเท่านั้นที่ไม่ได้เกิดขึ้นบนโถ๊ะเรียน ดังนั้นการแบ่งพื้นที่ใช้สอย และจัดระบบ ระเบียบต่าง ๆ บนโถ๊ะเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ แต่เนื่องจากการเลือกใช้ภาชนะที่ใช้ในการเรียนของโรงเรียน เป็นการใช้ภาชนะที่หาซื้อได้ตามท้องตลาด ทำให้ไม่สามารถระบุขนาด หรือรูปแบบที่เจาะจงได้ ทำให้ภาชนะที่ใช้มีทั้งความหลากหลาย ในเรื่องรูปแบบ และขนาดสัดส่วน ทำให้การจัดระบบ หรือระเบียบของภาชนะทำได้ยาก ทำให้เหลือพื้นที่การใช้งานน้อยลง ทำให้เกิดอุปสรรคในการเรียนทำอาหาร และในเรื่องภาชนะแบ่งที่ใช้ในขั้นตอนการเตรียมวัตถุดิบในการเรียนทำอาหารนั้น ภาชนะแบ่งเดิม ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีรูปทรงเหมือน หรือคล้ายคลึงกัน ทำให้ไม่สามารถแยกแยะประเภทของภาชนะแบ่งได้ ว่าภาชนะแบ่งใดสำหรับวัตถุดิบชนิดหนึ่ง ภาชนะแบ่งใดสำหรับวัตถุดิบน้ำ ซึ่งควรจะแยกให้ชัดเจน และยังไม่มีการแยกแยะขนาด ตามปริมาณของวัตถุดิบที่ใช้ แต่ประเภท ซึ่งมีปริมาณที่แตกต่างกัน ทำให้ขนาดของภาชนะแบ่ง ไม่สอดคล้อง และไม่เหมาะสมกับปริมาณของวัตถุดิบ ในส่วนของภาชนะนำเสนออาหารนั้น ภาชนะนำเสนออาหารเดิม มีรูปทรง และขนาดที่ไม่เหมาะสม กับการนำเสนออาหาร ภาชนะนำเสนออาหาร จะต้องมีความแตกต่าง กับภาชนะบรรจุอาหารที่สามารถหาซื้อได้ตามท้องตลาด เพราะภาชนะนำเสนออาหารจะต้องทำให้อาหารเด่น สะดุดตา ด้วยขนาด หรือรูปทรงของตัวภาชนะนำเสนออาหาร

2. ปัญหาด้านความงาม

เนื่องจากรูปแบบของภาชนะนำเสนออาหารเดิม เป็นภาชนะที่มีขายทั่วไปตามท้องตลาด ซึ่งเป็นภาชนะที่ไม่สามารถสร้างจุดเด่นให้กับโรงเรียนได้ และภาชนะยังขาดความกลมกลืนกัน ทำให้ขาดเอกลักษณ์ร่วม ที่จะทำให้อันหนึ่งอันเดียวกัน ทำให้ขาดความน่าสนใจ นอกจากนี้ภาชนะนำเสนออาหารเดิม สำหรับอาหารลักษณะแห้ง และลักษณะที่มีน้ำ ในแต่ละประเภทของอาหาร ไม่มีความเข้าชุดกัน ทำให้เกิดความสับสน ในการเลือกใช้งาน

แนวทางการแก้ปัญหา

จากปัญหาที่เกิดขึ้นดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงมีแนวทางการแก้ปัญหา ดังนี้

1. แนวทางการแก้ปัญหาด้านการใช้งาน

ในการแก้ปัญหาด้านการใช้งานเริ่มจากการออกแบบภาชนะให้มีลักษณะของรูปทรงไปในทิศทางเดียวกัน หรือมีความเข้าชุดกัน และตอบสนองการใช้งานต่าง ๆ บนโต๊ะเรียน ในการเรียนทำอาหารได้ครบถ้วน ให้ตัวภาชนะมีส่วนช่วยในการจัดระบบ หรือระเบียบ ให้การใช้งานบนโต๊ะเรียน ให้มีความสะดวก และง่ายในการหยิบใช้ หรือการใช้งานยิ่งขึ้น ออกแบบภาชนะแบ่งที่มีการแยกการใช้งานที่ชัดเจน ออกเป็น ภาชนะแบ่งสำหรับวัตถุดิบแห้ง และภาชนะแบ่งสำหรับวัตถุดิบน้ำ โดยมีรูปทรงแตกต่างกัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจดจำ และแยกแยะได้ ศึกษาปริมาณของวัตถุดิบที่ใช้ในการเรียนการสอนทำอาหาร ในแต่ละประเภท แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ และออกแบบภาชนะแบ่ง แยกตามขนาด โดยขนาดของภาชนะแบ่งจะมีความสอดคล้อง และเหมาะสมกับปริมาณของวัตถุดิบ และออกแบบภาชนะนำเสนออาหารให้มีขนาด หรือรูปทรงที่เหมาะสมกับการจัดตกแต่งอาหารนั้นๆ และช่วยส่งเสริมให้อาหารดูเด่น สวยงาม น่ารับประทาน

2. แนวทางการแก้ปัญหาด้านความงาม

ในการแก้ปัญหาด้านความงามเริ่มจากการ ออกแบบภาชนะนำเสนออาหาร ตามประเภทอาหาร ไทย จีน ญี่ปุ่น และตะวันตก ให้มีความสวยงาม น่าสนใจ โดยภาชนะนำเสนออาหารจะมีเอกลักษณ์ ที่เป็นจุดร่วมกัน แต่แตกต่างกันในรายละเอียดการตกแต่ง และมีความทันสมัย เพื่อให้เข้ากับโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี กูกี้ สตูดีโอ และออกแบบภาชนะนำเสนออาหารในแต่ละประเภทอาหาร ให้มีความเข้าชุดกันคือภาชนะนำเสนออาหารลักษณะแห้ง และภาชนะนำเสนออาหารลักษณะที่มีน้ำ ให้มีความสอดคล้องกัน ทั้งในเรื่องของรูปทรง รวมถึงลวดลายตกแต่ง ตามแต่ละชนิด และประเภทของอาหาร

ขอบเขตของโครงการ

1. ออกแบบชุดภาชนะ เพื่อการเรียนการสอนทำอาหาร สำหรับโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอ ให้มีความกลมกลืนกัน และเหมาะสมกับการใช้งาน โดยมีวัสดุหลักเป็นเครื่องเคลือบดินเผา หรืออาจมีวัสดุอื่นเป็นส่วนประกอบ
2. ออกแบบชุดภาชนะ ให้มีความสอดคล้องกับพฤติกรรมการใช้งานของผู้เรียน และ ผู้สอนทำอาหาร
3. ออกแบบชุดภาชนะ ให้มีความสอดคล้องพื้นที่การใช้งาน ของโต๊ะเรียน ที่ใช้ในการเรียนการสอนทำอาหาร
4. ออกแบบภาชนะให้เกิดความเหมาะสมตรงตามการใช้งาน แต่สละประเภท ใน การเรียน การสอนทำอาหาร
5. การออกแบบชุดภาชนะนี้ไม่ได้รวมภาชนะสำหรับการใช้งานกับอาหารประเภท เครื่องดื่มเนื่องจาก มีภาชนะที่เป็นวัสดุอื่นที่มีความเหมาะสมกว่า

ภาชนะแบ่ง

ประกอบด้วย

ภาชนะแบ่งสำหรับวัดถุดิบแห้ง 1 ชุด 1 แบบ 3 ขนาด 3 ชั้น

ภาชนะแบ่งสำหรับวัดถุดิบน้ำ 1 ชุด 1 แบบ 3 ขนาด 3 ชั้น

ภาชนะอบ

1 ชุด 1 แบบ 1 ขนาด 1 ชั้น
 หมายเหตุ อาหารประเภทลาซานญา ผักโขมอบชีส มีปริมาณที่ทำต่อครั้งใกล้เคียงกัน สามารถใช้ภาชนะอบขนาดเดียวกัน ร่วมกันได้

ภาชนะผสม

1 ชุด 1 แบบ 2 ขนาด 2 ชั้น
 หมายเหตุ อาหารประเภทยำ และสลัด มีปริมาณวัดถุดิบที่ใช้ แตกต่างกัน จึงเป็นที่มาของภาชนะผสม 2 ขนาด เพื่อให้เหมาะสมกับปริมาณอาหาร

ภาชนะนำเสนอ

ภาชนะนำเสนออาหาร ไทย – จีน

ภาชนะนำเสนอ สำหรับอาหาร ไทย – จีน 1 แบบ* 1 ขนาด 2 ชั้น
 ประเภทแห้ง

ภาชนะนำเสนอ สำหรับอาหาร ไทย – จีน 1 แบบ* 1 ขนาด 2 ชั้น
 ประเภทน้ำ

ภาชนะนำเสนอ สำหรับอาหาร ไทย - จีน 1 แบบ* 1 ขนาด 2 ชั้น
 ประเภทน้ำจิ้ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเหตุ 1 แบบ * หมายถึง รูปทรงเดียวกัน แต่การตกแต่งต่างกัน

ภาชนะนำเสนออาหาร ขนมหวานไทย

ภาชนะนำเสนอ สำหรับอาหาร ขนมหวานไทย 1 แบบ 1 ขนาด 1 ชั้น
ประเภทแห้ง

ภาชนะนำเสนอ สำหรับอาหาร ขนมหวานไทย 1 แบบ 1 ขนาด 1 ชั้น
ประเภทน้ำ

ภาชนะนำเสนออาหาร ญี่ปุ่น

ภาชนะนำเสนอ สำหรับอาหาร ญี่ปุ่น 1 แบบ 1 ขนาด 1 ชั้น
ประเภทแห้ง

ภาชนะนำเสนอ สำหรับอาหาร ญี่ปุ่น 1 แบบ 1 ขนาด 1 ชั้น
ประเภทน้ำ

ภาชนะนำเสนอ สำหรับอาหาร ญี่ปุ่น 1 แบบ 1 ขนาด 1 ชั้น
ประเภทน้ำจิ้ม

ภาชนะนำเสนออาหาร ตะวันตก

ภาชนะนำเสนอ สำหรับอาหาร ตะวันตก 1 แบบ 1 ขนาด 1 ชั้น
ประเภทแห้ง

ภาชนะนำเสนอ สำหรับอาหาร ตะวันตก 1 แบบ 1 ขนาด 1 ชั้น
ประเภทน้ำ

ภาชนะนำเสนอ สำหรับอาหาร ตะวันตก 1 แบบ 1 ขนาด 1 ชั้น
ประเภทน้ำจิ้ม หรือซอส

ภาชนะนำเสนออาหาร เบเกอรี่

ภาชนะนำเสนอ สำหรับอาหาร เบเกอรี่ 1 แบบ 1 ขนาด 1 ชั้น
ประเภทชิ้นเดี่ยว

ภาชนะนำเสนอ สำหรับอาหาร เบเกอรี่ 1 แบบ 1 ขนาด 1 ชั้น
ประเภทชิ้นปอนด์

หมายเหตุ ภาชนะแบ่ง ภาชนะอบ และภาชนะผสม จะมีรูปทรงกลางๆ ที่สามารถใช้ได้กับ
การทำอาหารทุกรายการ

แนวทางการศึกษาวิจัย

1. ศึกษาความแตกต่างระหว่างการใช้ภาชนะ อุปกรณ์ และพื้นที่ใช้สอยในการ ทำอาหาร ระหว่างการทำอาหารในครัวเรือน กับการทำอาหารในการเรียนการสอนทำอาหาร ที่โรงเรียนสอนทำอาหาร
2. ศึกษาขั้นตอนการเรียนการสอนทำอาหาร อุปกรณ์ และภาชนะที่ใช้
3. ศึกษาพฤติกรรมกรเรียนการทำอาหารที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานภาชนะ
4. ศึกษารูปแบบภาชนะเดิมของโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คุกกิ้ง สตูดิโอ
5. ศึกษารูปแบบภาชนะข้างเคียงที่มีขายอยู่ในท้องตลาด
6. ศึกษาประวัติ นโยบาย และแผนงานในอนาคต ของโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบี ซี คุกกิ้ง สตูดิโอ
7. ศึกษาแนวทางการออกแบบ
8. ศึกษาวัสดุ และกรรมวิธีการผลิตที่เป็นไปได้จริงในประเทศไทย
9. ศึกษาความเป็นไปได้ในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ชุมชนตระหนักรู้เรื่องเคลือบดินเผา เพื่อการเรียนรู้การสอนทำอาหาร ที่สอดคล้องกับนโยบาย และแนวทางการดำเนินงานของโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คุกกิ้ง สตูดิโอ
2. ชุมชนตระหนักรู้เรื่องเคลือบดินเผา เพื่อการเรียนรู้การสอนทำอาหาร ที่แสดงออกถึงเอกลักษณ์ของโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คุกกิ้ง สตูดิโอ เพื่อสร้างความประทับใจแก่ผู้เรียน
3. ชุมชนตระหนักรู้เรื่องเคลือบดินเผา เพื่อการเรียนรู้การสอนทำอาหาร ที่เหมาะสมกับรูปแบบการใช้งาน ในการเรียนรู้การสอนทำอาหาร
4. เป็นการส่งเสริมทางด้านงานออกแบบ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบดินเผาภายในประเทศ
5. เป็นการส่งเสริมให้เกิดการจ้างงาน และสร้างรายได้ให้กับคนในชาติ ส่งผลให้ลดการนำเข้าผลิตภัณฑ์จากต่างประเทศ
6. เป็นการนำความรู้ ความสามารถ ทักษะในการออกแบบ และประสบการณ์ตลอดระยะเวลาที่ได้ศึกษา และฝึกงาน มาใช้ในกระบวนการปฏิบัติงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์สรุปผลข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกกิง สตูดิโอ

2.1.1 ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกกิง สตูดิโอ

โรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกกิง สตูดิโอ เป็นโรงเรียนสอนทำอาหารรูปแบบใหม่ พร้อมด้วยการลงทุนมูลค่าสูง และได้เปิดดำเนินการมากกว่า 3 ปีแล้ว ตั้งอยู่ที่สยามสแควร์ซอย 1 เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นแหล่งรวมวัยรุ่น และคนวัยทำงาน โรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกกิง สตูดิโอ นอกจากจะมีความแปลกใหม่ในเรื่องของทำเลที่ตั้งที่อยู่ใจกลางแหล่งวัยรุ่นแล้วนั้น ยังมีจุดเด่นอยู่ที่ผู้ดำเนินการคือ คุณ สหัท จันทกานนท์ กรรมการผู้จัดการโรงเรียน ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทเกี่ยวกับการจัดทำรายการ และดำเนินรายการสอนทำอาหารทางโทรทัศน์ โดยเป็นทั้งผู้ดำเนินรายการด้วยตนเอง และเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังการผลิตรายการสอนทำอาหารหลายรายการในประเทศไทย

ภาพที่ 2 คุณ สหัท จันทกานนท์ สอนทำอาหาร

ที่มา : http://bp1.blogger.com/_P5vazic8rkE/R1PaaGpgYMI

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณ สหัท จันทกานนท์ มีความสนใจในการทำอาหารมาตั้งแต่เด็ก เมื่อได้มีโอกาสร่วมคิดออกแบบรายการที่เกี่ยวกับการทำอาหาร หรือเรียกว่าการทำอาหารเพื่อการถ่ายทำ จึงเกิดความคิดที่จะเปิดกิจการเป็นโรงเรียนสอนการทำอาหารแห่งแรกขึ้น โดยอาศัยจากประสบการณ์ด้านการดำเนินรายการสอนทำอาหาร ประกอบกับเป็นความใฝ่ฝันที่อยากทำงานที่เกี่ยวกับอาหารมาก่อน จึงเกิดเป็นโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คุกกิง สตูดิโอ ที่มีวัตถุประสงค์ให้เด็กวัยรุ่นย่านสยามสแควร์ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เน้นการตกแต่งสถานที่ให้รู้สึกเหมือนอยู่บ้าน อบอุ่น ผู้ร่วมเรียนเปรียบเสมือนคนในครอบครัวเดียวกัน

2.1.2 นโยบาย และการดำเนินงาน

โรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คุกกิง สตูดิโอ มีจุดเด่นในการดำเนินงานที่สำคัญอยู่ที่การเรียนทำอาหารของที่นี่ คือ เป็นการเรียนแบบตัวต่อตัวระหว่างผู้เรียน กับผู้สอน ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนทำอาหารที่กำลังเป็นที่นิยมในประเทศญี่ปุ่น และอีกจุดเด่นหนึ่งของโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คุกกิง สตูดิโอ คือการเน้นที่ความสนุกในการประกอบอาหารในห้องเรียนเป็นสำคัญ เริ่มจากความง่ายในการในการจัดเตรียมวัตถุดิบและยังเป็นความสุขอันเกิดจากการได้เห็น ได้ทำ และได้รับประทาน โดยเมื่อจบขั้นตอนการเรียนแล้วสามารถทำได้จริง เมื่อผู้เรียนทำอาหารเสร็จแล้วสามารถเลือกที่จะนั่งรับประทานที่โรงเรียนหรือนำกลับไปฝากคนที่บ้านก็ได้

โรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คุกกิง สตูดิโอ ต้องการให้คนที่มาเรียนทำอาหารมีความรู้สึกว่าการทำอาหารก็เป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่น่าสนใจ เหมือนกับการเรียนวาดรูป หรือการเรียนดนตรี ด้วยขั้นตอนที่ประณีตละเอียดอ่อนของการทำอาหาร ทุกอย่างเป็นศิลปะ นับตั้งแต่การปรุง การจัดลำดับก่อนหลัง การจัดวาง ต้องอาศัยสมาธิ และความคิดสร้างสรรค์ประกอบกัน

ภาพของโรงเรียนสอนทำอาหารหลายแห่งที่หลาย ๆ คนคุ้นเคยโดยทั่วไป ยังห่างไกลกลุ่มเป้าหมายที่เป็นวัยรุ่น แต่ที่โรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คุกกิง สตูดิโอ เป็นโรงเรียนสอนทำอาหารแนวใหม่ โดยเน้นการทำอาหารอย่างสนุกสนาน ภายใต้แนวคิด อร่อย ง่าย และสนุก เป็นการใช้เวลาว่างกับการทำอาหารในแบบที่ชอบ โดยจะมีผู้สอนคอยแนะนำขั้นตอนในการทำให้ ซึ่งที่โรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คุกกิง สตูดิโอ ใช้ผู้สอนที่เป็นวัยรุ่น เพื่อจะเข้าถึงกลุ่มลูกค้าวัยรุ่นได้เป็นอย่างดี โดยกลุ่มลูกค้าหลักจะเป็นกลุ่มวัยรุ่นมีอายุประมาณ 12 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละประมาณ 60 – 65 ของผู้มาเรียน เป็นกลุ่มลูกค้าอายุ 21 – 35 ปี เป็นสัดส่วนที่ลดลงมา และอายุ 35 ปีขึ้นไปเป็นกลุ่มลูกค้าที่น้อยที่สุด

การรองรับกลุ่มเป้าหมายโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คุกกิง สตูดิโอ ไม่ได้มองเพียงวัยรุ่นที่สนใจมาเรียนทำอาหารเท่านั้น หากยังรวมถึงกลุ่มทัวร์ บรรดาแฟนคลับของศิลปินดารารองรับงานเปิดตัวอัลบั้มเพลง การจัดงานเลี้ยง และการจัดกิจกรรมเปิดตัวสินค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอ ยังมีแผนงานในอนาคตว่าต่อไปจะขยายธุรกิจในรูปแบบแฟรนไชส์ (Franchise) เพื่อให้คนกลุ่มใหญ่ได้เข้าถึงแนวคิด และเป้าหมายเดียวกัน จะทำให้โรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอ เป็นที่รู้จัก และจะมีการพัฒนาร่วมกันไปกับตัวแทนที่เป็นเครือข่ายแฟรนไชส์ โดยมีการวางแผนขยายแฟรนไชส์ไปยังจังหวัดขนาดใหญ่ทั้งหมดทั่วประเทศ เช่น เชียงใหม่ ขอนแก่น และสงขลา เป็นต้น โดยหลักการผู้ซื้อแฟรนไชส์อาจจะมีแค่สถานที่ ส่วนการตกแต่ง การสนับสนุนผู้ฝึกสอน และสูตรอาหาร เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอ จะเป็นผู้รับผิดชอบ โดยเปิดขยายแฟรนไชส์ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ แต่ต้องขยายอย่างมีคุณภาพ

2.1.3 รูปแบบและการตกแต่งภายในโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอ

โรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอ ได้แบ่งพื้นที่ใช้สอยแตกต่างกันออกไปในแต่ละชั้น และในแต่ละชั้นเองนั้นได้มีการแบ่งเป็นบริเวณ (Zone) อย่างชัดเจน

ภาพที่ 3 ด้านนอกของโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอ

ที่มา : www.thaifranchisecenter.com

โดยชั้นที่หนึ่ง หรือชั้นล่างสุดนั้นเป็นร้านอาหาร together we eat ซึ่งอยู่ในความดูแลของ เอบีซี คูกิ่งสตูดิโอ เป็นร้านอาหารที่มีเมนูอาหารบริการหลากหลาย หลายเมนูก็เป็นเมนูอาหารที่ เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอ เปิดสอนด้วย ภายในร้านอาหาร together we eat นั้นเมื่อได้เข้ามาแล้ว จะรู้สึกเหมือนได้ก้าวเข้ามาในมุมหนึ่งของบ้านที่ทันสมัย สดใส และอบอุ่น มีมุมนั่งรับประทานอาหาร ที่ใช้เก้าอี้โซฟา เหมือนว่าเป็นมุมรับแขกของเจ้าของบ้าน โดยในส่วนของร้านอาหารนี้ ได้มีการแบ่งเป็นบริเวณ (Zone) ใช้งานต่างๆทั้งหมด 3 ส่วน ดังนี้

2.1.3.1 Zone a ส่วนของร้านอาหารชั้นที่ 1 ติดกับประตูทางเข้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4 แสดงบรรยากาศบริเวณทางเข้าด้านหน้าโรงเรียน
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

ภาพที่ 5 บรรยากาศร้านอาหารบริเวณชั้น 1 Zone a
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

ภาพที่ 6 บรรยากาศร้านอาหารบริเวณชั้น 1 Zone a
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3.2 Zone b เป็นส่วนของร้านอาหารที่อยู่ใต้ดิน ต้องเดินลงบันได จาก Zone a ลงไป

ภาพที่ 7 บรรยากาศร้านอาหารบริเวณชั้นใต้ดิน Zone b

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

2.1.3.3 Zone c เป็นส่วนของร้านอาหารที่อยู่ชั้นลอย เป็นห้องรับประทานอาหารขนาดใหญ่ ต้องขึ้นบันไดมาจาก Zone a

ภาพที่ 8 บรรยากาศร้านอาหารบริเวณชั้นลอย Zone c

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

ชั้น 2 เป็นชั้นที่ใช้สอนการทำอาหารของโรงเรียนสอนทำอาหาร เอมีซี ลูกกิ้งสตูดิโอ โดยความรู้สึกก็จะเหมือนอยู่ในห้องครัวของบ้านที่ทันสมัย มีสีสดใส แต่ก็ยังแฝงความเป็นธรรมชาติเข้าไป เพื่อให้บรรยากาศดูนุ่มนวลขึ้น ด้วยการตกแต่งภายในด้วยสีที่สดใส โทนสว่าง แต่ไม่ฉูดฉาด เครื่องเรือนที่มีสีผสมพื้นผิวไม้ ชวนให้ดูสะอาดตา แต่ก็ไม่ได้โล่งจนเกินไป แบ่งบริเวณ (Zone) การใช้งานออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

2.1.3.4 Zone d ส่วนของพื้นที่การใช้สอยสำหรับเรียนทำอาหาร อ่างเก็บล้าง และชั้นเก็บภาชนะ และอุปกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 9 บรรยากาศชั้น 2 ที่เป็นบริเวณสอนทำอาหาร Zone d

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

ภาพที่ 10 แสดงการจัดภาชนะ และอุปกรณ์พร้อมวัตถุดิบบนโต๊ะเรียน

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

ภาพที่ 11 แสดงชั้นเก็บภาชนะ อุปกรณ์ และ ส่วนเก็บล้าง Zone d

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

2.1.3.5 Zone e เป็นส่วนของพื้นที่จัดเก็บวัตถุดิบ และอุปกรณ์ด้านใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 12 แสดงชั้นเก็บวัตถุดิบ และอุปกรณ์
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

ในส่วนของชั้นที่ 3 นั้นจะเป็นสตูดิโอไว้ถ่ายทำรายการโทรทัศน์ และชั้นที่ 4 เป็นส่วนที่กำลังดำเนินการเป็นห้องฝึก พร้อมบริการอาหารเช้า

2.1.4 ประเภทของรายการอาหารที่เปิดสอน

รายการอาหารที่โรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกิ่ง สตูดิโอ เปิดสอน สามารถแบ่งได้เป็น 7 ประเภท ดังนี้

2.1.4.1 ประเภทเบเกอรี่ (Bakery) อาหารประเภทเบเกอรี่ที่ทางโรงเรียน เปิดสอนมีหลากหลายชนิด และมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป สามารถจัดแบ่งเป็นชนิดหลักๆ ได้แก่

- คูกี้ (Cookie) มีลักษณะเป็นชิ้นขนาดเล็ก แบน
- คัพเค้ก (Cup cake) มีลักษณะเป็นเค้กชิ้นเดียวขนาดเล็ก
- เค้ก (Cake) มีลักษณะเป็นชั้นปอนด์ตามแบบพิมพ์ แล้วจึงตัดแบ่งเป็น ชิ้นขนาดเล็กเมื่อต้องการจัดใส่ภาชนะ เพื่อรับประทาน
- บราวน์ (Brownie) มีลักษณะเป็นชั้นเดียว สีน้ำตาลช็อคโกแล็ต
- มัฟฟิน (Muffin) มีลักษณะเป็นชั้นเดียว ขนาดใกล้เคียงกับ คัพ เค้ก
- พาย (Pie) มีทั้งลักษณะที่เป็นชั้นเดียว และลักษณะที่เป็นชั้นปอนด์ตามแบบพิมพ์ แล้วจึงตัดแบ่งเป็นชิ้นขนาดเล็ก เมื่อต้องการจัดใส่ภาชนะ เพื่อรับประทาน

รายการอาหารที่เปิดสอนประเภทเบเกอรี่มีดังนี้

1. ดับเบิ้ลริชคูกี้	18. เค้กส้ม
2. ช็อคชิปคูกี้	19. เค้กกล้วยหอม และอัลมอนต์
3. มัฟฟินบลูเบอร์รี่	20. เค้กเนยสด
4. มัฟฟินกล้วยหอม	21. เค้กช็อคโกแล็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ดับเบิลช็อคชิปมัฟฟิน	22. เค้กช็อคโกแลตมูส
6. บราวนี่หน้ากรอบ	23. ทiramisu เชียว
7. ช็อคโกแลตชีสเค้กบราวนี่	24. บอสตันครีมพาย
8. ครีมชีสบราวนี่	25. คีย์ไลม์พาย
9. พัตช์บราวนี่	26. พายแอปเปิ้ล
10. แพนเค้กโยเกิร์ต	27. พายเค้กกล้วยหอม ครีมชีส
11. เอแคลร์	28. พายบลูเบอร์รี่โอรีโอ
12. เค้กตีสังกา	29. ทาร์ตเลมอน
13. เค้กนมเย็น	30. ชีสเค้กต้นตำรับ
14. เค้กแครอท	31. แพนนาคอตตาร้อยติ
15. เค้กลูกพรุน	32. ออร์ชาดไทรเฟิล
16. เค้กเลมอน	33. พายผลไม้รวม
17. เลมอนคัพเค้ก	34. พายคัสตาร์ดช็อคโกแล็ต
และกล้วยหอม

ภาพที่ 13 เลมอนคัพเค้ก

ที่มา : เอกสารภาพเผยแพร่โรงเรียนสอนทำอาหาร เอเชีย ภูเก็ต สตุติโอ พ.ศ. 2551

ภาพที่ 14 มัฟฟินบลูเบอร์รี่

ที่มา : เอกสารภาพเผยแพร่โรงเรียนสอนทำอาหาร เอเชีย ภูเก็ต สตุติโอ พ.ศ. 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 15 พายผลไม้รวม

ที่มา : เอกสารภาพเผยแพร่โรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี ทุกกิ่ง สตูดิโอ พ.ศ. 2551

2.1.4.2 ประเภทอาหารจีน อาหารประเภทอาหารจีน ที่ทางโรงเรียนเปิดสอนมีหลากหลายชนิด และมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป สามารถจัดแบ่งเป็นชนิดหลักๆ ได้แก่

- อาหารที่มีลักษณะแห้ง เช่น ข้าวผัด ข้าวอบ อาหารทอด
- อาหารที่มีลักษณะมีน้ำขลุกขลิก เช่น เก๋อบน้ำแดง ผัดเปรี้ยวหวาน

รายการอาหารที่เปิดสอนประเภทอาหารจีนมีดังนี้

1. ข้าวอบใบมะพร้าว	7. กุ้งทอดหน้าปู
2. ข้าวอบเผือก	8. หมูผัดเปรี้ยวหวาน
3. ข้าวผัดไข่สไตล์ฮ่องกง	9. เก๋อบน้ำแดง
4. ข้าวผัดกุ้ง	10. สเต็กไข่น้ำทาวน
5. ผัดเปรี้ยวหวาน	11. กุ้งอบวุ้นเส้น
6. เนื้อฮ่องกงยอดผัก	12. ปีกไก่เหล้าแดง

2.1.4.3 ประเภทอาหารตะวันตก อาหารประเภทอาหารตะวันตก ที่ทางโรงเรียนเปิดสอนมีหลากหลายชนิด และมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป สามารถจัดแบ่งเป็นชนิดหลักๆ ได้แก่

- อาหารที่มีลักษณะแห้ง เช่น สเต็ก (Steak) พาสต้า (Pasta)
- อาหารที่มีลักษณะเป็นน้ำ เช่น ซุป (Soup) ต่างๆ

รายการอาหารที่เปิดสอนประเภทอาหารตะวันตกมีดังนี้

1. Pizza	15. ผักโขมอบชีส
2. Beef Steak&Pepper Sauce	16. สปาเก็ตตี้ซอสมะเขือเทศ
3. Spaghetti – cabonara	17. ซุปไก่
4. Macaroni Au Gratin	18. ซุปหัวหอม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. Tuna Pasta	19. ซุปข้าวโพด
6. ฟีน่าฮาวาย	20 ซุปใสผักกาดเขียว
7. Grilled Salmon	21. ขนมปังกระเทียม
8. Linguine Pesto & Grilled Salmon	
9. ลาซานญา เนื้อ หมู หรือผักโขม	
10. Pork/Beef BBQ	
11. Fried Pamesan Chicken & Pasta	
12. Devil style chicken	
13. Grilled Salmon Ink Pasta & Spicy Garlic Prawns	
14. Macaroni Au Gratin Beef Steak & Mushroom Sauce	

ภาพที่ 16 Grilled Salmon

ที่มา : เอกสารภาพเผยแพร่โรงเรียนสอนทำอาหาร เอ็มซี คูกกิง สตูดิโอ พ.ศ. 2551

ภาพที่ 17 Tuna Pasta

ที่มา : เอกสารภาพเผยแพร่โรงเรียนสอนทำอาหาร เอ็มซี คูกกิง สตูดิโอ พ.ศ. 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 18 Beef Steak & Pepper

ที่มา : เอกสารภาพเผยแพร่โรงเรียนสอนทำอาหาร เอเชีย คูกกิง สตูดิโอ พ.ศ. 2551

2.1.4.4 ประเภทอาหารญี่ปุ่น อาหารประเภทอาหารญี่ปุ่นที่ทาง โรงเรียนเปิดสอนมีหลากหลายชนิด และมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป สามารถจัดแบ่งเป็นชนิดหลักๆ ได้แก่

○ อาหารที่มีลักษณะแห้ง เช่น ข้าวหน้าปลาไหล หมูทอด สลัด

○ อาหารที่มีลักษณะเป็นน้ำ เช่น ซุปมิโซะ ซุปใส

รายการอาหารที่เปิดสอนประเภทอาหารญี่ปุ่นมีดังนี้

1. ซุปมิโซะ	10. ข้าวห่อหน้าวาไรตี้
2. ซุปต้นญี่ปุ่น	11. ข้าวแกงกะหรี่ญี่ปุ่น
3. ซุปหวาน	12. เส้นหมี่เย็นญี่ปุ่น
4. ยากิโซปะ	13. ไก่ย่างซอสเทอริยากิ
5. เกียวซ่า	14. ซุปใส
6. ข้าวหน้าปลาไหล	15. ข้าวผัดกระเทียม
7. เนื้อย่าง หมูย่าง	16. พิซซาชูญี่ปุ่น
8. ยำสาหร่าย	17. สลัดญี่ปุ่น
9. หมูทอดคัตสึด้ง	18. สลัดอูด้ง

ภาพที่ 19 เกียวซ่า (Gyoza)

ที่มา : เอกสารภาพเผยแพร่โรงเรียนสอนทำอาหาร เอเชีย คูกกิง สตูดิโอ พ.ศ. 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 20 พิซซ่าญี่ปุ่น

ที่มา : เอกสารภาพเผยแพร่โรงเรียนสอนทำอาหาร เอเชีย-คูกิ่ง สตูดิโอ พ.ศ. 2551

2.1.4.5 ประเภทอาหารไทย อาหารประเภทอาหารไทย ที่ทางโรงเรียนเปิดสอนมีหลากหลายชนิด และมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป สามารถจัดแบ่งเป็นชนิดหลักๆ ได้แก่

- ๐ อาหารที่มีลักษณะแห้ง เช่น ข้าวผัด ผัดไทย หมูย่าง
 - ๐ อาหารที่มีลักษณะเป็นน้ำ เช่น ต้มยำ ต้มส้ม พะแนง
- รายการอาหารที่เปิดสอนประเภทอาหารไทยมีดังนี้

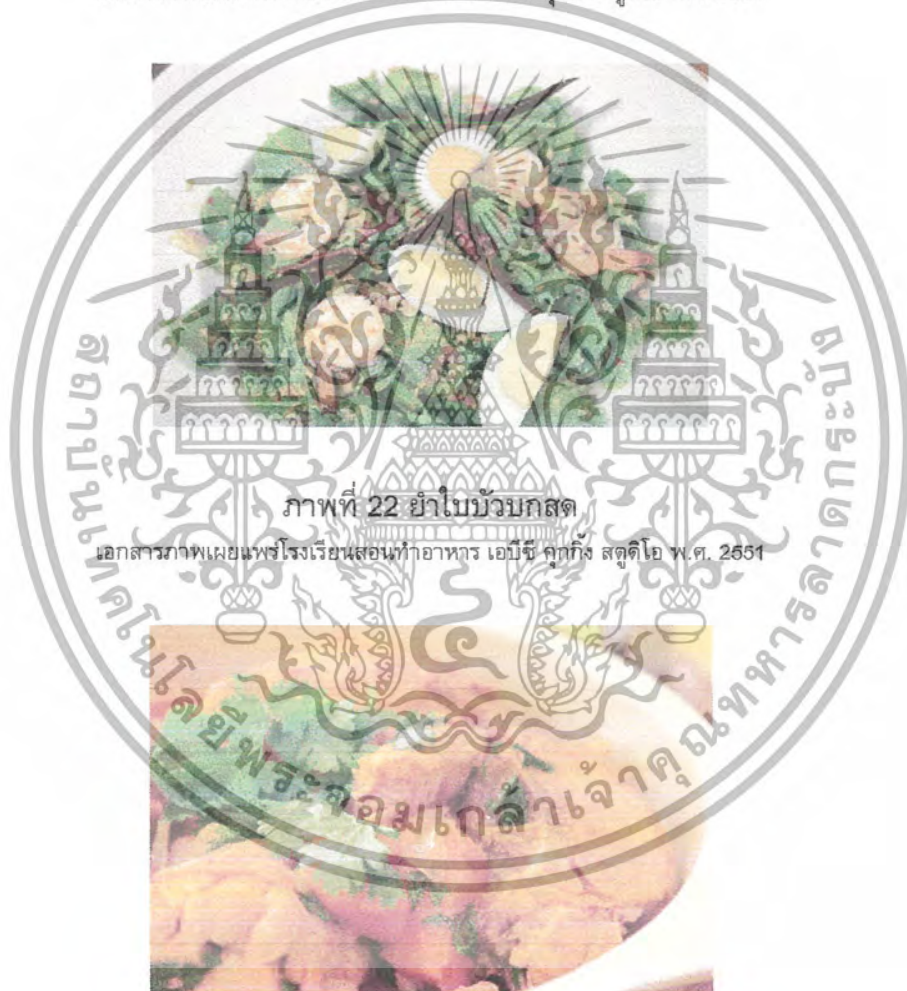
1. ต้มยำ	16. ห่อหมก
2. ต้มส้มกุ้ง	17. ปลากระพงนึ่งมะนาว
3. ต้มข่าไก่	18. น้ำพริกอ่อน
4. ต้มโคล้งกุ้งเผา	19. น้ำพริกกะปิ
5. ยำผลไม้	20. หลนปูเค็ม
6. ยำวุ้นเส้น	21. น้ำพริกสงเรือหมูหวาน
7. ยำถั่วพู	22. ปอเปี๊ยะทอด
8. ยำใบบัวบกสด	23. ไก่ห่อใบเตย
9. ไช้พะโล้หมูสามชั้น	24. ก๋วยเตี๋ยวกบ
10. พะแนง	25. ผัดไทยกุ้งสด
11. พระรามลงสรง	26. ข้าวซอย
12. แกงเขียวหวาน	27. ขนมจีนชามน้ำ
13. แกงกะหรี่	28. ข้าวผัด
14. แกงมัสมั่น	29. ข้าวผัดสับประรดซี่ฟูด
15. สตูว์ไก่กอแระ	30. หมูย่างกะทิสูตโรราณ
	31. พล่ากุ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 21 ขนมจีนน้ำยา

เอกสารภาพเผยแพร่โรงเรียนสอนทำอาหาร เอ็มซี คูกิ่ง สตูดิโอ พ.ศ. 2551

ภาพที่ 22 ยำบัวบกสด

เอกสารภาพเผยแพร่โรงเรียนสอนทำอาหาร เอ็มซี คูกิ่ง สตูดิโอ พ.ศ. 2551

ภาพที่ 23 สตูว์ไก่กอระ

เอกสารภาพเผยแพร่โรงเรียนสอนทำอาหาร เอ็มซี คูกิ่ง สตูดิโอ พ.ศ. 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 24 หมูย่างกะทิ สูตรโบราณ

เอกสารภาพเผยแพร่โรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกิ่ง สตุ๊ดไอ พ.ศ. 2551

2.1.4.6 ประเภทขนมหวานไทย อาหารประเภทขนมหวานไทย ที่ทางโรงเรียนเปิดสอน มีหลากหลายชนิด และมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป สามารถจัดแบ่งเป็นชนิดหลักๆ ได้แก่

○ อาหารที่มีลักษณะแห้ง เช่น ลูกชุบ เม็ดขนุน ตะโก้

○ อาหารที่มีลักษณะเป็นน้ำ เช่น บัวลอย เต้าส่วน

รายการอาหารที่เปิดสอนประเภทขนมหวานไทยมีดังนี้

1. บัวลอยสามสี

10. ตะโก้โบราณ

2. เต้าส่วน

11. เม็ดขนุน

3. ลูกชุบขาววัง

12. สังขยามะพร้าวอ่อน

4. สังขยาฟักทอง หรือเผือก

13. วุ้นมะพร้าวอ่อน

6. ข้าวเหนียวมะม่วง

7. ขนมหม้อแกงไข่ เผือก

8. ข้าวบาร์เลย์เปียกมะพร้าวอ่อน

9. ข้าวเหนียวสังขยา กุ้ง ปลาแห้ง

10. สาคูไส้หมู ข้าวเกรียบปากหม้อ

ภาพที่ 25 ข้าวบาร์เลย์เปียกมะพร้าวอ่อน

ที่มา : เอกสารภาพเผยแพร่โรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกิ่ง สตุ๊ดไอ พ.ศ. 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.4.7 ประเภทเครื่องดื่ม

รายการอาหารที่เปิดสอนประเภทเครื่องดื่ม มีดังนี้

1. พันช์	7. มิโตรบลูฮาวาย
2. มินท์โซดา	8. ไหมไทย
3. ฟรุตพั่นชั้นมสค	9. วนิลาแฟนต้า
4. ชาเขียวไซรับตะไคร้	10. Berry Smoothy
5. สตรอเบอร์รี่โซดา	11. Coco – milk
6. ชาเขียวปั่น	12. บลูฮาวายเวจิ้น
	13. Sunset

ภาพที่ 26 Berry Smoothy

ที่มา : เอกสารภาพเผยแพร่โรงเรียนสอนทำอาหาร เอเชีย ภูเก็ต สดุดีโฮ พ.ศ. 2551

2.1.5 ประเภทของวัตถุดิบ และเครื่องปรุงที่ใช้ในการเรียนทำอาหาร

จากการศึกษาวิเคราะห์รายการอาหาร ขั้นตอนการทำ วัตถุดิบ เครื่องปรุง สามารถจำแนกประเภทของวัตถุดิบ และเครื่องปรุงที่ใช้ในการเรียนทำอาหาร ได้ดังนี้

ประเภทเนื้อสัตว์ ได้แก่ เนื้อหมู เนื้อวัว เนื้อไก่ ปลา กุ้ง และปลาหมึก เป็นต้น

ประเภทผัก ได้แก่ เซเลอรี่ หอมหัวใหญ่ มะเขือเทศ และแครอท เป็นต้น

ประเภทเครื่องเทศเครื่องปรุงแห้ง ได้แก่ พริกไทยดำ พริกไทยป่น เกลือ เป็นต้น

ประเภทเครื่องเทศ เครื่องปรุงน้ำ ได้แก่ น้ำมะนาว น้ำส้มสายชู น้ำปลา เป็นต้น

วัตถุดิบประเภทผง ได้แก่ แป้งมัน แป้งสาลี ผงฟู ซีอิ๊วต ผงกะหรี่ เป็นต้น

วัตถุดิบประเภทน้ำ ได้แก่ น้ำใบเตย น้ำกะทิ Tomato Paste น้ำเชื่อม เป็นต้น

ประเภทน้ำมัน หรือไขมัน ได้แก่ น้ำมันพืช น้ำมันมะกอก มันหมู เนย เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากข้อมูลการจำแนกประเภทของวัตถุดิบ และเครื่องปรุงใช้ในการเรียนทำอาหาร สามารถสรุปเป็นตารางได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 : แสดงการจำแนกประเภทของวัตถุดิบ และเครื่องปรุงใช้ในการเรียนทำอาหาร

ประเภทเนื้อสัตว์	ประเภทผัก	ประเภทเครื่องเทศ เครื่องปรุงแห้ง	ประเภทเครื่องเทศ เครื่องปรุงน้ำ	วัตถุดิบประเภทผง	วัตถุดิบประเภทน้ำ	น้ำมัน/ไขมัน
เนื้อหมู	เซเลอรี่	พริกไทยดำ	น้ำมะนาว	แป้ง	น้ำใบเตย	น้ำมัน-
เนื้อไก่	หอมใหญ่	พริกไทยป่น	น้ำปลา	ผงฟู	กะทิ	พืช
เนื้อวัว	มะเขือเทศ	ลูกจันทน์ป่น	น้ำส้มสายชู	ชีสขูด	Tomato	น้ำมัน-
กุ้ง	หอมแดง	ออริกานโอ	ซีอิ๊วขาว	ฯลฯ	Paste	มะกอก
ปลาหมึก	แครอท	เกลือ	ซอส		ฯลฯ	เนย
เนื้อปลา	คื่นฉ่าย	น้ำตาลปีบ	ฯลฯ			ฯลฯ
	ฯลฯ	ฯลฯ				

จากตาราง แสดงให้เห็นถึงประเภทของวัตถุดิบ ซึ่งแต่ละประเภทมีลักษณะ และปริมาณการใช้ที่แตกต่างกัน ดังนี้

- วัตถุดิบที่ใช้ปริมาณมาก ในการเรียนทำอาหารหนึ่งครั้ง ได้แก่ วัตถุดิบประเภทเนื้อสัตว์
- วัตถุดิบที่ใช้ปริมาณปานกลาง ในการเรียนทำอาหารหนึ่งครั้ง ได้แก่ วัตถุดิบประเภทผัก วัตถุดิบประเภทผง วัตถุดิบประเภทน้ำ
- วัตถุดิบที่ใช้ในปริมาณน้อย ในการเรียนทำอาหารหนึ่งครั้ง ได้แก่ วัตถุดิบประเภทเครื่องเทศ เครื่องปรุงแห้ง วัตถุดิบประเภทเครื่องเทศ เครื่องปรุงน้ำ

เนื่องจากวัตถุดิบมีความหลากหลาย และปริมาณการใช้ที่แตกต่างกัน จึงเป็นที่มาของการต้องมีภาชนะแบ่งสำหรับใช้ใส่วัตถุดิบ ในขั้นตอนการเตรียมวัตถุดิบ ที่มีขนาดต่าง ๆ กัน ตามประเภทของวัตถุดิบคือ วัตถุดิบประเภทแห้ง และวัตถุดิบประเภทน้ำ รวมถึงตามปริมาณที่ใช้ คือ มาก ปานกลาง และน้อย และสามารถใช้ได้กับทุกรายการอาหารแล้วแต่จะเลือกใช้

สรุป ภาชนะแบ่ง 1 ชุดจำเป็นต้องประกอบด้วยภาชนะแบ่ง 2 ประเภท ประเภทละ 3 ขนาดดังนี้

ภาชนะแบ่งสำหรับวัดถุดิบแห้ง ขนาด เล็ก กลาง และใหญ่

ภาพที่ 27 แสดงขนาดภาชนะแบ่งสำหรับวัดถุดิบแห้ง

ที่มา : แพ้ภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

ภาชนะแบ่งสำหรับวัดถุดิบน้ำ ขนาด เล็ก กลาง และใหญ่

ภาพที่ 28 แสดงขนาดภาชนะแบ่งสำหรับวัดถุดิบน้ำ

ที่มา : แพ้ภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

2.2 ข้อมูลด้านผลิตภัณฑ์เดิมของโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกกิ้ง สตูดิโอ

ในการเรียนการสอนทำอาหารรายการต่างๆ ต้องมีการใช้อุปกรณ์ เช่น มีด ถ้วยตวง ช้อนตวง ไม้พาย ตะหลิว ฯลฯ ร่วมกันกับการใช้ภาชนะในการเตรียมวัตถุดิบ การปรุงอาหาร และการใส่อาหารเพื่อนำเสนอ โดยภาชนะ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนทำอาหารของโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกกิ้ง สตูดิโอ มีดังนี้

ภาชนะแบ่ง คือ ภาชนะสำหรับใส่วัตถุดิบ และเครื่องปรุง แบ่งเพื่อการใช้งานตามชนิดของวัตถุดิบ และเครื่องปรุง

ตารางที่ 2 : ชาม

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. 10cm สูง 5cm	แก้ว	ลักษณะ เป็น ชาม	ใช้สำหรับเป็นถ้วยแบ่ง ใส่ วัตถุดิบเตรียมไว้ ก่อนใช้ ปรุงอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 : ถ้วย

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. 5cm สูง 6cm	แก้ว	ลักษณะ เป็น ถ้วย	ใช้สำหรับใส่เครื่องปรุง เครื่องเทศ สะเอียด ปริมาณน้อย

ตารางที่ 4 : ชามพลาสติก

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. 10cm สูง 5cm	พลาสติก	ลักษณะ เป็น ชาม	ใช้สำหรับเป็นภาชนะเพื่อใช้ ในการแบ่งวัตถุดิบต่างๆ ใน ขั้นตอนการเตรียมวัตถุดิบ

ภาชนะอบ คือ ภาชนะที่ใช้สำหรับอาหารประเภท ลาซานญา มักรกะโรนีอบชีส และ ผักโขมอบชีส เป็นต้น โดยใช้สำหรับอบ

ตารางที่ 5 : ชามอบ

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	23cm สูง 2.5cm	เครื่องเคลือบ ดินเผา	ชาม วงรี	ใช้สำหรับเป็นภาชนะเพื่อ ใช้ในการอบ กับเตาอบ เช่น ลาซานญา ผักโขมอบ ชีส มักรกะโรนีอบชีส เป็นต้น

ภาชนะผสม คือ ภาชนะที่ใช้สำหรับคลุกเคล้าผสมอาหารประเภทต่างๆ เช่น ยำ
วันเส้น และอาหารประเภทสลัด เป็นต้น รวมถึงใช้ในการตล่อมส่วนผสมในการทำอาหาร
ประเภทเบเกอรี่ด้วย

ตารางที่ 6 : ชามผสม

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. 26cm สูง 12cm	แก้ว	ชาม วงกลม	ใช้สำหรับเป็นภาชนะ ที่ใช้ เพื่อการตี หรือคลุกเคล้า ส่วนผสมให้เข้ากัน เช่น แป้งกับเนย เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 : ชามผสม

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. 30cm สูง 12cm	สแตนเลส	ชาม วงกลม	ใช้สำหรับเป็นภาชนะเพื่อใช้ในการคลุกเคล้าอาหารประเภทยำ สลัด เป็นต้น

ภาชนะนำเสนอ คือ ภาชนะที่ใช้สำหรับใส่อาหารที่ปรุงเสร็จแล้ว เพื่อจัดตกแต่งอาหารให้สวยงาม นำรับประทาน

ตารางที่ 8 : ชาม

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. 15cm	เครื่องเคลือบดินเผา	ชาม กลม	ใช้สำหรับเป็นภาชนะเพื่อใส่อาหารที่มีน้ำ หรือเป็นของเหลว

ตารางที่ 9 : จาน

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. 23cm สูง 2.5cm	เครื่องเคลือบดินเผา	จาน กลม มีขอบ	ใช้สำหรับเป็นภาชนะเพื่อใส่อาหารที่มีลักษณะแห้ง เช่น ข้าวผัด ผัดไทย เป็นต้น

ตารางที่ 10 : จานกลม

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. 26cm สูง 3cm	เครื่องเคลือบดินเผา	จาน กลม มีขอบ	ใช้สำหรับเป็นภาชนะเพื่อใส่อาหารที่มีลักษณะแห้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 : จานกลมขอบลาย

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. 27cm สูง 2.5cm	เครื่องเคลือบ ดินเผา	จานกลม มีขอบ	ใช้สำหรับเป็นภาชนะเพื่อใส่อาหารที่มีลักษณะแห้ง

ตารางที่ 12 : จานกลมสีฟ้า

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. 27cm สูง 2.5cm	เครื่องเคลือบ ดินเผา	จานกลม มีขอบ	ใช้สำหรับเป็นภาชนะเพื่อใส่อาหารที่มีลักษณะแห้ง

ตารางที่ 13 : จานกลมมีลาย

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. 25cm สูง 3cm	เครื่องเคลือบ ดินเผา	จานกลม ไม่มีขอบ	ใช้สำหรับเป็นภาชนะเพื่อใส่อาหารที่มีลักษณะแห้ง

ตารางที่ 14 : จานกลมสีเทา

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. 23cm สูง 2.5cm	เครื่องเคลือบ ดินเผา	จานกลม ไม่มีขอบ	ใช้สำหรับเป็นภาชนะเพื่อใส่อาหารที่มีลักษณะแห้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15 : จานกลมใหญ่ลายดอกไม้

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. 32cm สูง 3.5cm	เครื่องเคลือบ ดินเผา	จานกลม ไม่มีขอบ	ใช้สำหรับเป็นภาชนะเพื่อใส่อาหารที่มีลักษณะแห้งปริมาณมาก หรือการจัดตกแต่งที่มีบริเวณมาก

ตารางที่ 16 : จานทรงอิสระ

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	22cm สูง 2.5cm	เครื่องเคลือบ ดินเผา	จานทรงอิสระ	โดยมากจะใช้สำหรับเป็นภาชนะเพื่อใส่เบเกอรี่ที่มีลักษณะเป็นชิ้น เช่น เค้ก คัพเค้ก เป็นต้น

ตารางที่ 17 : จานสี่เหลี่ยม

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	25cm x25cm สูง 2.5cm	เครื่องเคลือบ ดินเผา	จานสี่เหลี่ยม	ใช้สำหรับเป็นภาชนะเพื่อใส่อาหารที่มีลักษณะแห้ง

ตารางที่ 18 : จานทรงสี่เหลี่ยมยาว

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	22.5cm x13cm สูง 2cm	เครื่องเคลือบ ดินเผา	จานสี่เหลี่ยมยาว	ใช้สำหรับเป็นภาชนะเพื่อการตัดแบ่งอาหารเพื่อนำเสนอ เช่น เค้ก ลาซานญา เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาชนะสำหรับเก็บวัตถุดิบ คือ ภาชนะสำหรับเก็บวัตถุดิบที่ยังไม่ได้แบ่งออกมาใช้

ตารางที่ 19 : โหลพลาสติกกลม

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. 15cm สูง 19cm	พลาสติก	ทรงกระบอกยาว	ใช้สำหรับเก็บวัตถุดิบ แห้ง ในปริมาณมากๆ เช่น แป้ง น้ำตาล เป็นต้น

ตารางที่ 20 : ก่องพลาสติกกลม

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. 17cm สูง 7cm	พลาสติก	ทรงกระบอกสั้น	ใช้สำหรับเก็บวัตถุดิบ แห้ง ในปริมาณน้อยๆ

ตารางที่ 21 : โหลแก้วเล็ก

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. สูง 13.5cm	แก้ว	ทรงกระบอกสั้น	ใช้สำหรับเป็นภาชนะเพื่อ ใช้ในการเก็บวัตถุดิบ มี ฝาปิดที่สนิทเพื่อป้องกัน ความชื้น

ตารางที่ 22 : โหลแก้วใหญ่

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. 13cm สูง 19cm	แก้ว	ทรงกระบอกยาว	ใช้สำหรับเป็นภาชนะเพื่อใช้ เก็บวัตถุดิบ มีฝาปิดที่สนิท เพื่อป้องกันความชื้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์อื่นๆ คือ อุปกรณ์อื่นที่ใช้ในการเรียนทำอาหารนอกเหนือจากภาชนะอาหาร

ตารางที่ 23 : ตาชั่งขนาดเล็ก

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	พลาสติก	-	ใช้ชั่งวัตถุดิบ เช่น เนื้อสัตว์

ตารางที่ 24 : ที่เก็บมีด

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	12cm x 16cm สูง22cm	ไม้	ลักษณะ เป็น สี่เหลี่ยม	ใช้สำหรับเสียบเก็บมีด สามารถเก็บมีดใหญ่ได้ 7 เล่ม มีดเล่มเล็กได้ 6 เล่ม

ตารางที่ 25 : ตะหลิวเทพลอน

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	เทพลอน	ปลาย สี่เหลี่ยม ด้ามยาว	ใช้สำหรับผัดอาหาร

ตารางที่ 26 : กระจ้อนเทพลอน

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	เทพลอน	ปลาย วงกลม ด้าม ยาว	ใช้สำหรับช้อนอาหาร เพื่อ ต้องการเอาน้ำ หรือน้ำมัน ออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 27 : ที่หนีบ

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	สแตนเลส	-	ใช้สำหรับหนีบวัตถุดิบ

ตารางที่ 28 : ช้อน ส้อม

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	สแตนเลส	-	ใช้สำหรับตัก หรือจิ้มอาหาร หรือวัตถุดิบ

ตารางที่ 29 : เต้าแก๊ส

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
		เหล็ก	ลักษณะเป็นสี่เหลี่ยม	ใช้สำหรับการปรุงอาหารด้วยความร้อนจากแก๊ส เช่น ต้ม ไข่กระทะ และหม้อ

ตารางที่ 30 : เขียง

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	37cm x 21cm	พลาสติก	ลักษณะเป็นสี่เหลี่ยม	ใช้สำหรับรอง ในการหั่นหรือสับ วัตถุดิบ

ตารางที่ 31 : ตะแกรง

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. 22cm สูง 11 cm	อะลูมิเนียม	ลักษณะเป็นวงกลม	ใช้สำหรับกรอง เมื่อต้องการวัตถุดิบที่เนื้อละเอียด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 32 : ไม้พาย

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	ไม้	ปลาย ตัดมี ด้าม ยาว	ใช้สำหรับการคนส่วนผสม ต่างๆให้เข้ากัน

ตารางที่ 33 : ตะกร้อมือ

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	อะลูมิเนียม	-	ใช้สำหรับเสียบตีให้ ส่วนผสมรวมตัวกันโดยการ ดึงอากาศเข้าไป

ตารางที่ 34 : ช้อนตวง

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	อะลูมิเนียม	ช้อน ขนาด เล็ก	ใช้สำหรับตวงส่วนผสมได้ ทั้งของแห้ง และของเหลว

ตารางที่ 35 : ถ้วยตวงของแห้ง

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	อะลูมิเนียม	ถ้วย วงกลม ขนาด เล็ก	ใช้สำหรับตวงของแห้ง รวมถึงวัตถุดิบที่มีมวลแน่น เช่น แป้ง ผงโกโก้ เนยสด เป็นต้น ประกอบด้วยถ้วย ต่างขนาดกัน 4 ใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 36 : ถ้วยตวงของเหลว

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	แก้ว	แก้วมีปาก พวย	ใช้สำหรับตวงส่วนผสมที่เป็นของเหลวทุกชนิด เช่น น้ำ นม ครีมสด เป็นต้น

ตารางที่ 37 : ถาด

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	34cm x 24cm สูง 3cm	สแตนเลส	สี่เหลี่ยม	ใช้สำหรับวางขนมอบที่เอาจากเตาแล้วเช่น มัฟฟิน เป็นต้น

ตารางที่ 38 : ถาด

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	39cm x 29cm สูง 4cm	พลาสติก	สี่เหลี่ยม	ใช้สำหรับการใช้งานอเนกประสงค์

ตารางที่ 39 : หม้อมีด้ามจับ

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	เทฟลอน	ทรงกระบอก มีด้ามจับ	ใช้สำหรับต้มอาหารในปริมาณไม่มาก

ตารางที่ 40 : กระทะ

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	เหล็ก	ทรงกระบอก มีด้ามจับ	ใช้สำหรับการปรุงอาหารด้วยวิธี ผัด รวน ทอด คั่ว เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 41 : กระชอน

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	ไม้ และ อะลูมิเนียม	วงกลมมี ด้ามยาว	ใช้สำหรับตักอาหารที่ ทอด เพื่อไม่ให้อาหารอมน้ำมัน เช่น ทอดมัน หมู ชุบแป้งทอด เป็นต้น

ตารางที่ 42 : แปรงทาขนม

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	ไม้	-	ใช้สำหรับทาเพิ่มความมันวาวให้หน้าขนม หรือพรมน้ำเชื่อมลงบนเนื้อเค้ก เพื่อเพิ่มความชุ่มชื้น

ตารางที่ 43 : พิมพ์อบขนม

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	โลหะ	สี่เหลี่ยม มีหลุม 6 หลุม	ใช้สำหรับเป็นแม่พิมพ์ในการอบขนมเช่น คัพเค้ก มัฟฟิน เป็นต้น

ตารางที่ 44 : พิมพ์อบขนม

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	ยางซิลิโคน	สี่เหลี่ยม มีหลุม 6 หลุม	ใช้สำหรับเป็นแม่พิมพ์ในการอบขนมเช่น คัพเค้ก มัฟฟิน เป็นต้น

ตารางที่ 45 : ไม้พาย

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	พลาสติก	ปลายแบนมี ด้าม	ใช้สำหรับการคนตะล่อม ส่วนผสมให้เข้ากันเป็นเนื้อเดียว และช่วยให้ปาดส่วนผสมออกจากชามผสมได้หมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 46 : ฟิมพ์อบขนม

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	-	วงกลมมี รอยหยัก โดยรอบ	ใช้สำหรับเป็นฟิมพ์ สำหรับขนมอบเช่น คัพ เค้ก มัฟฟิน เป็นต้น

ตารางที่ 47 : ไม้ขนาดแป้ง

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	ไม้	ทรงกระ- บอกลม ด้ามจับ	ใช้สำหรับคลึงแป้งให้ เนื้อเรียบ เนียนบาง

ตารางที่ 48 : ตะแกรงร่อนแป้ง

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. 20cm สูง 6.5cm	อะลูมิเนียม	ทรงกระ- บกลม	ใช้สำหรับกรองสิ่ง แปลกปลอมที่อาจตก หล่นอยู่ในแป้ง หรือ วัตถุดิบนั้นๆ ช่วยให้ วัตถุดิบโปร่งเบาขึ้น ไม่ จับตัวเป็นก้อนแข็ง

ตารางที่ 49 : ตะแกรงพักขนม

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	38cm x25cm สูง 1.5cm	โลหะ	สี่เหลี่ยม	ใช้สำหรับเพื่อให้ไอ ความร้อน จากเบเกอรี่ที่อบเสร็จ ใหม่ๆ ระบายถ่ายเทได้ สะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 50 : เครื่องตีส่วนผสม

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	พลาสติก	-	ใช้สำหรับตีส่วนผสมให้เข้ากัน หรือตีส่วนผสมให้ขึ้นฟู

ตารางที่ 51 : ถาดเค้ก

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. 24cm สูง 3.5cm	พลาสติก	วงกลม	ใช้สำหรับวางเค้ก เพื่อ แต่งหน้าเค้ก สามารถ หมุนได้เพื่อความ สะดวกในการแต่งหน้า เค้ก

ตารางที่ 52 : เตาอบ

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	-	สี่เหลี่ยม	ใช้สำหรับอบขนม หรือ อาหารสามารถปรับ อุณหภูมิ ตั้งเวลา และ ความแรงของไฟได้

ตารางที่ 53 : พิมพ์สำหรับทำเค้ก

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	-	เครื่อง เคลือบดิน เผา	สี่เหลี่ยม มีหูจับ	ใช้สำหรับเป็นภาชนะ เพื่อใช้ในการทำเค้กที่ สามารถใช้ได้กับทั้งเตา อบ และช่องแข็งใน ตู้เย็น เช่น ใช้ทำเค้กที่ รามิสุ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 54 : พิมพ์ออบพาย

รูปภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้	รูปทรง	ลักษณะการใช้งาน
	Dia. 24cm x h. 3.5cm	เครื่องเคลือบดินเผา	วงกลมมีขอบหยักโดยรอบ	ใช้สำหรับเป็นภาชนะเพื่อใช้ในการทำพายเพื่อให้ขอบพายมีรอยหยักให้ดูสวยงาม

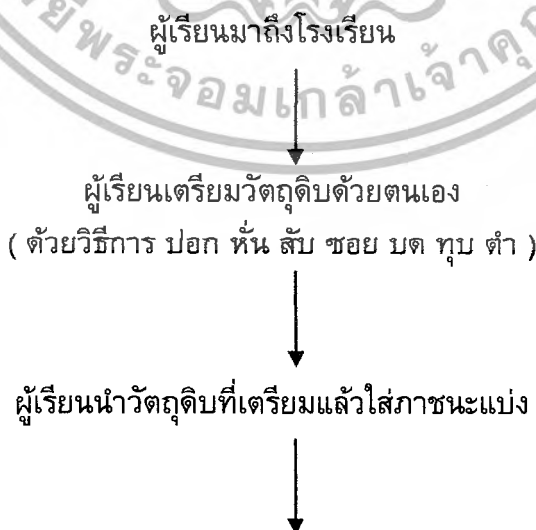
2.3 ข้อมูลด้านพฤติกรรมกรรมการใช้งานภาชนะของโรงเรียนสอนทำอาหาร

เอปี้ซี คุกกิ้ง สตูดิโอ

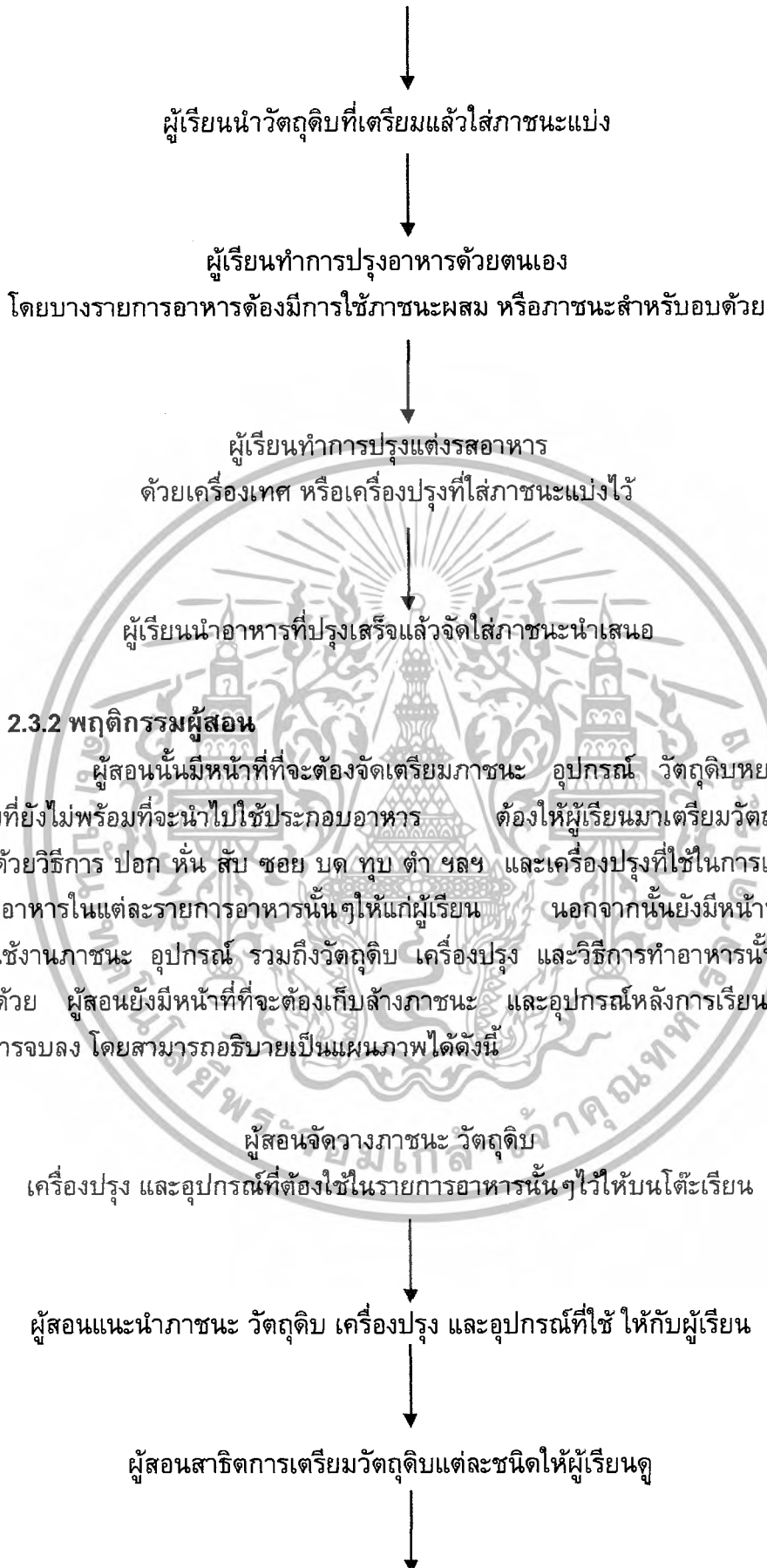
พฤติกรรมกรรมการใช้งานภาชนะนั้น จะเกี่ยวเนื่องกับพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอนทำอาหารทั้งพฤติกรรมผู้เรียน และพฤติกรรมผู้สอน โดยการสอนทำอาหารนั้น เป็นการเรียนการสอนแบบตัวต่อตัว โดยทางโรงเรียนจะให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ตั้งแต่การเตรียมวัตถุดิบ การปรุง และการจัดอาหารใส่ภาชนะเพื่อนำเสนอ โดยทางโรงเรียนจะจัดวางวัตถุดิบ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องไว้ให้บนโต๊ะเรียน ส่วนผู้เรียนจะต้องเป็นคนเตรียมวัตถุดิบต่างๆที่จะใช้เอง โดยสามารถจำแนกเป็นพฤติกรรมของผู้เรียน และพฤติกรรมของผู้สอนได้ดังนี้

2.3.1 พฤติกรรมผู้เรียน

ผู้เรียนที่มาเรียนทำอาหารที่โรงเรียนสอนทำอาหาร เอปี้ซี คุกกิ้ง สตูดิโอ ต้องปฏิบัติจริงด้วยตนเองเป็นหลัก ตั้งแต่การเตรียมวัตถุดิบ การปรุง และการจัดอาหารใส่ภาชนะเพื่อนำเสนอ โดยในทุกๆขั้นตอนจะต้องมีภาชนะเข้าไปเกี่ยวข้องทั้งสิ้น ตั้งแต่ภาชนะแบ่ง สำหรับขั้นตอนการเตรียมวัตถุดิบ ภาชนะผสม หรือภาชนะอบสำหรับขั้นตอนการปรุง และภาชนะนำเสนอสำหรับขั้นตอนการจัดอาหารเพื่อนำเสนอ โดยสามารถอธิบายเป็นแผนภาพ ได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

↓

ผู้สอนอธิบายพร้อมสาธิตวิธี และขั้นตอนการปรุงอาหารนั้นๆ

↓

ผู้สอนให้คำแนะนำตลอดการปรุงอาหารของผู้เรียน

↓

ผู้สอนแนะนำวิธีการจัดอาหารเพื่อการนำเสนอแก่ผู้เรียน

↓

ผู้สอนเก็บล้างภาชนะ และอุปกรณ์หลังการเรียนการสอนทำอาหารจบลง

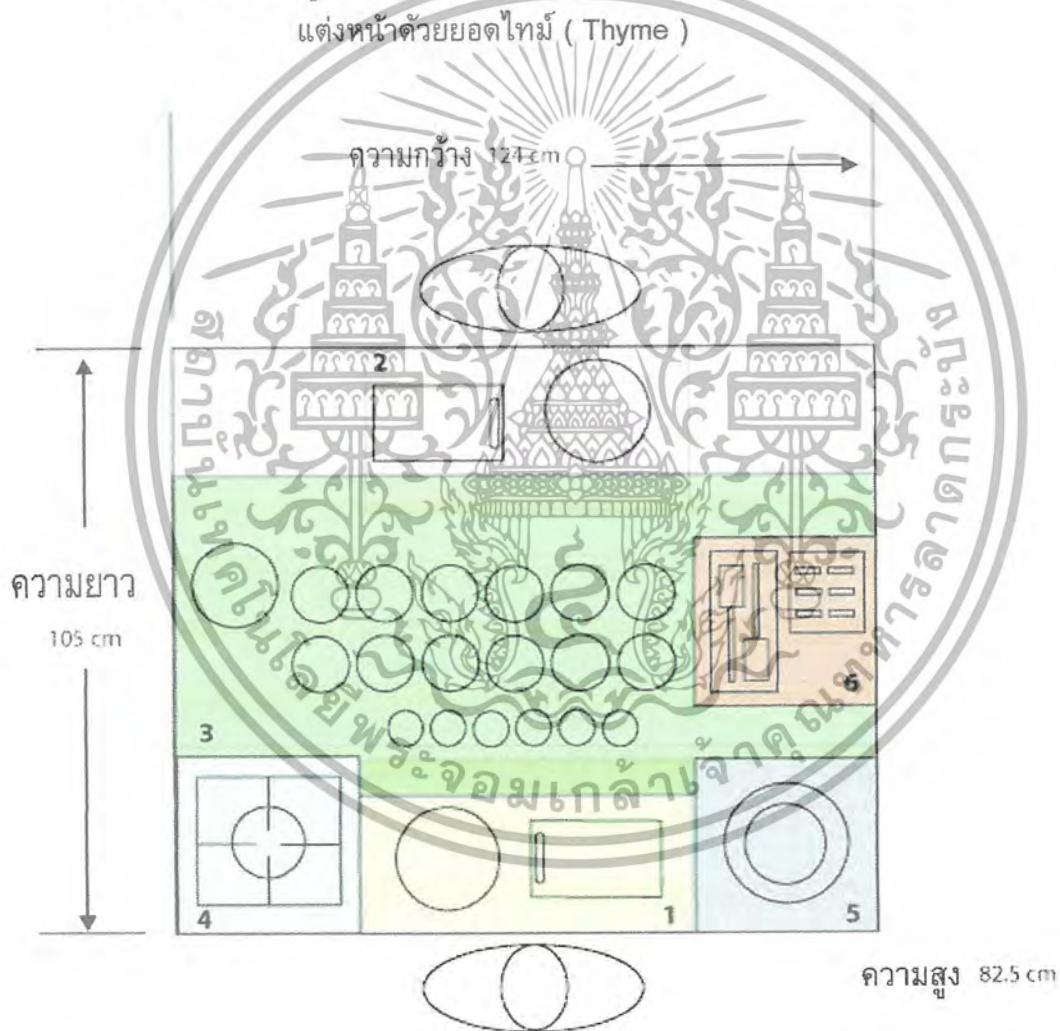
ตัวอย่าง พฤติกรรมของผู้เรียน และผู้สอนในการเรียนการสอนทำ ลาซานญา

ขั้นตอนที่ 1	ทางโรงเรียนจัดวางวัตถุดิบ และอุปกรณ์ ไว้บนโต๊ะเรียน
ขั้นตอนที่ 2	ผู้สอนแนะนำวัตถุดิบที่ใช้ ได้แก่ แผ่นลาซานญา พาร์มีซานชีส มอสซาเรลลาชีส และอื่นๆ
ขั้นตอนที่ 3	ผู้สอนแนะนำอุปกรณ์
ขั้นตอนที่ 4	ผู้สอนสาธิตการใช้การชุตชีส
ขั้นตอนที่ 5	ผู้เรียนชุตพาร์มีซานชีส และมอสซาเรลลาชีส ใส่ภาชนะแบ่งไว้
ขั้นตอนที่ 6	ผู้สอนอธิบายการเตรียมแผ่นลาซานญา
ขั้นตอนที่ 7	ผู้เรียนนำหม้อตั้งไฟ ใส่ น้ำ และน้ำมันมะกอกลงไป พอเดือด ใส่แผ่นลาซานญาลงต้มให้สุก ตักขึ้นพักใส่จานไว้
ขั้นตอนที่ 8	ผู้สอนอธิบายการทำซอสขาว
ขั้นตอนที่ 9	ผู้เรียนตวงแป้งสาลี และนม ใส่ภาชนะแบ่งไว้
ขั้นตอนที่ 10	ผู้เรียนนำกระทะตั้งไฟ ใช้ไฟกลาง ใส่เนยลงไป พอเนยละลาย ใส่แป้งสาลี ผัดคนด้วยตะกร้อจนทั่ว ใส่เนยลงไป คนจนซอสเริ่มข้น ปรุงรสด้วย เกลือ พริกไทยดำ ซอสทาบาโก้ และน้ำตาลทรายแดง พักไว้
ขั้นตอนที่ 11	ผู้สอนอธิบายวิธีการทำซอสหมู พร้อมทั้งสาธิตการหั่นเตรียมผัก
ขั้นตอนที่ 12	ผู้เรียนหั่นหอมใหญ่ แครอท เซเลอรี่ มะเขือเทศ ใส่ภาชนะแบ่ง
ขั้นตอนที่ 13	ผู้เรียนนำกระทะตั้งไฟอ่อน ผัดเนยจนละลาย ใส่หอมใหญ่ผัดจนสุกนุ่ม ใส่แครอท เซเลอรี่ ผัดต่อจนสุก ใส่หมูบดสำเร็จรูป ผัดให้ทั่ว ปรุงรสด้วยเกลือใส่ลูกจันทน์บีนแห้ง tomato paste ผัดให้เข้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กันและเนื้อหมูสุก จึงใส่ไวน์ขาวผัดจนแอลกอฮอล์ระเหยจากนั้น
ใส่มะเขือเทศ ผัดให้เดือด แล้วปิดไฟ พักไว้

- ขั้นตอนที่ 14 ผู้สอนอธิบาย สาธิตการเรียงชั้นของลาซานญาในภาชนะอบ
ขั้นตอนที่ 15 ผู้เรียนนำซอสหมู ซอสขาว พาร์มีซานชีส มอสซาเรลล่าชีส และ
แผ่นลาซานญา ตามลำดับ เรียงสลับกันไปในภาชนะตามที่ผู้สอน
อธิบายและสาธิตให้ดูในขั้นตอนที่ 14
ขั้นตอนที่ 16 ผู้สอนสอนวิธีการเตาอบ
ขั้นตอนที่ 17 ผู้เรียนนำซามลาซานญาเข้าเตาอบ ตั้งเวลา
ขั้นตอนที่ 18 เมื่อสุกแล้วผู้เรียนนำลาซานญาออกจากเตาอบ
ขั้นตอนที่ 19 ผู้เรียนตัดลาซานญาเป็นชิ้นสี่เหลี่ยม ตักเสิร์ฟใส่จาน
แต่งหน้าด้วยยอดไทม์ (Thyme)

ภาพที่ 29 Top view แสดงขนาดโต๊ะที่ใช้ในการสอนทำอาหาร
พื้นที่การใช้งาน และตัวอย่างการจัดวางอุปกรณ์
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ฐิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดโต๊ะ และการใช้พื้นที่ใช้สอยบนโต๊ะที่ใช้ในการสอนทำอาหารของโรงเรียน
สอนทำอาหาร เอปี้ซี คุกกิง สตูดิโอ นั้นมีการแบ่งพื้นที่ใช้สอยใหญ่ๆ ได้ดังนี้

- หมายเลข 1 พื้นที่สำหรับลูกค้า/ ผู้เรียน สำหรับวางเขียง และภาชนะผสม
- หมายเลข 2 พื้นที่สำหรับเทรนเนอร์ผู้สอน สำหรับวางเขียง และภาชนะผสม
- หมายเลข 3 พื้นที่สำหรับวางอุปกรณ์ ภาชนะ และวัตถุดิบต่างๆ
ภาชนะในส่วนนี้ได้แก่ ถ้วยแบ่งขนาดต่างๆ ภาชนะใหญ่ที่ใส่
วัตถุดิบที่ยังไม่ได้เตรียมไว้ เช่น โหลแก้วใหญ่ ใส่ผักต่างๆ เช่น
หัวหอมใหญ่ ก้านเซโรลี หัวกะหล่ำปลี ซึ่งยังไม่ได้หั่น เป็นต้น
รวมถึงขวดโหลที่ใส่ แบ่ง น้ำตาล ด้วยเช่นกัน
- หมายเลข 4 พื้นที่สำหรับใช้อุปกรณ์ไฟฟ้า หรือแก๊ส เช่น หัวเตาแก๊ส เป็นต้น
- หมายเลข 5 พื้นที่สำหรับวางภาชนะนำเสนอที่เตรียมไว้
- หมายเลข 6 พื้นที่สำหรับวางถาด หรือโหลใส่อุปกรณ์ ที่เสียบมีด เป็นต้น

ภาพที่ 30 แสดงการวางภาชนะ และอุปกรณ์บนโต๊ะเรียน

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

ภาพที่ 31 แสดงการวางภาชนะ และอุปกรณ์บนโต๊ะเรียน

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

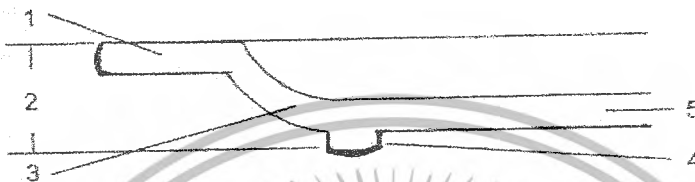
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ข้อมูลด้านผลิตภัณฑ์ทั่วไป

2.4.1 รูปแบบของภาชนะอาหารทั่วไป

2.4.1.1 จาน (Plate)

จาน คือ ภาชนะใส่อาหารแบบชาวตะวันตก มีปรากฏในประเทศไทยในสมัยอยุธยาตอนปลายที่ค้าขายกับประเทศตะวันตก ลักษณะโดยทั่วไปของจานมีรูปร่างแบนหรือค่อนข้างแบน มีส่วนประกอบสำคัญดังนี้

ภาพที่ 32 ภาพตัดขวางแสดงส่วนประกอบสำคัญของจาน

ที่มา : โครงการออกแบบปรับปรุงชุดภาชนะอาหารสำหรับ
ร้าน CHOCOHOLIC. ปรวัน คชนันท์ พ.ศ. 2550

ตารางที่ : 55 ส่วนประกอบของจาน และรายละเอียด

หมายเลข	ชื่อส่วนประกอบของจาน	รายละเอียด
1	ขอบจาน (Rim)	มีลักษณะเป็นสันเพื่อป้องกันการบิดตัวของจาน ช่วยเสริมความแข็งแรง และการหยิบจับได้อย่างสะดวก
2	ความสูงจากขอบจานถึงพื้น	มีความสูงเพียงพอที่ให้นิ้วมือสอดเข้าไปได้ ในการทำชิ้นงานก่อนเผา ต้องเผื่อความสูงช่วงนี้ไว้ เนื่องจากในขั้นตอนการเผาขอบจานจะทรุดลงมาเล็กน้อย
3	ผนังโค้งบริเวณใกล้ขาจาน	เป็นบริเวณที่มีความหนามากกว่าส่วนอื่น เพื่อเสริมความแข็งแรง ของผนังไม่ให้ทรุดขณะทำการเผาชิ้นงาน
4	ขาจาน (Foot)	เป็นส่วนที่ยกท้องจานให้สูงจากพื้น และช่วยป้องกันเคลือบบริเวณท้องจานไม่ให้ไหลติดเตาขณะเผาเคลือบ
5	ท้องจาน	เป็นบริเวณที่ค่อนข้างหนา ในขั้นตอนการทำต้องทำให้แอ่นโค้งขึ้นเล็กน้อย เพื่อการทรุดตัวขณะการเผาชิ้นงาน หลังการเผาจะได้ท้องจานที่แบนพอดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จานรูปแบบมาตรฐานโดยทั่วไป สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทดังนี้

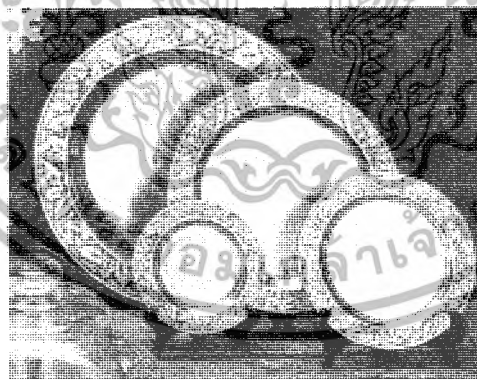
o จานมีขอบ (Rim plate)

จานมีขอบ คือ จานที่มีส่วนของขอบ (Rim) เป็นปีกยื่นออกมาจากส่วนท้องจาน ขอบจานมีส่วนช่วยให้จานดูแข็งแรง ช่วยให้การหยิบยกจานได้สะดวก ป้องกันไม่ให้มือสัมผัสถึงก้นอาหารขณะหยิบยก นอกจากนี้ขอบจานยังเป็นส่วนที่ใช้สำหรับตกแต่ง ลวดลายได้สวยงาม และเด่นชัด จานมีขอบจะมีส่วนท้องจานกว้างกว่าจานที่ไม่มีขอบ เพื่อให้มีพื้นที่สำหรับจัดวางอาหารได้เหมาะสมสวยงาม และสะดวกในการใช้อุปกรณ์ในการรับประทานอาหาร

ภาพที่ 33 จานมีขอบ (Rim plate)

ที่มา : เอกสารเผยแพร่ โดย Patra Porcelain CO., LTD.

ภาพที่ 34 จานมีขอบ (Rim plate)

ที่มา : <http://www.engravedpewtergifts.com/graphics/ocr/61-324.jpg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

o จานไม่มีขอบ (Coupe plate)

จานไม่มีขอบ คือ จานที่ไม่มีขอบจาน ผนังจานเป็นโค้งที่ไล่จากท้องจาน ซึ่งแบนช่วงส่วนกลาง เป็นผนังค่อยๆ โค้งขึ้น จานไม่มีขอบจะแข็งแรงน้อยกว่าจานมีขอบ การหยิบจับไม่สะดวก เพราะไม่มีส่วนให้ยึด มือจะจับบริเวณปลายผนังโค้งซึ่งค่อนข้างไม่มั่นคง จานไม่มีขอบมีความเรียบง่ายสามารถตกแต่งลวดลายได้ต่อเนื่องเต็มพื้นที่ของจาน

ภาพที่ 35 จานไม่มีขอบ (Coupe plate)

ที่มา : <http://www.giftcollector.com/ProductImages/28000/28998.lg.jpg>

จานไม่มีขอบ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

- จานไม่มีขอบทรงสูง (High coupe plate)

จานไม่มีขอบทรงสูง คือ จานที่มีลักษณะผนังจานสูงดูคล้ายชามแบน ขอบของผนังจะไล่จากท้องจาน และโค้งขึ้นสูงจากพื้นโดยขอบจานจะตั้งชันขึ้น หรือผายออกเล็กน้อย จานไม่มีขอบทรงสูงจะมีพื้นที่จัดวางอาหารได้มากเต็มพื้นที่ของจาน

ภาพที่ 36 จานไม่มีขอบทรงสูง (High coupe plate)

ที่มา : http://www.smallislandtrader.com/china_shop/pillivuyt

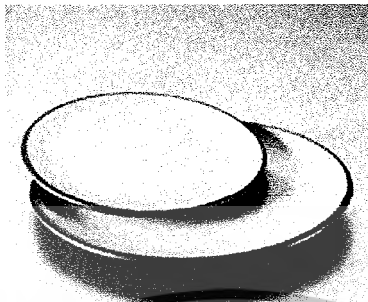
[/images/platters_and_plates/thumb/oval_coupe_plate.jpg](http://www.smallislandtrader.com/china_shop/pillivuyt/images/platters_and_plates/thumb/oval_coupe_plate.jpg)

- จานไม่มีขอบทรงเตี้ย (Low coupe plate)

จานไม่มีขอบทรงเตี้ย คือ จานที่มีผนังจานไล่จากท้องจานเป็นโค้งขึ้นมาเพียงเล็กน้อย ดูคล้ายจานแบน จานลักษณะนี้การจัดวางอาหารไม่ควรเต็มพื้นที่ของจาน เพราะนอกจากไม่มีขอบจานแล้ว ส่วนผนังของจานยังมีความโค้งน้อยมาก ทำให้การหยิบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จับจานลักษณะนี้ไม่สะดวก และไม่มั่นคง อย่างไรก็ตามก็ดีจานลักษณะนี้มีความเหมาะสมกับการออกแบบในแนวสมัยใหม่ (Modern) เพราะรูปแบบที่เรียบง่าย เส้นสายต่อเนื่อง สามารถรองรับแนวคิดในการออกแบบลวดลายหรือรูปแบบของจานได้ดี

ภาพที่ 37 จานไม่มีขอบทรงเตี้ย (Low coupe plate)

ที่มา : http://www.simonpearceglass.com/Content/ProdImages/md_ShanagaryCoupes.jpg

ในรูปแบบของชุดภาชนะสากลจาน Rim plate และ Coupe plate จัดเป็นจานอาหารหลัก (Dinner plate) นอกจากจานรูปแบบมาตรฐานโดยทั่วไปแล้ว ยังมีจานลักษณะอื่นที่เป็นที่รู้จัก และใช้สอยในการรับประทานอาหารอีกเช่นกัน ได้แก่

๐ จานก้นลึก (Deep plate)

จานก้นลึก คือ จานที่มีส่วนท้องจานลึกลงไป มีทั้งที่มีขอบและไม่มีขอบ จานก้นลึกจะใช้เป็นจานชุปในชุดภาชนะอาหารแบบตะวันตก แต่จะใช้เป็นจานหลักในชุดรับประทานอาหารแบบตะวันออก เพราะมีรูปแบบเหมาะสมกับการรับประทานอาหารที่มีลักษณะผสม (มีน้ำ)

ภาพที่ 38 จานก้นลึก (Deep plate)

ที่มา : เอกสารเผยแพร่ โดย Patra Porcelain CO., LTD.

๐ จานขนาดใหญ่ (Platter)

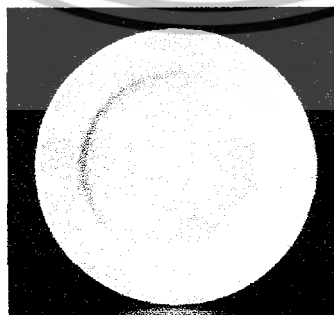
จานขนาดใหญ่ คือ จานสำหรับใส่อาหารกลาง ที่มีขนาดใหญ่ค่อนข้างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับจาน Dinner plate ใน 1 ชุดของภาชนะอาหารอาจมี Platter 1 ขนาด หรือเป็นชุดของจาน Platter 3 ใบ 3 ขนาด รูปแบบของจาน Platter จะเป็นแบบเดียวกับ จาน Dinner plate กล่าวคือ หากจาน Dinner plate เป็นจานไม่มีขอบ จาน Platter จะเป็น จานไม่มีขอบเช่นเดียวกัน รูปทรงของจาน Platter นั้นเป็นได้ทั้งกลม (Round platter) รี (Oval platter) หรือสี่เหลี่ยม (Square platter) ในกรณีนี้แม้ว่าจาน Dinner plate จะเป็นรูปทรงกลม จาน Platter เป็นรูปทรงรีหรือสี่เหลี่ยมก็ได้

ภาพที่ 39 จานขนาดใหญ่ (Platter)

ที่มา : http://images.replacements.com/images/images5/china/W/wedgwood_patrician_plain_old_oval_serving_platter_P0000114141S0033T2.jpg

๐ จานสลัด (Salad plate)

จานสลัด คือ จานสำหรับใส่สลัด ในชุดเดียวกันจานสลัดจะมีรูปแบบเดียวกับจาน Dinner plate แต่มีขนาดเล็กกว่า ชาวตะวันตกจะเสิร์ฟสลัดและขนมปังควบคู่กับอาหารจานหลัก จานสลัดจะมีขนาดใหญ่กว่าจานขนมปัง และทั้งจานสลัดและจานขนมปังจะมีรูปแบบเดียวกับจาน Dinner plate ในบางกรณีในชุดภาชนะอาหารอาจใช้เป็นชามสลัด (Salad bowl) แทนจานสลัด

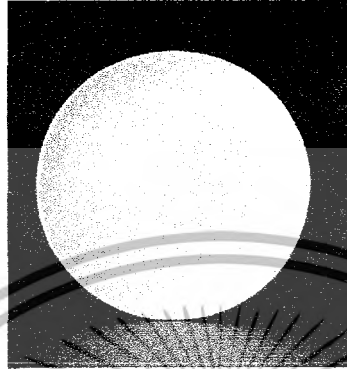
ภาพที่ 40 จานสลัด (Salad plate)

ที่มา : เอกสารเผยแพร่ โดย Patra Porcelain CO., LTD

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๐ จานขนมปังและเนย (Bread and butter plate)

จานขนมปังและเนย คือ จานสำหรับใส่ขนมปัง และเนยอยู่รวมกัน จานขนมปังและเนยจะมีรูปแบบเดียวกันกับจานสลัด และจาน Dinner plate จานขนมปังและเนยมีขนาดเล็กกว่าจานสลัด

ภาพที่ 41 จานขนมปังและเนย (Bread and butter plate)

ที่มา : เอกสารเผยแพร่ โดย Patra Porcelain CO., LTD

๐ จานชุป (Soup plate)

จานชุป คือ จานที่มีรูปแบบของจานเป็นแบบจานก้นลึกมีขอบ (Deep rim plate) ใช้สำหรับใส่ชุป (Soup) ลักษณะเป็นจานที่มีท้องจานจากตรงกลางไล่เป็นผนังโค้งขึ้นและปากผายออกคล้ายชามปากผาย สำหรับอาหารประเภทชุป ภาชนะที่ใช้นอกจากจานชุป ยังใช้ชาม (Bowl) หรือถ้วย (Cup) ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดรูปแบบการใช้งานในแต่ละชุดของผู้ผลิต

ภาพที่ 42 จานชุป (Soup plate)

ที่มา : เอกสารเผยแพร่ โดย Patra Porcelain CO., LTD

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

o จานของหวาน (Dessert plate)

จานของหวาน คือ จานสำหรับใส่ของหวาน รูปแบบของจานเป็นแบบเดียวกับจานสลัด จานขนมปังและเนย จานซูปล และจาน Dinner plate ในกรณีที่เป็นชุดเดียวกัน ขนาดของจานของหวานใกล้เคียงกับจานสลัด

ภาพที่ 43 จานของหวาน (Dessert plate)

ที่มา : เอกสารเผยแพร่ โดย Patra Porcelain CO., LTD

2.4.1.2 ชาม (Bowl)

ชาม คือ ภาชนะที่มีรูปทรงเปิด มีความลึกมากกว่าจาน ในชุดภาชนะอาหารเดียวกันจานอาจเป็นจานมีขอบ ส่วนชามจะมีขอบหรือไม่มีก็ได้ แต่ลวดลายและการตกแต่งจะมีความเหมือนหรือความคล้ายคลึงกัน ชามที่เป็นมาตรฐานโดยทั่วไปสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

o ชามมีขอบ

ชามมีขอบ คือ ชามที่มีส่วนที่เป็นขอบ หรือปีกยื่นออกมาจากตัวชาม ชามลักษณะนี้หยิบจับได้สะดวก ใช้สำหรับใส่อาหารได้ทั้งอาหารที่มีลักษณะแห้ง อาหารที่เป็นน้ำ และอาหารที่กึ่งแห้งกึ่งน้ำ เช่น ชามใส่สลัด ชามใส่ซูปล เป็นต้น ส่วนของขอบจานมีทั้งลักษณะที่เป็นปีกยื่นออกมาอย่างชัดเจน หรือจะเป็นขอบยื่นออกเพียงเล็กน้อยก็ได้

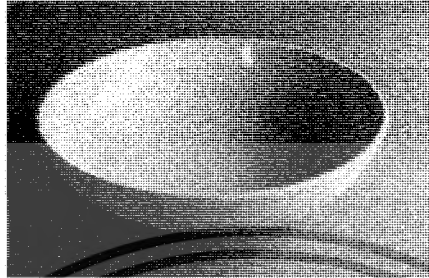
ภาพที่ 44 ชามมีขอบ

ที่มา : <http://crackedthumbpottery.com/images/XLG%20flat%20rim%20bowl.jpg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

o ชามไม่มีขอบ

ชามไม่มีขอบ คือ ชามที่มีขอบปากของชามสิ้นสุดที่ผนังชาม ไม่มีส่วนยื่นต่อออกมา ชามลักษณะนี้การหยิบจับไม่สะดวกเท่าที่ควร เพราะไม่มีส่วนให้หยิบจับ นอกจากยกที่ฐานของชาม ในกรณีที่ใส่อาหารที่มีความร้อนจะมีจานรองคู่กัน

ภาพที่ 45 ชามไม่มีขอบ

ที่มา : <http://www.homepreparations.com/images/serving/RV383-367.jpg>

ในรูปแบบของชุดภาชนะสากล นอกจากชามรูปแบบมาตรฐานโดยทั่วไปแล้ว ยังมีชามลักษณะอื่นที่เป็นที่รู้จัก และใช้สอยในการรับประทานอาหารอีกเช่นกัน ได้แก่

o ชามสลัด (Salad bowl)

ชามสลัด คือ ชามสำหรับใส่สลัด มีทั้งที่มีขอบชาม และไม่มีขอบชาม ในชุดภาชนะอาหารชุดใหญ่ 1 ชุดจะมีทั้งชามสลัดสำหรับรับประทาน 1 คน และชามสลัดใหญ่ซึ่งมีขนาดแตกต่างกัน เป็นที่สังเกตได้ว่า อาหารประเภทสลัด การเลือกใช้ภาชนะสามารถเป็นได้ทั้งจาน และชาม

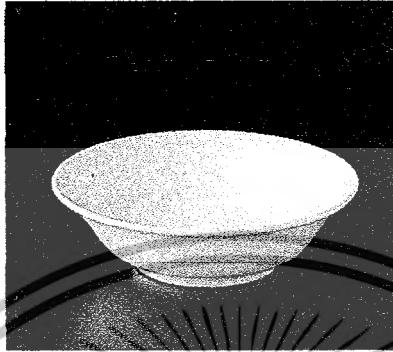

ภาพที่ 46 ชามสลัด (Salad bowl)

ที่มา : เอกสารเผยแพร่ โดย Petra Porcelain CO., LTD

◦ ชามอาหารธัญพืช (Cereal bowl)

ชามอาหารธัญพืช คือ ชามสำหรับใส่อาหารธัญพืช มีรูปแบบเช่นเดียวกับชามสลัด สามารถใช้แทนกันได้ในชุดอาหาร ชามมีลักษณะปากผาย ในบางชุดภาชนะอาหารจะระบุเป็น Salad/Cereal bowl หรือ Soup/Cereal bowl

ภาพที่ 47 ชามอาหารธัญพืช (Cereal bowl)

ที่มา : เอกสารเผยแพร่ โดย Patra Porcelain CO., LTD

◦ ชามผลไม้ (Vegetable bowl)

ชามผลไม้ คือ ชามที่มีลักษณะเดียวกับชามสลัด ใช้สำหรับใส่ผลไม้ปริมาณไม่มาก ในชุดภาชนะอาหารเดียวกันชามผลไม้จะมีรูปแบบเดียวกันกับชามสลัด

ภาพที่ 48 ชามผลไม้ (Vegetable bowl)

ที่มา : เอกสารเผยแพร่ โดย Patra Porcelain CO., LTD

◦ ชามซूप (Soup bowl)

ชามซूप คือ ชามสำหรับใส่อาหารประเภทซूप ชามชนิดนี้ตามแบบอย่างตะวันตกแล้วส่วนใหญ่จะเป็นทรงปากผาย ชามทรงปากผายสามารถใช้งานได้ดี การตักทำได้สะดวก ชามซूपตามแบบอย่างภาชนะอาหารตะวันออกปากจะไม่ผายมากนักและมีความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สูงของชามมากกว่าความกว้าง มีฐานค่อนข้างเล็ก และมีฝาปิด เพราะชาวตะวันออกนิยมรับประทานอาหารที่ร้อน ในชุดภาชนะเดียวกันชามสลัด ชามอาหารธัญพืช ชามผลไม้ และชามซุปลจะมีรูปแบบเดียวกัน

ภาพที่ 49 ชามซूप (Soup bowl) แบบตะวันตก

ที่มา : <http://s1images.macys.com/is/image/MCY/products/5/optimized>

ภาพที่ 50 ชามซूप (Soup bowl) แบบตะวันออก

ที่มา : http://www.quickspice.com/scstore/images/chineseservingbowl2_lg.jpg

๐ ถ้วยซूप (Soup cup)

ถ้วยซूप คือ ภาชนะอีกประเภทหนึ่งสำหรับใส่อาหารประเภทซूप มีลักษณะเป็นถ้วยมีหูจับ 2 ข้างและจานรอง ถ้วยซूपมีทั้งลักษณะที่ตัวถ้วยเป็นผนังตรง และแบบปากผายเล็กน้อย แต่ส่วนใหญ่จะเป็นรูปแบบผนังตรงในบางรูปแบบตัวถ้วยจะไม่มีหูหรือจานรอง

ภาพที่ 51 ถ้วยชุป (Soup cup)

ที่มา : http://www.smallislandtrader.com/china_shop/rosenthal_studio-line/moon/images/soup_cup.jpg

o ชามพาสต้า (Pasta bowl)

ชามพาสต้า คือ ชามที่มีรูปแบบสำหรับใส่อาหารเส้น (Pasta) เช่น มักกะโรนี สปาเกตตี้ เป็นต้น ชามจะมีลักษณะปากค่อนข้างกว้าง ไม่สูง ปากผาย เพื่อการใช้งานในการคลุกเคล้า หรือปรุงอาหารได้สะดวก นิยมใช้ในรูปแบบการรับประทานอาหารของชาวตะวันตก ชามพาสต้า และชามชุปสามารถใช้แทนกันได้ ชามชุปจะมีขนาดเล็กกว่าชามพาสต้าเล็กน้อย

ภาพที่ 52 ชามพาสต้า (Pasta bowl)

ที่มา : เอกสารเผยแพร่ โดย Patra Porcelain CO., LTD

นอกจากรูปแบบ และลักษณะของชามดังที่กล่าวมาแล้วนั้น รูปทรงของชาม ยังสามารถแบ่งได้เป็น 6 คือ ทรงผนังตรง ทรงปากผาย ทรงกลม ทรงพาราโบลา ทรงโค้งตัว S และทรงอิสระ

ภาพที่ 53 ชามทรงปากผาย

ที่มา : เอกสารเผยแพร่ โดย Patra Porcelain CO., LTD

ภาพที่ 54 ชามทรงผนังตรง

ที่มา : เอกสารเผยแพร่ โดย Patra Porcelain CO., LTD

ภาพที่ 55 ชามทรงโค้งตัว S

ที่มา : เอกสารเผยแพร่ โดย Patra Porcelain CO., LTD

ภาพที่ 56 ชามทรงอิสระ

ที่มา : <http://www.antiques.dk.com>

ภาพที่ 57 ชามทรงกลม

ที่มา : เอกสารเผยแพร่ โดย Patra Porcelain CO., LTD

ภาพที่ 58 ชามทรงพาราโบลา

ที่มา : <http://farm3.static.flickr.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1.3 ชามผสม (Mixing bowl)

ชามผสม คือ ภาชนะสำหรับใช้ในการคลุกเคล้าส่วนผสมต่างๆในการทำอาหารประเภทเบเกอรี่ หรือใช้ในการคลุกอาหารประเภทยำ และสลัด ชามผสมควรมีติดครัวหลายขนาด ตั้งแต่ขนาดเล็ก 1.5 คิวอร์ต ขนาดกลาง 3 คิวอร์ต และขนาดใหญ่ 5 คิวอร์ต เพื่อให้ง่ายต่อการเตรียมและผสมส่วนผสมให้เข้ากัน ชามผสมมีทั้งชามผสมที่เป็นโลหะ แก้ว และเครื่องเคลือบดินเผา

ภาพที่ 59 ชามผสม (Mixing bowl)

ที่มา : <http://www.simplycountryny.com/pics/KW135.JPG>

2.4.1.4 ภาชนะอบ (Ovenware)

ภาชนะอบ คือ ภาชนะสำหรับอาหารที่ใช้การอบในขั้นตอนการทำ เช่น มักกะโรนีอบชีส ผักโขมอบชีส และ ลาซานญา เป็นต้น ภาชนะอบมีคุณสมบัติที่สามารถทนต่อความร้อนภายในเตาอบได้ โดยมากมีรูปทรงเป็นสี่เหลี่ยม หรือวงรี มีทั้งรูปแบบที่มีหูจับ และไม่มีหูจับ

ภาพที่ 60 ภาชนะอบ (Ovenware)

ที่มา : http://images.replacements.com/images/images5/china/M/marcrest_swiss_alpine_round_ovenware_cake_pan_P0000054542S0005T2.jpg

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2 ขนาด และความจุ

ขนาด และความจุของภาชนะอาหารไม่สามารถที่จะระบุแน่นอนได้ เนื่องจากผู้ผลิตภาชนะอาหาร (Tableware manufacturer) แต่ละแห่งจะมีการกำหนดขนาดและความจุของตนเอง จึงทำให้การหาข้อกำหนดตายตัวของขนาด และความจุของภาชนะเป็นไปได้ยาก ซึ่งเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วจะพบว่าขนาดและความจุของภาชนะประเภทต่างๆของแต่ละผู้ผลิตจะไม่มี ความแตกต่างกันมากนัก โดยในที่นี้จะยึดตามขนาด และความจุของภาชนะจากบริษัทภัทรพอร์ซเลน ซึ่งเป็นผู้ผลิตภายในประเทศไทย เป็นหลักในการอ้างอิง แต่ในส่วนของภาชนะผสมยึดตามหลักปริมาตรที่เป็นมาตรฐานสากล

ตารางที่ 56 : ขนาด และความจุภาชนะ

ภาชนะ	ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง	ปริมาตรความจุ
จานมีขอบ (Rim plate)	16.0 cm	-
	20.5 cm	-
	25.0 cm	-
	26.5 cm	-
จานไม่มีขอบ (Coupe plate)	16.5 cm	-
	21.0 cm	-
	23.0 cm	-
	26.5 cm	-
จานชุป (Soup plate)	23.0 cm	-
จานเพลรี (Oval platter)	23.0 cm	-
	36.0 cm	-
จานเพลเหลี่ยม (Rectangle platter)	21.5 cm	-
	26.5 cm	-
ชาม (Bowl)	17.5 cm	-
	20.0 cm	-
ชามสลัด (Salad bowl)	16.5 cm	-
	18.0 cm	-
ถ้วยแบ่ง	10.5 cm	-
	11.5 cm	-
	12.5 cm	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาชนะ	ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง	ปริมาตรความจุ
ถ้วยน้ำจิ้ม	9.5 cm	-
(Sauce bowl)	10.0 cm	-
ภาชนะอบรี	36. cm	-
(Oval ovenware)		
ภาชนะอบเหลี่ยม	35.0 cm	-
(Rectangle ovenware)		
ชามผสมขนาดเล็ก	-	1.5 quarts
(Small mixing bowl)		
ชามผสมขนาดกลาง	-	3.0 quarts
(Medium mixing bowl)		
ชามผสมขนาดใหญ่	-	5.0 quarts
(Large mixing bowl)		

1 quart = 0.94625 litre

2.4.3 สีและลวดลาย

การตกแต่งสี และลวดลายในแต่ละชุดภาชนะอาหารจะมีความกลมกลืนกัน ทั้งชุด และโดยมากมักจะสอดคล้องไปกับรูปทรงของภาชนะด้วยเช่นกัน กล่าวคือ รูปทรง สี และลวดลายจะเป็นสิ่งที่กำหนดรูปแบบลักษณะ (Style) ของชุดภาชนะอาหารนั้นๆซึ่งสามารถแบ่งรูปแบบลักษณะของภาชนะอาหารเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ดังนี้

2.4.3.1 Traditional style

Traditional style คือ รูปแบบลักษณะที่อิงรูปแบบดั้งเดิม ที่เป็นเสมือนรูปทรงต้นแบบ ให้นักออกแบบนำมาเป็นแรงบันดาลใจ และออกแบบดัดแปลง โดยยังคงให้ความรู้สึกคุ้นเคยของผู้ใช้ยังคงอยู่เหมือนเดิม เช่น แบบ Classic ที่ให้ความรู้สึกหรูหรา ประณีต การใช้งานภาชนะรูปแบบนี้จึงเหมาะสมกับงานพิธีการ เพื่อเป็นการให้เกียรติแก่ผู้ร่วมงาน ความงามและความประณีตของสี และลวดลายบนภาชนะก็จะลดหลั่นลงไปตั้งแต่งานเลี้ยงพระราชพิธี จนกระทั่งงานเลี้ยงรับรองตามที่พักอาศัย

ภาพที่ 61 Traditional tableware

ที่มา : <http://www.tableandhome.com/prodimages/32871.jpg>

2.4.3.2 Non-traditional style

Non-traditional style คือ รูปแบบลักษณะที่เกิดขึ้นเนื่องจากวิถีชีวิต รูปแบบการตกแต่งที่พักอาศัย หรือแม้กระทั่งรูปแบบของอาหารในปัจจุบันที่เปลี่ยนไป ทำให้มีการออกแบบรูปแบบลักษณะภาชนะที่แตกต่างไปจากเดิม แต่ยังไม่สามารถกำหนดรูปแบบลักษณะของความเป็นชุดได้ชัดเจน เช่น การใช้ภาชนะรูปแบบผสม (Mix and Match) ที่ไม่จำกัดรูป สี ลวดลาย หรือวัสดุ เป็นต้น

ภาพที่ 62 Non-traditional tableware

ที่มา : http://www.metaefficient.com/images/plates1_lg.jpg

นอกจากรูปลักษณะหลักที่แบ่งเป็น Traditional style และ Non-traditional style

แล้วนั้น การออกแบบรูปทรง สี และลวดลาย ได้ทำให้เกิดความแตกต่างในการสื่อความรู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของชุดภาชนะแต่ละชุด เพื่อให้ผู้บริโภคสามารถเลือกใช้ในโอกาสต่างๆตามต้องการ โดยสามารถแบ่งรูปแบบลักษณะที่พบเห็นได้ทั่วไปในท้องตลาด ได้ดังนี้

o แบบ Classic

ภาชนะรูปแบบ Classic ให้ความรู้สึกสง่างาม หุหุระ บางครั้งอาจถ่ายทอดความสวยงามออกมาจนไม่กล้าจับต้อง ภาชนะเหล่านี้มีคุณค่าสูง สามารถตกทอดเป็นมรดกให้ลูกหลานได้ และไม่มีคำว่าล้าสมัยสำหรับงานรูปแบบนี้ ลักษณะที่สำคัญของภาชนะรูปแบบ Classic คือ เป็นภาชนะรูปกลม ตามขอบภาชนะนอกจากเรียบธรรมดาอาจมีรอยหยักเล็กน้อยเรียกว่า *Scalloped rim* หรือขอบจานที่มีมุมคล้ายปีกกาเรียงไปเป็นระยะ เนื้อของภาชนะประเภทนี้ส่วนใหญ่เป็นเนื้อโบน ไชนา (Bone China) เป็นเนื้อดินที่มีความละเอียดสูง สวยงาม

ภาพที่ 63 Classic dinnerware

ที่มา : http://www.elegance2003.com/elegance/symphonia2_small3.jpg

o แบบ Casual

ภาชนะรูปแบบ Casual เป็นภาชนะที่มีการลดการตกแต่งลงดูไม่เป็นพิธีการมากนัก เมื่อนำขึ้นจัดเป็นชุดอาหารบนโต๊ะจะให้ความรู้สึกสบายและเป็นกันเอง ใช้กับโอกาสการรับประทานอาหารที่อาจสร้างขึ้นเป็นบรรยากาศเฉพาะเช่น การรับประทานอาหารร่วมกันในหมู่ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง ในลักษณะที่ไม่เป็นทางการ ภาชนะรูปแบบนี้อาจมีรูปร่างทำนองเดียวกับภาชนะในรูปแบบ Classic แต่การตกแต่งน้อยกว่า และไม่มีการตกแต่งด้วยเทคนิคพิเศษ เนื้อของภาชนะอาหารประเภทนี้อาจเป็นได้ ตั้งแต่ โบน ไชนา (Bone China) พอร์ซเลน (Porcelain) หรือ สโตนแวร์ (Stoneware) สำหรับเนื้อดินสโตนแวร์จะให้ความรู้สึกเป็นกันเองได้มากกว่า มีรูปลักษณะที่ดูสบายๆ เหมาะกับการรับประทานอาหารที่ไม่เป็นทางการ หรือต้องการความเป็นกันเองในหมู่ผู้รับประทานอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 64 Casual dinnerware

ที่มา : http://www.crystal-co.com/Merchant2/graphics/0000001/pp_lenox_swedish_garland_dinnerware.jpg

o แบบ Country

ภาชนะรูปแบบ Country เป็นภาชนะที่ใช้สร้างบรรยากาศแบบชนบท เป็นการนำเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการวิถีดำเนินชีวิตในชนบท เช่น ปศุสัตว์ ชาวนา ดอกไม้ใบหญ้า ลายผ้าทอมือ เป็นต้น เนื้อของภาชนะรูปแบบนี้เป็นได้ตั้งแต่ พอร์ซเลน (Porcelain) สโตนแวร์ (Stoneware) หรือ เอิร์ทเธนแวร์ (Earthenware) โดยภาชนะที่เป็นเนื้อดิน เอิร์ทเธนแวร์จะให้ความรู้สึกเหมือนภาชนะที่ใช้อยู่ในชนบทจริงการใช้สี ลวดลายบนภาชนะ และการจัดรูปแบบโต๊ะอาหาร เป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมความรู้สึกแบบชนบทออกมา

ภาพที่ 65 Country dinnerware

ที่มา : <http://piperclassics.com/images/products/2912.jpg>

o แบบ Fashion

ภาชนะรูปแบบ Fashion เป็นภาชนะที่ออกแบบตามความนิยม มีความทันสมัยในช่วงเวลานั้น ภาชนะที่ออกแบบให้มีรูปทรงที่แปลกตา ดูหวือหวา แตกต่างไปจากรูปทรงหรือรูปแบบที่เคยมีมา เช่น ภาชนะรูปสามเหลี่ยม สีเหลี่ยม ครึ่งวงกลม เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 66 Fashion dinnerware

ที่มา : <http://designernotebook.canedodecor.com/wp-content/uploads/2008/04/outdoor-dinnerware.jpg>

o แบบ Seasonal

ภาชนะรูปแบบ Seasonal เป็นภาชนะที่ออกแบบตามฤดูกาล หรือเทศกาล ตามวัฒนธรรมตะวันตก ความเป็นอยู่ของคนตะวันตก จะมีกิจกรรม งานเทศกาลที่ต่างกันไปในแต่ละฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูหนาว ฤดูใบไม้ผลิ และฤดูใบไม้ร่วง เทศกาลที่สำคัญ เช่น เทศกาลคริสต์มาส เป็นต้น นอกจากนี้ขึ้นอยู่กับเทศกาล ในแต่ละฤดูกาลแล้ว ยังมีวันสำคัญต่างๆ เช่น วันแม่ วันฮอลโลวีน (Halloween) เป็นต้น รวมถึงการจัดชุดภาชนะอาหารให้ได้รับบรรยากาศท้องถิ่นต่างๆ เช่น สไตล์เมดิเตอร์เรเนียน เป็นต้น ภาชนะรูปแบบนี้จะช่วยส่งเสริมบรรยากาศในช่วงเทศกาล หรือวันสำคัญเหล่านี้ให้พิเศษมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 67 Seasonal dinnerware

ที่มา : http://65.118.245.21/product_enlarged/Emile_Christmas.jpg

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

o แบบ Modern

ภาชนะรูปแบบ Modern เป็นภาชนะที่มีรูปแบบ สีสัน ลวดลายที่แสดงออกถึงความทันสมัย แตกต่างไปจากเดิม ความแตกต่างที่เป็นสาระสำคัญได้แก่ รูปแบบภาชนะที่เรียบง่าย ไม่มีรูปแบบที่ประณีต ไม่มีการตกแต่งที่มากมาย ลักษณะลวดลายที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นลายเรขาคณิต การใช้สีไม่มากนัก อาจใช้เทคนิคการตกแต่งชั้นสูง รูปแบบ Modern จะแตกต่างกับรูปแบบ Fashion ตรงที่รูปแบบ Modern เป็นรูปแบบที่ทันสมัย สมัยใหม่ มีระยะเวลาคาบเกี่ยวกับปัจจุบัน ส่วนรูปแบบ Fashion เป็นเพียงช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง อาจจางหายไปตามกาลเวลา รูปแบบภาชนะ Modern นี้อาจเป็นได้ทั้ง Traditional และ Non-Traditional แต่รูปแบบที่เป็น Non-Traditional จะให้ความรู้สึก Modern ได้มากกว่า

ภาพที่ 68 Modern dinnerware

ที่มา : <http://www.cucinadirect.com/wcsstore/ConsumerDirect>

StorefrontAssetStore/images/large/1140144_w_sq_g_dinnerware.jpg

วิเคราะห์และสรุปข้อมูลด้านผลิตภัณฑ์

รูปแบบ และลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่นำมาใช้งานต้องมีความเหมาะสมกับลักษณะอาหาร พฤติกรรมการใช้ภาชนะในการเรียนทำอาหาร และมีความสอดคล้องกลมกลืนกับรูปแบบ วิธีการสอนทำอาหาร และบรรยากาศของโรงเรียน

- กำหนดให้
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด
 - 2 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
 - 3 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาชนะประเภทจาน

ตารางที่ 57 วิเคราะห์รูปทรงของภาชนะนำเสนออาหารประเภทแห้ง

เงื่อนไขในการพิจารณา	จานมีขอบ ก้นแบน (Flat rim plate)	จานมีขอบ ก้นลึก (Deep rim plate)	จานไม่มีขอบ ทรงเตี้ย (Low coupe plate)	จานไม่มีขอบ ทรงสูง (High coupe plate)
1. เหมาะสมกับแนวทางการ ออกแบบ	2	2	3	3
2. เหมาะสมกับอาหาร ประเภทแห้ง	3	3	3	3
3. เหมาะสมต่อการวางซ้อน กันเพื่อจัดเก็บ	3	3	3	3
4. เหมาะสมกับพื้นที่ใช้สอย บนโต๊ะเรียน	2	2	3	3
5. มีพื้นที่เหมาะสมต่อการจัด ตกแต่งอาหาร	2	1	3	1
6. ความสะดวกในการ หยิบยก	3	3	1	1
7. เหมาะสมต่อการนำเสนอ อาหาร	3	1	3	1
8. มีพื้นที่ต่อการวางลวดลาย	2	2	3	3
9. ผลิตได้ง่าย	1	1	2	2
รวม	21	18	24	20

สรุป จานไม่มีขอบทรงเตี้ย มีความเหมาะสมสำหรับการออกแบบภาชนะนำเสนออาหารประเภทแห้ง เพราะ สามารถออกแบบรูปทรงได้หลากหลาย วางลวดลายได้อย่างอิสระ มีพื้นที่ในการวางอาหารมาก และไม่บดบังความสวยงามของอาหารเนื่องจากก้นจานที่ตื้นทำให้มองเห็นอาหารได้โดยรอบ และไม่มีขอบจานมาเป็นกรอบของการจัดตกแต่งอาหารแบบสมัยใหม่ที่ไม่ได้จำกัดว่าจะต้องวางอาหารไว้กึ่งกลางภาชนะเหมือนแต่ก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 58 วิเคราะห์รูปทรงของภาชนะนำเสนออาหารประเภทน้ำลูกขลิกลึก

เงื่อนไขในการพิจารณา	จานมีขอบ ก้นแบน (Flat rim plate)	จานมีขอบ ก้นลึก (Deep rim plate)	จานไม่มีขอบ ทรงเตี้ย (Low coupe plate)	จานไม่มีขอบ ทรงสูง (High coupe plate)
1. เหมาะสมกับแนวทางการ ออกแบบ	2	2	3	3
2. เหมาะสมกับอาหาร ประเภทน้ำลูกขลิกลึก	1	3	1	3
3. เหมาะสมต่อการวางซ้อน กันเพื่อจัดเก็บ	3	3	3	3
4. เหมาะสมกับพื้นที่ใช้สอย บนโต๊ะเรียน	2	2	3	3
5. มีพื้นที่เหมาะสมต่อการจัด ตกแต่งอาหาร	2	2	2	1
6. ความสะดวกในการ หยิบยก	3	3	1	1
7. เหมาะสมต่อการนำเสนอ อาหาร	1	2	1	2
8. มีพื้นที่ต่อการวางลวดลาย	2	2	3	3
9. ผลิตได้ง่าย	1	1	2	2
รวม	17	20	19	21

สรุป จานไม่มีขอบทรงสูง มีความเหมาะสมสำหรับการออกแบบภาชนะนำเสนออาหารประเภทน้ำลูกขลิกลึก เพราะ สามารถออกแบบรูปทรงได้หลากหลาย วางลวดลายได้อย่างอิสระ มีก้นจานลึกเหมาะสมกับการใส่อาหารที่มีน้ำลูกขลิกลึก

ตารางที่ 59 วิเคราะห์รูปทรงของภาชนะอบ

เงื่อนไขในการพิจารณา	จานมีขอบ ก้นแบน (Flat rim plate)	จานมีขอบ ก้นลึก (Deep rim plate)	จานไม่มีขอบ ทรงเตี้ย (Low coupe plate)	จานไม่มีขอบ ทรงสูง (High coupe plate)
1. เหมาะสมกับแนวทางการ ออกแบบ	2	2	3	3
2. เหมาะสมกับอาหาร ประเภทอบ	1	3	1	3
3. เหมาะสมต่อการวางซ้อน กันเพื่อจัดเก็บ	3	3	3	3
4. ความสะดวกในการ หยิบยก	3	3	2	2
5. มีพื้นที่ต่อการวางลดหลาด	2	2	3	3
6. ผลิตได้ง่าย	1	1	2	2
รวม	12	15	14	16

สรุป จานไม่มีขอบทรงสูง มีความเหมาะสมสำหรับการออกแบบภาชนะอบมากที่สุด เพราะมีก้นลึกเหมาะสมกับลักษณะอาหาร ผักโขมอบชีส ลาซานญา การที่ไม่มีขอบทำให้สามารถออกแบบรูปทรงได้หลากหลาย วางลดหลาดได้อย่างอิสระ แต่อาจต้องมีการออกแบบที่จับเพิ่มเพื่อความสะดวกในการหยิบยกในขณะที่ภาชนะร้อน

ภาชนะประเภทชาม

ตารางที่ 60 วิเคราะห์รูปทรงของภาชนะแบ่งสำหรับวัดฤติบแห่ง

เงื่อนไขในการพิจารณา	ชาม ทรง ผนัง ตรง	ชาม ทรง ปาก ผาย	ชาม ทรง กลม	ชาม ทรง อิสระ	ชาม ทรง ตัว S	ชาม ทรง พารา โบลา
1. เหมาะสมกับแนวทางการ ออกแบบ	3	1	1	3	1	3
2. เหมาะสมกับวัดฤติบแห่ง	2	2	2	1	2	2
3. เหมาะสมต่อการวางซ้อน กันเพื่อจัดเก็บ	1	3	3	2	3	3
4. เหมาะสมต่อการวางต่อกัน หลายใบขณะใช้งาน	3	2	3	1	2	2
5. เหมาะสมกับพื้นที่ใช้สอย บนโต๊ะเรียน	3	1	2	1	2	2
6. เหมาะสมกับปริมาณ วัดฤติบที่แตกต่างกันไป	3	3	3	3	3	3
7. ความสะดวกในการ หยิบยก	2	3	2	1	3	2
8. ความสะดวกในการหยิบ หรือตัก วัดฤติบ	2	3	3	2	3	2
9. มีพื้นที่ต่อการวางลดหลาด	3	2	3	2	2	3
10. ผลิตได้ง่าย	2	2	2	2	2	2
รวม	24	22	24	18	23	24

สรุป ชามทรงผนังตรง ชามทรงกลม และชามทรงพาราโบลา มีความน่าสนใจใกล้เคียงกัน
สมควรนำมาพิจารณาร่วมกันในการออกแบบภาชนะแบ่งสำหรับวัดฤติบแห่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 61 วิเคราะห์รูปทรงของภาชนะแบ่งสำหรับวัตถุบิมน้ำ

เงื่อนไขในการพิจารณา	ชาม ทรง ผนัง ตรง	ชาม ทรง ปาก ผาย	ชาม ทรง กลม	ชาม ทรง อิสระ	ชาม ทรง ตัว S	ชาม ทรง พารา โบลา
1. เหมาะสมกับแนวทางการ ออกแบบ	3	1	1	3	1	3
2. เหมาะสมกับวัตถุบิมน้ำ	3	3	3	3	3	3
3. เหมาะสมต่อการวางซ้อน กันเพื่อจัดเก็บ	1	3	3	2	3	3
4. เหมาะสมต่อการวางต่อกัน หลายใบขณะใช้งาน	3	2	3	1	2	2
5. เหมาะสมกับพื้นที่ใช้สอย บนโต๊ะเรียน	3	1	2	1	2	2
6. เหมาะสมกับปริมาณ วัตถุบิมน้ำที่แตกต่างกันไป	3	3	3	3	3	3
7. ความสะดวกในการ หยิบยก	2	3	2	1	3	2
8. ความสะดวกในการหยิบ หรือตัก วัตถุบิมน้ำ	2	3	3	2	3	2
9. มีพื้นที่ต่อการวางลดหลาด	3	2	3	2	2	3
10. ผลิตได้ง่าย	2	2	2	2	2	2
รวม	25	23	25	20	24	25

สรุป ชามทรงผนังตรง ชามทรงกลม และชามทรงพาราโบลา มีความน่าสนใจใกล้เคียงกัน
สมควรนำมาพิจารณาร่วมกันในการออกแบบภาชนะแบ่งสำหรับวัตถุบิมน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 62 วิเคราะห์รูปทรงของภาชนะนำเสนออาหารประเภทน้ำ

เงื่อนไขในการพิจารณา	ชาม ทรง ผนัง ตรง	ชาม ทรง ปาก ผาย	ชาม ทรง กลม	ชาม ทรง อิสระ	ชาม ทรง ตัว S	ชาม ทรง พารา โบลา
1. เหมาะสมกับแนวทางการ ออกแบบ	3	1	1	3	1	3
2. เหมาะสมกับอาหาร ประเภทน้ำ	3	3	3	3	3	3
3. เหมาะสมต่อการวางซ้อน กันเพื่อจัดเก็บ	1	3	3	2	3	3
4. เหมาะสมกับพื้นที่ใช้สอย บนโต๊ะเรียน	3	2	3	1	2	2
5. มีพื้นที่เหมาะสมต่อการจัด ตกแต่งอาหาร	3	1	2	1	2	2
6. ความสะดวกในการ หยิบยก	2	3	3	1	3	2
7. เหมาะสมต่อการนำเสนอ อาหาร	3	2	2	1	2	2
8. มีพื้นที่ต่อการวางลวดลาย	2	3	3	2	3	2
9. ผลิตได้ง่าย	3	2	3	2	2	3
รวม	23	20	23	16	21	23

สรุป ชามทรงผนังตรง ชามทรงกลม และชามทรงพาราโบลา มีความน่าสนใจใกล้เคียงกัน
สมควรนำมาพิจารณาร่วมกันในการออกแบบภาชนะนำเสนออาหารประเภทน้ำ

ตารางที่ 63 วิเคราะห์รูปทรงของภาชนะผสม

เงื่อนไขในการพิจารณา	ชาม ทรง ผนัง ตรง	ชาม ทรง ปาก ผาย	ชาม ทรง กลม	ชาม ทรง อิสระ	ชาม ทรง ตัว S	ชาม ทรง พารา โบลา
1. เหมาะสมกับแนวทางการ ออกแบบ	3	1	1	3	1	3
2. เหมาะสมกับอาหาร ที่ต้องผสมคลุกเคล้า	2	3	2	1	2	3
3. เหมาะสมต่อการวางซ้อน กันเพื่อจัดเก็บ	1	3	3	2	3	3
4. ความสะดวกในการ หยิบยก	2	3	3	1	3	2
5. มีพื้นที่ต่อการวางลดหลั่น	2	3	3	2	3	2
6. ผลิตได้ง่าย	3	2	3	2	2	3
รวม	13	15	15	11	15	16

สรุป ชามทรงพาราโบลา มีความน่าสนใจใกล้เคียงกัน มีความเหมาะสมในการนำมาออกแบบภาชนะผสม เพราะ มีความจุ และมีความสูงมากกว่าชามทรงอื่น ทำให้เวลาคลุกเคล้า อาหารจะหกหล่นออกมานอกภาชนะได้ยาก

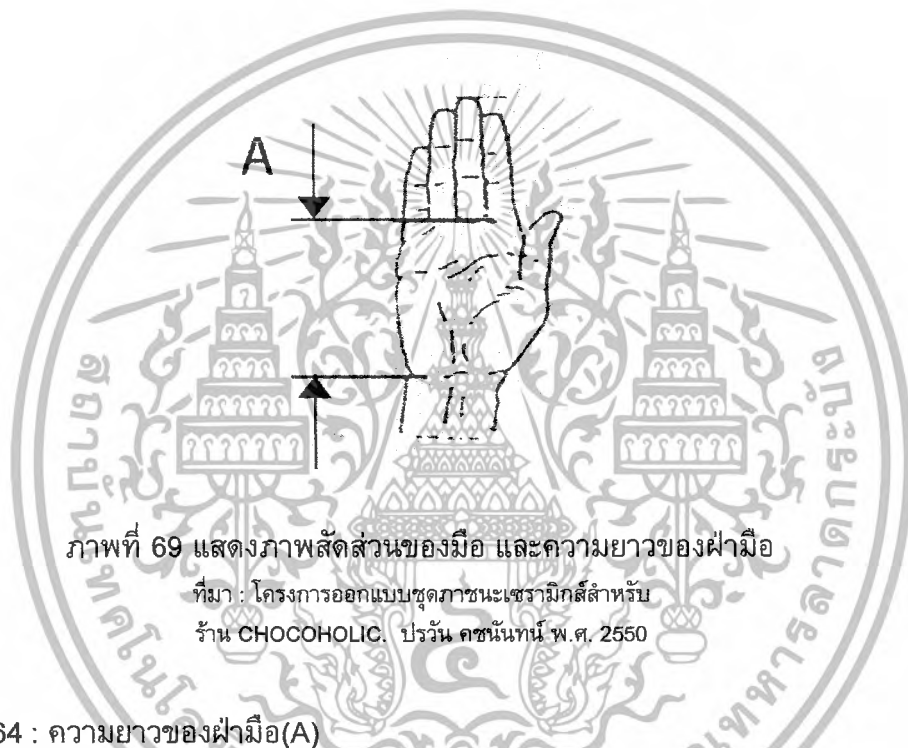
2.5 ข้อมูลการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับการยศาสตร์

พฤติกรรมของผู้เรียน และผู้สอนเกี่ยวกับการใช้งานภาชนะในการเรียนการสอน ทำอาหาร ได้แสดงถึงพฤติกรรมการใช้งานของมือที่เกี่ยวข้องกับภาชนะต่างๆ เช่น การหยิบ การยก การจับ การถือ และการเคลื่อนย้ายภาชนะ เป็นต้น จึงมีความจำเป็นในการศึกษา ขนาดสัดส่วน และความสัมพันธ์ต่างๆ ระหว่างมือ นิ้วมือ กับภาชนะ รวมถึงหลักการยศาสตร์ เพื่อเป็นพื้นฐานในการออกแบบที่เหมาะสมกับการใช้งาน

2.5.1 ขนาดสัดส่วนของมือที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ

2.5.1.1 ความยาวของฝ่ามือ

กำหนดให้ ระยะห่าง A แทนความยาวของฝ่ามือ

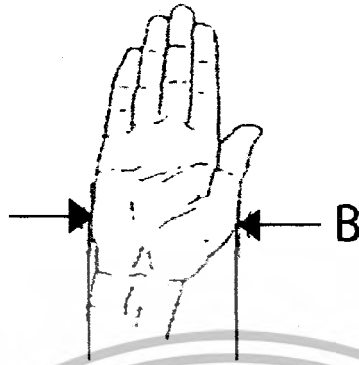
ตารางที่ 64 : ความยาวของฝ่ามือ(A)

เพศ	ค่าต่ำสุด(นิ้ว)	ค่าสูงสุด(นิ้ว)	ค่าเฉลี่ย(นิ้ว)
ชาย	7.0	8.2	7.6
หญิง	6.4	7.4	6.9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.1.2 ความกว้างของฝ่ามือรวมนิ้วหัวแม่มือ

กำหนดให้ ระยะห่าง B แทนความกว้างของฝ่ามือรวมนิ้วหัวแม่มือ

ภาพที่ 70 แสดงภาพสัดส่วนของมือ และความกว้างของฝ่ามือรวมนิ้วหัวแม่มือ

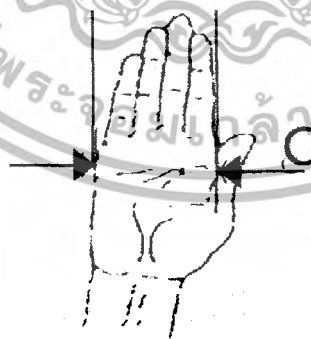
ที่มา : โครงการออกแบบชุดภาชนะเซรามิกส์สำหรับ
ร้าน CHOCOHOLIC. ประวัณ คชนันท์ พ.ศ. 2550

ตารางที่ 65 : ความกว้างของฝ่ามือรวมนิ้วหัวแม่มือ(B)

เพศ	ค่าต่ำสุด(นิ้ว)	ค่าสูงสุด(นิ้ว)	ค่าเฉลี่ย(นิ้ว)
ชาย	3.7	4.4	4.1
หญิง	3.2	4.0	3.6

2.5.1.3 ความกว้างของฝ่ามือไม่รวมนิ้วหัวแม่มือ

กำหนดให้ ระยะห่าง C แทนความกว้างของฝ่ามือไม่รวมนิ้วหัวแม่มือ

ภาพที่ 71 แสดงภาพสัดส่วนของมือ และความกว้างของฝ่ามือไม่รวมนิ้วหัวแม่มือ

ที่มา : โครงการออกแบบชุดภาชนะเซรามิกส์สำหรับ
ร้าน CHOCOHOLIC. ประวัณ คชนันท์ พ.ศ. 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 66 : ความกว้างของฝ่ามือไม่รวมนิ้วหัวแม่มือ(C)

เพศ	ค่าต่ำสุด(นิ้ว)	ค่าสูงสุด(นิ้ว)	ค่าเฉลี่ย(นิ้ว)
ชาย	3.1	4.0	3.6
หญิง	2.7	3.4	3.0

ตารางที่ 67 : ความหนาของฝ่ามือ

เพศ	ค่าต่ำสุด(นิ้ว)	ค่าสูงสุด(นิ้ว)	ค่าเฉลี่ย(นิ้ว)
ชาย	1.1	1.3	1.2
หญิง	0.8	1.1	1.0

2.5.2 ลักษณะการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์

2.5.2.1 การหยิบยก

ขนาดสัดส่วนที่เหมาะสมต่อการหยิบยก คือ ขนาดความสูงจากพื้นถึงปีก ภาชนะที่มือสามารถสอดเข้าได้ประมาณ 5/8 นิ้ว (1.6 เซนติเมตร) และความกว้างของปีก ภาชนะที่จับประมาณ 1/2 – 1 1/4 นิ้ว (1.5 – 3.0 เซนติเมตร)

ภาพที่ 72 แสดงการใช้มือในการหยิบยก

ที่มา : โครงการออกแบบชุดภาชนะเซรามิกส์สำหรับ
ร้าน CHOCOHOLIC. ประวัณ คชนันท์น พ.ศ. 2550

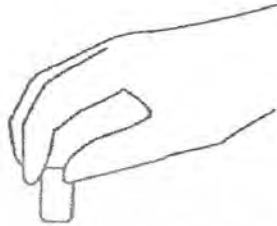
ภาพที่ 73 แสดงการใช้มือในการหยิบยก

ที่มา : <http://www.veer.com/products/detail.aspx?image=SBP0013357>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.2.2 การจับยึดด้วยนิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือ

ขนาดสัดส่วนที่เหมาะสมต่อการจับยึดด้วยนิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือ คือ ขนาดวัตถุที่จับควรมีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ $3/8 - 5/8$ นิ้ว (0.9 - 1.6 เซนติเมตร)

ภาพที่ 74 แสดงการจับยึดด้วยนิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือ

ที่มา : โครงการออกแบบชุดภาชนะเซรามิกส์สำหรับ
ร้าน CHOCOHOLIC, ปรวัน คชนันท์ พ.ศ. 2550

ภาพที่ 75 แสดงการจับยึดด้วยนิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือ

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนนอกสุด โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

2.5.2.3 การจับยึดกระชับเต็มมือ

ขนาดสัดส่วนที่เหมาะสมต่อการจับยึดกระชับมือ คือ ขนาดวัตถุที่จับควรมีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ $2 \frac{1}{2}$ นิ้ว (7.5 เซนติเมตร)

ภาพที่ 76 แสดงการจับยึดกระชับเต็มมือ

ที่มา : โครงการออกแบบชุดภาชนะเซรามิกส์สำหรับ
ร้าน CHOCOHOLIC, ปรวัน คชนันท์ พ.ศ. 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 77 แสดงการจับยึดกระชับเต็มมือ
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล โดย ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

2.5.2.4 การจับยึดแบบใช้นิ้วเกี่ยว

ขนาดสัดส่วนที่เหมาะสมต่อการจับยึดแบบใช้นิ้วเกี่ยว คือ ขนาดที่จับควรมีความยาวประมาณ 4.2 เซนติเมตร กว้าง 0.8 – 1.0 เซนติเมตร

ภาพที่ 77 แสดงการจับยึดแบบใช้นิ้วเกี่ยว
ที่มา : โครงการออกแบบชุดภาชนะเซรามิกส์สำหรับ
ร้าน CHOCOHOLIC, ปรวัน ดชนันท์ พ.ศ. 2550

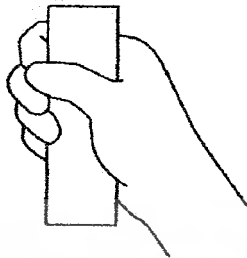
ภาพที่ 78 แสดงการจับยึดแบบใช้นิ้วเกี่ยว

ที่มา : ที่มา : <http://www.veer.com/products/detail.aspx?image=BXP0011891>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.2.5 การใช้นิ้วมือโอบรอบ

ขนาดสัดส่วนที่เหมาะสมต่อการทำ คือ ขนาดวัตถุที่กำหนดนิ้วมือควรมีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 4.4 เซนติเมตร

ภาพที่ 79 แสดงการใช้นิ้วมือโอบรอบ

ที่มา : โครงการออกแบบชุดภาชนะเซรามิกส์สำหรับ
ร้าน CHOCOHOLIC. ประจัน คชนันท์ พ.ศ. 2550

ภาพที่ 80 แสดงการใช้นิ้วมือโอบรอบ

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 ข้อมูลที่มาของแนวทางการออกแบบ

แนวทางการออกแบบ ใช้รูปทรงของภาชนะบรรจุอาหารประเภทต่างๆ ที่ทำจากวัสดุหลากหลาย ที่มีรูปทรงและเอกลักษณ์เป็นที่รู้จัก ซึ่งส่วนมากเป็นภาชนะที่พบเห็นได้จากการรับประทานอาหารสำเร็จรูป สิ่งที่พบคือภาชนะรูปแบบนี้ ที่มีความทันสมัยจนเกิดเป็นความคุ้นเคย ที่สอดแทรกเข้ามาในการดำเนินชีวิตปัจจุบัน ภาชนะรูปแบบนี้ที่มีที่มาจากวัสดุที่หลากหลาย อาจเป็นได้ตั้งแต่ กระดาษ พลาสติก ไบโอดี และโลหะ จัดเป็นรูปแบบภาชนะที่ไม่เป็นทางการมากนัก มีความแปลกใหม่ น่าสนใจ และเป็นที่ยอมรับของกลุ่มวัยรุ่นที่นิยมบริโภคอาหารสำเร็จรูป จึงเป็นจุดน่าสนใจที่มีความสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนการสอนทำอาหาร และกลุ่มลูกค้าเป้าหมายของโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คูกิกิ่ง สตูดิโอ จึงนำมาสู่การใช้รูปแบบภาชนะเหล่านี้ที่ไม่ใช่ภาชนะอาหารแบบเป็นทางการ มาเป็นแนวทางในการออกแบบรูปทรงของภาชนะตามขอบเขตของโครงการ และเพิ่มเติมการตกแต่งลวดลาย หรือการใช้สีที่แสดงเอกลักษณ์ของอาหารแต่ละประเภท

2.6.1 รูปทรงภาชนะใส่อาหารตามแนวทางการออกแบบ

รูปทรงของภาชนะบรรจุอาหารประเภทต่างๆ ที่ทำจากวัสดุหลากหลาย ที่มีรูปทรงและเอกลักษณ์เป็นที่รู้จัก และจดจำ มีหลายรูปแบบ แต่ละรูปแบบมีลักษณะการใช้งานกับอาหารที่แตกต่างกัน โดยสามารถจำแนกตามวัสดุของภาชนะ ได้ดังนี้

2.6.1.1 ภาชนะใส่อาหารจากกระดาษ เป็นภาชนะที่ทำจากกระดาษด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การพับ การม้วน เป็นต้น ภาชนะอาหารชนิดนี้ที่เป็นที่รู้จัก และจดจำ มีดังนี้

○ กล่องกระดาษมีฝาปิด เป็นภาชนะที่เกิดจากการพับกระดาษขึ้นมาเป็นทรงกล่องมีฝาปิด เช่น กล่องแฮมเบอร์เกอร์ (Hamburger) กล่องคูกิกิ่ง กล่องพาย กล่องก๋วยเตี๋ยว (Noodle box) เป็นต้น

ภาพที่ 81 กล่องแฮมเบอร์เกอร์

ที่มา : www.veer.com/search/hamburger

ภาพที่ 82 กล่องคุกกี้

ที่มา : <http://applebox.com/web/rgb/DuetsCookieBox.jpg>

ภาพที่ 83 กล่องพาย

ที่มา : http://www.tastyisland.net/images/mcdonalds_peach_mango_pie.jpg

ภาพที่ 84 กล่องโดนัท

ที่มา : http://epicurious.blogs.com/features_editor/images/2008/04/15/dunkin_donuts_dozen.jpg

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 85 กล่องก๋วยเตี๋ยว

ที่มา : <http://media.canada.com/3e615847-a6a9-470e-a8ab-515769958532/oodlefull.jpg>

○ ถาด หรือของกระด้างไม่มีฝาปิด เป็นภาชนะที่เกิดจากการพับกระด้างขึ้นมาเป็นรูปทรง ไม่มีฝาปิด มีหลากหลายแบบด้วยกัน เช่น ของเฟรนช์ฟรายด์ (French fried) ถาดกระด้างสำหรับใส่อาหารทอด ของเรปญี่ปุ่น เป็นต้น

ภาพที่ 86 ของเฟรนช์ฟรายด์

ที่มา : www.veer.com/search/french_fried

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 87 ถาดใส่อาหารทอด

ที่มา : http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/87/Fried_Fish_and_French_Fries.jpg

ภาพที่ 88 ซองใส่อาหารจากกระดาษ

ที่มา : นิตยสาร Health & Cuisine กรกฎาคม พ.ศ. 2551

ภาพที่ 89 ซองเครปญี่ปุ่น

ที่มา : <http://www.siaminfobiz.com/mambo/images/stories/Franchise/14crap1.jpg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ถ้วย หรือกรวยกระดาษ เป็นภาชนะกระดาษที่เกิดจากปมขึ้นรูปให้มีลักษณะ และขนาดตามต้องการ เช่น กรวยสำหรับใส่น้ำดื่ม ถ้วยไอศกรีมกระดาษ เป็นต้น

ภาพที่ 90 กรวยกระดาษ

ที่มา : <http://www.tammahakin.com/cat/EAT/img/EAT0003024a.jpg>

ภาพที่ 91 ถ้วยไอศกรีมกระดาษ

- พิมพ์ขนมกระดาษ เป็นภาชนะกระดาษที่เกิดจากการปมให้อาจมีจีบพลีทของกระดาษ หรือไม่มีก็ได้ ได้แก่ พิมพ์มีฟฟิน พิมพ์คัพเค้ก เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 92 พิมพ์ขนมกระดาษ

ที่มา : http://img.epinions.com/images/optin/14/0e/Wilton_Standard_Paper_Muffin_Bake_Cup_Bakeware-resized200.jpg

ภาพที่ 93 พิมพ์ขนมกระดาษ

ที่มา : <http://www.haveyoueaten.net/2008/03/03/kiwi-muffins-with-apple-sauce-filling/>

2.6.1.2 ภาชนะใส่อาหารจากพลาสติก เป็นภาชนะอาหาร ที่ขึ้นรูปด้วยการฉีดพลาสติก สามารถพบเห็นได้ทั่วไป ภาชนะอาหารชนิดนี้ที่เป็นที่รู้จัก และจดจำ ได้แก่ กล่องพลาสติก ถาดหลุมพลาสติกสำหรับอาหารญี่ปุ่น เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 94 ภาชนะใส่อาหารทำจากพลาสติก

ที่มา : <http://img.en.china.cn/0/0,0,129,16501,800,533,1726930c.jpg>

ภาพที่ 95 ภาชนะอาหารญี่ปุ่นทำจากพลาสติก

ที่มา : http://www.oishigroup.com/images/brand_deliverypic3.jpg

ภาพที่ 96 ภาชนะอาหารญี่ปุ่นทำจากพลาสติก

ที่มา : <http://estrip.org/elmwood/users/paul/images/0507/BentoBoxAtKunis2Go0510.jpg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 97 ภาชนะอาหารสำเร็จรูปจากพลาสติก

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

ภาพที่ 97 ภาชนะขนมไทยจากพลาสติก

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

2.6.1.3 ภาชนะใส่อาหารจากใบตองและใบเตย เป็นการนำการนำใบตอง

และใบเตยมาทำเป็นภาชนะใส่อาหาร ขนม ด้วยวิธีการพับ และการห่อที่หลากหลายจนเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของอาหาร และขนมนั้นๆ ใบตองกับการพับ และการห่อยังเป็นการสะท้อนถึงภูมิปัญญาที่แสดงถึงวิถีชีวิตที่เรียบง่าย สอดคล้องกับธรรมชาติ ผ่านกระบวนการทางความคิดที่สร้างสรรค์ และมีมือการประดิษฐ์ จนกลายเป็นภาชนะ และบรรจุภัณฑ์ที่สวยงาม รูปทรงภาชนะใส่อาหารจากใบตองและใบเตยที่เป็นที่รู้จัก และจดจำ ได้แก่

o กระทงใบเตยทรงสามเหลี่ยม เป็นกระทงขนาดเล็กทำจากใบเตย นำมาตัดแล้วพับขึ้นเป็นรูปทรงสามเหลี่ยม และกลัดด้วยไม้กลัด ใช้สำหรับใส่ขนมตะโก้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 98 กระทงใบเตยทรงสามเหลี่ยม

ที่มา : การห่อใบตองและใบเตย โดย ยุคล เกตุรุ่ง และศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ พ.ศ. 2551

ภาพที่ 99 กระทงใบเตยทรงสามเหลี่ยม

ไส้ขนมตะโก้

ที่มา : การห่อใบตองและใบเตย โดย ยุคล เกตุรุ่ง และศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ พ.ศ. 2551

o กระทงใบเตยทรงสี่เหลี่ยม เป็นกระทงขนาดเล็กทำจากใบเตย นำมาตัดแล้วพับขึ้นเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม และกลัดด้วยไม้กลัด ใช้สำหรับไส้ขนมตะโก้

ภาพที่ 100 กระทงใบเตยทรงสี่เหลี่ยม

ไส้ขนมตะโก้

ที่มา : การห่อใบตองและใบเตย โดย ยุคล เกตุรุ่ง และศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ พ.ศ. 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๐ กระทงมมเดียว มีลักษณะเป็นทรงกรวย เกิดจากการนำใบตอง
วงกลม 2 แผ่นมาวางซ้อนกัน จับมุม และกลัดด้วยไม้กลัด

ภาพที่ 101 กระทงมมเดียว

ที่มา : การห่อใบตองและใบเคย โดย ยุคล เกตุรุ่ง และศักดิ์ หงส์รัตนาวรกิจ พ.ศ. 2551

๐ การห่อใบตองทรงเตี้ย หรือการห่อทรงนาง เป็นการนำใบตอง 2
แผ่นที่ต่างขนาดกันมาวางซ้อนกัน แล้วจับห่อขึ้นเป็นทรง และกลัดด้วยไม้กลัด

ภาพที่ 102 การห่อใบตองทรงเตี้ย หรือการห่อทรงนาง

ที่มา : การห่อใบตองและใบเคย โดย ยุคล เกตุรุ่ง และศักดิ์กรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ พ.ศ. 2551

๐ การห่อใบตองทรงสูง หรือการห่อทรงพระ เป็นการนำใบตอง 2
แผ่นที่ต่างขนาดกันมาวางซ้อนกัน แล้วจับห่อขึ้นเป็นทรง มีสายคาดใบตองคาดตรงกลาง
เรียกว่า คาดเตี้ยว และกลัดด้วยไม้กลัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 103 การห่อใบตองทรงสูง หรือการห่อทรงพระ

ที่มา : การห่อใบตองและใบเตย โดย ยุคล เกตุรุ่ง และศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ พ.ศ. 2551

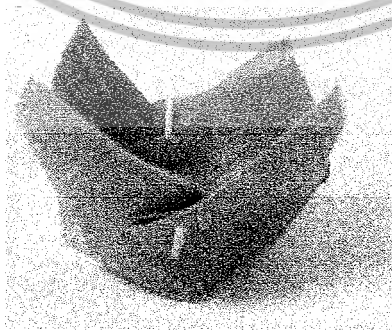
o กระทงมুমเดียวดุนกัน มีลักษณะการทำคล้ายกระทงมুমเดียว แต่มีการเพิ่มการดุนกันกระทงตรงกลางให้สูงขึ้นมา

ภาพที่ 104 กระทงใบตองมুমเดียวดุนกัน

ที่มา : การห่อใบตองและใบเตย โดย ยุคล เกตุรุ่ง และศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ พ.ศ. 2551

o กระทงสี่มุมปากหยัก เป็นการนำใบตองสี่เหลี่ยม 2 แผ่นที่มีขนาดเท่ากัน นำมาวางซ้อนกัน แล้วจับมุม 4 มุมขึ้นเป็นทรง และกลัดด้วยไม้กลัด

ภาพที่ 105 กระทงใบตองสี่มุมปากหยัก

ที่มา : การห่อใบตองและใบเตย โดย ยุคล เกตุรุ่ง และศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ พ.ศ. 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๐ กระทงสองมุดนกัน เป็นการนำใบตองสีเหลืองผืนผ้า 2 แผ่นวางประกบกัน จับมุมที่ด้านซ้าย และขวา จากนั้นใช้นิ้วดันกันขึ้นให้เป็นร่องเพื่อให้สามารถตั้งได้ แล้วกลัดด้วยไม้กลัด

ภาพที่ 106 กระทงใบตองสองมุดนกัน

ที่มา : การห่อใบตองและใบเตย โดย ยุคล เกตุรุ่ง และศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ พ.ศ. 2551

๐ กระทงสองมุดทองแบน เป็นการนำใบตองสีเหลืองผืนผ้า 2 แผ่นวางประกบกัน จับมุมพับทบที่ด้านซ้าย และขวา แล้วจึงกลัดด้วยไม้กลัด

ภาพที่ 107 กระทงใบตองสองมุดทองแบน

ที่มา : การห่อใบตองและใบเตย โดย ยุคล เกตุรุ่ง และศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ พ.ศ. 2551

๐ กระทงสามมุด เกิดจากการนำใบตองวงกลม 2 แผ่นมาวางซ้อนกัน จับมุม 3 มุด และกลัดด้วยไม้กลัด

ภาพที่ 108 กระทงใบตองสามมุด

ที่มา : การห่อใบตองและใบเตย โดย ยุคล เกตุรุ่ง และศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ พ.ศ. 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๐ กระทงสี่มุม เกิดจากการนำใบตองวงกลม 2 แผ่นมาวางซ้อนกัน
จับมุม 4 มุม และกลัดด้วยไม้กลัด

ภาพที่ 109 กระทงใบตองสี่มุม

ที่มา : การห่อใบตองและใบเคย โดย ยุคล เกตุรุ่ง และศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ พ.ศ. 2551

๐ กระทงหกมุม เกิดจากการนำใบตองวงกลม 2 แผ่นมาวางซ้อน
กัน จับมุม 6 มุม และกลัดด้วยไม้กลัด

ภาพที่ 110 กระทงใบตองหกมุม

ที่มา : การห่อใบตองและใบเคย โดย ยุคล เกตุรุ่ง และศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ พ.ศ. 2551

2.6.1.4 ภาชนะใส่อาหารจากอะลูมิเนียม เป็นภาชนะที่ทำจากอะลูมิเนียม มีทั้งแบบที่มีความหนา เช่น ถาดขนมอะลูมิเนียม และแบบที่เป็นแผ่นอะลูมิเนียมบาง เช่น พิมพ์ขนม ภาชนะใส่อาหารจากอะลูมิเนียมที่เป็นที่รู้จัก และจดจำ ได้แก่ ถาดขนมหม้อแกง พิมพ์คัพเค้ก เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 111 ภาชนะใส่อาหารจากอะลูมิเนียม

ที่มา : http://www.tarad.com/tadthip/img-lib/spd_20070417192146_b.jpg

ภาพที่ 112 ถาดขนมหม้อแกงอะลูมิเนียม

ที่มา : <http://www.numlne6.th.gs/web-n/umlne6/mokang.jpg>

ภาพที่ 113 พิมพ์ขนมจากอะลูมิเนียม

ที่มา : <http://www.ingdao.com/images/1157121973/Amigurumi%20Fluffy%20white%20marshmallow%20bear%20cupcake%20with%20cherry%20on%20top.jpg>

2.6.1.5 ภาชนะใส่อาหารจากวัสดุสังเคราะห์ เป็นภาชนะที่ใช้การฉีดวัสดุสังเคราะห์ขึ้นเป็นรูปทรงภาชนะ เช่น ถาดโฟม ถ้วยโฟม เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 114 กล้องโฟมสำหรับใส่อาหาร

ที่มา : <http://variety.teenee.com/foodforbrain/img5/6439.jpg>

ภาพที่ 115 ถ้วยโฟมสำหรับใส่อาหาร

ที่มา : http://farm4.static.flickr.com/3024/2637134645_b145d853f3.jpg

ภาพที่ 116 ถ้วยโฟมสำหรับใส่อาหาร

ที่มา : http://www.siamensis.org/images/webboard_images/TravelPics_reply_49190.jpg

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

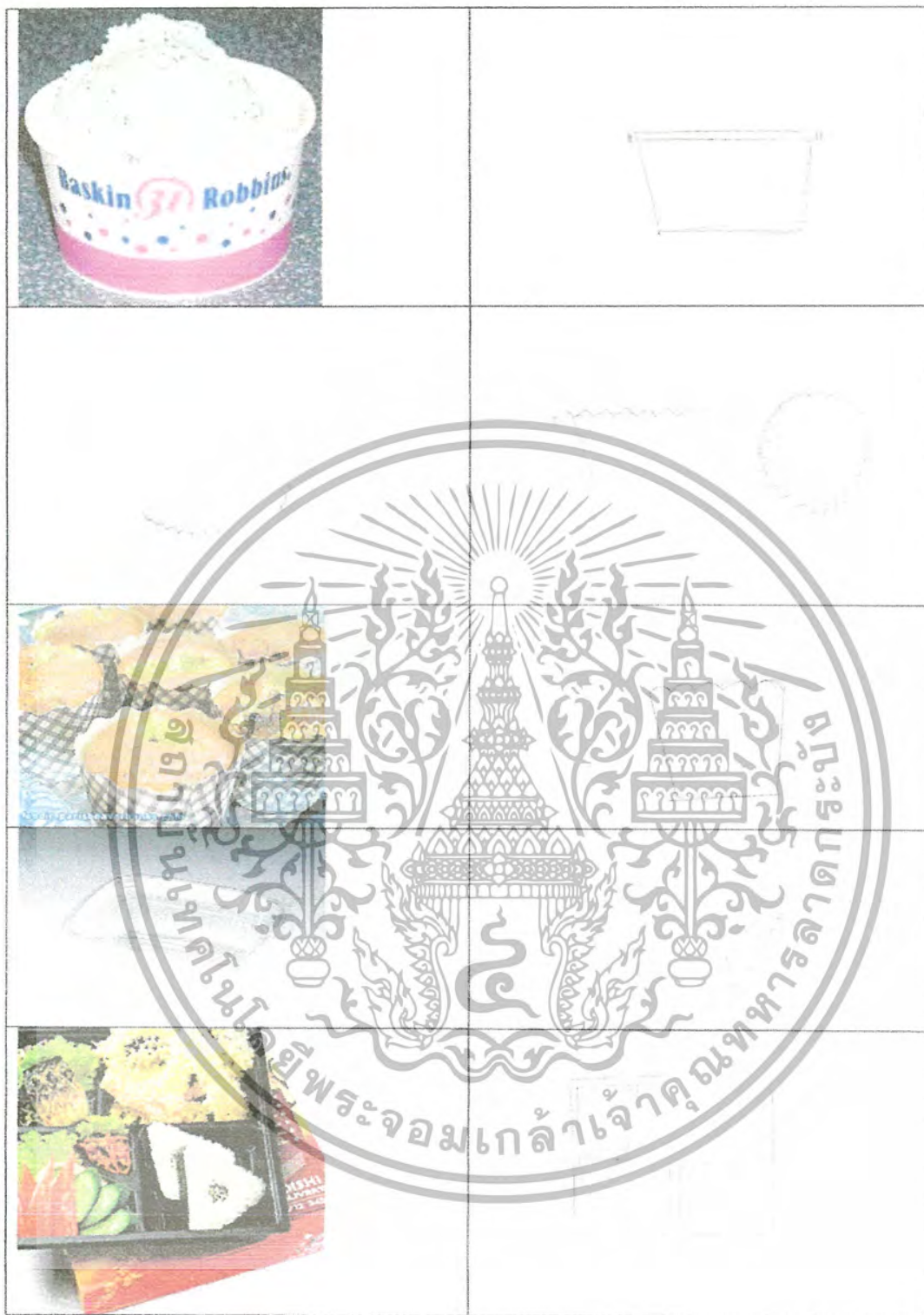
วิเคราะห์และสรุปข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบด้านรูปทรง
ตารางที่ 68 การคลี่คลายรูปทรงจากภาชนะตามแนวทางการออกแบบ

รูปภาพภาชนะ	ลายเส้นที่คลี่คลายได้
	
	
	
	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

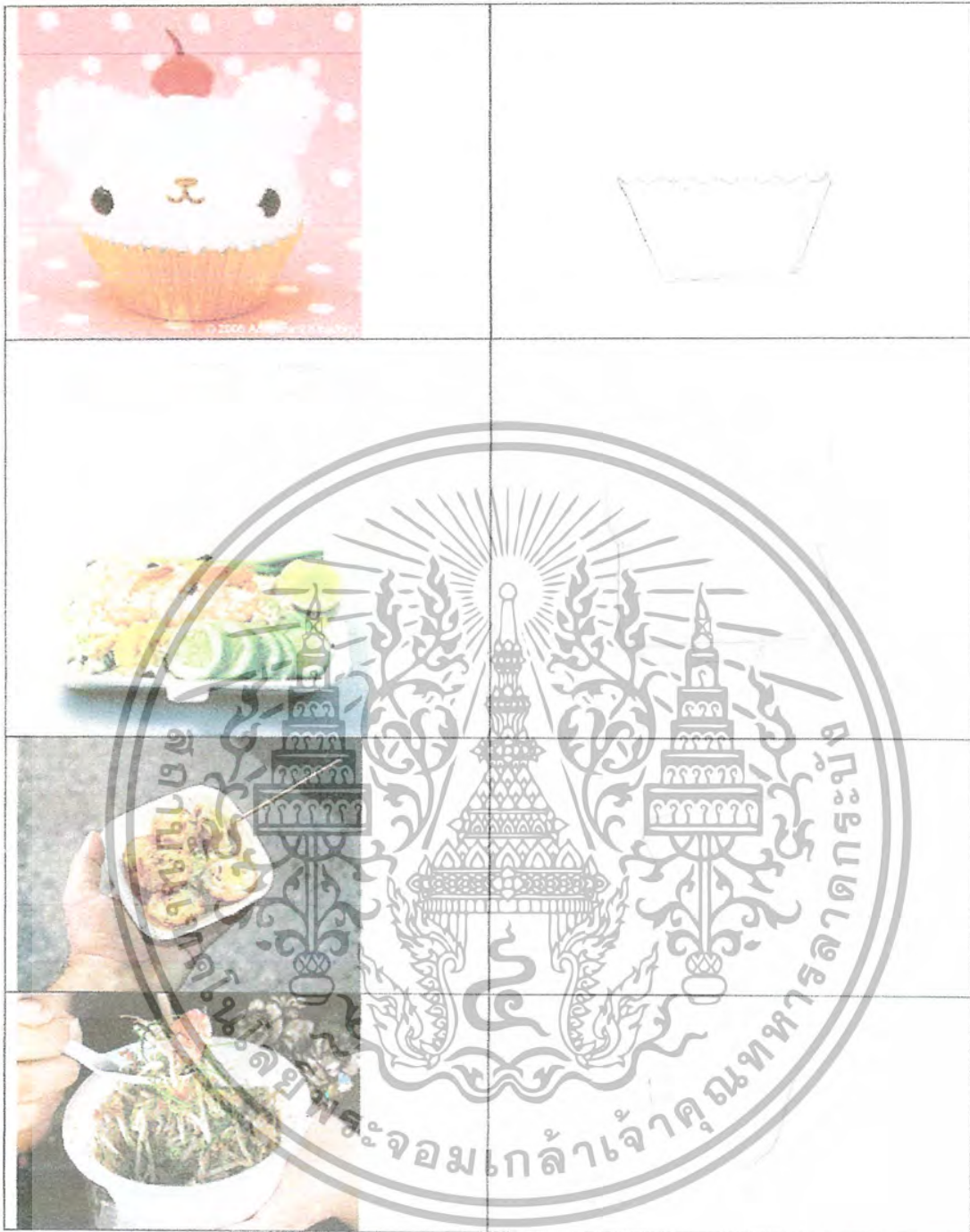
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบ และลักษณะของภาชนะตามแนวทางการออกแบบที่นำมาใช้ออกแบบ ต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับหน้าที่การใช้งานของภาชนะแต่ละประเภท และมีรายละเอียดเพียงพอที่จะนำมาออกแบบได้

- กำหนดให้
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด
 - 2 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
 - 3 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 69 วิเคราะห์แนวทางการออกแบบรูปทรงของภาชนะแบ่ง

เงื่อนไขในการพิจารณา	ภาชนะใส่ อาหาร จาก กระดาษ	ภาชนะใส่ อาหาร จาก ใบตอง และ ใบเตย	ภาชนะใส่ อาหาร จาก พลาสติก	ภาชนะใส่ อาหาร จากโลหะ	ภาชนะใส่ อาหารจาก วัสดุ สังเคราะห์
1. ความสอดคล้องกับหน้าที่ การใช้งานภาชนะที่จะ ออกแบบ	2	2	2	2	2
2. มีรายละเอียดที่สามารถ นำมาใช้ในการออกแบบได้	3	3	2	2	1
รวม	5	5	4	4	3

สรุป รูปทรงของภาชนะตามแนวทางการออกแบบ ที่เหมาะสมกับการนำมาออกแบบภาชนะแบ่งคือ ภาชนะใส่อาหารจากกระดาษ และภาชนะใส่อาหารจากใบตองและใบเตย

ตารางที่ 70 วิเคราะห์แนวทางการออกแบบรูปทรงของภาชนะอบ

เงื่อนไขในการพิจารณา	ภาชนะใส่ อาหาร จาก กระดาษ	ภาชนะใส่ อาหาร จาก ใบตอง และ ใบเตย	ภาชนะใส่ อาหาร จาก พลาสติก	ภาชนะใส่ อาหาร จากโลหะ	ภาชนะใส่ อาหารจาก วัสดุ สังเคราะห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 69 วิเคราะห์แนวทางการออกแบบรูปทรงของภาชนะแบ่ง

เงื่อนไขในการพิจารณา	ภาชนะใส่ อาหาร จาก กระดาษ	ภาชนะใส่ อาหาร จาก ใบตอง และ ใบเตย	ภาชนะใส่ อาหาร จาก พลาสติก	ภาชนะใส่ อาหาร จากโลหะ	ภาชนะใส่ อาหารจาก วัสดุ สังเคราะห์
1. ความสอดคล้องกับหน้าที่ การใช้งานภาชนะที่จะ ออกแบบ	2	2	2	2	2
2. มีรายละเอียดที่สามารถ นำมาใช้ในการออกแบบได้	3	3	2	2	1
รวม	5	5	4	4	3

สรุป รูปทรงของภาชนะตามแนวทางการออกแบบ ที่เหมาะสมกับการนำมาออกแบบภาชนะแบ่งคือ ภาชนะใส่อาหารจากกระดาษ และภาชนะใส่อาหารจากใบตองและใบเตย

ตารางที่ 70 วิเคราะห์แนวทางการออกแบบรูปทรงของภาชนะอบ

เงื่อนไขในการพิจารณา	ภาชนะใส่ อาหาร จาก กระดาษ	ภาชนะใส่ อาหาร จาก ใบตอง และ ใบเตย	ภาชนะใส่ อาหาร จาก พลาสติก	ภาชนะใส่ อาหาร จากโลหะ	ภาชนะใส่ อาหารจาก วัสดุ สังเคราะห์
1. ความสอดคล้องกับหน้าที่ การใช้งานภาชนะที่จะ ออกแบบ	2	2	2	3	2
2. มีรายละเอียดที่สามารถ นำมาใช้ในการออกแบบได้	3	3	2	2	1
รวม	5	5	4	5	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป รูปทรงของภาชนะตามแนวทางการออกแบบ ที่เหมาะสมกับการนำมาออกแบบภาชนะ
อบคือ ภาชนะใส่อาหารจากกระดาษ ภาชนะใส่อาหารจากโลหะ และภาชนะใส่อาหารจาก
ใบตองและใบเตย

ตารางที่ 71 วิเคราะห์แนวทางการออกแบบรูปทรงของภาชนะผสม

เงื่อนไขในการพิจารณา	ภาชนะใส่ อาหาร จาก กระดาษ	ภาชนะใส่ อาหาร จาก ใบตอง และ ใบเตย	ภาชนะใส่ อาหาร จาก พลาสติก	ภาชนะใส่ อาหาร จากโลหะ	ภาชนะใส่ อาหารจาก วัสดุ สังเคราะห์
1. ความสอดคล้องกับหน้าที่ การใช้งานภาชนะที่จะ ออกแบบ	2	2	2	2	2
2. มีรายละเอียดที่สามารถ นำมาใช้ในการออกแบบได้	3	3	2	2	1
รวม	5	5	4	4	3

สรุป รูปทรงของภาชนะตามแนวทางการออกแบบ ที่เหมาะสมกับการนำมาออกแบบภาชนะ
ผสมคือ ภาชนะใส่อาหารจากกระดาษ และภาชนะใส่อาหารจากใบตองและใบเตย

ตารางที่ 72 วิเคราะห์แนวทางการออกแบบรูปทรงภาชนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่

เงื่อนไขในการพิจารณา	ภาชนะใส่ อาหาร จาก กระดาษ	ภาชนะใส่ อาหาร จาก ใบตอง และ ใบเตย	ภาชนะใส่ อาหาร จาก พลาสติก	ภาชนะใส่ อาหาร จากโลหะ	ภาชนะใส่ อาหารจาก วัสดุ สังเคราะห์
1. ความสอดคล้องกับหน้าที่ การใช้งานภาชนะที่จะ ออกแบบ	3	1	2	3	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. มีรายละเอียดที่สามารถนำมาใช้ในการออกแบบได้	3	3	2	2	1
รวม	6	4	4	5	2

สรุป รูปทรงของภาชนะตามแนวทางการออกแบบ ที่เหมาะสมกับการนำมาออกแบบภาชนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่ คือ ภาชนะใส่อาหารจากกระดาษ

ตารางที่ 73 วิเคราะห์แนวทางการออกแบบรูปทรงภาชนะนำเสนออาหารประเภทขนมไทย

เงื่อนไขในการพิจารณา	ภาชนะใส่อาหารจากกระดาษ	ภาชนะใส่อาหารจากใบตองและใบเตย	ภาชนะใส่อาหารจากพลาสติก	ภาชนะใส่อาหารจากโลหะ	ภาชนะใส่อาหารจากวัสดุสังเคราะห์
1. ความสอดคล้องกับหน้าที่การใช้งานภาชนะที่จะออกแบบ	1	3	2	1	1
2. มีรายละเอียดที่สามารถนำมาใช้ในการออกแบบได้	3	3	2	2	1
รวม	4	6	4	3	2

สรุป รูปทรงของภาชนะตามแนวทางการออกแบบ ที่เหมาะสมกับการนำมาออกแบบภาชนะนำเสนออาหารประเภทขนมไทย คือ ภาชนะใส่อาหารจากใบตองและใบเตย

ตารางที่ 74 วิเคราะห์แนวทางการออกแบบรูปทรงภาชนะนำเสนออาหารประเภทอาหารไทย

เงื่อนไขในการพิจารณา	ภาชนะใส่อาหารจากกระดาษ	ภาชนะใส่อาหารจากใบตองและใบเตย	ภาชนะใส่อาหารจากพลาสติก	ภาชนะใส่อาหารจากโลหะ	ภาชนะใส่อาหารจากวัสดุสังเคราะห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความสอดคล้องกับหน้าที่ การใช้งานภาชนะที่จะ ออกแบบ	1	3	1	1	1
2. มีรายละเอียดที่สามารถ นำมาใช้ในการออกแบบได้	3	3	2	2	1
รวม	4	6	3	3	2

สรุป รูปทรงของภาชนะตามแนวทางการออกแบบ ที่เหมาะสมกับการนำมาออกแบบภาชนะ
นำเสนออาหารประเภทอาหารไทย คือ ภาชนะใส่อาหารจากใบตองและใบเตย

ตารางที่ 75 วิเคราะห์แนวทางการออกแบบรูปทรงภาชนะนำเสนออาหารประเภทอาหารจีน

เงื่อนไขในการพิจารณา	ภาชนะใส่ อาหาร จาก กระดาษ	ภาชนะใส่ อาหาร จาก ใบตอง และ ใบเตย	ภาชนะใส่ อาหาร จาก พลาสติก	ภาชนะใส่ อาหาร จากโลหะ	ภาชนะใส่ อาหารจาก วัสดุ สังเคราะห์
1. ความสอดคล้องกับหน้าที่ การใช้งานภาชนะที่จะ ออกแบบ	3	1	2	2	2
2. มีรายละเอียดที่สามารถ นำมาใช้ในการออกแบบได้	3	3	2	2	1
รวม	6	4	4	4	3

สรุป รูปทรงของภาชนะตามแนวทางการออกแบบ ที่เหมาะสมกับการนำมาออกแบบภาชนะ
นำเสนออาหารประเภทอาหารจีน คือ ภาชนะใส่อาหารจากกระดาษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 76 วิเคราะห์แนวทางการออกแบบรูปทรงภาชนะนำเสนออาหารตะวันตก

เงื่อนไขในการพิจารณา	ภาชนะใส่ อาหาร จาก กระดาษ	ภาชนะใส่ อาหาร จาก ใบตอง และ ใบเตย	ภาชนะใส่ อาหาร จาก พลาสติก	ภาชนะใส่ อาหาร จากโลหะ	ภาชนะใส่ อาหารจาก วัสดุ สังเคราะห์
1. ความสอดคล้องกับหน้าที่ การใช้งานภาชนะที่จะ ออกแบบ	3	1	3	2	2
2. มีรายละเอียดที่สามารถ นำมาใช้ในการออกแบบได้	3	3	2	2	1
รวม	6	4	5	4	2

สรุป รูปทรงของภาชนะตามแนวทางการออกแบบ ที่เหมาะสมกับการนำมาออกแบบภาชนะ
นำเสนออาหารประเภทอาหารตะวันตก คือ ภาชนะใส่อาหารจากกระดาษ รองลงมาคือ
ภาชนะใส่อาหารจากพลาสติก

ตารางที่ 77 วิเคราะห์แนวทางการออกแบบรูปทรงภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่น

เงื่อนไขในการพิจารณา	ภาชนะใส่ อาหาร จาก กระดาษ	ภาชนะใส่ อาหาร จาก ใบตอง และ ใบเตย	ภาชนะใส่ อาหาร จาก พลาสติก	ภาชนะใส่ อาหาร จากโลหะ	ภาชนะใส่ อาหารจาก วัสดุ สังเคราะห์
1. ความสอดคล้องกับหน้าที่ การใช้งานภาชนะที่จะ ออกแบบ	3	1	3	2	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. มีรายละเอียดที่สามารถนำมาใช้ในการออกแบบได้	3	3	2	2	1
รวม	6	4	5	4	3

สรุป รูปทรงของภาชนะตามแนวทางการออกแบบ ที่เหมาะสมกับการนำมาออกแบบภาชนะนำเสนออาหารประเภทอาหารญี่ปุ่น คือ ภาชนะใส่อาหารจากกระดาษ รองลงมา คือ ภาชนะใส่อาหารจากพลาสติก

2.6.2 ข้อมูลด้านลวดลาย

ลวดลายเป็นสิ่งสำคัญในการออกแบบชิ้นงานเครื่องเคลือบดินเผา เพื่อให้ชิ้นงานมีความสวยงาม น่าสนใจ การเข้าใจถึงหลักการออกแบบ ประเภท รูปแบบ และการจัดวางลวดลาย จะช่วยให้สามารถออกแบบลวดลายได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับชิ้นงานหลักในการออกแบบลวดลายโดยทั่วไปมีดังนี้

Repetition คือ การซ้ำกันของลวดลายในทิศทางต่างๆ

ภาพที่ 117 ลักษณะลวดลายแบบ Repetition

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Rhythm คือ จังหวะของลวดลายที่สัมพันธ์กันกับการเคลื่อนไหว (Related movement) เป็นการวางเส้น รูปทรง โทนสี ลงบนชิ้นงานที่สังเกตเห็นได้ง่าย มีการสลับไหลของเส้น (Travel easily)

ภาพที่ 118 ลักษณะลวดลายแบบ Rhythm

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล โดย ชิตี เกษแก้ว

Balance คือ เป็นลายที่ดูนิ่งโดยอาศัยความเท่ากัน Equal Attraction) โดยปกติลาย 2 ข้างจะยื่นออกไปจากกึ่งกลางด้วยน้ำหนักของลายที่เท่ากัน โดยที่ลายทั้ง 2 ข้างอาจไม่เหมือนกันก็ได้

ภาพที่ 119 ลักษณะลวดลายแบบ Balance

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล โดย ชิตี เกษแก้ว

Proportion คือ ความสัมพันธ์ของขนาดสัดส่วนของลวดลาย

ภาพที่ 120 ลักษณะลวดลายแบบ Proportion

ที่มา : http://printpattern.blogspot.com/2007_05_01_archive.html

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Alternation คือ การกลับกันของลายอย่างต่อเนื่องเป็นระเบียบด้วยการวางลายตั้งแต่ลาย 2 ลายขึ้นไป

ภาพที่ 121 ลักษณะลวดลายแบบ Alternation

ที่มา : <http://www.graphicxtras.com/f11/illustrator-swatch-06.png>

Sequence คือ การลำดับเส้นลาย รูปทรงหรือโทนสีให้รวมเป็นเรื่องราวเดียวกัน

ภาพที่ 122 ลักษณะลวดลายแบบ Sequence

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล โดย ธิติ/ธัชแก้ว

Radiation คือ ลายที่แตกแขนงออกจากแกนกลาง หรือจุดกึ่งกลางออกไปในลักษณะของรัศมีที่ออกมจากจุดศูนย์กลาง

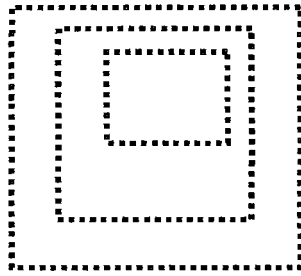

ภาพที่ 123 ลักษณะลวดลายแบบ Radiation

ที่มา : http://www.philiptaaffe.info/Interviews_Statements/Tomaselli-SmithTaaffe/taaffe_for_FT_HS_PT/Radiant%20Study.jpg

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Parallelism คือ การต่อเนื่องของเส้นหรือรูปทรงในทิศทางเดียวกัน แต่ในระยะความห่างที่แตกต่างกัน

ภาพที่ 124 ลักษณะลวดลายแบบ Parallelism

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล โดย ฐิติ เกษแก้ว

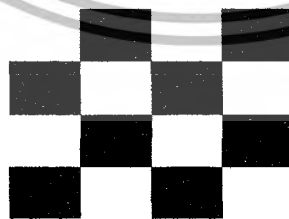
Symmetry คือ ลวดลายที่มีความสมมาตร ลวดลายที่ออกไปจากกึ่งกลางทั้ง 2 ข้างเท่ากันมีความเหมือนกันทุกประการ

ภาพที่ 125 ลักษณะลวดลายแบบ Symmetry

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล โดย ฐิติ เกษแก้ว

Contrast คือ ลายที่เกิดจากการรวมกันระหว่างความแตกต่างของเส้นสาย รูปทรง สี ขนาด และความสูง-ต่ำของลวดลาย

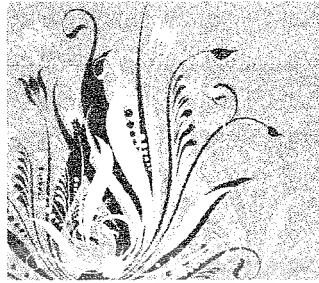

ภาพที่ 126 ลักษณะลวดลายแบบ Contrast

ที่มา : http://walvisions.com/images/0_Checkerboard4x4.gif

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Emphasis คือ การเน้นลวดลายโดยการวางลายหลักในตำแหน่งที่สะดุดตา จากนั้นจึงแจกแจงลวดลายละเอียดเน้นความน่าสนใจของลายหลัก

ภาพที่ 127 ลักษณะลวดลายแบบ Emphasis

ที่มา : http://www.dapino.biz/blog/Floral_Design_Vector.png

2.6.2.1 ประเภทของลวดลาย

ลวดลายสำหรับตกแต่งภาชนะอาหาร มีหน้าที่ช่วยส่งเสริมให้ภาชนะมีความสวยงาม มีความโดดเด่น และน่าสนใจมากขึ้น ประเภทของลายตกแต่งภาชนะอาหารสามารถแบ่งตามลักษณะของลวดลายได้ดังนี้

- ลายโดด (Spout)
- ลายแถบ (Band)
- ลายเต็มพื้นผิว (All-over pattern)

○ **ลายโดด (Spot)** คือ ลายหรือกลุ่มของลายที่วางตำแหน่งโดดเด่นหนึ่งบนภาชนะ ไม่มีการต่อลายหรือสืบเนื่องกัน การวางลายลักษณะนี้สร้างความเด่นชัดให้แก่ลายเป็นจุดสนใจของภาชนะ โดยทั่วไปมักเป็นการตัดกันระหว่างตัวลายกับสีพื้นของภาชนะ ลายโดดมีทั้งที่เป็นตัวลายเดี่ยวๆวางตามตำแหน่งต่างๆบนภาชนะ มักจะเป็นส่วนที่เห็นได้ชัดเจน ลายจะมีขนาดพอประมาณเพื่อให้เหมาะสมกับพื้นผิว ลายที่ประกอบด้วยลายเดี่ยวหลายลายรวมกันเป็นกลุ่มของลาย วางตามตำแหน่งบนภาชนะต่างๆบนภาชนะ จัดเป็นลายโดดเช่นกัน ลายโดดนี้มักอยู่ตามตำแหน่งที่เด่นชัดของภาชนะแต่ละประเภท เช่น ภาชนะประเภทจาน ลายโดดจะอยู่ตรงกลางจาน ดูเด่นและเป็นจุดสนใจจุดเดี่ยวบนจาน ถ้าเป็นภาชนะทรงสูง ลายโดดจะอยู่ด้านข้างของภาชนะสองด้านตรงกัน หรือทั้ง 4 ด้านของภาชนะอยู่ในระดับกึ่งกลางความสูง หรือค่อนข้างทางด้านบน

ภาพที่ 128 ภาชนะตกแต่งด้วยลายโดด (Spot)

ที่มา : <http://www.robbinsnest.com/american-dinnerware/leigh-ware/>

o ลายแถบ (Band) คือ ลายที่มีความยาวต่อเนื่องของลาย เป็นลักษณะเส้นสายที่มีความหนาหรือกว้างแล้วแต่การออกแบบ ลายแถบจะนิยมตกแต่งตามตำแหน่งต่าง ๆ กัน ได้แก่ ขอบภาชนะ ฝาภาชนะ ภาชนะอาหารที่มีทรงและความสูงที่แตกต่างกัน เช่น จาน ลายแถบจะอยู่ตามขอบจาน หรือไล่ลงมาในส่วนพื้นที่ของเนื้อจาน ส่วนชาม หรือภาชนะอื่นที่คล้ายคลึงกันจะวางลายแถบในตำแหน่งเดียวกัน ส่วนลายแถบที่ฝา มีทั้งส่วนที่อยู่บริเวณฐานของจุก หรือปลายขอบฝา ข้อสำคัญสำหรับลายแถบ คือ ขนาดความหนาหรือความกว้างของลายจะต้องมีความสัมพันธ์กับสัดส่วนของจาน ลายแถบมีวัตถุประสงค์เพื่อตกแต่งโดยรอบภาชนะ ในภาชนะใดภาชนะหนึ่งอาจมีลายแถบมากกว่า 1 ลาย และขนาดของลายสามารถแตกต่างกันได้ เนื้อหาของลายแถบอาจเกิดจากองค์ประกอบของลายย่อยสร้างรูปแบบต่อเนื่องกัน มีลายเชื่อม และเป็นรูปแบบที่มีความซ้ำกันตลอดลาย

ภาพที่ 129 ภาชนะตกแต่งด้วยลายแถบ (Band)

ที่มา : http://strandsoppearlswellappointedlife.blogspot.com/2008_07_01_archive.html

o ลายเต็มพื้นผิว (All-over pattern) คือ ลายที่ปกคลุมทั่วทั้งภาชนะ มีพื้นที่ของลายมากครอบคลุมทั่วรูปทรง พื้นผิว ของภาชนะหรือเกือบทั้งหมด เนื้อลายอาจเกิดจากการประกอบกันของลาย หรือลายที่มีเนื้อหาเรื่องราวคล้ายภาพเขียน ขนาดของลายมีผลต่อการรับรู้ในเรื่องของขนาดได้ เช่น ลายที่มีตัวลายใหญ่ ทำให้ภาชนะนั้นดูหนักแน่นและมีขนาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใหญ่กว่าขนาดจริงเมื่อเทียบกับภาชนะแบบเดียวกันแต่ตกแต่งลายขนาดเล็กกว่า ลายที่มีขนาดใหญ่มีผลต่อการรับรู้ทางสายตาอย่างชัดเจนและให้ความรู้สึกทางด้านเนื้อหา คุณค่า และการบอกเล่าเรื่องราวได้มากกว่า

ภาพที่ 130 ภาชนะตกแต่งด้วยลายเต็มพื้นผิว (All-over pattern)

ที่มา : <http://www.monchesfarm.com/Dinnerware,%20red.JPG>

อย่างไรก็ตาม ในภาชนะใดภาชนะหนึ่งอาจมีลักษณะของลวดลาย มากกว่า 1 ลักษณะ เช่น การใช้ลักษณะลายเดี่ยว ควบคู่กับการใช้ลายแถบ ภายในภาชนะใบเดียวกัน

ภาพที่ 131 ภาชนะตกแต่งด้วยลายเดี่ยว และลายแถบ

ที่มา : http://www.bestbuysilver.com/spode/pics/Chelsea_Bird/close_up.jpg

2.6.2.2 รูปแบบการจัดวางลวดลายบนผลิตภัณฑ์

รูปแบบการจัดวางลวดลายมีลักษณะ และวิธีการที่แตกต่างกันไปหลายรูปแบบ โดยแต่ละรูปแบบมีผลต่อความสวยงามของภาชนะที่ต่างกัน โดยสามารถแบ่งรูปแบบการจัดวางลวดลายบนภาชนะได้ดังนี้

- ประเภทการวางลายที่ขอบ
- ประเภทการวางลายตรงกลาง
- ประเภทการวางลายด้านใดด้านหนึ่ง
- ประเภทการวางลายเต็มพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

○ ประเภทการวางลายกระจาย

○ ประเภทการวางลายตามขอบของพื้นที่ตรงกลาง

○ ประเภทการวางลายที่ขอบ คือ การใช้ลายแถบวางตามขอบของภาชนะประเภทจาน ชาม และถ้วย เป็นต้น ตำแหน่งของการวางอาจเปลี่ยนแปลงได้แล้วแต่รูปทรงของภาชนะ โดยส่วนมากภาชนะชุดเดียวกันมักจะมีลายที่ขอบเหมือนกัน การวางลายที่ขอบภาชนะโดยไม่เป็นลายแถบเลยสามารถพบเห็นได้โดยจะใส่สวดลายบริเวณขอบของภาชนะ เช่น ลายดอกไม้ เป็นต้น จัดวางโดยไล่ไปตามขอบของจาน อาจกินพื้นที่ลงมาถึงบริเวณกึ่งกลางของภาชนะ

ภาพที่ 132 การวางลายที่ขอบภาชนะ

ที่มา : http://www.replacements.com/thismonth/images/rd_jul_groupx.jpg

○ ประเภทการวางลายตรงกลาง คือ การวางลายหลักในตำแหน่งกึ่งกลางของภาชนะ ลายหลักนี้อาจเป็นลายโดด หรือเป็นกลุ่มของลาย จัดวางตรงกลางแต่ไม่เต็มพื้นที่ การวางลายลักษณะนี้ ลายจะดูโดดเด่นมาก และเป็นจุดสนใจเดี่ยวของภาชนะ

ภาพที่ 133 การวางลายตรงกลางภาชนะ

ที่มา : <http://stanglpottery.org/vema.jpg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

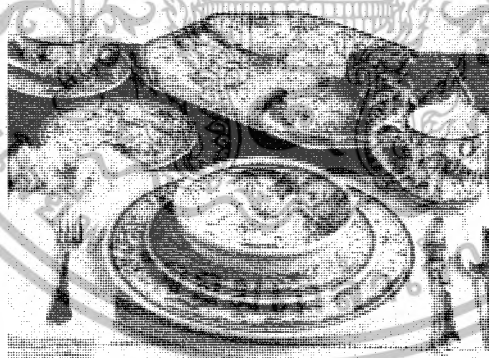
o ประเภทการวางลายด้านใดด้านหนึ่ง คือ การวางลายที่ตัวลายหรือกลุ่มของลายจะไม่อยู่ตรงกลาง โดยจะวางบนพื้นที่ด้านใดด้านหนึ่งของภาชนะ โดยตัวลายจะเป็นจุดสนใจเดียว และโดดเด่นที่สุดบนภาชนะ

ภาพที่ 134 การวางลายด้านใดด้านหนึ่งบนภาชนะ

ที่มา : <http://www.gearys.com/gearysff/images/PRODUCT/medium/111639.jpg>

o ประเภทการวางลายเต็มพื้นที่ คือ การวางลายกระจายลงไปเต็มพื้นที่ของภาชนะ โดยการวางลายเต็มพื้นที่ทั้งภาชนะทั้งหมด จะใช้กับภาชนะไม่มีขอบ เช่น จานไม่มีขอบ ส่วนการวางลายเต็มพื้นที่กลางจานโดยไม่ถึงขอบจาน จะใช้กับภาชนะประเภทมีขอบ

ภาพที่ 135 การวางลายแบบเต็มพื้นที่ของภาชนะ

ที่มา : <http://www.pitneymanor.com/images/17CenturyChestnut.jpg>

o ประเภทการวางลายกระจาย คือ การวางลายย่อย กระจายลงไปทั่วภาชนะ แต่ไม่เต็มพื้นที่ของภาชนะ อาจเป็นลายย่อยทั้งหมด หรือมีลายกลุ่มผสมกับลายย่อยก็ได้ อาจเป็นลายเดี่ยวหรือหลายลายขึ้นอยู่กับออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 136 การวางลายกระจายบนภาชนะ

ที่มา : http://www.tabulatae.com/tabula/assets/product_images/MLAAAAAABGLBPPBE.jpg

o ประเภทการวางลายตามขอบของพื้นที่ตรงกลาง คือ การวางลายที่ใต้ตามขอบด้านในส่วนพื้นที่ตรงกลางของภาชนะ เช่น หากเป็นการวางลายประเภทนี้บนภาชนะประเภทจาน ลายจะอยู่โดยรอบขอบจานด้านใน โดยจะเป็นลายแถบ ผสมกับลวดลายสวยงามอื่นๆ หรือเป็นลวดลายแบบอื่นที่ไม่มีลายแถบ เป็นต้น

ภาพที่ 137 การวางลายตามขอบของพื้นที่ตรงกลางของภาชนะ

ที่มา : <http://blogs.law.harvard.edu/kraftasmic/files/2007/06/thrifted-saucer.jpeg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.2.3 ลวดลายที่แสดงเอกลักษณ์จีน

ลวดลายจีนมีความหลากหลายและมีที่มาแตกต่างกัน ได้แก่ ลวดลายที่มาจาก การดำเนินชีวิต ศาสนา ความเชื่อ ธรรมชาติ และประวัติศาสตร์ เป็นต้น ลวดลายจีนมีความสวยงาม และมีเอกลักษณ์ที่เด่นชัด ลวดลายที่แสดงเอกลักษณ์จีน ได้แก่

๐ ลวดลายที่เป็นรูปร่างคน (Figurative motifs) คือ ลวดลายที่มีรูปร่างของมนุษย์ ถ่ายทอดเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต การทำงาน การละเล่น ที่แสดงกิริยาท่าทางต่างๆ

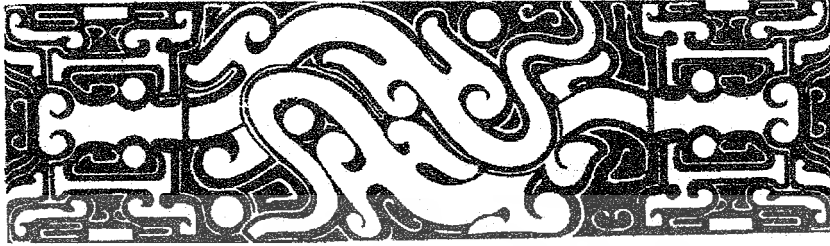

ภาพที่ 139 ลวดลายที่เป็นรูปร่างคน

ที่มา : <http://orilily.blogspot.com/2008/06/contemporary-chinese-art.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๐ ลวดลายของสัตว์ลึกลับ (Mythical creatures) คือ ลวดลายของ สัตว์ลึกลับตามตำนาน ความเชื่อของชาวจีน

ภาพที่ 140 ลวดลายของสัตว์ลึกลับ

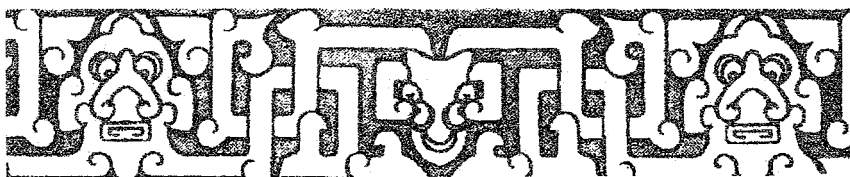
ที่มา : Style motif and design in Chinese art โดย Michael Ridley ค.ศ. 1977

๐ ลวดลายมังกร (Dragon) คือ ลวดลายมังกรซึ่งเป็นสัตว์ใน ตำนาน และความเชื่อของชาวจีน แสดงถึงความสูงส่ง สง่างาม พลัง อำนาจ วาสนา และ ความยิ่งใหญ่

ภาพที่ 141 ลวดลายมังกร

ที่มา : Style motif and design in Chinese art โดย Michael Ridley ค.ศ. 1977

ภาพที่ 142 ลวดลายมังกร

ที่มา : Chinese ceramics โดย Fang Lili ค.ศ. 2005

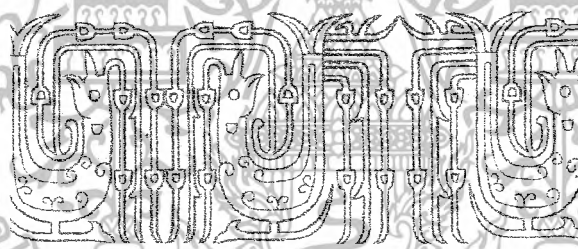
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๐ นกในความเชื่อ (Mythical birds) คือ ลายนกในตำนานความเชื่อของชาวจีน เป็นสัตว์ที่มีความสง่างาม อ่อนช้อย สวยงาม

ภาพที่ 143 ลวดลายนกในความเชื่อ

ที่มา : Style motif and design in Chinese art โดย Michael Ridley ค.ศ. 1977

ภาพที่ 144 ลวดลายนกในความเชื่อ

ที่มา : Style motif and design in Chinese art โดย Michael Ridley ค.ศ. 1977

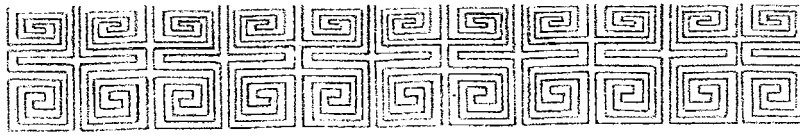
๐ ลวดลายหลัก (Key patterns) คือ ลวดลายหลัก ที่มีแบบแผน และลักษณะลายที่ชัดเจนเป็นที่รู้จักและจดจำโดยทั่วไป

ภาพที่ 145 ลวดลายหลัก

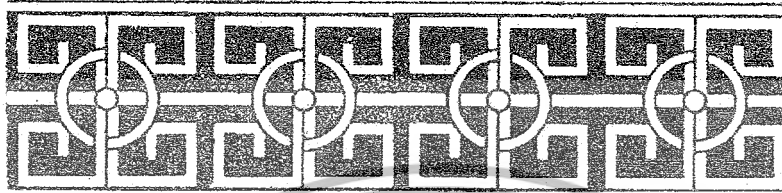
ที่มา : Style motif and design in Chinese art โดย Michael Ridley ค.ศ. 1977

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 146 ลวดลายหลัก

ที่มา : Style motif and design in Chinese art โดย Michael Ridley ค.ศ. 1977

ภาพที่ 147 ลวดลายหลัก

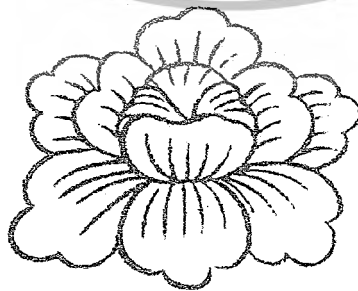
ที่มา : Style motif and design in Chinese art โดย Michael Ridley ค.ศ. 1977

ภาพที่ 148 ลวดลายหลัก

ที่มา : Style motif and design in Chinese art โดย Michael Ridley ค.ศ. 1977

o ลายดอกไม้ (Flowers) คือ ลวดลายที่มีที่มาจากความมงคล
ดอกไม้ นำมาคลี่คลายเป็นลายเส้นที่มีความพลิ้วไหว สวยงาม

ภาพที่ 149 ลวดลาย Flowers

ที่มา : Style motif and design in Chinese art โดย Michael Ridley ค.ศ. 1977

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 150 ลวดลายดอกไม้

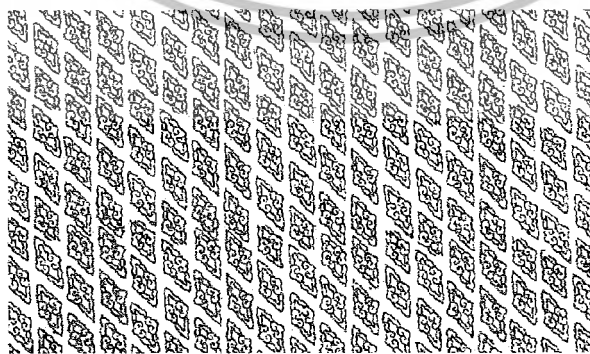
ที่มา : Style motif and design in Chinese art โดย Michael Ridley ค.ศ. 1977

ภาพที่ 151 ลวดลายดอกไม้

ที่มา : Chinese ceramics โดย Fang Lili ค.ศ. 2005

o ลายเมฆ (Clouds) คือ ลวดลายก้อนเมฆ มีความหมายถึง
ความเป็นสิริมงคล เป็นลวดลายที่มีความเป็นมายาวนานในประวัติศาสตร์จีน

ภาพที่ 152 ลวดลายเมฆ

ที่มา : Style motif and design in Chinese art โดย Michael Ridley ค.ศ. 1977

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 153 ลวดลายเมฆ

ที่มา : Style motif and design in Chinese art โดย Michael Ridley ค.ศ. 1977

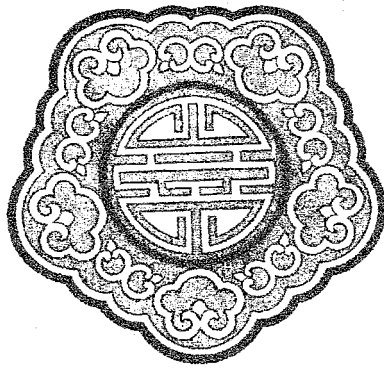
ภาพที่ 154 ลวดลายเมฆมงคลบนคบเพลิงโอลิมปิก ปักกิ่ง 2008

ที่มา : http://www.fongbridge.com/img/qqhu/olympic_beijing_2008_torch.jpg

๑. ลวดลายที่แสดงถึงคำอวยพรที่ดี (Auspicious symbols) คือ ลวดลายที่เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นสิริมงคลตามความเชื่อของชาวจีน ลวดลายชนิดนี้ที่เป็นที่รู้จักและจดจำโดยทั่วไปมีได้แก่

- สัญลักษณ์ของการมีอายุยืนยาว (Symbol of long life)
- สัญลักษณ์หงส์และนกยูง (Phoenix and peacock) คือ สัตว์ที่สง่างาม
- สัญลักษณ์เชือกไร้ปลาย (The endless knot) แสดงถึงความไม่มีที่สิ้นสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 155 ลวดลายสัญลักษณ์ของการมีอายุยืนยาว

ที่มา : Style motif and design in Chinese art โดย Michael Ridley ค.ศ. 1977

ภาพที่ 156 ลวดลายนกยูง

ที่มา : Style motif and design in Chinese art โดย Michael Ridley ค.ศ. 1977

ภาพที่ 157 ลวดลายเชือกไร้ปลาย

ที่มา : Style motif and design in Chinese art โดย Michael Ridley ค.ศ. 1977

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.2.4 ลวดลายที่แสดงเอกลักษณ์ไทย

การเขียนลายไทยมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ ผู้เขียนภาพลายไทยในสมัยก่อนนั้นมีความรู้สึกนึกคิด ตามสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ แล้วนำมาเขียนเป็นลวดลายหรือภาพต่าง ๆ ต่อมาได้รับอิทธิพล จากต่างชาติ โดยเฉพาะ ชาวอินเดีย ได้นำศิลปะหลายแขนงเข้ามา ครูอาจารย์คนไทย ก็ได้เรียนรู้จากอาจารย์เหล่านั้น แล้วนำมาผสมผสานกับศิลปะดั้งเดิมของคนไทยสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน ลวดลายที่แสดงเอกลักษณ์ไทย ได้แก่

○ ลายกระจัง คือ ลายพื้นฐานประเภทหนึ่งที่สำคัญของลายไทย มีพื้นฐานจากธรรมชาติ เช่นเดียวกับลายกระหนก ลายกระจังมีหลายลักษณะ ได้แก่

- กระจังพื้นปลา เป็นลายกระจังพื้นฐานที่สุด คือเป็นรูปสามเหลี่ยมบรรจุอยู่ในรูปสี่เหลี่ยมด้านเท่า เป็นตัวย่อของกระจังตาอ้อย และกระจังใบเทศ

- กระจังตาอ้อย มีที่มาจากกระจังพื้นปลา มีเส้นอ่อนเรียวยาวทั้งซ้ายและขวา เป็นตัวย่อของกระจังใบเทศ

- กระจังใบเทศ มีลักษณะอ่อนเรียวยาวเหมือนกระจังตาอ้อย แต่ภายในมีสอดไส้ได้หลายชั้น แล้วแต่ความละเอียด ตัวสอดไส้ในกระจังใบเทศนี้เรียกว่าแข่งสิงห์

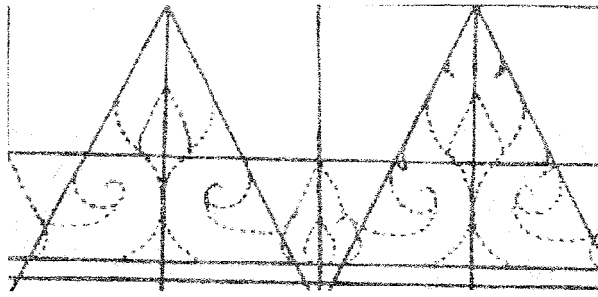
- กระจังหู หรือกระจังปฏิภาณ จะบรรจุอยู่ในสี่เหลี่ยมผืนผ้า ซึ่งมีสัดส่วน กว้าง : สูง 1 : 3 ตอนบนมีทรงเหมือนกระจังใบเทศ แล้วต่อกันลงมาเป็นลายกระหนกทั้งซ้ายและขวา ตรงกลางเป็นลักษณะกระจังตาอ้อยหรือกระจังใบเทศ

- กระจังรวน มีสัดส่วนและรูปทรงเหมือนกระจังหู แต่หันหัวลงเป็นยอดเจ ซึ่งหันไปได้ทั้งทางซ้ายและขวา

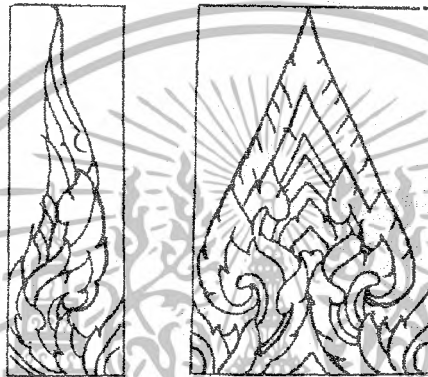
ภาพที่ 158 ลายกระจังตาอ้อย

ที่มา : <http://www.geocities.com/kpomchai2001/IMG02358155219A.BMP>

ภาพที่ 159 ลายกระจังใบเทศ

ที่มา : <http://www.geocities.com/kpornchai2001/b3.htm>

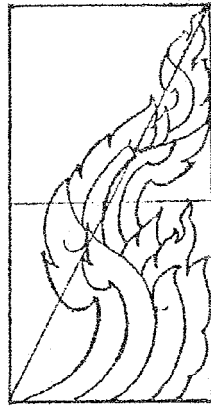
ภาพที่ 160 ลายกระจังปฏิญาณ

ที่มา : หลักการศึกษาลายไทย โดย พัทธ์ชัย สาขรณ์ พ.ศ. 2547

○ ลายกระหนก หรือ ลายกนก เป็นลายพื้นฐานหนึ่งที่สำคัญของลายไทยในงานจิตรกรรมไทย มีพื้นฐานจากสามเหลี่ยมชายธง (สามเหลี่ยมมุมฉาก) อาจมีตัวเดียว หรือหลายตัวก็ได้ มักมีฐานมุมแหลมหันไปทางเดียวกัน โดยมีขนาดและสัดส่วนที่แตกต่างกันไป ต้นแบบของลายกระหนก มาจากหางไหล ซึ่งเป็นลายที่มาจากลักษณะของเปลวไฟ กระหนกสามตัวเป็นแม่ลาย ถือเป็นแม่แบบของกระหนกทั้งหลาย ลายกระหนกที่สำคัญ ได้แก่

- กระหนกเปลว
- กระหนกไฟเทศ
- กระหนกผักกูด
- กระหนกนารี
- กระหนกหางหงส์
- กระหนกลายนาค
- กระหนกช่อลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 161 ลายกระหนก 3 ตัว

ที่มา : หลักการศึกษาลายไทย โดย พิทักษ์ สายัณห์ พ.ศ. 2547

ภาพที่ 162 ลายกระหนกเปลว

ที่มา : หลักการศึกษาลายไทย โดย พิทักษ์ สายัณห์ พ.ศ. 2547

ภาพที่ 163 ลายกระหนกนารี

ที่มา : หลักการศึกษาลายไทย โดย พิทักษ์ สายัณห์ พ.ศ. 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 164 ลายกระหนกใบเทศ

ที่มา : หลักสูตรศึกษาลายไทย โดย พิทักษ์ สายัณห์ พ.ศ. 2547

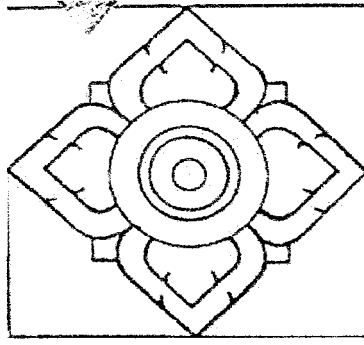

ภาพที่ 165 ลายกระหนกผักกูด

ที่มา : หลักสูตรศึกษาลายไทย โดย พิทักษ์ สายัณห์ พ.ศ. 2547

o ลายประจายาม เป็นลายไทยที่จัดว่าเป็นพื้นฐานอีกประเภทหนึ่ง นอกเหนือจากลายกระจิง และลายกระหนก เป็นลายที่ใช้สำหรับการออกลาย ผูกลาย (ประดิษฐ์ลาย) สำหรับลายอื่น ๆ ต่อไป ลายประจายาม จะอยู่ในรูปสี่เหลี่ยมทแยงมุม ประกอบด้วยวงกลมและกระจิงใบเทศ ถ้าเป็นตัวย่อจะเป็นกระจิงตาอ้อย ลายประเภทอื่น ที่อยู่ลักษณะเช่นเดียวกับลายประจายาม ได้แก่ พุ่มข้าวบิณฑ์ ลายหน้าขบ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 166 ลายประจำยาม

ที่มา : <http://ebook.nfe.go.th/ebook/html/016/45.files/image002.jpg>

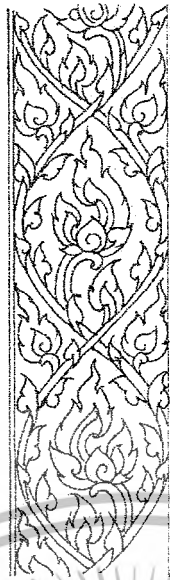
ภาพที่ 167 ลายพุ่มข้าวบิณฑ์

ที่มา : หลักการศึกษาลายไทย โดย พัทธ์ชัย สายัณห์ พ.ศ. 2547

o ลายเครือเถา เป็นลายพื้นฐานอีกแบบหนึ่งที่สำคัญของลายไทย นอกเหนือจากลายกระจัง ลายกระหนก ลายประจำยาม ลายประภทน์จะเขียนในลักษณะ คดโค้งหลายแนว ตะหรือสอดสลับกัน คล้ายการเกี่ยวพันของเถาวัลย์ โดยมีกระหนกออกจากกาบหุ้มเถาไว้ ลายเครือเถาที่สำคัญได้แก่

- ลายเครือเถาหางโต
- ลายเครือเถาใบเทศ
- ลายเครือเถาปลาย

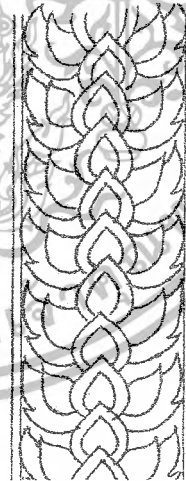
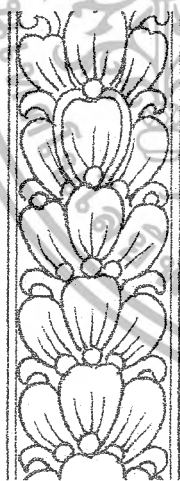
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 168 ลายเครือเถาหางโต

ที่มา : หลักสูตรศึกษาลายไทย โดย พัทธ์ชัย สายัณห์ พ.ศ. 2547

๐ ลายรักร้อย เป็นลายติดต่อกัน คือ ลายที่ติดกันไปไม่มีการขาดออกจากกัน แม้จะวางลายด้านใดด้านหนึ่งชนกันลายก็จะประสานกันสนิทติดต่อกันไป ลายรักร้อยมีหลายลักษณะ ได้แก่ ลายรักร้อยดอกไม้ ลายรักร้อยใบเทศ เป็นต้น

ภาพที่ 169 ลายรักร้อยดอกไม้

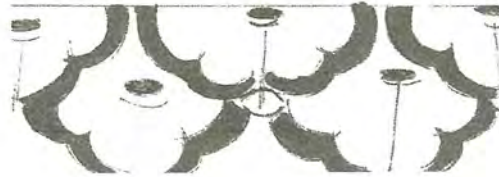
ที่มา : หลักสูตรศึกษาลายไทย โดย พัทธ์ชัย สายัณห์
พ.ศ. 2547

ภาพที่ 170 ลายรักร้อยใบเทศ

ที่มา : หลักสูตรศึกษาลายไทย โดย พัทธ์ชัย สายัณห์
พ.ศ. 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๐ ลายสับประรด เป็นลายไทยที่พบเห็นได้มากบนภาชนะอาหาร เปรียบเสมือนเป็นลวดลายที่เป็นสัญลักษณ์ของภาชนะอาหารไทย ลักษณะลวดลายมีความต่อเนื่องกัน โดยมากจะเป็นลวดลายสีน้ำเงินบนพื้นขาว

ภาพที่ 171 ลายสับประรด

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล โดย ฐิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

ภาพที่ 172 ภาชนะอาหารไทยลายสับประรด

ที่มา : Thai noodle & snacks โดย Nongkran Daks และ Alexandra Greeley ค.ศ. 2001

ภาพที่ 173 ภาชนะอาหารไทยลายสับประรด

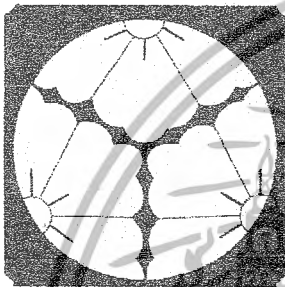
ที่มา : http://www.thaitownusa.com/frontNews/frmNews_View.aspx?NewsNo=0703000292

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

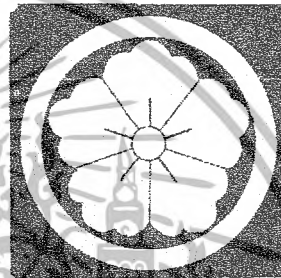
2.6.2.5 ลวดลายที่แสดงเอกลักษณ์ญี่ปุ่น

ลวดลายของญี่ปุ่นโดยมากล้วนมีที่มาจากธรรมชาติ ที่แปรเปลี่ยนไปตามฤดูกาลต่างๆ เพราะคนญี่ปุ่นอยู่กับธรรมชาติเป็นหลัก เห็นได้จาก งานเทศกาล และอาหารประจำฤดูกาลต่างๆที่แตกต่างกันออกไป นอกจากนี้ยังมีลวดลายที่มีมาตั้งแต่โบราณสืบทอดต่อกันมา เช่น ลวดลายจากเครื่องนุ่งห่ม จากสถานที่ต่างๆ เป็นต้น ลวดลายที่แสดงเอกลักษณ์ญี่ปุ่น ได้แก่

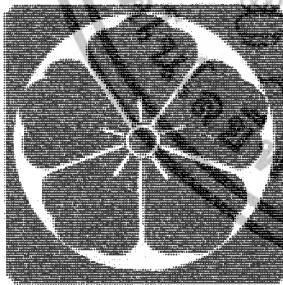
○ ลายดอกไม้ เป็นลวดลายที่มีที่มาจากดอกไม้ที่มีเอกลักษณ์แตกต่างกันไป ตามฤดูกาลต่างๆ และเป็นดอกไม้ที่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป เช่น ลายดอกพลัม เป็นต้น

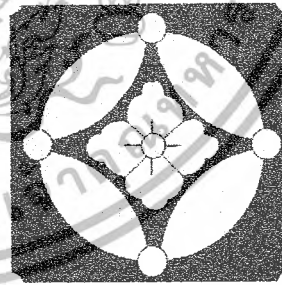
ภาพที่ 174 ลายดอกไม้แบบญี่ปุ่น
ที่มา : Japanese design motifs โดย Fumie Adachi
ค.ศ. 1972

ภาพที่ 175 ลายดอกไม้แบบญี่ปุ่น
ที่มา : Japanese design motifs โดย Fumie Adachi
ค.ศ. 1972

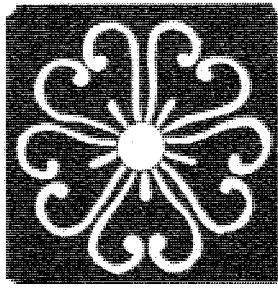

ภาพที่ 176 ลายดอกไม้แบบญี่ปุ่น
ที่มา : Japanese design motifs โดย Fumie Adachi
ค.ศ. 1972

ภาพที่ 177 ลายดอกไม้แบบญี่ปุ่น
ที่มา : Japanese design motifs โดย Fumie Adachi
ค.ศ. 1972

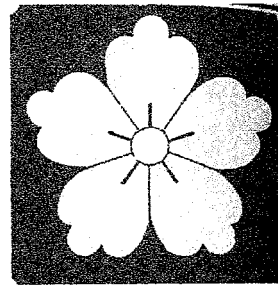
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 178 ลายดอกไม้แบบญี่ปุ่น

ที่มา : Japanese design motifs โดย Fumie Adachi

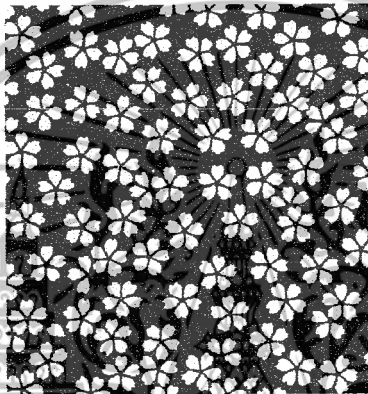
ค.ศ. 1972

ภาพที่ 179 ลายดอกไม้แบบญี่ปุ่น

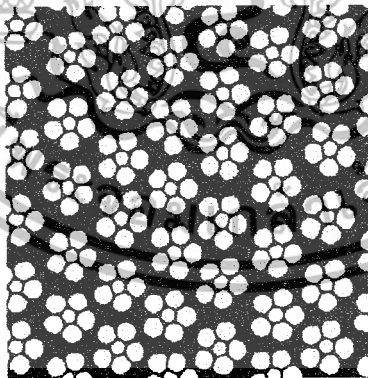
ที่มา : Japanese design motifs โดย Fumie Adachi

ค.ศ. 1972

ภาพที่ 180 ลาย Sprinkled Cherry Blossoms

ที่มา : Designer's guide to Japanese patterns 4 โดย Allen, Jeanne ค.ศ. 1945

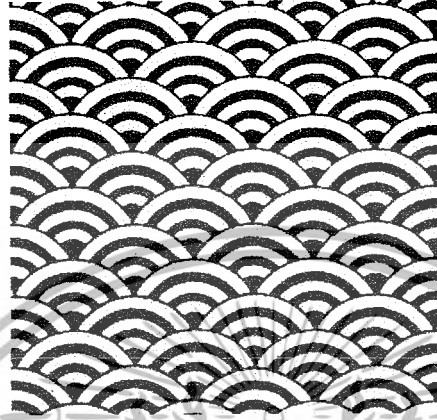

ภาพที่ 181 ลาย Japanese plums

ที่มา : Designer's guide to Japanese patterns 4 โดย Allen, Jeanne ค.ศ. 1945

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

○ ลายคลื่น เป็นลายที่คลี่คลายลายเส้นมาจากคลื่นในท้องทะเล เนื่องจากประเทศญี่ปุ่นมีลักษณะเป็นเกาะ มีท้องทะเลล้อมรอบ ทำให้ลายคลื่นเป็นลวดลายหนึ่งที่สื่อถึงความเป็นประเทศญี่ปุ่น ดังเห็นได้จากภาพวาดต่างๆ หรือเครื่องแต่งกายที่มีมา นับตั้งแต่สมัยโบราณ

ภาพที่ 182 ลาย Seigaiha (Waves from the Blue Ocean)

ที่มา : Designer's guide to Japanese patterns 4 โดย Allen, Jeanne ค.ศ. 1945

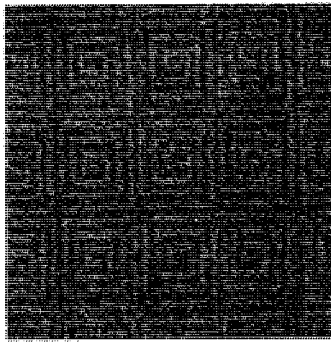

ภาพที่ 183 ลาย Waves from the blue ocean with Caps

ที่มา : Designer's guide to Japanese patterns 4 โดย Allen, Jeanne ค.ศ. 1945

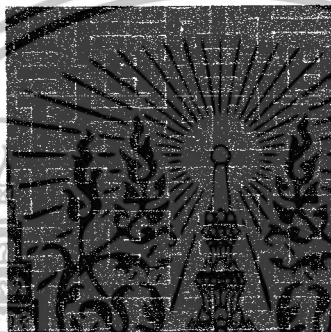
○ ลายมาตรฐาน เป็นลวดลายที่มีแบบแผนมาตั้งแต่สมัยโบราณ ลายไม่มีความซับซ้อน ให้ความรู้สึกเป็นระเบียบ แข็งแรง เช่น ลวดลายบนธง หรือเครื่องแต่งกายของชามูไร นักรบชาวญี่ปุ่นในอดีต ลวดลายในโรงละครคาบูกิ ละครที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติของญี่ปุ่น เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 184 ลาย Kaminari (Thunderbolts)

ที่มา : Designer's guide to Japanese patterns 2 โดย Allen, Jeanne ค.ศ. 1945

ภาพที่ 185 ลาย Manji (Swastikas)

ที่มา : Designer's guide to Japanese patterns 2 โดย Allen, Jeanne ค.ศ. 1945

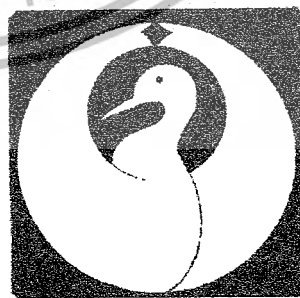
○ ลายสัตว์ เป็นลวดลายที่มาจากการคลี่คลายรูปทรงของสัตว์ ออกมาเป็นลายเส้น ลายสัตว์ที่เป็นเอกลักษณ์ของญี่ปุ่น และเป็นที่รู้จัก จดจำ คือ ลายนกกระเรียน สัตว์ที่มีอยู่ในนิยายพื้นบ้านของญี่ปุ่น ได้รับการกล่าวขานจนกลายเป็นที่รู้จักและเป็นหนึ่งในเอกลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นญี่ปุ่น

ภาพที่ 186 ลายนกกระเรียน

ที่มา : Japanese design motifs โดย Fumie Adachi

ค.ศ. 1972

ภาพที่ 187 ลายนกกระเรียน

ที่มา : Japanese design motifs โดย Fumie Adachi

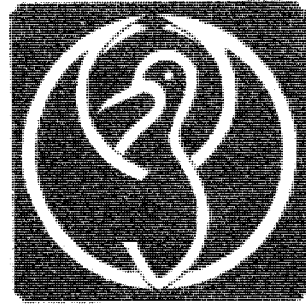
ค.ศ. 1972

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 188 ลายนกระเรียน

ที่มา : Japanese design motifs โดย Fumie Adachi
ค.ศ. 1972

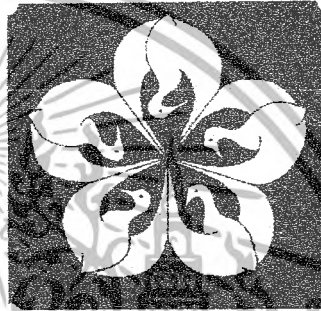
ภาพที่ 189 ลายนกระเรียน

ที่มา : Japanese design motifs โดย Fumie Adachi
ค.ศ. 1972

ภาพที่ 190 ลายนกระเรียน

ที่มา : Japanese design motifs โดย Fumie Adachi
ค.ศ. 1972

ภาพที่ 191 ลายนกระเรียน

ที่มา : Japanese design motifs โดย Fumie Adachi
ค.ศ. 1972

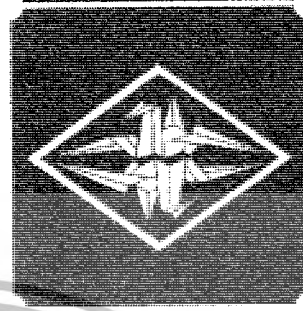
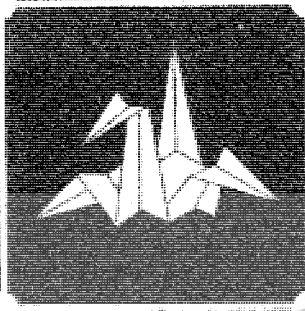

ภาพที่ 192 ลาย Flying Cranes

ที่มา : Designer's guide to Japanese patterns 4 โดย Allen, Jeanne ค.ศ. 1945

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

◦ ลายโอริกามิ (Origami) เป็นลวดลายที่มาจากการพับกระดาษของญี่ปุ่นที่เรียกว่า โอริกามิ การพับกระดาษลักษณะนี้เป็นเอกลักษณ์ของประเทศญี่ปุ่นที่เป็นที่รู้จัก และนิยมเป็นอย่างมาก เช่น การพับนกกระเรียน เป็นต้น

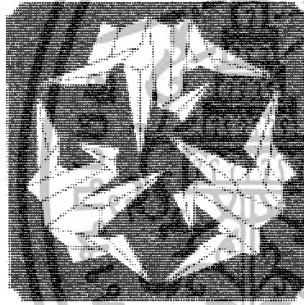

ภาพที่ 193 ลายโอริกามิ

ที่มา : Japanese design motifs โดย Fumie Adachi
ค.ศ. 1972

ภาพที่ 194 ลายโอริกามิ

ที่มา : Japanese design motifs โดย Fumie Adachi
ค.ศ. 1972

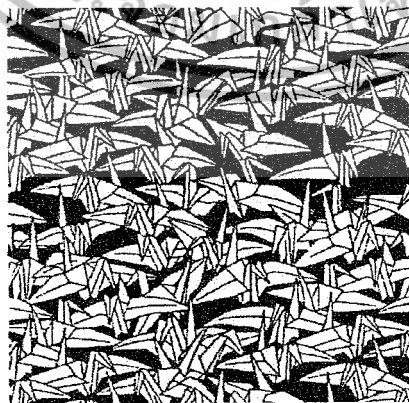

ภาพที่ 195 ลายโอริกามิ

ที่มา : Japanese design motifs โดย Fumie Adachi
ค.ศ. 1972

ภาพที่ 196 ลายโอริกามิ

ที่มา : Japanese design motifs โดย Fumie Adachi
ค.ศ. 1972

ภาพที่ 197 ลาย Folded Paper (Origami) Cranes

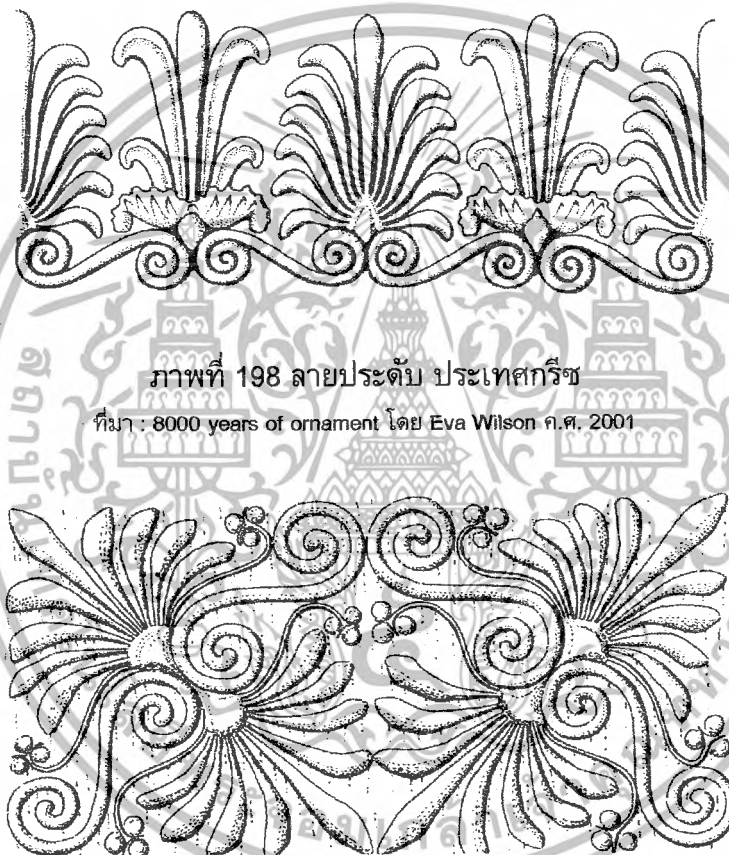
ที่มา : Designer's guide to Japanese patterns 4 โดย Allen, Jeanne ค.ศ. 1945

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.2.6 ลวดลายที่แสดงเอกลักษณ์ตะวันตก

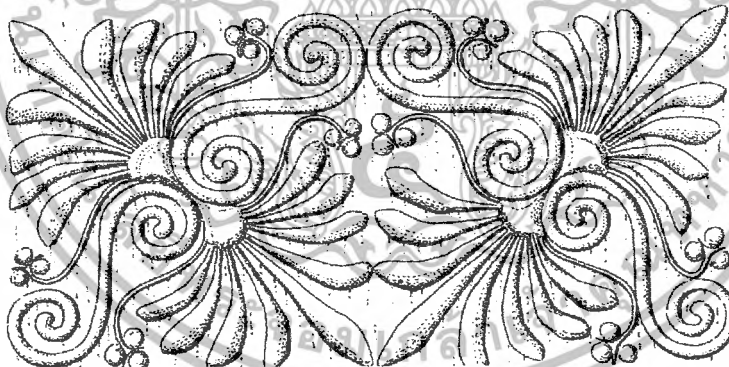
ลวดลายแบบตะวันตก มีหลายรูปแบบลักษณะ เช่น ลวดลายที่มีลักษณะเป็นเส้นตรง แสดงถึงความมั่นคงแข็งแรง ความสง่างาม ลวดลายที่มีลักษณะเป็นเส้นโค้ง แสดงถึงความอ่อนช้อยสวยงาม ความหรูหรา ลวดลายที่ใช้ประดับตามสถาปัตยกรรม และ ลวดลายในงานจิตรกรรม เป็นต้น ลวดลายที่แสดงเอกลักษณ์ตะวันตก ได้แก่

o ลายประดับ (Palmette) เป็นลวดลายประดับ ใช้สำหรับการตกแต่งประดับบนผลิตภัณฑ์ หรือสิ่งก่อสร้างทางสถาปัตยกรรม เช่น เสาวิหาร ผนังโบสถ์ เป็นต้น

ภาพที่ 198 ลายประดับ ประเทศกรีซ

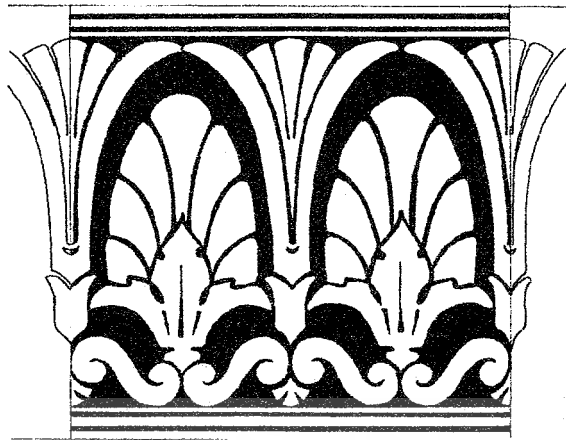
ที่มา : 8000 years of ornament โดย Eva Wilson ค.ศ. 2001

ภาพที่ 199 ลายประดับ ประเทศอิตาลี

ที่มา : 8000 years of ornament โดย Eva Wilson ค.ศ. 2001

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

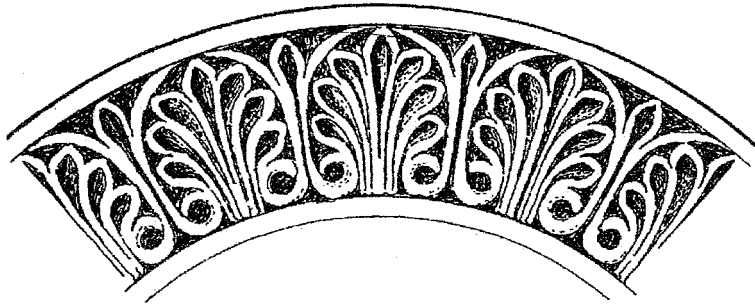
ภาพที่ 200 ลายลายประดับ ประเทศอังกฤษ
ที่มา : 8000 years of ornament โดย Eva Wilson ค.ศ. 2001

o ลายขอบใบไม้ (Leaf borders and Leaf scrolls) เป็นลวดลายของใบไม้ ดอกไม้ หรือผลไม้แบบตะวันตก ใช้สำหรับการตกแต่งเป็นลวดลายของขอบผลิตภัณฑ์ กรอบของสื่อสิ่งพิมพ์ และขอบบนล่างของเสาในงานสถาปัตยกรรม

ภาพที่ 201 ลายขอบใบไม้ ประเทศกรีซ
ที่มา : 8000 years of ornament โดย Eva Wilson ค.ศ. 2001

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 202 ลายขอบใบไม้ ประเทศเยอรมัน

ที่มา : 8000 years of ornament โดย Eva Wilson ค.ศ. 2001

ภาพที่ 203 ลายขอบใบไม้

ที่มา : 8000 years of ornament โดย Eva Wilson ค.ศ. 2001

o ลายกุหลาบ (Rosette) เป็นลวดลายแบบแจก หรือลายที่มา
จากดอกกุหลาบ ลักษณะลายโดยส่วนมากจะเป็นรูปกลม อาจเป็นลายเดี่ยว หรือนำมาต่อ
กันเป็นลวดลายที่มีความต่อเนื่องกัน มีทั้งลวดลายที่มีความละเอียดมาก และลายที่มีความ
ละเอียดน้อย

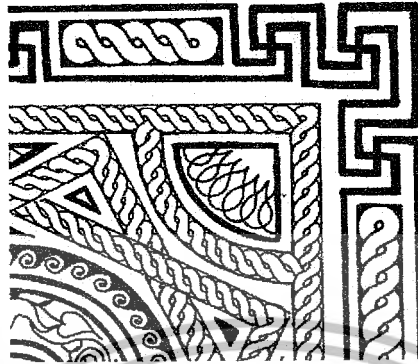

ภาพที่ 204 ลายกุหลาบประเทศฝรั่งเศส

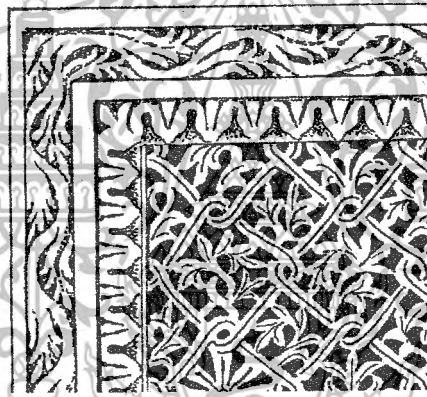
ที่มา : 8000 years of ornament โดย Eva Wilson ค.ศ. 2001

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

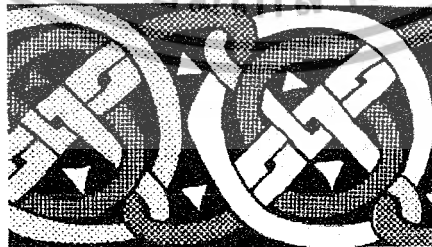
๐ ลายบิดเกลียว (Twists, Plaits and Interlace) เป็นลวดลายที่มีรูปแบบลักษณะของการบิด การพัน การทับกัน และการไขว้กันของสาย

ภาพที่ 205 ลายบิดเกลียวประเทศอังกฤษ
ที่มา : 8000 years of ornament โดย Eva Wilson ค.ศ. 2001

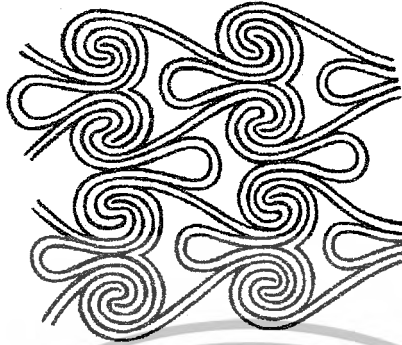
ภาพที่ 205 ลายบิดเกลียวประเทศอิตาลี
ที่มา : 8000 years of ornament โดย Eva Wilson ค.ศ. 2001

ภาพที่ 206 ลายบิดเกลียว ประเทศอังกฤษ
ที่มา : 8000 years of ornament โดย Eva Wilson ค.ศ. 2001

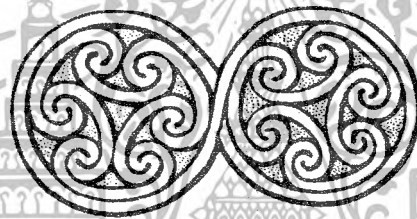
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

o ลายขด (Spirals, Scrolls and Meanders) เป็นลวดลายที่มีรูปแบบลักษณะของการขดเป็นวง หรือการม้วนวนของลาย

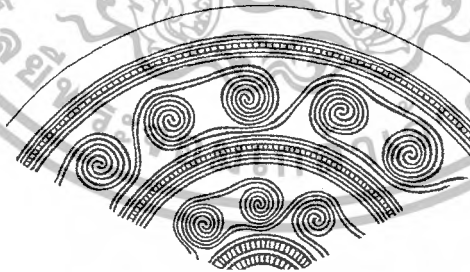
ภาพที่ 207 ลายขด ประเทศกรีซ

ที่มา : 8000 years of ornament โดย Eva Wilson ค.ศ. 2001

ภาพที่ 208 ลายขด ประเทศกรีซ

ที่มา : 8000 years of ornament โดย Eva Wilson ค.ศ. 2001

ภาพที่ 209 ลายขด ประเทศเดนมาร์ก

ที่มา : 8000 years of ornament โดย Eva Wilson ค.ศ. 2001

o ลายวงกลม (Circles) เป็นลวดลายที่เกิดจากการออกแบบลายภายในรูปวงกลม อาจเป็นลายเดี่ยว หรือนำลายมาเรียงต่อกันเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของลวดลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 210 ลาย Circles ประเทศกรีซ

ที่มา : 8000 years of ornament โดย Eva Wilson ค.ศ. 2001

2.6.2.7 การจัดวางตำแหน่งสัญลักษณ์บนผลิตภัณฑ์

การติดตราสัญลักษณ์ลงบนผลิตภัณฑ์เป็นการบ่งบอกถึงผู้ผลิต หรือบอกว่าเป็นผลิตภัณฑ์ของใคร โดยทั่วไปการจัดวางตำแหน่งสัญลักษณ์ลงบนผลิตภัณฑ์ที่เป็นภาชนะอาหารมีรูปแบบดังนี้

- o วางตำแหน่งสัญลักษณ์ไว้ด้านบนบริเวณกึ่งกลางภาชนะ
- o วางตำแหน่งสัญลักษณ์ไว้ด้านล่างบริเวณกึ่งกลางฐานภาชนะ

ภาพที่ 211 สัญลักษณ์ด้านบนภาชนะ

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคลโดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

ภาพที่ 212 สัญลักษณ์ด้านล่างภาชนะ

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคลโดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์และสรุปข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบด้านลวดลาย

ลวดลายมีความสำคัญอย่างมาก เพราะมีหน้าที่ถ่ายทอดแนวคิดของผลิตภัณฑ์ออกมา นอกเหนือจากรูปร่างของผลิตภัณฑ์ และยังช่วยในการแยกแยะชุดภาชนะให้มีความแตกต่างกัน ดังนั้นจึงต้องคำนึงถึงการเลือกใช้ลวดลายให้มีความสอดคล้องรูปแบบของภาชนะ

วิเคราะห์ลวดลายที่ใช้กับภาชนะแบ่ง

ภาชนะแบ่งอาจไม่มีการใช้ลวดลายในการตกแต่ง เนื่องจากเป็นภาชนะกลางที่ต้องใช้ได้กับทุกประเภทรายการอาหาร

วิเคราะห์ลวดลายที่ใช้กับภาชนะอบ และภาชนะผสม

ภาชนะอบ และภาชนะผสมอาจไม่มีการใช้ลวดลายในการตกแต่ง เนื่องจากเป็นภาชนะกลางที่ใช้ในการปรุงอาหารหลายประเภท และไม่มีส่วนในการนำเสนออาหาร

วิเคราะห์ลวดลายที่ใช้กับภาชนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่

ลวดลายที่มีความเหมาะสมในการนำมาใช้ออกแบบตกแต่งภาชนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่ คือ ลวดลายที่แสดงเอกลักษณ์ตะวันตก เพราะ เบเกอรี่เป็นขนมของชาวตะวันตก การใช้ลวดลายที่ชัดเจนจะช่วยให้สามารถแยกแยะได้ว่าชุดภาชนะใดเป็นชุดภาชนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่

วิเคราะห์ลวดลายที่ใช้กับภาชนะนำเสนออาหารประเภทอาหารไทย

ลวดลายที่มีความเหมาะสมในการนำมาใช้ออกแบบตกแต่งภาชนะนำเสนออาหารประเภทอาหารไทย คือ ลวดลายที่แสดงเอกลักษณ์ไทย โดยเน้นไปที่ลวดลายที่เป็นที่รู้จักและจดจำของคนทั่วไป เพราะ ลายไทยจะช่วยเน้นความเป็นไทยของภาชนะและอาหารให้ชัดเจนยิ่งขึ้น การใช้ลวดลายไทยจะช่วยให้สามารถแยกแยะได้ว่าชุดภาชนะใดเป็นชุดภาชนะนำเสนออาหารประเภทอาหารไทย

วิเคราะห์ลวดลายที่ใช้กับภาชนะนำเสนออาหารประเภทอาหารจีน

ลวดลายที่มีความเหมาะสมในการนำมาใช้ออกแบบตกแต่งภาชนะนำเสนออาหารประเภทอาหารจีน คือ ลวดลายที่แสดงเอกลักษณ์จีน เพราะ ลวดลายจีนจะช่วยให้เอกลักษณ์ของภาชนะมีความชัดเจนมากขึ้น การใช้ลวดลายจีนจะช่วยให้สามารถแยกแยะได้ว่าชุดภาชนะใดเป็นชุดภาชนะนำเสนออาหารประเภทอาหารจีน

วิเคราะห์ลวดลายที่ใช้กับภาชนะนำเสนออาหารประเภทอาหารตะวันตก

ลวดลายที่มีความเหมาะสมในการนำมาใช้ออกแบบตกแต่งภาชนะนำเสนออาหารประเภทอาหารตะวันตก คือ ลวดลายที่แสดงเอกลักษณ์ตะวันตก เพราะ ลวดลายตะวันตกมีความกลมกลืน และสอดคล้องกับประเภทอาหาร และรูปทรงภาชนะที่ใช้ การใช้ลวดลายตะวันตกจะช่วยให้สามารถแยกแยะได้ง่ายว่า ชุดภาชนะใดเป็นชุดภาชนะนำเสนออาหารประเภทอาหารตะวันตก

วิเคราะห์ลวดลายที่ใช้กับภาชนะนำเสนออาหารประเภทอาหารญี่ปุ่น

ลวดลายที่มีความเหมาะสมในการนำมาใช้ออกแบบตกแต่งภาชนะนำเสนออาหารประเภทอาหารญี่ปุ่น คือ ลวดลายที่แสดงเอกลักษณ์ญี่ปุ่น เพราะ ลวดลายญี่ปุ่นจะช่วยให้เอกลักษณ์ของภาชนะมีความชัดเจนมากขึ้น เนื่องจากภาชนะอาหารญี่ปุ่นจะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว การใช้ลวดลายญี่ปุ่นจะช่วยให้สามารถแยกแยะ และจดจำได้ว่าชุดภาชนะใดเป็นชุดภาชนะนำเสนออาหารประเภทอาหารลวดลายญี่ปุ่น

วิเคราะห์ลวดลายที่ใช้กับภาชนะนำเสนออาหารประเภทขนมไทย

ลวดลายที่มีความเหมาะสมในการนำมาใช้ออกแบบตกแต่งภาชนะนำเสนออาหารประเภทขนมไทย คือ ลวดลายที่แสดงเอกลักษณ์ไทย เพราะ ลวดลายไทยจะมีความกลมกลืน สอดคล้องกับรูปแบบของภาชนะ การใช้ลวดลายไทยจะช่วยให้สามารถแยกแยะ และจดจำได้ว่าชุดภาชนะใดเป็นชุดภาชนะนำเสนออาหารประเภทขนมไทย

2.6.3 ข้อมูลด้านสี

2.6.3.1 อิทธิพลของสี ที่มีผลต่อการนำเสนออาหาร

สี คือ ลักษณะความเข้มของสีที่กระทบสายตาเกิดเป็นสีที่แตกต่างกันไป สีมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในงานด้านศิลปกรรม และการออกแบบ สีมีหน้าที่ช่วยส่งเสริมให้รูปทรงและส่วนประกอบของชิ้นงานโดดเด่นชัดเจนยิ่งขึ้น ตลอดจนช่วยถ่ายทอดอารมณ์ของชิ้นงานออกมา ดังนั้นการเลือกใช้สีให้เหมาะสมถูกต้องตามวัตถุประสงค์จึงมีความสำคัญมากในการออกแบบ เพื่อบรรลุเป้าหมายของผลิตภัณฑ์ สีแต่ละสีทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ อารมณ์ และความรู้สึกของมนุษย์ เรียกว่าจิตวิทยาของสี ในการเลือกการออกแบบภาชนะสำหรับใส่อาหารนั้น นอกจากการเลือกใช้สีให้ตรงกับแนวความคิดในการออกแบบแล้วนั้นยังต้องคำนึงถึงอิทธิพลของสี ที่มีผลต่อการนำเสนออาหารด้วย เช่น หากออกแบบภาชนะให้มีสีแดงจัดแล้วนำไปใส่อาหารที่มีสีเขียวจัดในปริมาณสีที่เท่ากัน อาจทำให้อาหารสีเขียวดูคล้ำลงจนไม่น่ารับประทานเป็นต้น ดังนั้นการ

เข้าใจถึงอิทธิพลของสี ความหมายของสีแต่ละสี จิตวิทยาของสี การใช้คู่สี และการใช้สีในการออกแบบภาษาจะช่วยให้สามารถเลือกใช้สีในการออกแบบได้อย่างถูกต้อง

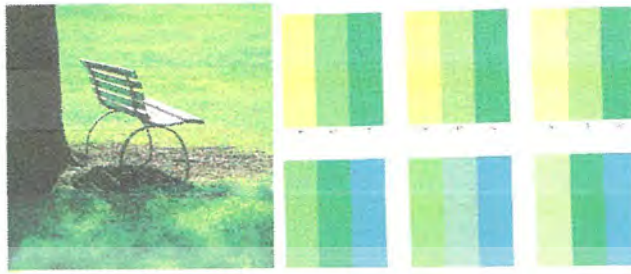
ความหมายของสี สีแต่ละสีมีความหมายในตัวเองแตกต่างกันออกไป ดังนี้

สีน้ำเงิน	หมายถึง ความเจริญขริ่ม ความสงบ มีสมาธิ ความเป็นสุภาพบุรุษ สุขุม หนักแน่น และความสูงศักดิ์
สีเขียว	หมายถึง ความปกติ มีชีวิต มีพลัง มีความสุข ความร่มเย็น ธรรมชาติ การเกิดใหม่ ความหวัง และการรอกงาม
สีแดง	หมายถึง ความตื่นตัน การกระตุ้น ความร่าเริง ความร้อนแรง การเตือนภัย พลัง ความรัก และความปรารถนา
สีเหลือง	หมายถึง ความสดใส ร่าเริง ความเบิกบาน ความศรัทธา ความรุ่งเรือง และความมั่งคั่งร่ำรวย
สีฟ้า	หมายถึง ความกว้าง ความสว่าง ความสะอาด ความปลอดภัย ความเยาว์วัย และความอิสระ
สีส้ม	หมายถึง การมีกำลัง ความสดชื่น เบิกบาน ความร่าเริง การโอ้อวด และความอบอุ่น
สีม่วง	หมายถึง ความมีเสน่ห์ ความเร้นลับ ความเย้ายวน ความมีอำนาจ และความผูกพัน
สีเทา	หมายถึง ความเศร้า ความเจริญขริ่ม ความสงบนิ่ง ความแก่ชรา และความสลัดใจ
สีชมพู	หมายถึง ความน่ารัก ความประณีต ความหวัง ความนุ่มนวล ความรัก และความอ่อนหวาน
สีน้ำตาล	หมายถึง ความอบอุ่น ความแห้งแล้ง การผุพัง ความน่าเบื่อ และความโบราณ
สีขาว	หมายถึง ความบริสุทธิ์ ความสดใส ความสว่าง ความเรียบร้อย ความดีงาม และความว่างเปล่า
สีดำ	หมายถึง ความมืด ความเศร้า ความลึกลับ ความหรรุหรา ความหนักแน่น และความว่างเปล่า
สีทอง	หมายถึง ความมั่งคั่งร่ำรวย ความหรรุหรา ความสง่างาม ความสว่างเรืองรอง และความเจริญ
สีเงิน	หมายถึง ความมั่งคั่งร่ำรวย ความหรรุหรา และความทันสมัย

นอกจากความหมายของสีแต่ละสีแล้ว ในแต่ละโทนสียังถ่ายทอดให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกแตกต่างกันด้วย ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

○ ความสดชื่น (Fresh) เป็นกลุ่มโทนสีอ่อน หรือสีสว่าง ให้ความรู้สึกสดชื่น เบิกบาน มีชีวิตชีวา สะอาดและสบายตา เช่น สีฟ้า น้ำทะเล สีเขียว เป็นต้น

ภาพที่ 213 ตัวอย่างโทนสีที่ให้ความรู้สึกสดชื่น(Fresh)

ที่มา : Color Harmony 2 โดย Bride M. Whelan ค.ศ. 1994

○ ความอบอุ่น (Warm) เป็นกลุ่มโทนสีที่ไม่เข้มมากแต่ก็มีส่วนผสมของสีต่ำ หรือสีเหลือง ให้ความรู้สึกอบอุ่นเป็นกันเอง และผ่อนคลาย

ภาพที่ 214 ตัวอย่างโทนสีที่ให้ความรู้สึกอบอุ่น(Warm)

ที่มา : Color Harmony 2 โดย Bride M. Whelan ค.ศ. 1994

○ ความอ่อนหวาน (Sweet) เป็นกลุ่มสีโทนอ่อนหวาน ให้ความรู้สึกน่ารัก สดใส นุ่มนวล น่าทะนุถนอม และโรแมนติก(Romantic) เช่น สีชมพู สีส้มอ่อน สีเหลืองอ่อน สีครีม เป็นต้น

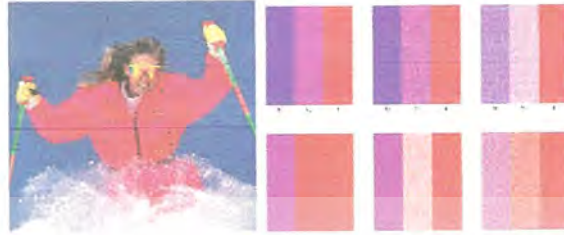

ภาพที่ 215 ตัวอย่างโทนสีที่ให้ความรู้สึกอ่อนหวาน(Sweet)

ที่มา : Color Harmony 2 โดย Bride M. Whelan ค.ศ. 1994

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

○ ความมีพลัง (Energetic) เป็นกลุ่มโทนสีที่มีความเข้มและสดมาก ให้ความรู้สึกเร้าอารมณ์ ตื่นตาตื่นใจ กระฉับกระเฉง สนุกสนาน เช่น สีแดงสด สีส้มสด สีเหลืองสด เป็นต้น

ภาพที่ 216 ตัวอย่างโทนสีที่ให้ความรู้สึกมีพลัง(Energetic)

ที่มา : Color Harmony 2 โดย Bride M. Whelan ค.ศ. 1994

○ ความสง่างาม (Elegant) เป็นกลุ่มโทนสีเหลือง ให้ความรู้สึกหรูหรา สง่างาม เช่น สีเหลือง สีเหลืองอ่อน สีเนื้อ สีส้มอ่อน เป็นต้น

ภาพที่ 217 ตัวอย่างโทนสีที่ให้ความรู้สึกสง่างาม(Elegant)

ที่มา : Color Harmony 2 โดย Bride M. Whelan ค.ศ. 1994

○ เป็นมิตร (Friendly) เป็นกลุ่มโทนสีส้ม ให้ความรู้สึกเป็นมิตร สื่อถึงมิตรภาพ เช่น สีส้ม สีแดงอ่อน สีส้มอ่อน เป็นต้น

ภาพที่ 218 ตัวอย่างโทนสีที่ให้ความรู้สึกเป็นมิตร(Friendly)

ที่มา : Color Harmony 2 โดย Bride M. Whelan ค.ศ. 1994

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้สีในการออกแบบ เป็นการเลือกใช้สีในการออกแบบ เช่น การใช้สีเดียว การจับคู่สี 2 สี การจับคู่สี 3 สี ได้อย่างเหมาะสมโดยมีหลักการ ดังนี้

○ สีเดียวไล่โทน (Monotone)

การใช้สีเดียวไล่โทน คือ การเลือกใช้สีเดียวกันแต่ให้น้ำหนักความเข้มอ่อนของสีต่างกัน ทำให้เกิดระยะใกล้ ไกล เช่น การใช้สีแดงเข้ม สีแดงและสีแดงอ่อน เป็นต้น

ภาพที่ 219 ตัวอย่างการใช้สีเดียวไล่โทน (Monotone)

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

○ สีข้างเคียง (Harmony)

การใช้สีข้างเคียง คือ การเลือกใช้สีที่ใกล้เคียงกัน 2 หรือ 3 สี ให้ผลในด้านของความกลมกลืนกัน เช่น การใช้สีเหลืองส้ม สีเหลือง และสีเขียวเหลือง เป็นต้น

ภาพที่ 220 ตัวอย่างการใช้สีข้างเคียง (Harmony)

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

○ สีตรงกันข้าม (Contrast)

การใช้สีตรงกันข้าม คือ การใช้สีโดยจับคู่สีที่อยู่ตรงข้ามกัน หรือตัดกัน โดยต้องมีสีใดสีหนึ่งมีสัดส่วนมากกว่าอีกสีหนึ่ง เช่น การใช้สีเขียว และสีแดง เป็นต้น

ภาพที่ 221 ตัวอย่างการใช้สีตรงกันข้าม (Contrats)

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๐ สีตรงกันข้ามสามสี (Triads)

การใช้สีตรงกันข้ามสามสี คือ การใช้สีโดยจับคู่สีสามสีที่ตรงข้ามกัน เช่น การใช้สีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงิน เป็นต้น

ภาพที่ 222 ตัวอย่างการใช้สีตรงกันข้ามสามสี (Triads)

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล โดย ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

การเลือกใช้สีได้อย่างเหมาะสม กับการออกแบบภาพจะมีความสำคัญที่จะช่วยให้สื่อสารแนวความคิด หรือความต้องการของผู้ออกแบบไปสู่ผู้บริโภคได้อย่างถูกต้อง โดยการใช้สีในการออกแบบภาพจะมีหลักการเบื้องต้น ดังนี้

๐ การใช้สีในการให้ความรู้สึกเรื่องขนาด การใช้สีในการให้ความรู้สึกเรื่องขนาดนั้น ในการมองเห็นสีอ่อนจะทำให้มีความรู้สึกภาพจะมีขนาดใหญ่กว่าการใช้สีเข้ม นอกจากนี้สีอ่อนจะทำให้เห็นวัตถุอยู่ใกล้ และสีเข้มจะมองดูไกล

๐ น้ำหนักสีที่มีผลต่อน้ำหนักของภาพ การใช้สีที่เกี่ยวข้องกับน้ำหนัก สีอ่อนจะทำให้ภาพมองดูเบา สีเข้มจะทำให้ภาพดูหนัก สีโทนเย็น เช่น สีน้ำเงิน สีเขียวอมฟ้า สีฟ้าอมม่วง และสีเหลืองอ่อน จะทำให้มองดูแล้วรู้สึกภาพมีน้ำหนักเบา

๐ ความแข็งแรง การใช้สีในการแสดงถึงความแข็งแรง สีโทนร้อน เช่น สีแดง สีแสด สีเหลืองเข้ม มักจะแสดงให้รู้สึกถึงความแข็งแรงมากกว่าสีที่เข้มกว่า หรือสีที่มีสีเทากว่า สีปนบรอนซ์และสีน้ำเงินอมเทา จะทำให้มีความรู้สึกถึงโลหะ จึงเป็นสีที่เหมาะสมในการแสดงความแข็งแรง

๐ อุณหภูมิ การใช้สีในการแสดงถึงอุณหภูมิจะเห็นข้อแตกต่างได้มาก คือ สีแดง สีแสด สีเหลืองเข้มแสดงถึงความร้อน และ สีฟ้า สีน้ำเงิน สีเขียวอมฟ้า สีขาวแสดงถึงความเย็น นอกจากนี้ในเรื่องการดูความร้อน สีขาวและสีอ่อน จะไม่ดูดูความร้อน แต่สีสดและสีเข้มจะดูดูความร้อนมาก

๐ ความสะอาด การใช้สีที่แสดงถึงความสะอาด สีขาวเมื่อถูกผสมให้ไปทางสีน้ำเงิน จะทำให้มองดูแล้วรู้สึกว่สกปรก ไม่บริสุทธิ์ ในระบบอุตสาหกรรมส่วนมากจะแปลงสีขาวโดยการใช้สีเหลือง และสีแดง สีที่แสดงถึงความสะอาดได้แก่ สีขาว สีงาช้าง สีเหลืองอ่อน เป็นต้น สีงาช้าง และสีเหลืองอ่อนจัดว่าเป็นสีที่แสดงถึงความสะอาดและถูกสุขลักษณะ เพราะเป็นสีที่ใกล้เคียงกับอาหาร เช่น ครีမ် และเนย เป็นต้น

๐ ความภูมิฐานสง่างาม การใช้สีในการแสดงถึงความภูมิฐานสง่างามไม่ควรใช้สีร้อนแรง นอกจากจะใช้เป็นส่วนประกอบเล็กน้อย สีเทา เป็นสีที่แสดงถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความภูมิฐานได้ดีที่สุด สีที่แสดงถึงความภูมิฐานสว่างามรองลงมาได้แก่ สีเทาอมน้ำเงิน สีเทาอมม่วง สีเทาอมเขียว เป็นต้น

2.6.3.2 สีจากการตกแต่งภายในของโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี

คุณกิ้ง สตุติโอ

จากการเน้นการตกแต่งภายในสถานที่ให้ทันสมัยให้ความรู้สึกเหมือนอยู่บ้าน อบอุ่น เป็นมิตร สนุกสนาน ผู้ร่วมเรียนเปรียบเสมือนคนในครอบครัว จึงเลือกโทนสีในการตกแต่งภายในของโรงเรียนเน้นเป็นโทนสีสว่าง สดใส เช่น สีเขียวอ่อน สีขาว สีฟ้าอ่อน และสีเนื้อแท้ของวัสดุ เช่น ไม้ และสแตนเลส เป็นต้น สีจากการตกแต่งภายในของโรงเรียนสามารถแบ่งตามที่มาของสีได้ ดังนี้

สีเพดาน	คือ	สีขาว
สีพื้น	คือ	สีขาว
สีเสา	คือ	สีเงิน
สีฝาผนัง	คือ	สีฟ้าอ่อน สีขาว
สีเก้าอี้	คือ	สีเนื้อไม้ สีเงิน
สีโต๊ะเรียน	คือ	สีเนื้อไม้ สีเขียวอ่อน สีฟ้าอ่อน สีเหลืองอ่อน สีส้มอ่อน
สีชั้นเก็บภาชนะและอุปกรณ์	คือ	สีขาว สีเนื้อไม้
สีจากส่วนเก็บล้างภาชนะและอุปกรณ์	คือ	สีเนื้อสแตนเลส

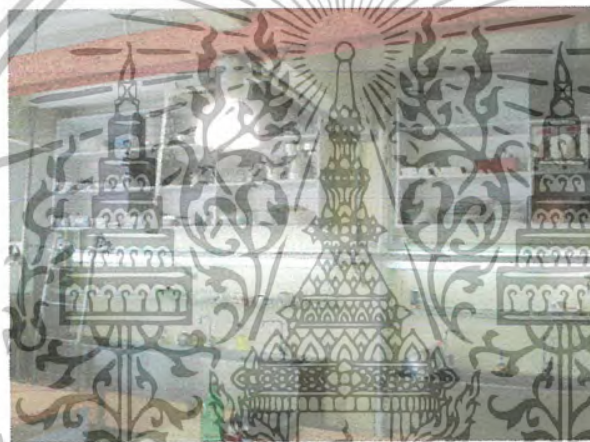
ภาพที่ 223 แสดงโต๊ะเรียนสีเนื้อไม้ ผนังสีฟ้า และพื้นสีขาว

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 224 แสดงโต๊ะเรียนสีเนื้อไม้ สีเขียวอ่อน สีฟ้าอ่อน และเสาสีเงิน
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิตี เกษแก้ว พ.ศ. 2551

ภาพที่ 225 แสดงเพดานสีขาว ฝาผนังสีขาว ชั้นเก็บของสีขาว
ส่วนเก็บล้าง ภาชนะและอุปกรณ์ สีเงิน
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิตี เกษแก้ว พ.ศ. 2551

สรุป สีจากการตกแต่งของโรงเรียนสอนทำอาหาร เอบีซี คุกกิ้ง สตูดิโอ
สามารถสรุปเป็นสี PANTONE ที่ใกล้เคียงได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PANTONE Yellow 0131 C

PANTONE Blue 0821 C

PANTONE Green 0921 C

PANTONE 9600 C

PANTONE 9500 C

PANTONE 9500 U

PANTONE DS1-6 C

PANTONE DS232-6 C

PANTONE DS278-6 C

PANTONE White

PANTONE DS26-6 C

PANTONE DS40-1 C

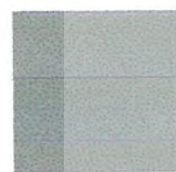
PANTONE DS36-3 C

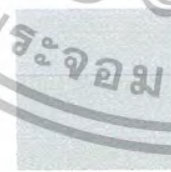
PANTONE DS36-4 C

PANTONE DS32-4 C

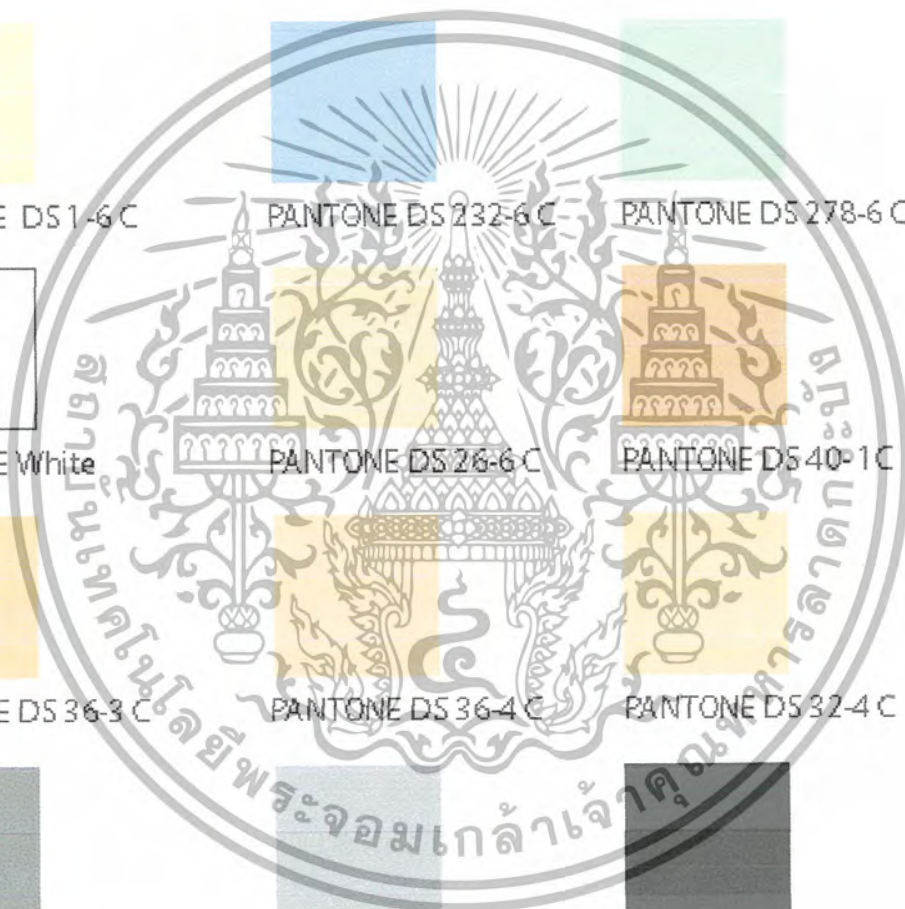
PANTONE 7533 C

PANTONE 7537 C

PANTONE 7540 C

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.3.3 สีที่แสดงเอกลักษณ์ของแต่ละประเทศ

ด้วยงานสถาปัตยกรรม จิตรกรรม ประติมากรรม ข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ ตลอดจนสภาพภูมิประเทศ ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวิถีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละประเทศ ได้ก่อให้เกิดสีที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละประเทศนั้นๆ คือ สีที่เป็นที่รู้จักและจดจำว่าสีนี้คือสีที่เป็นเอกลักษณ์ หรือเป็นจุดเด่นของประเทศนั้นๆ

สีที่แสดงเอกลักษณ์ของแต่ละประเทศ ตามขอบเขตของโครงการ มีดังนี้

o สีที่แสดงเอกลักษณ์ไทย จากการสังเกตพบว่า ได้แก่ สีเหลือง และสีทอง เนื่องจากสถาปัตยกรรมไทยที่ประดับประดาด้วยเหล่านี้ เช่น วัดวาอาราม พระราชวัง เป็นต้น และข้าวของเครื่องใช้ชั้นสูงต่างๆ ได้เป็นที่ติดตา รู้จัก และจดจำของคนทั่วไปทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ

ภาพที่ 226 พระพุทธรชินราชสีทองอร่าม

ที่มา : http://www.dhammadajak.net/gallery/albums/userpics/normal_buddha002.jpg

ภาพที่ 227 เรือพระที่นั่งสุพรรณหงส์สีเหลืองทอง

ที่มา : <http://upload.wikimedia.org/wikipedia/th/thumb/e/ed/โขนเรือพระที่นั่งสุพรรณหงส์.jpg/300px-โขนเรือพระที่นั่งสุพรรณหงส์.jpg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 228 ผอบทองคำลงยา

ที่มา : http://www.oknation.net/blog/home/blog_data/425/2425/images/Thom4.jpg

○ สีที่แสดงเอกลักษณ์จีน จากการสังเกตพบว่า ได้แก่ สีแดง เพราะ เป็นสีที่แสดงถึงความเป็นสิริมงคล ความมีอำนาจ ความยิ่งใหญ่ และความเจริญงอกงาม สังเกตได้จากข้าวของเครื่องใช้ของชาวจีนจะเป็นสีแดงแทบทั้งสิ้น ทำให้เป็นที่รู้โดยทั่วกันว่าสีแดง คือ สีที่เป็นเอกลักษณ์ของจีน

ภาพที่ 229 ชุ้มประตูจีนสีแดง

ที่มา : http://www.digitalsecrets.net/secrets/Photos_4_web/China/Pro1Gate2.jpg

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 230 โคมจีนสีแดง

ที่มา : http://admin.dl.gov.cn/upload/images/2006-01-12/01-1215_47_49571.jpg

ภาพที่ 231 ชุดประจำชาติจีนสีแดง

ที่มา : <http://dreamslogs.blogspot.com/2008/06/live-dream-10-not-my-dream.html>

○ สีที่แสดงเอกลักษณ์ญี่ปุ่น จากการสังเกตพบว่า ได้แก่ สีที่มีที่มาจากธรรมชาติ เช่น สีเขียวจากไม้ไผ่ สีฟ้าจากทะเล สีแดงจากพระอาทิตย์ สีเนื้อไม้ เป็นต้น คนญี่ปุ่นมีชีวิตใกล้ชิดกับธรรมชาติอันงดงามที่แปรเปลี่ยนไปตามสี่ ฤดูกาลของปี จึงให้ความสำคัญกับธรรมชาติ ความปรารถนาที่จะมีชีวิตอยู่ท่ามกลางธรรมชาติได้หล่อหลอมความรู้สึกนึกคิด ที่จะนำเอาสัญลักษณ์ ลวดลาย รูปทรง และสีถิ่นจากธรรมชาติมาใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 232 บ้านญี่ปุ่นที่ตกแต่งด้วยสีแบบธรรมชาติ

ที่มา : <http://www.veer.com/search/japanese>

ภาพที่ 233 บรรจุภัณฑ์ญี่ปุ่นที่ใช้รูปทรงและสีเลียนแบบไม้ไผ่

ที่มา : http://www.veer.com/search/japanese_package

○ สีที่แสดงเอกลักษณ์ตะวันตก จากการสังเกตพบว่า ได้แก่ สีที่แสดงความคลาสสิก (Classic) เช่น สีขาว สีเหลือง สีเหลืองอ่อน สีงาช้าง เป็นต้น ดังเห็นได้จากข้าวของเครื่องใช้ต่างๆที่มีสีพื้นโทนสีอ่อนเรียบๆ ล้วนจึงตกแต่งลวดลายลงไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 234 การตกแต่งห้องด้วยโทนสีขาว

ที่มา : <http://www2.ehrlf.ee/img/user/classic%20style.jpg>

ภาพที่ 235 การตกแต่งภายในด้วยโทนสีขาว

ที่มา : http://www.gloucestercathedral.org.uk/uploads/images/content/art/nave_pillars.jpg

ภาพที่ 236 ห้องนอนตกแต่งด้วยโทนสีขาว และสีเหลืองอ่อน

ที่มา : <http://www.gloucestercathedral.org.uk/uploads/images/content/art/bedroom.jpg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์และสรุปข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบด้านสี

สีมีส่วนสำคัญในการออกแบบภายนอก เนื่องจากช่วยให้ชิ้นงานออกแบบมีความสมบูรณ์ครบถ้วนมากขึ้น ดังนั้นจึงควรเลือกใช้สีให้เหมาะสม กับลักษณะนั้นๆ

- กำหนดให้
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด
 - 2 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
 - 3 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 78 วิเคราะห์ประเภทของสีที่นำมาใช้ในการออกแบบ

เงื่อนไขในการพิจารณา	สีจากการตกแต่งภายในของโรงเรียน	สีที่ถ่ายทอดให้เกิดอารมณ์ความรู้สึก
1. เหมาะสม กลมกลืน กับบรรยากาศของสถานที่เรียน	3	2
2. เหมาะสมกับอาหารแต่ละประเภทที่มีความแตกต่างกัน เช่น อาหารไทย อาหารจีน เป็นต้น	1	3
3. เหมาะสมกับแนวทางการออกแบบ	2	3
รวม	6	8

สรุป การใช้สีที่ถ่ายทอดให้เกิดอารมณ์ความรู้สึก มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการออกแบบ

2.7 ข้อมูลประเภทเครื่องเคลือบดินเผา และกรรมวิธีการผลิตในระบบอุตสาหกรรม

2.7.1 ข้อมูลประเภทเครื่องเคลือบดินเผาแบ่งตามลักษณะเนื้อดิน

2.7.1.1 เอิร์ทเทนแวร์ (Earthenware)

เครื่องเคลือบดินเผาประเภทเอิร์ทเทนแวร์ คือ เครื่องเคลือบดินเผาที่ใช้เนื้อดินปั้นส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวธรรมดา ส่วนมากนิยมใช้ดินในท้องถิ่น มนุษย์ได้ใช้ดินชนิดนี้สำหรับทำภาชนะ เครื่องใช้ไม้สอย ของเล่น ตลอดจนสิ่งที่ใช้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา มาตั้งแต่สมัยโบราณ ในปัจจุบันดินชนิดนี้ใช้มากในการทำเป็นภาชนะใช้สอย ได้แก่ หม้อดิน กระจ่างต้นไม้ โอ่งดิน อิฐก่อสร้าง เป็นต้น โดยปกติหากเป็นดินที่ได้จากธรรมชาติ จะมีคุณสมบัติการดูดซึมน้ำ 15% ขึ้นไป เนื้อเครื่องเคลือบดินเผาประเภทนี้จะมีลักษณะหนา หยาบ สีเนื้อดินเป็นสีน้ำตาล สีเทาอ่อนออกเหลือง เวลาเคาะเสียงไม่กังวานเหมือนเครื่อง

เคลือบดินเผาชนิดอื่น เครื่องเคลือบดินเผาประเภทนี้มีทั้งชนิดเคลือบ และไม่เคลือบ
อุณหภูมิที่ใช้เผาประมาณ 900 – 1,000 องศาเซลเซียส

ปัจจุบันได้มีการผสมเนื้อดินปั้นชนิดสีขาว มีน้ำหนักเบา เผาอุณหภูมิต่ำ เรียกว่าดิน
ผสมโดโลไมต์ อุณหภูมิที่ใช้เผาเคลือบประมาณ 1,150 องศาเซลเซียส ใช้ผลิตเครื่องเคลือบ
ดินเผาประเภทของที่ระลึก ของชำร่วย หรือของใช้ทั่วไป เป็นต้น

ภาพที่ 237 เครื่องเคลือบดินเผาประเภทเอิร์ทเทนแวร์

ที่มา : http://rnc.library.cornell.edu/Ezra-exhibit/EC-life/Screen/E3856_0063.JPEG

ภาพที่ 238 เครื่องเคลือบดินเผาประเภทเอิร์ทเทนแวร์

ที่มา : http://www.liverpoolmuseums.org.uk/conservation/reveal/graphics/large/stoneware_teapot.jpg

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.1.2 สโตนแวร์ (Stoneware)

เครื่องเคลือบดินเผาประเภทสโตนแวร์ คือ เครื่องเคลือบดินเผาที่ผลิตขึ้นจากเนื้อดินธรรมชาติ หรือการผสมเนื้อดินขึ้นใหม่ โดยมีส่วนผสมของดินทนไฟ(Fireclays) อยู่ด้วย และมีซิลิกาสูง รวมถึงส่วนผสมของแร่ธาตุและดินชนิดอื่นๆ มีการดูดซึมน้ำ 2-5% หลังการเผา ดินประเภทนี้มีหลายชนิดทั้งชนิดเนื้อละเอียด และเนื้อหยาบ ภาชนะใช้สอยในบ้านทั่วไปจะใช้ดินเนื้อละเอียด ส่วนภาชนะขนาดใหญ่หรืองานประติมากรรมจะใช้ดินเนื้อหยาบ เพื่อช่วยในการรักษารูปทรง เช่น ผลิตภัณฑ์โอ่งราชบุรี เนื้อดินประเภทนี้จะไม่ขาว เนื้อดินจะมีหลายสี ขึ้นอยู่กับแหล่งดินธรรมชาติ และวัตถุดิบที่ผสม ส่วนเนื้อดินที่เตรียมจากห้องปฏิบัติการจะสามารถควบคุมคุณสมบัติของสีเนื้อดิน การดูดซึมน้ำ การหดตัวได้ จึงนิยมนำไปผลิตเป็นภาชนะใส่อาหาร เช่น จาน ชาม เป็นต้น อุณหภูมิที่ใช้ในการเผาเนื้อดินสโตนแวร์อยู่ที่ประมาณ 1,200 – 1,350 องศาเซลเซียส

ภาพที่ 239 เครื่องเคลือบดินเผาประเภทสโตนแวร์

ที่มา : <http://www.caldo-freddo.com/img/site/stoneware.jpg>

ภาพที่ 240 เครื่องเคลือบดินเผาประเภทสโตนแวร์

ที่มา : <http://www.mycherishedpet.com/images/stonewareSeries.jpg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.1.3 พอร์ซเลน (Porcelain)

เครื่องเคลือบดินเผาประเภทพอร์ซเลน คือ เครื่องเคลือบดินเผาที่มีการเตรียมเนื้อดินที่ใช้ในการขึ้นรูปเป็นพิเศษ โดยส่วนผสมเนื้อดินประกอบด้วยหินเขี้ยวหนุ่มา (Quartz) หินฟันม้า (Feldspar) ดินขาว (Kaolin) ดินดำ (Ball Clay) และวัตถุดิบอื่น ๆ ตามสัดส่วนที่เหมาะสม เนื้อดินชนิดนี้มีความละเอียด สีขาว มีทั้งสีขาวทึบและสีขาวโปร่งแสงขึ้นอยู่กับส่วนประกอบและความหนาแน่นของดิน มีการดูดซึมน้ำอยู่ที่ 0 – 1% มีความทนทานต่อกรดสูง นิยมนำมาใช้กับการขึ้นรูปด้วยวิธีการหล่อ (Slip Casting) เนื้อดินมีคุณสมบัติที่ยากต่อการขึ้นรูปด้วยแป้นหมุน เนื่องจากเนื้อดินมีความอ่อนตัว แห้งตัวเร็ว และมีความเหนียวน้อย สามารถแบ่งเครื่องเคลือบดินเผาประเภทพอร์ซเลนได้ตามอุณหภูมิการเผาได้ 2 ชนิด ดังนี้

- o พอร์ซเลนชนิดอุณหภูมิต่ำ (Soft Porcelain) คือ เนื้อดินพอร์ซเลนที่เผาอุณหภูมิประมาณ 1,250 – 1,285 องศาเซลเซียส นิยมนำไปผลิตเป็น ภาชนะใส่อาหาร (Tableware) และงานศิลปะ (Artware)

- o พอร์ซเลนชนิดอุณหภูมิสูง (Hard Porcelain) คือ เนื้อดินพอร์ซเลนที่เผาที่อุณหภูมิประมาณ 1,285 – 1,450 องศาเซลเซียส เนื้อดินมีความแกร่งเป็นพิเศษ สามารถทนต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว (Thermal Shock) ได้ นิยมนำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องฉนวนไฟฟ้า อุปกรณ์เกี่ยวกับการทดลองวิทยาศาสตร์ เช่น ลูกถ้วยไฟฟ้า และภาชนะทดลองทางเคมีที่ใช้ในห้องปฏิบัติการ เป็นต้น

ภาพที่ 241 เครื่องเคลือบดินเผาประเภทพอร์ซเลน

ที่มา : <http://images.replacements.com/images/images5/china/J>

[/japan_china_blue_onion_porcelain_blue_trim_mug_P0000044723S0008T2.jpg](http://japan_china_blue_onion_porcelain_blue_trim_mug_P0000044723S0008T2.jpg)

ภาพที่ 242 เครื่องเคลือบดินเผาประเภทพอร์ซเลน

ที่มา : http://www.hotref.com/category/17/porcelain-tealight-holder-wedding-favors_1789_r.jpg

2.7.1.4 โบน ไชนา (Bone China)

เครื่องเคลือบดินเผาประเภทโบน ไชนา คือ เครื่องเคลือบดินเผาที่เนื้อดินที่ใช้ในการขึ้นรูปมีส่วนผสมของเถ้ากระดูก (Bone Ash) ประมาณ 30 + 40% บางครั้งเนื้อดินประเภทนี้ถูกจัดอยู่ในกลุ่ม Soft Porcelain เพราะเนื้อดินทำมาจากวัตถุดิบประเภทเดียวกัน เพียงแต่มีส่วนผสมของซีเถ้ากระดูกสัตว์เพิ่มขึ้นมา เนื้อดินโบน ไชนา มีคุณสมบัติคือ มีความโปร่งแสงสูง มีการดูดซึมน้ำ 0.3 – 3% หากเผาด้วยวิธีรีดักชัน (Reduction) ด้วยเตาแก๊สเนื้อดินหลังเผาจะมีสีขาวมาก แต่หากเผาด้วยเตาไฟฟ้า เนื้อดินหลังเผาก็มีสีงาช้าง นิยมนำมาใช้ขึ้นรูปด้วยวิธีการหล่อ เนื้อดินเหมาะแก่การทำผลิตภัณฑ์ประเภทภาชนะใส่อาหาร ผลิตภัณฑ์ของประดับตกแต่ง และงานศิลปะ ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากเนื้อดินโบน ไชนา มีความแข็งแกร่งทนทาน ทนต่อแรงกระแทก และการบิ่นของขอบได้ดีกว่าผลิตภัณฑ์ที่ทำจากเนื้อดินพอร์ซเลน และสามารถทนต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิอย่างรวดเร็วได้ นิยมเผาที่อุณหภูมิ 1,230 – 1,250 องศาเซลเซียส เพื่อให้เนื้อดินมีความแกร่ง และเผาเคลือบด้วยอุณหภูมิ 1,080 – 1,100 องศาเซลเซียส โดยต้องนำชิ้นงานไปเผาอุ่นในเตาที่อุณหภูมิประมาณ 100 – 200 องศาเซลเซียสก่อนชุบเคลือบเพื่อเตรียมผิวภาชนะให้เคลือบเกาะติดดี หรือใช้สารยึดเกาะ เช่น CMC (Carbon methyl Cellulose) ผสมในเคลือบเพื่อให้เคลือบติดดีขึ้น อย่างไรก็ตาม อุณหภูมิการสุกตัวของเนื้อดินโบน ไชนา มีช่วงที่สั้นมาก หากเผาเกินจุดสุกตัวไปเพียง 20 องศาเซลเซียส อาจทำให้ชิ้นงานเกิดการบิดเบี้ยวหรือยุบตัวได้ และหากเผาที่อุณหภูมิต่ำกว่าจุดสุกตัวจะทำให้ความโปร่งแสงของชิ้นงานลดลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 243 เครื่องเคลือบดินเผาประเภทโบน ไชนา

ที่มา : http://www.mybirdbrain.com/Merchant2/graphics/0000001/14477_Fl.jpg

ภาพที่ 244 เครื่องเคลือบดินเผาประเภทโบน ไชนา

ที่มา : <http://s7ondemand4.scene7.com/is/image/RoyalDoulton/FMMAR04698>

?op_sharpen=0&wid=300&hei=300

ภาพที่ 245 เครื่องเคลือบดินเผาประเภทโบน ไชนา

ที่มา : <http://s7ondemand4.scene7.com/is/image/RoyalDoulton/ZANRHO1654>

5?op_sharpen=0&wid=300&hei=300

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ และสรุปข้อมูลประเภทเนื้อดินที่ใช้ในการผลิต

เนื้อดินแต่ละชนิดมีคุณสมบัติ และลักษณะที่ต่างกันไป จึงต้องคำนึงถึงการเลือกนำมาใช้ซึ่งรูปปั้นงานให้มีความเหมาะสมกับรูปแบบ และลักษณะการใช้งานของภาชนะ

- กำหนดให้
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด
 - 2 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
 - 3 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 79 วิเคราะห์เนื้อดินที่นำมาใช้ขึ้นรูปภาชนะ

เงื่อนไขในการพิจารณา	เอิร์ทเทนแวร์	สโตนแวร์	พอร์ซเลน	โบน ไชนา
1. น้ำหนักเบา เคลื่อนย้ายสะดวก	1	2	3	3
2. ความแข็งแรงทนทาน	1	2	3	3
3. การดูดซึมน้ำน้อย	1	2	3	3
4. ราคาไม่แพง	3	3	2	1
5. ผลิตง่าย	3	3	2	1
6. การเก็บความร้อน	2	2	3	2
7. ง่ายต่อการทำความสะอาด	1	2	3	3
8. เหมาะกับแนวทางการออกแบบ	1	3	3	2
9. เหมาะกับลักษณะ และระดับของโรงเรียน	1	2	3	2
รวม	14	21	25	20

สรุป เนื้อดินที่มีความเหมาะสมในการนำมาใช้ขึ้นรูปภาชนะ คือ เนื้อดินพอร์ซเลน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.2 ข้อมูลด้านกรรมวิธีการผลิต

2.7.2.1 การขึ้นรูปด้วยวิธีการหล่อ (Casting Method)

การขึ้นรูปด้วยวิธีการหล่อน้ำดิน (Slip Casting) คือ วิธีการขึ้นรูปแบบหนึ่งที่ต้องอาศัยแบบพิมพ์ที่ทำจากปูนปลาสเตอร์ช่วยในการขึ้นรูปให้ได้รูปร่าง ขนาด ตามแบบพิมพ์นั้น โดยการใช้ น้ำดินเหลวในแบบพิมพ์ปูนปลาสเตอร์ที่ผลิตมาจากแรยิปซัม (Gypsum) ที่มีคุณสมบัติดูดซึมน้ำได้ดี เนื่องจากพื้นที่ผิวจะมีรูพรุนมากเมื่อน้ำดินลงไปแบบพิมพ์ปูนปลาสเตอร์นี้ แบบพิมพ์จะดูดน้ำเข้าไปทำให้อนุภาคของเม็ดดินที่เหลือไปอัดแน่นเกาะอยู่ตามผนังภายในของแบบพิมพ์

การขึ้นรูปด้วยวิธีการหล่อน้ำดินสามารถผลิตชิ้นงานได้มาตรฐานเดียวกันทั้งขนาด รูปร่าง ความหนา และสามารถผลิตได้จำนวนมากในเวลาที่รวดเร็ว จึงเป็นวิธีการขึ้นรูปที่เหมาะสมกับระบบการผลิตแบบอุตสาหกรรม ที่ใช้ผลิต ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องสุขภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ประเภทของตกแต่งบ้าน เป็นต้น

การหล่อน้ำดินด้วยแบบพิมพ์ปูนปลาสเตอร์สามารถหล่อได้ประมาณ 3 ครั้งต่อวัน บางพิมพ์สามารถหล่อได้ 10 ครั้งต่อวัน ซึ่งจำนวนครั้งที่หล่อได้มากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับขนาด และความหนาของชิ้นงาน แบบพิมพ์ปูนปลาสเตอร์ 1 อันสามารถใช้หล่อได้ประมาณ 50 ครั้ง น้ำดินหรือน้ำสลิปที่ใช้ควรคนเป็นช่วงๆ ขณะที่หล่อชิ้นงาน และควรรองน้ำดินเสมอหากตั้งน้ำดินทิ้งไว้นาน

วิธีการขึ้นรูปด้วยวิธีการหล่อน้ำดินสามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

o การหล่อกลวง (Drain Casting)

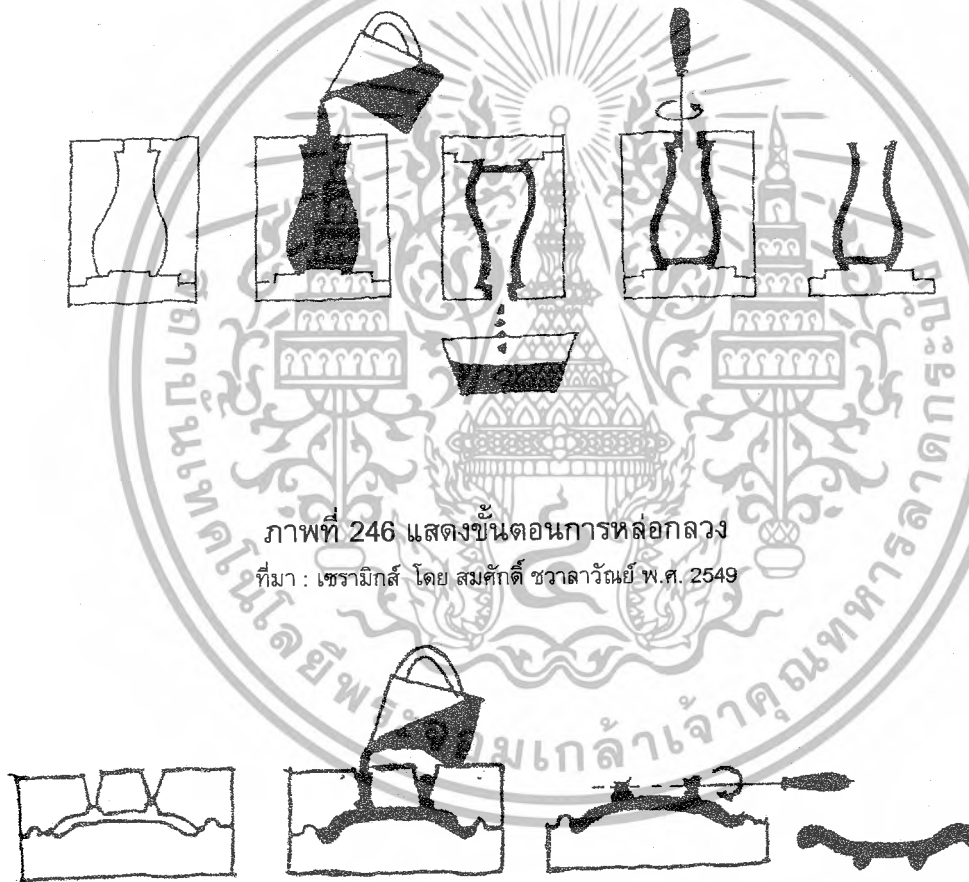
การหล่อกลวง คือ การนำแบบพิมพ์ใช้งาน (Working Mold) ที่แห้งสนิทและผ่านการทำความสะอาดแล้วด้วยการใช้ลมเป่า และใช้ฟองน้ำชุบน้ำสะอาดบิดหมาดๆ เช็ด ถ้าเป็นแบบพิมพ์หลายชิ้นจะต้องทำการประกบแบบพิมพ์ และรัดด้วยยางให้แน่น จากนั้นเทน้ำดินลงในแบบพิมพ์ให้เต็ม คอยหยอดเติมน้ำดินเมื่อน้ำดินพร่อง แบบพิมพ์ปูนปลาสเตอร์จะดูดน้ำดินเกาะที่ผิวแบบพิมพ์ทำให้เกิดความหนา ทิ้งไว้สักพักจนชิ้นงานมีความหนาตามต้องการสามารถตรวจสอบความหนาของชิ้นงานได้โดยใช้ไม้แบนๆ ปลายที่ปากแบบพิมพ์ที่เป็นช่องเทน้ำดินเพื่อดูความหนา จากนั้นคว่ำแบบพิมพ์เทน้ำดินส่วนที่เหลือออก หรือระบายน้ำดินออกทางจุกที่อุดส่วนฐานหากแบบพิมพ์นั้นมีขนาดใหญ่มาก เมื่อชิ้นงานหมาดหรือขอบชิ้นงานร้อนจากแบบพิมพ์ให้แกะชิ้นงานออก โดยวางแบบพิมพ์ตามแนวขวางแล้วยกออก แล้วชุบแต่งรอยตะเข็บบนชิ้นงานให้เรียบร้อย จากนั้นเช็ดขอบปากและฐานของชิ้นงานโดยจับชิ้นงานเช็ดบนฟองน้ำที่ชุบน้ำหมาดๆ หรือบนไม้กระดานที่หุ้มผ้าชุบน้ำหมาดๆ ไว้

o การหล่อตัน (Solid Casting)

การหล่อตัน คือ การหล่อน้ำดินในแบบพิมพ์ที่กำหนดความหนาของชิ้นงานไว้ โดยเทน้ำดินลงในแบบพิมพ์จนเต็ม เมื่อน้ำดินพร่องจะต้องเทเติมให้เต็มเสมอจนน้ำดินไม่เกิดการยุบตัวแห้ง และแข็งอยู่ในแบบพิมพ์ โดยไม่มีการเทน้ำดินออกจากแบบพิมพ์เมื่อดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แห้งและแข็งตัวแล้วให้แกะแบบพิมพ์ออก จากนั้นนำชิ้นงานที่ได้ไปตัดส่วนเกินออก ขูดแต่งรอยตะเข็บ ใช้ฟองน้ำชุบน้ำหมาดๆ เช็ดชิ้นงานให้เรียบร้อย ผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นรูปด้วยวิธีการหล่อต้น ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ที่เป็นภาชนะทรงแบน จาน ถาด หรือถ้วยถ้วยกาแฟ และหม้อแก้วน้ำ เป็นต้น แต่หากเป็นการหล่อต้นผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องสุขภัณฑ์ที่มีขนาดใหญ่ จะใช้วิธีการเทน้ำดินแบบธรรมดาเหมือนกับการหล่อต้นผลิตภัณฑ์ประเภทจานไม้ได้ เนื่องจากจะเกิดโพรงอากาศในเนื้อดินได้ง่าย จึงต้องใช้วิธีการหล่อโดยใช้แรงอัด (Pressure Casting) คือการใช้วิธีฉีดน้ำดินที่มีแรงดันเข้าไปในแบบพิมพ์ การหล่อต้นส่วนมากจะก่อปัญหาเรื่องโพรงอากาศที่เกิดขึ้นกับเนื้อดินของชิ้นงานไม่ว่าขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ ดังนั้นจึงควรทำรูระบายอากาศในแบบพิมพ์ด้วย การขึ้นรูปด้วยวิธีการหล่อต้นนี้สามารถควบคุมรูปแบบ ขนาด ความหนา ของชิ้นงานได้ดีกว่าการขึ้นรูปด้วยวิธีการหล่อกลวง

ภาพที่ 246 แสดงขั้นตอนการหล่อกลวง

ที่มา : เชาวมิกส์ โดย สมศักดิ์ ชวาลาวัฒน์ พ.ศ. 2549

ภาพที่ 247 แสดงขั้นตอนการหล่อต้น

ที่มา : เชาวมิกส์ โดย สมศักดิ์ ชวาลาวัฒน์ พ.ศ. 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับการทำต้นแบบที่ใช้ในการทำแบบพิมพ์เพื่อการขึ้นรูปด้วยวิธีการหล่อน้ำดิน ในการขึ้นรูปชิ้นงานด้วยตนเองอาจใช้ต้นแบบที่ทำจากปูนปลาสเตอร์ ดินเหนียว ดินน้ำมัน หรือ ขี้ผึ้ง ไม้ โฟม ฯลฯ นำมาตัดแต่งให้ได้ตามแบบ แต่สำหรับงานอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบดินเผา โดยทั่วไปต้นแบบจะทำด้วยปูนปลาสเตอร์โดยการกลึง หรือแกะสลักโดยช่างทำแบบที่ชำนาญ ให้ได้รูปร่าง ขนาด ตามแบบที่ได้ออกแบบไว้ โดยในการทำต้นแบบจะต้องขยายสัดส่วนให้ใหญ่กว่าชิ้นงานสำเร็จที่ต้องการ เนื่องจากจะมีการหดตัวระหว่างขั้นตอนการผลิต กล่าวคือ การหดตัวของดิน (Shrinkage) ก่อนเผา หลังเผา และต้องเผื่อการยุบตัวของชิ้นงาน ในกรณีที่มีส่วนที่ยื่นออกมาจากฐานหรือตัวชิ้นงาน เช่น พวยกา หูกา หูถ้วยชา เป็นต้น การเผื่อการยุบตัวของชิ้นงานนี้ จะต้องมีการทดลองหาร้อยละของการยุบตัวและการหดตัวของดินที่ใช้ในการขึ้นรูปไว้ก่อน ตลอดจนการดำเนินการทำแบบไปจนถึงได้แบบพิมพ์ปูนปลาสเตอร์ไปทดลองทำการผลิต และนำไปเผา จนกระทั่งได้ขนาดและรูปร่างตามแบบที่ต้องการ นอกจากนี้จะต้องสร้างช่องทางเทน้ำดินเข้า และออก การสร้างส่วนเผื่อการตัดหลังจากการหล่อและถอดแบบแล้ว จะทำให้ได้ความหนาของชิ้นงานสม่ำเสมอ

เมื่อเราได้ต้นแบบแล้วนำมาพิจารณาว่าจะจัดแบ่งพิมพ์ออกเป็นกี่ชิ้น จากนั้นใช้สีเมจิกเขียน ลงบนตัวต้นแบบที่พิจารณาแล้วว่า จะแบ่งแม่พิมพ์เป็นกี่ชิ้น จากนั้นนำต้นแบบทาล้ำสบูด้วย แปรงขนอ่อน จากนั้นนำต้นแบบมาหมุนและกันดินที่ละชั้น โดยเมื่อทำพิมพ์ชั้นที่หนึ่งเสร็จแล้ว ต้องตากแดด ทำสลักให้เรียบร้อยก่อนที่จะทำพิมพ์ประกบชั้นที่ 2 พร้อมกับทำช่องสำหรับเทน้ำดิน เมื่อทำพิมพ์ครบแล้วใช้ยางรัดพิมพ์เข้าด้วยกัน นำไปตากแดด หรืออบให้แห้งก่อนการนำไปใช้งาน การทำแบบพิมพ์ที่นิยมใช้ในการผลิตในระบบอุตสาหกรรมตั้งแต่ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่ที่มีความต้องการที่จะผลิตชิ้นงาน หรือผลิตภัณฑ์จำนวนมาก มีขั้นตอนการทำแบบพิมพ์แบ่งได้ ดังนี้

- การทำต้นแบบ (Model) ต้นแบบส่วนใหญ่จะทำจากปูนปลาสเตอร์ โดยวิธีการกลึงหรือการแกะสลักจากแท่งปูนให้มีรูปทรงตามต้องการ โดยมีการเผื่อขนาดสำหรับการหดตัวและยุบตัวของดินระหว่างการผลิตไว้ด้วย ดังนั้นต้นแบบจึงต้องมีขนาดใหญ่กว่าขนาดจริงของชิ้นงาน

- การทำแบบพิมพ์สำหรับต้นแบบ (Block Mold) เมื่อทำต้นแบบเสร็จเรียบร้อยแล้วก็จะนำมาสร้างแบบพิมพ์ปูนปลาสเตอร์ ซึ่งต้องแบ่งแนวรอยต่อของพิมพ์ให้แกะออกได้ง่าย และทำช่องสำหรับเทน้ำดินกับเผื่อส่วนอื่น ๆ สำหรับการตัดออกหลังจากหล่อชิ้นงาน เมื่อทำแบบพิมพ์เสร็จแล้วนำไปทดลองหล่อจริงและแก้ไขส่วนที่บกพร่อง เช่น ขนาด รูปทรง เพื่อปรับปรุงให้ได้ชิ้นงานที่ถูกต้อง ซึ่งบางครั้งอาจต้องกลับไปแก้ไขที่ต้นแบบ แล้วจึงสร้างแบบพิมพ์ขึ้นมาใหม่

- การทำแม่แบบสำหรับผลิตแบบพิมพ์ (Case Mold) การทำแม่แบบเพื่อที่จะให้ได้แบบพิมพ์ปูนปลาสเตอร์จำนวนมากพอที่จะนำไปหล่อชิ้นงานจำนวนมากได้ วัสดุที่ใช้ทำแม่แบบนี้นิยมใช้ปูนปลาสเตอร์ชนิดแข็ง (Gypsum Cement) เนื่องจากมีความทนทาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีการขยายตัวตอนขึ้นรูปต่ำ และสามารถนำมาแก้ไขได้ง่ายในภายหลัง ในโรงงานอุตสาหกรรมบางแห่งใช้วัสดุประเภทอีพอกซีที่มีราคาแพง แต่มีความทนทานมาก และบำรุงรักษาได้ง่าย

- การทำแบบพิมพ์สำหรับใช้งาน (Working Mold) เป็นแบบพิมพ์สำหรับใช้งานที่ทำจากปูนปลาสเตอร์ที่ผลิตมาจากแม่แบบสำหรับผลิตแบบพิมพ์ (Case Mold) ซึ่งจะนำไปใช้หล่อชิ้นงานต่อไป การทำแบบพิมพ์สำหรับใช้งานนี้จะทำขึ้นมาหลายอัน เพื่อให้เพียงพอกับการผลิตชิ้นงานจำนวนมาก

วิธีการเตรียมน้ำดิน หรือเริ่มจากการใส่ น้ำ 13 % ของน้ำหนักดินในถังกวนน้ำดิน เติมสารเคมีแล้วกวนให้เข้ากันใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง สารเคมีที่เติมนั้นใช้โซเดียมซิลิเกต (Sodium Silicate) ประมาณ 0.2 – 0.4% ของน้ำหนักดินแห้ง เพื่อให้ น้ำดินไหลตัวได้ดีและลดความเหนียวของดิน อาจผสมโซดาแอช (Soda Ash) ลงไปด้วยเล็กน้อยเพราะโซดาแอชจะทำให้ดินแข็งตัวได้เร็ว ปริมาณของสารเคมีที่เติมนั้นขึ้นอยู่กับความละเอียดของเนื้อดินและชนิดของสารเคมีซึ่งควรทำการทดลองก่อน หากดินมีความเหนียวมากจะใช้โซเดียมซิลิเกตมากกว่าดินที่มีความเหนียวน้อย ซึ่งควรใช้สารเคมีให้น้อยที่สุดเพื่อความประหยัดและยืดอายุแบบพิมพ์ นอกจากนี้ยังมีผลต่อการเผาติดอุณหภูมิสูง เพราะเนื้อดินอาจหลอมตัวทำให้จุ่มเคลือบไม่ติด หลังจากเติมสารเคมีและกวนให้เข้ากันแล้ว จากนั้นค่อยๆเติมดินซึ่งอาจเป็นดินเปียกหรือดินแห้งก็ได้ ติให้เข้ากันแล้วใส่ถังกวนไว้ 1 คืน แล้วจึงนำน้ำดินมาร้อนผ่านตะแกรงความละเอียด 100 เมช หรือนำน้ำดินผ่านเครื่องแยกแม่เหล็กเพื่อให้เนื้อดินมีความขาวมากที่สุด หากกวนผสมน้ำดินล่วงหน้าไว้ 3 – 5 วัน จะทำให้น้ำดินมีสมบัติคงที่และสม่ำเสมอทั่วกัน ปริมาณน้ำที่ผสมนั้นควรใส่ให้น้อยที่สุดเพื่อลดระยะเวลาการแข็งตัวของดินในขณะที่ทำการหล่อแบบ และลดระยะเวลาการแห้งตัวของแบบพิมพ์ปูนปลาสเตอร์ น้ำดินที่มีการไหลตัวดีเมื่อเอาแท่งแก้วจุ่มแล้วคน เมื่อตั้งขึ้นมาดูน้ำดินจะตกเป็นสายและจมไปในน้ำดินพอใกล้หมดจากแท่งแก้วจะหยุดเป็นเม็ดและจมลงไปในน้ำดินด้วยเช่นกัน น้ำดินที่ดีควรมีค่าความถ่วงจำเพาะอยู่ระหว่าง 1.5 – 1.8 ก่อนนำน้ำดินไปใช้งานควรวัดค่าความถ่วงจำเพาะทุกครั้ง น้ำดินที่ดีเหมาะสมสำหรับหล่อพิมพ์ควรมีคุณสมบัติดังนี้

- มีการไหลตัวที่ดี ไม่มีปริมาณน้ำดินเหลือเกินอยู่ในพิมพ์
- สามารถจับตัวเป็นเนื้อชิ้นงานในเวลาอันสั้น เพื่อลดระยะเวลาการทำงาน
- มีผิวที่ละเอียด ไม่มีรอยของเม็ดดิน
- ไม่เกิดฟองอากาศ
- ไม่เกิดรอยน้ำดินไหลบนเนื้อดิน
- เมื่อดินหมาดหรือแห้ง สามารถหลุดล่อนจากแบบพิมพ์ได้ง่าย
- ไม่หดตัวมากจนเกินไป และไม่บิดเบี้ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.2.2 การขึ้นรูปด้วยไวมิต (Jiggering , Jollying Method)

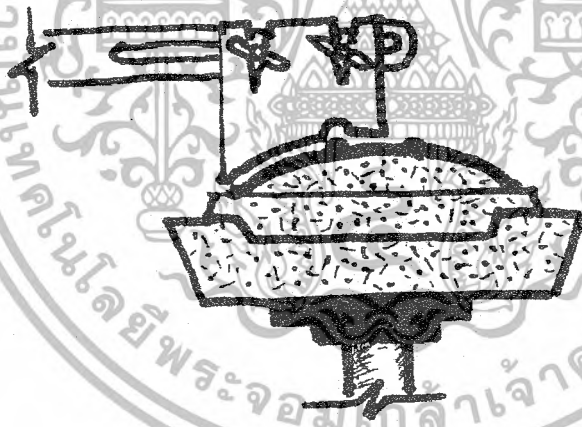
การขึ้นรูปด้วยไวมิต คือ วิธีการขึ้นรูปผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบดินเผาที่ต้องการรูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่แน่นอนเป็นมาตรฐานเดียวกัน ผลิตได้ปริมาณมากใช้เวลาในการผลิตที่รวดเร็ว นิยมใช้ในการขึ้นรูปผลิตภัณฑ์จำพวก จาน ชาม และถ้วยกาแฟในระบบอุตสาหกรรม การขึ้นรูปด้วยไวมิตนิยมทำอยู่ 2 วิธี ดังนี้

o การขึ้นรูปแบบใช้ไวมิตขึ้นรูปด้านนอก (Jiggering Method)

การขึ้นรูปแบบใช้ไวมิตขึ้นรูปด้านนอก คือ การขึ้นรูปบนผิวโค้งงอของพื้นด้านนอกของพิมพ์ปูนปลาสเตอร์ เช่น ผลิตภัณฑ์ประเภท จาน เป็นต้น

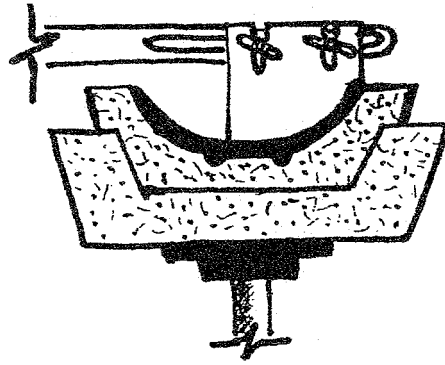
o การขึ้นรูปแบบใช้ไวมิตขึ้นรูปด้านใน (Jollying Method)

การขึ้นรูปแบบใช้ไวมิตขึ้นรูปด้านใน คือ การขึ้นรูปบนผิวโค้งงอทางด้านในของพิมพ์ปูนปลาสเตอร์ เช่น ผลิตภัณฑ์ประเภท ถ้วย ชาม เป็นต้น การขึ้นรูปด้วยไวมิตนี้เป็นการขึ้นรูปที่ประยุกต์จากหลักการใช้แป้นหมุน โดยมีพิมพ์ปูนปลาสเตอร์ประกอบติดบนแป้น และไวมิตที่ทำจากโลหะหรือไม้ขึ้นรูปตามลักษณะของงาน และพิมพ์ โดยออกแบบแขนยึดไวมิตที่สะดวกต่อการทำงาน ความเร็วของการขึ้นรูปด้วยไวมิตขึ้นอยู่กับความเหนียวของเนื้อดิน และรูปทรงของชิ้นงาน หากใช้ดินพอร์ซเลนหรือดินโบน ไชน่าจะใช้เวลาในการขึ้นรูปนานกว่าการใช้ดินเหนียว และการขึ้นรูปจานแบนจะเร็วกว่าการขึ้นรูปชาม

ภาพที่ 248 การขึ้นรูปแบบใช้ไวมิตขึ้นรูปด้านนอก (Jiggering Method)

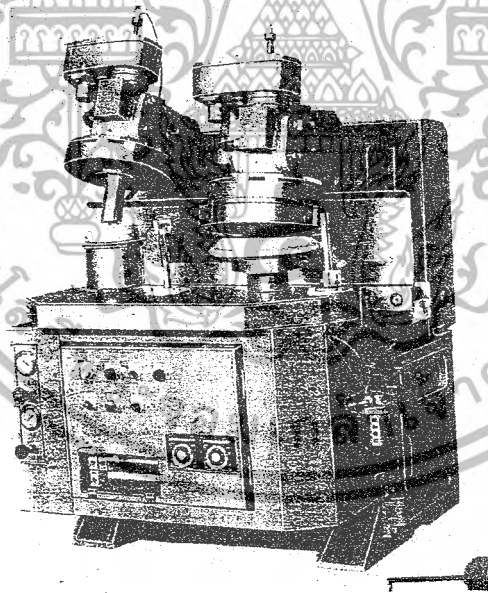
ที่มา : เซรามิกส์ โดย สมศักดิ์ ชวลาวัฒน์ พ.ศ. 2549

ภาพที่ 249 การขึ้นรูปแบบใช้โบมีตขึ้นรูปด้านใน (Jollying Method)

ที่มา : เซรามิกส์ โดย สมศักดิ์ ชวาลาววัฒน์ พ.ศ. 2549

เครื่องโรลเลอร์ (Roller Head Machine) คือ เครื่องจักรที่มีการพัฒนามาจากเครื่องจักรเกออร์ที่ใช้โบมีตในการขึ้นรูป เปลี่ยนมาเป็นจานหมุน (Roller) ทำให้สามารถขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ได้รวดเร็วกว่า และดินที่ใช้ในการขึ้นรูปมีปริมาณน้ำน้อยกว่าการใช้เครื่องจักรเกออร์ ในปัจจุบันโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบดินเผาจึงนิยมใช้เครื่องโรลเลอร์แทนเครื่องจักรเกออร์เพราะช่วยลดต้นทุนการผลิตได้มาก และได้ชิ้นงานจำนวนมากในระยะเวลาอันน้อยลง

ภาพที่ 250 เครื่องโรลเลอร์

ที่มา : เซรามิกส์ โดย สมศักดิ์ ชวาลาววัฒน์ พ.ศ. 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 251 เครื่องโรลเลอร์ แบบขึ้นรูปด้านใน
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล วิชา เกษแก้ว พ.ศ. 2549

ภาพที่ 252 เครื่องโรลเลอร์ แบบขึ้นรูปด้านนอก
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล วิชา เกษแก้ว พ.ศ. 2549

ดินที่ใช้ในการขึ้นรูปแบบใบมีดินนั้นควรเป็นดินที่แตกต่างจากดินที่ใช้การขึ้นรูปด้วยแป้นหมุน โดยใช้ดินที่มีความเหนียวน้อยกว่า เนื่องจากมีพิมพ์ปูนปลาสเตอร์รองขณะขึ้นรูปและระหว่างการแห้งตัว หากดินมีความเหนียวมากจะทำให้หดตัวมาก ทำให้มีโอกาสบิดเบี้ยวสูง การเตรียมส่วนผสมของดินทำได้โดยชั่งและผสมในถังผสมดินเหมือนกับการผสมน้ำดิน หรือน้ำสลิป จากนั้นกรองน้ำดินเหลวและบ่มใส่เครื่องอัดดินแผ่น ซึ่งจะกดแยกน้ำออกจากน้ำดินและเหลือเนื้อดินไว้ ดินที่ได้จะเป็นแผ่นหนา 1 - 1 ½ นิ้ว กว้าง 16 - 24 นิ้ว จากนั้นนำดินแผ่นใส่เครื่องอัดดินเป็นท่อน (Pug Mill) ซึ่งจะมีการดูดฟองอากาศไปในตัวด้วย ขนาดของดินที่ทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นท่อนี้สามารถปรับเส้นผ่านศูนย์กลางได้ซึ่งขึ้นอยู่กับขนาดที่จะใช้งาน จากนั้นใช้ลวดตัดดินเป็นแผ่นหนาประมาณ 1 นิ้วและทูปให้แผ่ออก จากนั้นวางลงบนพิมพ์ปูนปลาสเตอร์ โดยให้เป็นหมุนช้าๆ ใช้มือที่ขึ้นกดทูปดินใส่ฟองอากาศระหว่างดินกับพิมพ์ปูน จากนั้นกดใบมีดลงมาเพื่อขึ้นรูปและตัดขอบดินส่วนเกินออก จากนั้นยกพิมพ์ที่มีชิ้นงานดินออก นำไปผ่านกระบวนการทำให้แห้ง จากนั้นนำชิ้นงานออกจากพิมพ์ และตกแต่งชิ้นงานให้เรียบร้อย

ใบมีดที่ใช้ในการขึ้นรูปชิ้นงาน หากทำด้วยตนเองอาจใช้ไม้ หรือพลาสติกหนา นำมาเลื่อยและขัดให้เข้ารูปกับพิมพ์ที่ต้องการ ซึ่งใบมีดที่ทำขึ้นเองนี้จะมีอายุการใช้งานที่สั้น หากใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมอาจเป็นโลหะผสมทั้งสแตนเลสคาร์ไบด์ หรืออะลูมินา ใบมีดโลหะนำมาใช้งานได้ง่ายแต่ต้องปรับแต่งหลังจากใช้งานไปแล้วประมาณ 200 – 300 ครั้ง

ภาพที่ 253 –255 แสดงการขึ้นรูปแบบใช้ใบมีดขึ้นรูปด้านใน (Jollyng Method)

ที่มา : เครื่องปั้นดินเผา พื้นฐานการออกแบบและปฏิบัติงาน โดย สุขุมาล เล็กสวัสดิ์ พ.ศ. 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ และสรุปข้อมูลประเภทกรรมวิธีการผลิต

ภาชนะแต่ละรูปทรงต้องใช้กรรมวิธีในการขึ้นรูปที่แตกต่างกัน การเลือกวิธีขึ้นรูปที่เหมาะสมกับชิ้นงานจะทำให้ขึ้นรูปได้เร็ว ชิ้นงานที่ได้ถูกต้องตามรูปทรงที่ต้องการ และลดอัตราการสูญเสียของชิ้นงาน

- กำหนดให้
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด
 - 2 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
 - 3 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 80 กรรมวิธีการผลิตที่เหมาะสมกับการขึ้นรูปชิ้นงานตามขอบเขต

เงื่อนไขในการพิจารณา	การหล่อต้น	การหล่อกลวง	การขึ้นรูปด้วยใบมีดด้านนอก	การขึ้นรูปด้วยใบมีดด้านใน
1. สามารถขึ้นรูปชิ้นงานได้เร็ว	2	2	3	3
2. มีความยืดหยุ่นต่อรูปทรงชิ้นงานที่หลากหลายรูปแบบ	3	3	1	1
3. เหมาะสมกับการขึ้นรูปในระบบอุตสาหกรรม	3	3	3	3
4. ชิ้นงานที่ได้มีรูปทรงที่แน่นอน	3	3	3	3
5. เหมาะสมกับลักษณะเนื้อดินส่วนใหญ่ที่ใช้ในการขึ้นรูป	3	3	2	2
รวม	14	14	12	12

สรุป วิธีขึ้นรูปที่เหมาะสมในการขึ้นรูปชิ้นงาน คือ วิธีหล่อต้นน้ำดิน ส่วนจะหล่อด้วยวิธีหล่อต้น หรือหล่อกลวงนั้น ขึ้นอยู่กับรูปทรงของภาชนะ

2.7.3 ข้อมูลด้านกรรมวิธีการตกแต่ง

การตกแต่งชิ้นงานเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่ง การตกแต่งชิ้นงานมีผลต่อความสวยงามของชิ้นงาน และประโยชน์ใช้สอย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการออกแบบและผู้ออกแบบที่จะเลือกวิธีหรือลักษณะการตกแต่งที่เหมาะสมกับชิ้นงาน การตกแต่งพื้นผิวของชิ้นงานที่แตกต่างกันจะให้ความรู้สึกที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผิวเรียบแสดงถึงความภูมิฐาน ความหรูหรา และความประณีต ผิวหยาบหรือขรุขระแสดงถึงความดิบ ความเป็นธรรมชาติ การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลือกลักษณะการตกแต่งผิวชิ้นงาน สามารถทำได้ทั้งรูปแบบที่ลักษณะผิวสอดคล้องกับรูปทรงชิ้นงาน เช่น ชิ้นงานที่มีรูปทรงเรียบง่าย ใช้การตกแต่งผิวที่เรียบ เกลี้ยงเงลา ทำให้ชิ้นงานดูทันสมัย หรือลักษณะผิวขัดแย้งกับรูปทรงชิ้นงาน เช่น การตกแต่งให้ผิวชิ้นงานบางส่วนมีความขรุขระ ขัดกับรูปทรงที่เรียบง่าย ทำให้ชิ้นงานเกิดความน่าสนใจ เป็นต้น การตกแต่งชิ้นงานเครื่องเคลือบดินเผาในระบบอุตสาหกรรม สามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

2.7.3.1 การตกแต่งก่อนการเผาดิบ เป็นการตกแต่งชิ้นงานขณะที่ยังเป็น

เป็นชิ้นงานดินดิบการตกแต่งในขั้นตอนนี้จะเป็นการตกแต่งลวดลายด้วยวิธีการแกะขูดหรือสลัก ลงบนชิ้นงานก่อนการนำไปเผาดิบ ในระบบอุตสาหกรรมจะทำการแกะสลักลวดลายลงบนต้นแบบ เมื่อนำไปทำแบบพิมพ์และขึ้นรูปชิ้นงาน ชิ้นงานที่ได้มาทุกชิ้นจะมีลวดลายที่เหมือนกัน โดยสามารถแบ่งรูปแบบการตกแต่งชิ้นงานก่อนการเผาดิบได้ดังนี้

- Mold processing เป็นการตกแต่งลวดลายสำเร็จโดยสร้างลวดลายขึ้นในแบบพิมพ์สำหรับใช้งาน(Working mold) เมื่อขึ้นรูปชิ้นงานแล้ว ชิ้นงานจะมีลวดลายที่เหมือนกัน
- Stamping เป็นการสร้างตราประทับที่มีความแข็งให้มีลวดลายที่ต้องการ กดลงบนเนื้อดินที่อ่อนนุ่ม เพื่อสร้างให้เกิดเป็นลวดลายโดยอาจเป็นได้ทั้งแป้นกดหรือวงล้อกลิ้ง
- Slip painting เป็นการใช้น้ำดินสี คือ น้ำดินที่ผสมกับออกไซด์(Oxide)หรือสีสแตน(Stain) วาดลงไปบนผิวชิ้นงาน น้ำดินสีจะมีความหนูนูนขึ้นมาเล็กน้อยจากผิวชิ้นงาน
- Sprigging เป็นการทำแบบพิมพ์ขนาดเล็กขึ้นมา นำดินมากดลงในแบบพิมพ์ แล้วนำดินที่กดนั้นไปแปะลงบนผิวชิ้นงานให้เกิดลวดลายหนูนูนขึ้นมา
- Burnishing เป็นการขัดผิวชิ้นงานด้วยวัตถุผิวเรียบจำพวกโลหะ เมื่อนำชิ้นงานไปเผาจะได้ชิ้นงานที่มีผิวเรียบเป็นมันเงา
- Inlay เป็นวิธีการตกแต่งให้เกิดความแตกต่างของสีในเนื้อของชิ้นงาน โดยฝังเนื้อดินสี คือ เนื้อดินที่ผสมกับออกไซด์(Oxide)หรือสีสแตน(Stain) ลงในเนื้อชิ้นงาน จากนั้นทำให้ผิวชิ้นงานเรียบเสมอกันเมื่อนำไปเผาจะเกิดลวดลาย
- Oxide painting เป็นการเขียน หรือระบายออกไซด์ (Oxide) ที่มีสีต่าง ๆ ลงไปบนผิวของชิ้นงาน เมื่อนำไปเผาจะเกิดเป็นลวดลายและสีสันทึบขึ้นมา

2.7.3.2 การตกแต่งหลังการเผาดิบ เป็นการตกแต่งชิ้นงานที่ผ่านการเผา

มาแล้ว 1 ครั้ง ชิ้นงานจะมีความแกร่งมากกว่าช่วงก่อนการเผาดิบ โดยสามารถแบ่งรูปแบบการตกแต่งชิ้นงานหลังการเผาดิบได้ดังนี้

- Underglaze decorating เป็นการตกแต่งชิ้นงานด้วยสีใต้เคลือบ (Underglaze colour) โดยมีหลายวิธีที่จะตกแต่งสีใต้เคลือบลงไปบนผิวชิ้นงาน ได้แก่ การเขียนหรือการระบาย(Painting) ด้วยแปรง หรือพู่กัน การประทับด้วยตรายาง (Stamping)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และการทำบล็อกสกรีน (Silk screen) ใช้ถ่ายสีลงไปบนผิวชิ้นงานตามลวดลายที่ทำไว้บนบล็อกสกรีน

o Engobe เป็นการตกแต่งด้วยเอนโกบ(Engobe) คือ การนำน้ำดินสีขาวหรือสีอื่นๆผสมผงสีหรือออกไซด์ลงไป แล้วนำไปเคลือบชิ้นงาน ชิ้นงานที่เคลือบเอนโกบจะมีผิวชิ้นงานที่แกร่งน้อยกว่า มีความมันเงาของผิวน้อยกว่าชิ้นงานที่ตกแต่งด้วยเคลือบมาก

o Glazing เป็นการตกแต่งชิ้นงานด้วยเคลือบ การตกแต่งลักษณะนี้จะใช้เคลือบที่มีลักษณะต่างๆเคลือบลงไปบนชิ้นงาน โดยมีวิธีการที่ใช้ในการเคลือบหลายวิธีได้แก่ การราดน้ำเคลือบลงบนชิ้นงาน (Pouring) การนำชิ้นงานจุ่มชุบน้ำเคลือบ (Dipping) และการพ่นน้ำเคลือบลงบนผิวชิ้นงานด้วยกาพ่น (Spraying) เป็นต้น

o Overglaze Decorating เป็นการตกแต่งชิ้นงานหลังการเผาเคลือบแล้ว โดยใช้สีบนเคลือบ (Overglaze colour) โดยมีวิธีการตกแต่งสีบนเคลือบหลายวิธีได้แก่ การเขียนหรือระบาย (Painting) ด้วยแปรงหรือพู่กัน การใช้กระดาษรูปลอก (Transfer paper หรือ Decalcomania) และการเขียนเงินหรือทอง โดยสีทองที่นิยมใช้ในระบบอุตสาหกรรมเรียกว่า Acid gold ในการตกแต่งบนเคลือบเมื่อตกแต่งสีและลวดลายลงบนชิ้นงานเรียบร้อยแล้ว จะต้องนำชิ้นงานที่ตกแต่งไปเผาอีกครั้งหนึ่งที่อุณหภูมิ 700-800 องศาเซลเซียส เพื่อให้สีและลวดลายติดคงทนอยู่บนชิ้นงาน

สีที่ใช้ในการตกแต่งชิ้นงานเครื่องเคลือบดินเผา มีหลายชนิดแต่ละชนิดมีวิธีการนำมาใช้งานแตกต่างกันไป สีอาจเกิดจากเคมีภัณฑ์ชนิดเดียว หรือหลายชนิดผสมกันก็ได้ สีที่เกิดจากเคมีภัณฑ์ชนิดเดียว ไม่ต้องอาศัยกรรมวิธีอื่นใด ได้แก่ ผงออกไซด์ (Oxide) ที่ให้สี เช่น Cobalt Oxide และ Copper Carbonate ให้สีน้ำเงิน Copper Oxide, Chromic Oxide และ Nickel Oxide ให้สีเขียว Ferric Oxide ให้สีน้ำตาลแดง Manganese Oxide ให้สีน้ำตาล เป็นต้น

ภาพที่ 256 ชิ้นงานตกแต่งเขียนลวดลายด้วย Cobalt Oxide

ที่มา : http://www.chinaculture.org/img/2004-07/26/xinsrc_5207012614086972938510.jpg

สีบางชนิดเกิดจากการใช้เคมีภัณฑ์หลายชนิดรวมกัน หรือผสมกับวัตถุดิบอื่น

เช่น ดินขาว เป็นต้น แล้วนำมาผ่านกระบวนการผลิตทำให้เกิดสี เรียกว่าสีสำเร็จรูป สีประเภท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นี้ได้แก่ สเทน (Stain) เป็นผงสีสำเร็จรูปสามารถนำมาผสมกับเนื้อดิน น้ำดินหรือน้ำเคลือบให้เกิดสีใต้ตามต้องการ สีใต้เคลือบ (Underglaze colour) เป็นสีที่มีจุดหลอมเหลวสูงโดยมากอยู่ในรูปของเหลวมีวิธีการใช้หลายวิธี เช่น ใช้ผสมน้ำเคลือบเป็นน้ำเคลือบสี เรียกว่าสีในเคลือบ (In glaze) ใช้ผสมในเนื้อดินปั้นทำเป็นเนื้อดินปั้นสี (Coloured body) และใช้ในการเขียนตกแต่งลวดลายบนชิ้นงานดินดิบ หรือชิ้นงานเผาดิบแล้ว สีบนเคลือบ (Overglaze colour) เป็นสีที่ใช้ตกแต่งชิ้นงานที่เผาเคลือบแล้ว หลังการตกแต่งด้วยสีบนเคลือบต้องนำชิ้นงานไปเผาอีกครั้งที่อุณหภูมิ 750 องศาเซลเซียสเพื่อให้สีติดกับผิวเคลือบ สีชนิดนี้จะมีสารที่ทำให้จุดหลอมเหลวต่ำผสมอยู่เรียกว่า ฟลักซ์ (Flux) ได้แก่ ตะกั่วแดง และบอแรกซ์ เป็นต้น สีบนเคลือบจะให้สีสดใสกว่าสีใต้เคลือบ แต่ไม่เหมาะกับการนำไปใช้ในการตกแต่งชิ้นงานที่เป็นภาชนะอาหาร เนื่องจากสีบนเคลือบสามารถละลายได้ในกรดน้ำส้ม ทำให้เป็นพิษต่อร่างกายหากบริโภคเข้าไป

ภาพที่ 257 ชิ้นงานตกแต่งด้วยรูปลอก เป็นหนึ่งในวิธีการตกแต่งด้วยสีบนเคลือบ (Overglaze colour)

ที่มา : http://www.ceramicdecals.org/Glass_Decals.html

ภาพที่ 258 ชิ้นงานตกแต่งด้วยการเขียนลายและระบายสีใต้เคลือบ (Underglaze colour)

ที่มา : http://www.janbyrne.net/cart/index.php?main_page=index&cPath=5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.3.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเคลือบ

น้ำเคลือบ (Glaze) คือ สารประกอบอย่างหนึ่งซึ่งประกอบด้วยสารประกอบพวกกรด ต่าง และกลางผสมกันตามสูตรส่วนผสมแล้วนำมาเคลือบลงบนชิ้นงานที่ทำจากดินแล้วนำไปเผาให้ได้รับความร้อนจนถึงอุณหภูมิที่กำหนดไว้จะเกิดปฏิกิริยาทางเคมี ระหว่างพวกกรด ต่าง และกลางกลายเป็นสารประกอบเชิงซ้อนของอะลูมิโน ซิลิเกต (Alumino Silicate) ที่มีลักษณะหลอมตัวจนกลายเป็นแก้วเกาะติดอยู่บนผิวของชิ้นงาน

o วัตถุประสงค์ในการเคลือบ

1. เพื่อป้องกันชิ้นงานไม่ให้ของเหลว และก๊าซผ่านได้
2. เพื่อให้ชิ้นงานมีความแกร่ง ทนทานต่อการกัดกร่อน
3. เพื่อให้ชิ้นงานสะอาดเกลี้ยงเกลา ง่ายต่อการรักษาความสะอาด
4. เพื่อเพิ่มความต้านทานต่อการกระแทก และเสียดสีของชิ้นงาน
5. เพื่อปิดบังผิวดินของชิ้นงาน ทำให้ชิ้นงานสวยงาม นำใช้สอย

o ประเภทของเคลือบ

การแบ่งประเภทของเคลือบสามารถทำได้หลายประการ ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติที่ตั้งเป็นเกณฑ์ว่าจะจำแนกโดยพิจารณาจากคุณสมบัติด้านใด โดยสามารถแบ่งประเภทของเคลือบตามเกณฑ์พิจารณาที่แตกต่างกันได้ ดังนี้

- แบ่งประเภทของเคลือบตามอุณหภูมิที่ใช้ในการเผา
- แบ่งประเภทของเคลือบตามส่วนผสม วัตถุดิบที่ใช้
- แบ่งประเภทของเคลือบตามลักษณะเคลือบหลังการเผา
- แบ่งประเภทของเคลือบตามรูปแบบของสารในเคลือบ
- แบ่งประเภทของเคลือบตามอุณหภูมิที่ใช้ในการเผา เป็นการแบ่งประเภท

ของเคลือบตามระดับของอุณหภูมิที่ใช้ในการเผาเคลือบ สามารถแบ่งได้ ดังนี้

- เคลือบไฟสูง (High temperature glaze) คือ เคลือบที่ต้องใช้อุณหภูมิในการเผาสูง ตั้งแต่ประมาณ 1,280 องศาเซลเซียสขึ้นไป
- เคลือบไฟกลาง (Medium temperature glaze) คือ เคลือบที่ต้องใช้อุณหภูมิในการเผาให้ถึงจุดหลอมตัวที่อุณหภูมิระหว่าง 1,150 – 1,280 องศาเซลเซียส
- เคลือบไฟต่ำ (Low temperature glaze) คือ เคลือบที่ต้องใช้อุณหภูมิในการเผาให้ถึงจุดหลอมตัวที่ต่ำกว่า 1,150 องศาเซลเซียส
- แบ่งประเภทของเคลือบตามส่วนผสม วัตถุดิบที่ใช้ เป็นการแบ่งประเภทของเคลือบตามส่วนผสมของวัตถุดิบที่แตกต่างกันออกไป สามารถแบ่งได้ ดังนี้

- เคลือบตะกั่ว (Lead glaze) คือ เคลือบที่มีสูตรส่วนผสมที่ใช้ตะกั่วเป็นหลัก โดยที่ตะกั่วจะทำให้เคลือบไหลตัวได้ดี มีความมันวาว ถ้าเป็นเคลือบที่มีสีจะมีสีสดใส เคลือบตะกั่วนี้เป็นเคลือบไฟต่ำ นิยมนำไปเคลือบชิ้นงาน เช่น กระเบื้องมุงหลังคา เป็นต้น สารตะกั่วนี้มีพิษต่อมนุษย์และสัตว์ จึงควรใช้ในรูปของฟริต (Frit) หมายถึงการนำตะกั่ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บอแรกซ์ และโซเดียมคาร์บอเนตผสมกับซิลิกาและอลูมินา แล้วนำไปเผาเพื่อให้เกิดการหลอม เปลี่ยนเป็นแก้ว

ภาพที่ 259 ชิ้นงานที่เคลือบตะกั่ว (Lead glaze)

ที่มา : <http://ahis335.blogspot.com/2007/08/rome-three-vessels-lead-glaze-mold-made.html>

- เคลือบหินฟันม้า (Feldspathic glaze) คือ เคลือบที่มีสูตร ส่วนผสมที่ใช้หินฟันม้าเป็นหลัก ซึ่งหินฟันม้านี้เป็นตัวช่วยลดจุดหลอมละลายในเคลือบ ช่วยให้ เกิดความมันวาว มีความแกร่งเพิ่มขึ้น ทนต่อการขีดข่วน สามารถทนต่อการกัดกร่อนของกรด และด่างได้ โดยเฉพาะในการเผาไฟสูงตั้งแต่ 1,250 – 1,350 องศาเซลเซียส

ภาพที่ 260 ชิ้นงานที่เคลือบหินฟันม้า (Feldspathic glaze)

ที่มา : http://farm1.static.flickr.com/2273/1287188_98d9cd20db.jpg?v=0

- เคลือบขี้เถ้า (Ash glaze) คือ เคลือบที่ใช้ขี้เถ้าพืชต่างๆ เช่น ขี้เถ้า แกลบ ขี้เถ้าฟางข้าว ขี้เถ้าไม้สน หรือขี้เถ้ามูลสัตว์ เช่น ขี้เถ้ามูลหมู ขี้เถ้ามูลไก่ ขี้เถ้ามูลเป็ด เป็นต้น เป็นส่วนประกอบหลักในสูตรส่วนผสมของเคลือบขี้เถ้าต่างๆ ขี้เถ้าพืชและมูลสัตว์ เหล่านี้ส่วนหนึ่งเป็นตัวการที่ทำให้เคลือบเกิดการหลอมละลายเกิดความมันวาวในเคลือบ และ ในขณะเดียวกัน สารประกอบบางตัวที่ได้จากขี้เถ้าเป็นตัวให้สีด้วย เช่น เหล็กออกไซด์ โดยผล วิเคราะห์ทางเคมีของตัวอย่างขี้เถ้าพืชและไม้จะประกอบไปด้วยสารประกอบต่างๆดังนี้ CaO , K_2O , Na_2O , MgO , Al_2O_3 , SiO_2 และมี P_2O_5 , Fe_2O_3 , MnO เล็กน้อย สารประกอบเหล่านี้คือสาร ที่ใช้ในการทำเคลือบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 261 ชิ้นงานที่เคลือบขี้เถ้า (Ash glaze)

ที่มา : <http://www.mirviss.com/online-selection.php?item=1056>

- เคลือบเกลือ (Salt glaze) คือ เคลือบที่ใช้เกลือแกง (Sodium chloride) เป็นตัวทำให้เกิดความมันวาว เนื้อดินที่ใช้ทำชิ้นงานเคลือบเกลือจะต้องเป็นเนื้อดินที่ทนไฟสูง และมีส่วนผสมของซิลิกาในเนื้อดินสูง วิธีการเคลือบเกลือเริ่มจากการเผาชิ้นงานในบรรยากาศสันดาปไม่สมบูรณ์เป็นการเผาครั้งเดียวจนดินสุกตัว เมื่อถึงระยะอุณหภูมิที่ดินสุกตัว จึงสอดเกลือเข้าไปในช่องเตาเผา (Fire Boxes) เกลือบจะทำปฏิกิริยากับความร้อนได้ดีกว่าเกลือเม็ด เมื่อเกลือสัมผัสกับความร้อนภายในเตาเผาจะเกิดปฏิกิริยาระเหยเป็นไอของโซเดียมเกาะผิวของชิ้นงานที่มีซิลิกากลายเป็นเนื้อแก้วเคลือบชิ้นงาน เตาเผาที่ใช้เผาเคลือบเกลือส่วนมากนิยมใช้เตาพินชนิดทางลมร้อนลง (Down draft kiln)

ภาพที่ 262 ชิ้นงานที่เคลือบเกลือ (Salt glaze)

ที่มา : <http://picasaweb.google.com/RoyceYoder/StudioShots#5250691792104009185>

- เคลือบน้ำดิน (Slip glaze) คือ เคลือบที่ค้นพบจากแหล่งที่กำเนิดขึ้นเองตามธรรมชาติอยู่ในลักษณะที่เป็นน้ำดิน ที่มีส่วนผสมของตัวช่วยหลอมละลาย (Flux) อย่างเพียงพอที่จะเป็นเคลือบได้ เคลือบน้ำดินจะมีจุดหลอมตัวที่อุณหภูมิสูงประมาณ 1,225 – 1,285 องศาเซลเซียส ปัจจุบันเคลือบน้ำดินได้มีการนำมาประยุกต์ใช้ด้วยวิธีการเติมสารเคมีต่างๆลงไป เพื่อปรับปรุงสีหรืออุณหภูมิการเผาให้ได้ตามความต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 263 ชิ้นงานที่เคลือบน้ำดิน (Slip glaze)

ที่มา : http://images.quickblogcast.com/103115-95962/Teapot_Sgraffito.jpg

- แบ่งประเภทของเคลือบตามลักษณะเคลือบหลังการเผา ประเภทของเคลือบตามลักษณะที่ตามองเห็น หรือลักษณะผิวที่สัมผัสได้หลังการเผาเคลือบ สามารถแบ่งได้ ดังนี้

- เคลือบใส (Transparent glaze) คือ ชนิดของเคลือบที่เผาถึงจุดสุกตัวจะเกิดความมันวาวและยังมองเห็นสีของเนื้อชิ้นงานได้ โดยมากนิยมนำไปเคลือบชิ้นงานที่ได้เขียนสีใต้เคลือบเป็นลวดลายไว้เมื่อเผาเคลือบแล้วจะเห็นสีและลวดลายที่ตกแต่งออกมาชัดเจน

ภาพที่ 264 ชิ้นงานตกแต่งลาย เคลือบใส (Transparent glaze)

ที่มา : http://www.brooklynmuseum.org/collections/asian_art/86.139.php

- เคลือบทึบ (Opaque glaze) คือ เคลือบที่เผาถึงจุดสุกตัวแล้วไม่สามารถมองเห็นสีของเนื้อดินได้ ส่วนผสมของเคลือบชนิดนี้จะมีสารพวกดีบุกออกไซด์ (Sn_2O) หรือเซอร์โคเนียออกไซด์ (ZrO_2) ผสมอยู่

ภาพที่ 265 ชิ้นงานที่เคลือบทึบ (Opaque glaze)

ที่มา : <http://www.buychoice.com/products/denby/jet.jpg>

- เคลือบด้าน (Matt glaze) คือ เคลือบที่เผาถึงจุดสุกตัวแล้วไม่มีความมันวาว แสงสะท้อนบนผิวเคลือบได้น้อยมาก เกิดจากการเพิ่มสารลงไปในส่วนผสมของเคลือบ ได้แก่ อลูมินา (Al_2O_3) เซอร์โคเนียออกไซด์ (ZrO_2) แบเรียมคาร์บอเนต ($BaCO_3$) และลดปริมาณของสารที่มีคุณสมบัติเป็นฟลักซ์ (Flux) ลง นิยมเรียกเคลือบด้านตามวัตถุดิบที่ผสมลงไป เช่น อลูมินา แมต (Alumina mat) เป็นต้น

ภาพที่ 266 ชิ้นงานที่เคลือบด้าน (Matt glaze)

ที่มา : <http://www.ragoarts.com/onlinecats/03.06.04r0ok/102.jpg>

- เคลือบร้าว (Crackle glaze) คือ เคลือบที่เกิดจากการหดตัวของน้ำเคลือบมากกว่าเนื้อดิน ทำให้เคลือบเกิดร้าวขึ้น การร้าวมีทั้งลักษณะที่ร้าวเป็นร่างแหละเอียด และแบบหยาบ เคลือบร้าวสามารถทำได้ทั้งเคลือบทึบ และเคลือบใส ชาวจีนคิดค้นเคลือบชนิดนี้ขึ้นเพื่อนำมาใช้ตกแต่งชิ้นงานให้มีความสวยงามขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 267 ชิ้นงานที่เคลือบราน (Crackle glaze)

ที่มา : <http://www.robertcomptonpottery.com/images/OnLineGallery>

/04-Pot-Raku-Img1156-WR-L.jpg

- เคลือบผลึก (Crystal glaze) คือ เคลือบที่มีผลึกเกิดอยู่ภายในผิวของเคลือบ เป็นผลึกรูปพีต รูปเข็ม หรือเป็นวงเล็กและใหญ่ การเกิดผลึกทำได้โดยการเติมลิเทียม คาร์บอเนต (Lithium carbonate, LiCO_3) หรือ ซิงค์ ออกไซด์ (Zinc oxide, ZnO) ลงไปในสูตรส่วนผสมของเคลือบ ผนวกกับการควบคุมอุณหภูมิขณะเผา ทำให้ซิงค์ ออกไซด์ ตกผลึกรวมตัวกับซิลิกากลายเป็นผลึกของ Zinc silicate ($2\text{ZnO} \cdot \text{SiO}_2$)

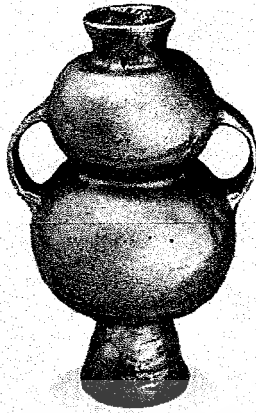

ภาพที่ 268 ชิ้นงานที่เคลือบผลึก (Crystal glaze)

ที่มา : <http://www.billboyceramics.com/crystal-vase5.jpg>

- เคลือบมุก (Luster glaze) คือ เคลือบที่มีพื้นผิวเป็นประกายที่มีความแวววาวมาก คล้ายด้านในของกาบหอยมุก เคลือบชนิดนี้มีส่วนผสมของตะกั่วอยู่ในเคลือบ จึงไม่เหมาะสมในการนำเคลือบชนิดนี้ไปเคลือบชิ้นงานที่เป็นภาชนะอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 269 ชิ้นงานที่เคลือบมุก (Luster glaze)

ที่มา : <http://www.tarrow-carduner.net/image8a-9k.jpg>

- แบ่งประเภทของเคลือบตามรูปแบบของสารในเคลือบ ประเภทของเคลือบที่แบ่งตามรูปแบบของสารในเคลือบ สามารถแบ่งได้ ดังนี้

- เคลือบดิบ (Raw glaze) คือ เคลือบที่ผสมจากวัตถุดิบจำพวกอินทรีย์สารที่เกิดและมีอยู่ในธรรมชาติ ได้แก่ หินฟันม้า หินเขี้ยวหนุมาน หินปูน ดินขาว เป็นต้น
- เคลือบฟrit (Frit glaze) คือ เคลือบที่มีส่วนผสมของสารที่มีหน้าที่ช่วยในการหลอมละลายของเคลือบ ได้แก่ บอแรกซ์ (Borax) โซดา แอช (Soda ash) เป็นต้น สารเหล่านี้เป็นสารพิษที่สามารถละลายน้ำได้ การทำเคลือบชนิดนี้จะต้องนำสารเหล่านี้ไปหลอมให้อยู่ในรูปของแก้ว เรียกว่า ฟrit (Frit) แล้วนำฟrit ที่ได้ไปผสมลงในสูตรส่วนผสมของเคลือบ

2.7.3.4 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปลอก (Transfer paper/Decalcomania)

การติดรูปลอกเป็นวิธีการตกแต่งชิ้นงาน ที่เหมาะสมกับการตกแต่งชิ้นงานปริมาณมากที่ต้องการรูปแบบลวดลายหรือสีสันทันที่เหมือนกัน และสามารถทำการตกแต่งได้อย่างรวดเร็ว วิธีการตกแต่งรูปลอกจึงเหมาะสมกับการตกแต่งชิ้นงานในระบบอุตสาหกรรม การทำรูปลอกนั้นเบื้องต้นจะต้องมีการออกแบบลวดลายและสีสันทันที่ต้องการ เสร็จแล้วนำไปถ่ายลงในบลิ๊ตชิลด์ สกรีน (Silk screen) ถ้าเป็นสีเดียวก็จะทำบลิ๊ตชิลด์ สกรีนเพียงครั้งเดียว แต่ถ้ามีหลายสีต้องทำการแยกสีทำบลิ๊ตชิลด์ สกรีนเพิ่มตามจำนวนสี เมื่อถ่ายบลิ๊ตชิลด์ สกรีนเสร็จแล้วนำสีสำเร็จรูปบนเคลือบผสมกับ Medium, Vehicles หมายถึง พาสะ ตัวช่วยละลาย สื่อผสม หรือน้ำมันผสมสี ตามอัตราส่วนที่กำหนดแล้วนำไปบดในหม้อบด เพื่อให้เม็ดสีบนเคลือบมีความละเอียดมากขึ้น และเพื่อให้สีจับตัวกับVehiclesเป็นเนื้อเดียวกัน แล้วนำสีบนเคลือบที่เตรียมเสร็จแล้วนี้ไปปาดผ่านบลิ๊ตชิลด์ สกรีนลงบนกระดาษรูปลอกน้ำที่มีสารละลาย กาว Gelatin หรือ Adhesive ฉาบไว้บนด้านหน้ากระดาษ ถ้าพิมพ์หลายสีต้องพิมพ์สีให้ครบทุก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีเสียก่อน จากนั้นฝั่งสีพิมพ์ให้แห้งแล้วนำมาพิมพ์เคลือบผิวหน้าด้วย Covered coat หรือ Clear coat เป็นตัวฉาบทับลงบนสีที่พิมพ์อีกทีหนึ่ง เพื่อช่วยให้สีหลุดออกจากกระดาษรูปลอกน้ำโดยไม่ฉีกขาดหรือเสียรูปร่าง หลังจากพิมพ์ Covered coat เสร็จแล้วต้องฝั่งให้แห้ง หลังจากนั้นนำกระดาษรูปลอกน้ำนำไปแช่ในน้ำสะอาด โดยใช้ระยะเวลาประมาณ 20 - 30 วินาที รูปลอกที่เป็นส่วนของ Covered coat กับสีที่พิมพ์จะค่อยๆ หลุดร่อนออกจากกระดาษแล้วจึงนำมาทาบบนชิ้นงานที่เคลือบแล้ว โดยใช้มือค่อยๆ เลื่อนแถบ Covered coat ลงบนผิวชิ้นงาน โดยทำการกดติดกับผิวชิ้นงาน แล้วทำการเลื่อนชิ้นกระดาษออกไป จากนั้นทำการจัดแต่งรูปลอกไม่ให้บิดเบี้ยว รูปลอกจะต้องติดแนบสนิทบนผิวผลิตภัณฑ์โดยไม่มีน้ำหรือฟองอากาศขังอยู่ในรูปลอกนั้น จากนั้นนำชิ้นงานที่ติดรูปลอกแล้วฝั่งให้แห้งสนิทแล้วจึงนำชิ้นงานนี้ไปเผาที่อุณหภูมิประมาณ 700 - 900 องศาเซลเซียส เพื่อให้เนื้อสีเกิดการหลอมละลายติดกับพื้นผิวของชิ้นงานอย่างถาวร รูปลอกมีหลายประเภทขึ้นอยู่กับข้อพิจารณาที่ใช้ สามารถแบ่งประเภทของรูปลอกได้ดังนี้

○ ประเภทของรูปลอกแบ่งตามจำนวนสี

- รูปลอกสีเดียว คือ รูปลอกที่มีเพียงสีเดียวในลวดลาย หรือภาพนั้นๆ
- รูปลอกหลายสี คือ รูปลอกที่มีสีมากกว่า 1 สีในลวดลาย หรือภาพ

○ ประเภทของรูปลอกแบ่งตามชนิดของสี

- รูปลอกสีใต้เคลือบ (Underglaze decal) คือ รูปลอกที่ใช้ติดบนผิวของชิ้นงานที่เป็นดินดิบ หรือผ่านการเผาดิบแล้ว หลังจากติดรูปลอกแล้วนำชิ้นงานไปชุบเคลือบและนำไปเผาที่อุณหภูมิประมาณ 900 - 1,300 องศาเซลเซียส เพื่อให้สีสุกตัว และเคลือบปิดทับเนื้อสีไว้

- รูปลอกสีบนเคลือบ (Overglaze decal) คือ รูปลอกที่ใช้ติดบนผิวของชิ้นงานที่ผ่านการชุบเคลือบ หรือเผาเคลือบแล้ว จากนั้นนำชิ้นงานไปเผาซ้ำที่อุณหภูมิประมาณ 1,100 - 1,230 องศาเซลเซียส เพื่อให้สีสุกตัว และติดแน่นบนผิวชิ้นงาน

○ ประเภทของรูปลอกแบ่งตามลักษณะลาย

- รูปลอกภาพลายเส้น คือ รูปลอกที่เป็นลวดลายหรือภาพที่มีโทนสีเดียว เช่น ตราสัญลักษณ์บริษัท เป็นต้น

- รูปลอกภาพโทนกึ่งต่อเนื่อง คือ รูปลอกที่เป็นลวดลายหรือภาพที่มีโทนสีของสีไล่จากอ่อนไปเข้ม เพื่อให้ลวดลายหรือภาพเกิดมิติ เช่น ภาพดอกไม้ ภาพทิวทัศน์ เป็นต้น

- รูปลอกแบบผสม คือ รูปลอกที่เป็นลวดลายหรือภาพที่เกิดจากการผสมกันระหว่างภาพลายเส้น และภาพโทนกึ่งต่อเนื่อง เพื่อแสดงมิติของภาพ และเน้นชัดเจนของเส้น

ภาพที่ 270 ชิ้นงานตกแต่งด้วยรูปลอกภาพลายเส้น สีเดียว

ที่มา : <http://www.aspenint.com/images/monno-decal-fn.jpg>

ภาพที่ 271 ชิ้นงานตกแต่งด้วยรูปลอกภาพโทนสีต่อเนื่อง
หลายสี

ที่มา : http://www.dargate.com/220_auction/220images/1430.jpg

วิเคราะห์และสรุปข้อมูลประเภทกรรมวิธีการตกแต่ง

การตกแต่งภาชนะด้วยเคลือบ เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ภาชนะนั้น ๆ พร้อมนำไปใช้งาน มีความคงทนแข็งแรง สวยงาม ดังนั้นจึงควรเลือกชนิดของเคลือบที่ใช้ให้เหมาะสมกับการใช้งานของภาชนะ

- กำหนดให้
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด
 - 2 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
 - 3 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 81 วิเคราะห์ประเภทเคลือบที่จะนำมาใช้เคลือบภาชนะ

เงื่อนไขในการพิจารณา	เคลือบ ใส	เคลือบ ทึบสีขาว	เคลือบ ด้าน	เคลือบ สี	เคลือบ พิเศษ
1. ส่งเสริมให้อาหารดูเด่น สวยงาม	2	3	2	3	1
2. ง่ายต่อการทำความสะอาด	3	3	3	2	1
3. สอดคล้องกับสถานที่ และบรรยากาศ ของโรงเรียน	2	3	2	3	1
4. เหมาะสมกับการตกแต่งด้วยรูปลวด	2	3	3	3	1
รวม	9	12	10	11	4

สรุป เคลือบที่เหมาะสมกับการนำมาใช้เคลือบภาชนะที่สุดคือเคลือบขาว เพราะจะทำให้อาหารดูโดดเด่น และออกแบบลวดลายบนภาชนะได้ง่าย รองลงมา คือเคลือบสี ในกรณีที่เป็นเคลือบสี เดียวหากใช้สีที่เหมาะสมกับประเภทอาหารนั้นๆแล้ว อาจส่งเสริมให้อาหารดูเด่นกว่าการใช้เคลือบขาวก็ได้ ทั้งนี้อาจมีการตกแต่งด้วยรูปลวดทำให้เคลือบขาว หรือเคลือบสีพื้นมีความเหมาะสมมากกว่าเคลือบชนิดอื่น

บทที่ 3

การพัฒนาการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 การออกแบบ การพัฒนาแบบร่าง และแนวความคิดในการออกแบบ

3.1.1 การออกแบบ และพัฒนาแบบภาชนะแบ่ง ภาชนะผสม และภาชนะอบ

เนื่องจากภาชนะแบ่ง ภาชนะผสม และภาชนะอบ เป็นชุดภาชนะ ส่วนกลางที่ใช้กับทุกรายการอาหาร จึงได้นำรูปแบบของภาชนะตามแนวทางการออกแบบ ที่มีลักษณะไม่เฉพาะเจาะจง เช่นกล่องกระดาษ ถาดกระดาษ ที่เป็นรูปทรงมาตรฐาน มาใช้ในการออกแบบให้สอดคล้องกับลักษณะการใช้งาน โดยเริ่มต้นจากการออกแบบภาชนะ แบ่งแห้ง และน้ำเป็นอันดับแรกซึ่งเป็นส่วนที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะต้องมีการใช้งาน ทุกครั้ง จากนั้นเมื่อได้รูปทรงของภาชนะแบ่งแล้ว จึงนำรูปทรงที่ได้ไปเป็นแนวทางในการ ออกแบบภาชนะผสม และภาชนะอบให้มีความเข้าชุดกัน

3.1.1.1 การออกแบบ และพัฒนาแบบภาชนะแบ่งแห้ง และน้ำ

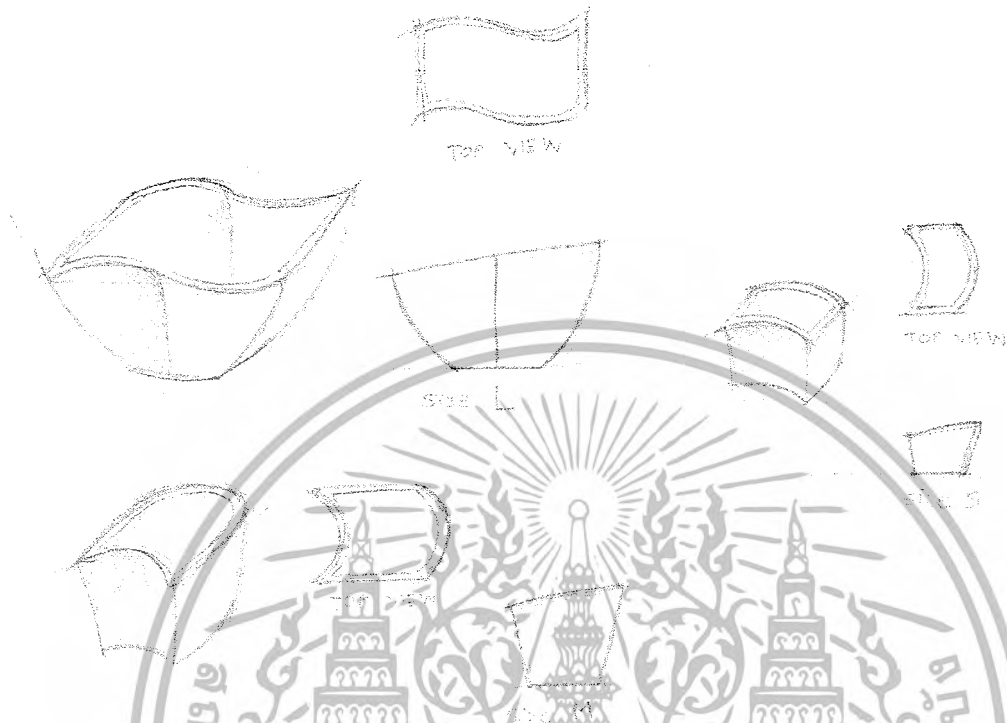
เนื่องด้วยตามแนวทางการออกแบบ ที่ต้องการแยกภาชนะแบ่ง แห้ง และน้ำให้มีความแตกต่างกันชัดเจน เพื่อง่ายต่อการจัดระบบในการเรียน ทำให้ผู้เรียน แยกแยะชนิดของวัตถุดิบได้ และง่ายต่อการจดจำ จึงออกแบบให้ภาชนะแบ่งแห้ง และน้ำมี รูปทรงที่แตกต่างกัน รวมถึงได้มีการคิดในเรื่องของการจัดวางภาชนะแบ่งบนโต๊ะเรียน ทำอาหารด้วย จึงได้ออกแบบให้ภาชนะแบ่งแห้ง และน้ำมีตำแหน่งที่สามารถวางติดกัน ได้เพื่อเป็นการประหยัดเนื้อที่ และสร้างรูปแบบของการวางที่น่าสนใจ

ภาพที่ 272 แบบร่างภาชนะแบ่งแห้งที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 1

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

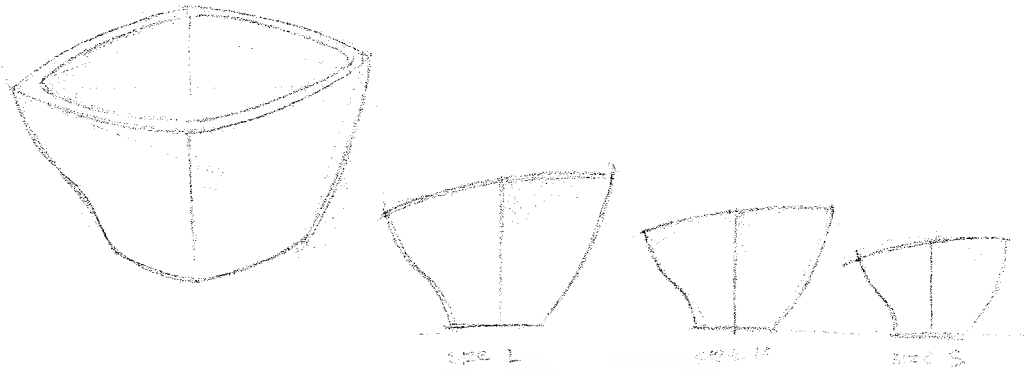
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 273 แบบร่างภาชนะแบ่งน้ำที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 1

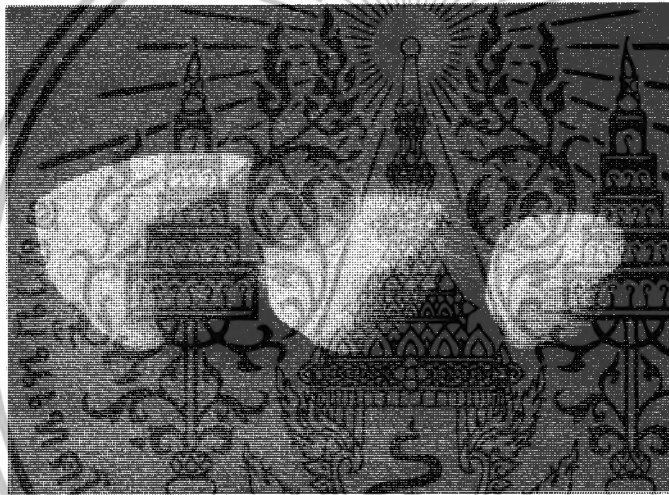
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล วิชา ทัศนศิลป์ พ.ศ. 2552

จากคำแนะนำ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะกรรมการจากการตรวจแบบร่างครั้งที่ 1 สำหรับภาชนะแบ่งแห้ง และน้ำ สามารถสรุปพอสังเขปได้ว่าภาชนะแบ่งแห้ง และน้ำไม่ควรมีความแตกต่างในด้านรูปทรงมากเกินไป ให้คำนึงถึงการใช้งานที่สำคัญ เช่น การใช้ช้อนตักวัตถุดิบแห้ง การรินวัตถุดิบน้ำ เป็นต้น จึงนำมาสู่การพัฒนาแบบร่างในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2 โดยออกแบบให้ภาชนะแบ่งวัตถุดิบแห้ง และน้ำมีรูปทรงใกล้เคียงกัน และสะดวกในการหยิบยกมากขึ้น

ภาพที่ 274 แบบร่างภาชนะแบ่งแห้งที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิตี เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 275 หุ่นจำลองแบบภาชนะแบ่งแห้งที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2

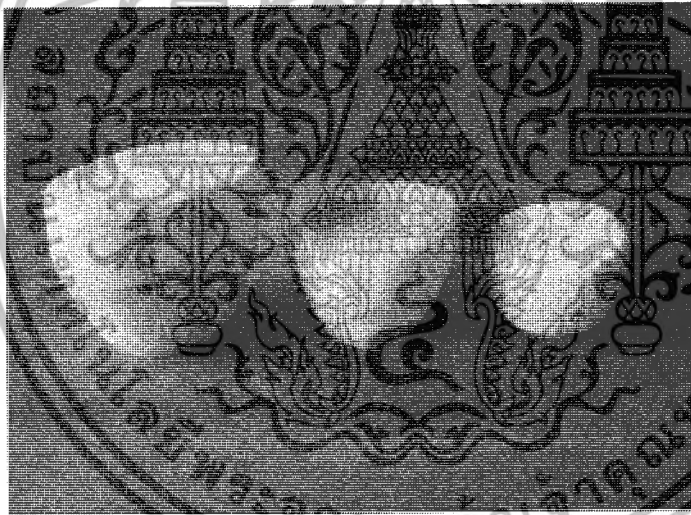
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิตี เกษแก้ว พ.ศ. 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 276 แบบร่างภาชนะแบ่งน้ำที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

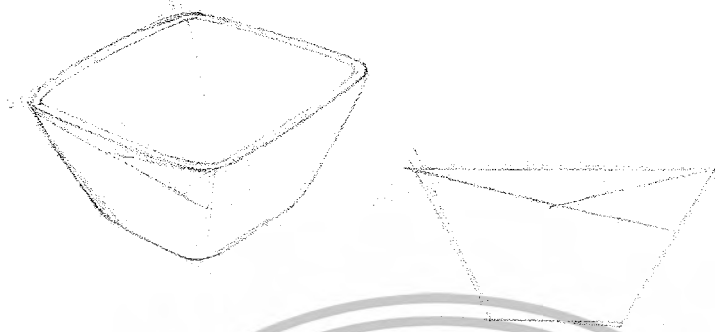
ภาพที่ 277 หุ่นจำลองแบบภาชนะแบ่งน้ำที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

จากคำแนะนำ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะกรรมการจากการ
 ตรวจสอบแบบร่างครั้งที่ 2 สำหรับภาชนะแบ่งน้ำ และน้ำ สามารถสรุปพอสังเขปได้ว่าภาชนะ
 แบ่งน้ำมีลักษณะแคบ และมีความสูงมากเกินไป มีรูปทรงที่ไม่เอื้ออำนวยในการตัด
 วัสดุดิบ รวมถึงภาชนะแบ่งน้ำ และน้ำมีรูปทรงใกล้เคียงกันมากเกินไป จึงนำมาสู่การ
 พัฒนาแบบขั้นสุดท้าย โดยภาชนะแบ่งน้ำมีรูปทรงสี่เหลี่ยม ภาชนะแบ่งน้ำมีรูปทรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามเหลี่ยม ทั้งภาชนะแบ่งแห้ง และน้ำมีด้านประชิดที่สามารถวางต่อกันได้ และมีการ ตกแต่งลายนูนต่ำลงไปบนชิ้นงาน

ภาพที่ 278 แบบสุดท้ายของภาชนะแบ่งแห้ง

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ฐิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

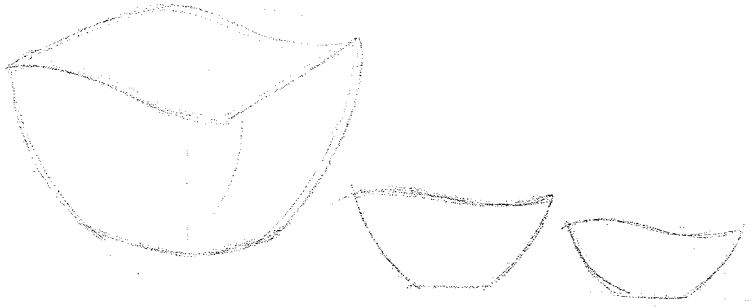
ภาพที่ 279 แบบสุดท้ายของภาชนะแบ่งน้ำ

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ฐิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

3.1.1.2 การออกแบบ และพัฒนาแบบภาชนะผสม

การออกแบบรูปทรงของภาชนะผสม นอกจากการออกแบบให้มี รูปทรง และลักษณะเข้าชุดกันกับภาชนะแบ่งแล้วนั้นยังได้คำนึงถึงความสะดวกในการใช้ งาน และความเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย โดยภาชนะผสมที่ออกแบบใช้รูปทรงสาม แบบพาราโบล่า เพื่อให้ภาชนะผสมมีความสูงพอที่จะสามารถคลุกเคล้าอาหารได้อย่าง สะดวกไม่หกหล่นออกมานอกภาชนะ และมีการออกแบบปากของภาชนะให้มีความโค้งเว้า เพื่อให้สามารถวางพักอุปกรณ์สำหรับคลุกเคล้าได้

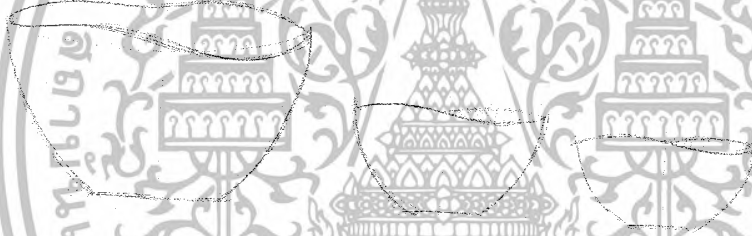
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 280 แบบร่างภาชนะผสมที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 1

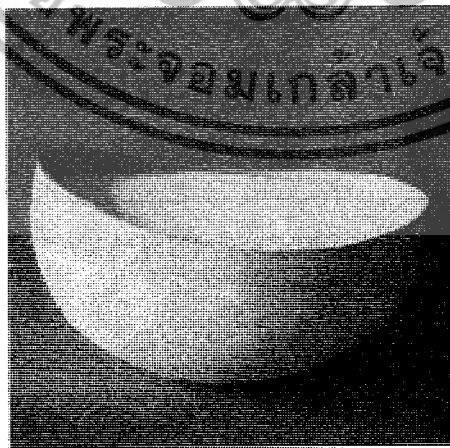
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

จากคำแนะนำ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะกรรมการจากการตรวจแบบร่างครั้งที่สำหรับภาชนะผสม สามารถสรุปพอสังเขปได้ว่า ให้ระวังเรื่องขนาด และการใช้งาน จึงนำมาสู่การพัฒนาแบบร่างในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2

ภาพที่ 281 แบบร่างภาชนะผสมที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

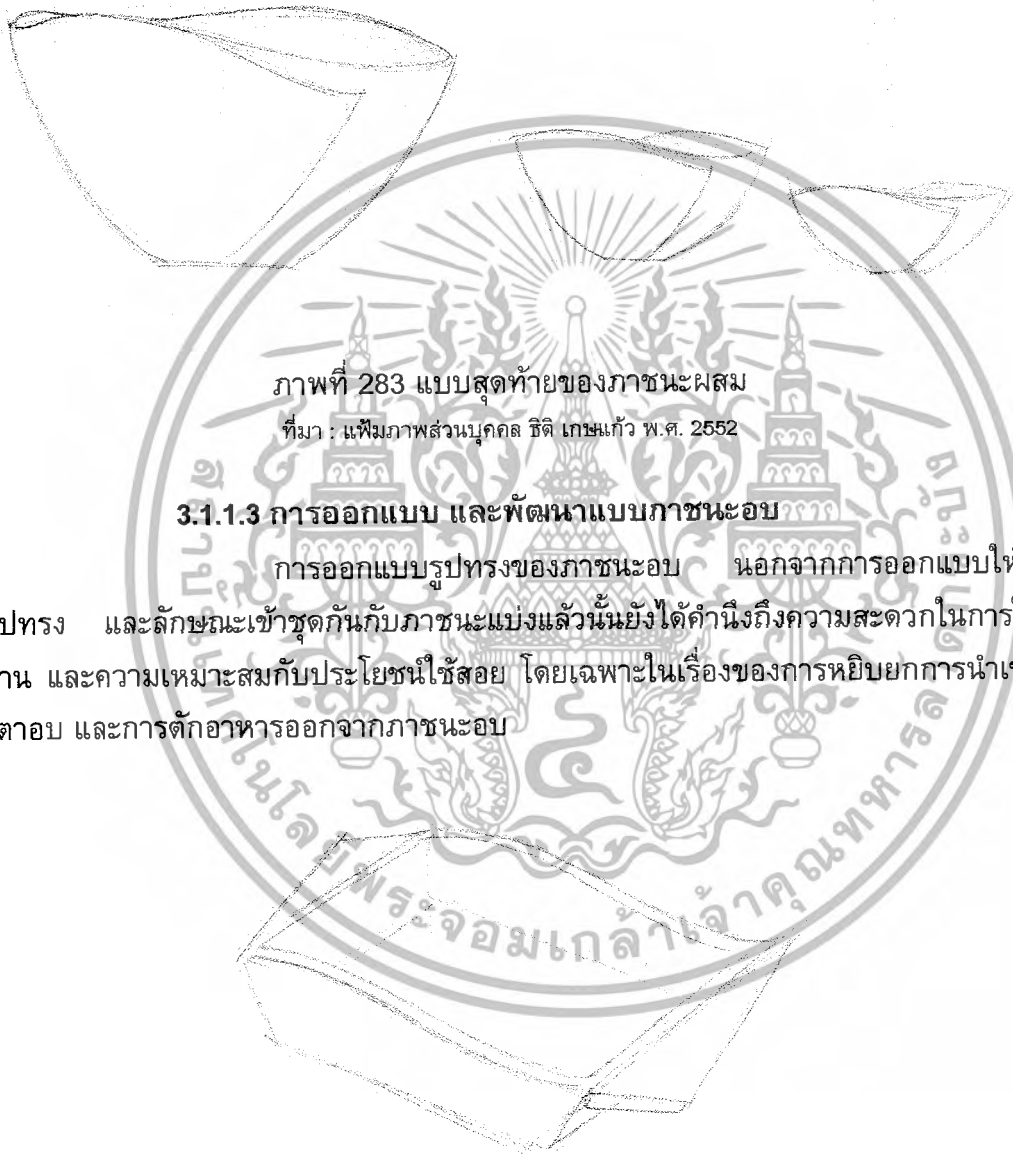

ภาพที่ 282 หุ่นจำลองแบบภาชนะผสมที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากคำแนะนำ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะกรรมการ
จากการตรวจแบบร่างครั้งที่ 2 สำหรับภาษาณะผสม สามารถสรุปพอสังเขปได้ว่า ภาษา
ผสมทั้ง 2 ใบมีขนาดใหญ่เกินไป ให้ลดขนาดลง จึงนำมาสู่การพัฒนาแบบร่างขั้นสุดท้าย
โดยมีการลดขนาดภาษาณะผสมทั้ง 2 ใบลง และมีการตกแต่งด้วยลายนูนต่ำเพิ่มเติม

ภาพที่ 283 แบบสุดท้ายของภาษาณะผสม

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

3.1.1.3 การออกแบบ และพัฒนาแบบภาษาณะอบ

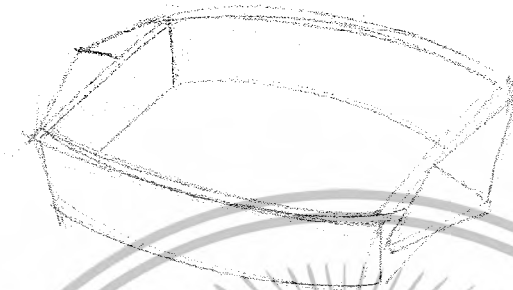
การออกแบบรูปร่างของภาษาณะอบ นอกจากการออกแบบให้มี
รูปร่าง และลักษณะเข้าชุดกันกับภาษาณะแบ่งแล้วนั้นยังได้คำนึงถึงความสะดวกในการใช้
งาน และความเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย โดยเฉพาะในเรื่องของการหยิบยกการนำเข้า
เตาอบ และการตัดอาหารออกจากภาษาณะอบ

ภาพที่ 284 แบบร่างภาษาณะอบที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 1

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

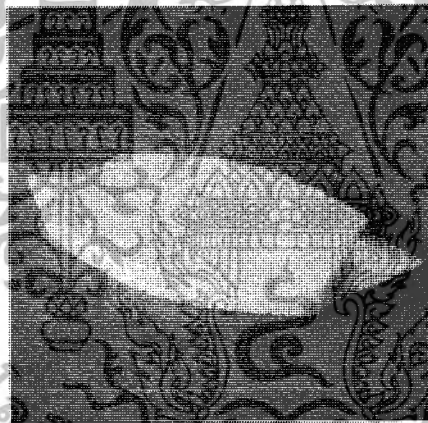
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากคำแนะนำ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะกรรมการจากการตรวจแบบร่างครั้งที่ 2 สำหรับภาชนะอบ สามารถสรุปพอสังเขปได้ว่า ให้ระวังเรื่องการตัดอาหารออกจากภาชนะอบ ดูเรื่องการใช้งานควบคู่กับอุปกรณ์ที่ใช้ในการตัด จึงนำมาสู่การพัฒนาแบบร่างในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2

ภาพที่ 285 แบบร่างภาชนะอบที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2

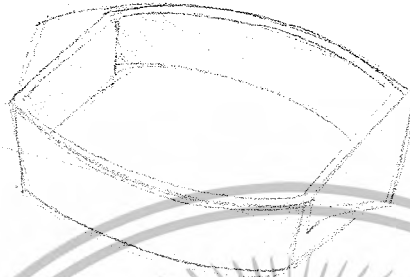
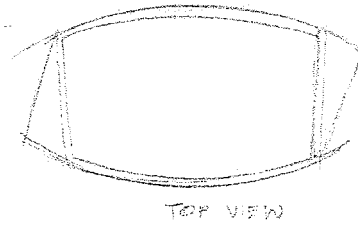
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 286 หุ่นจำลองแบบภาชนะอบที่เลือกในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

จากคำแนะนำ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะกรรมการจากการตรวจแบบร่างครั้งที่ 2 สำหรับภาชนะอบ สามารถสรุปพอสังเขปได้ว่า ให้ระวังเรื่องขนาด ให้เพิ่มความสูงของภาชนะอบ ดูเรื่องความถนัดในการหยิบจับหุ้มภาชนะอบ จึงนำมาสู่การพัฒนาแบบร่างขั้นสุดท้าย ให้ภาชนะอบสามารถหยิบจับได้สะดวก มีขนาดพอเหมาะ สามารถเข้าเตาอบที่ทางโรงเรียนใช้ได้

ภาพที่ 287 แบบสุดท้ายของภาชนะอบ

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล วิชา ภาษแก้ว พ.ศ. 2552

3.1.2 การออกแบบ และพัฒนาแบบภาชนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่

การออกแบบรูปทรงของภาชนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่ ได้เลือกใช้ลักษณะของพิมพ์ขนมกระดาษมาใช้ในการออกแบบเพราะมีความสอดคล้องกันกับประเภทของอาหารและสามารถสื่อถึงอาหารประเภทเบเกอรี่ได้ดี นอกจากนี้ยังมีความเหมาะสมกับการนำมาออกแบบเป็นรูปทรงของภาชนะอีกด้วย ในการออกแบบยังได้มี การเพิ่มลูกเล่นด้วยการรวมภาชนะนำเสนอสำหรับเบเกอรี่ประเภทชิ้นเดียว และชิ้นปอนด์เข้าด้วยกัน โดยสามารถใช้งานร่วมกัน หรือแยกการใช้งานเฉพาะภาชนะนำเสนอประเภทชิ้นเดียวได้

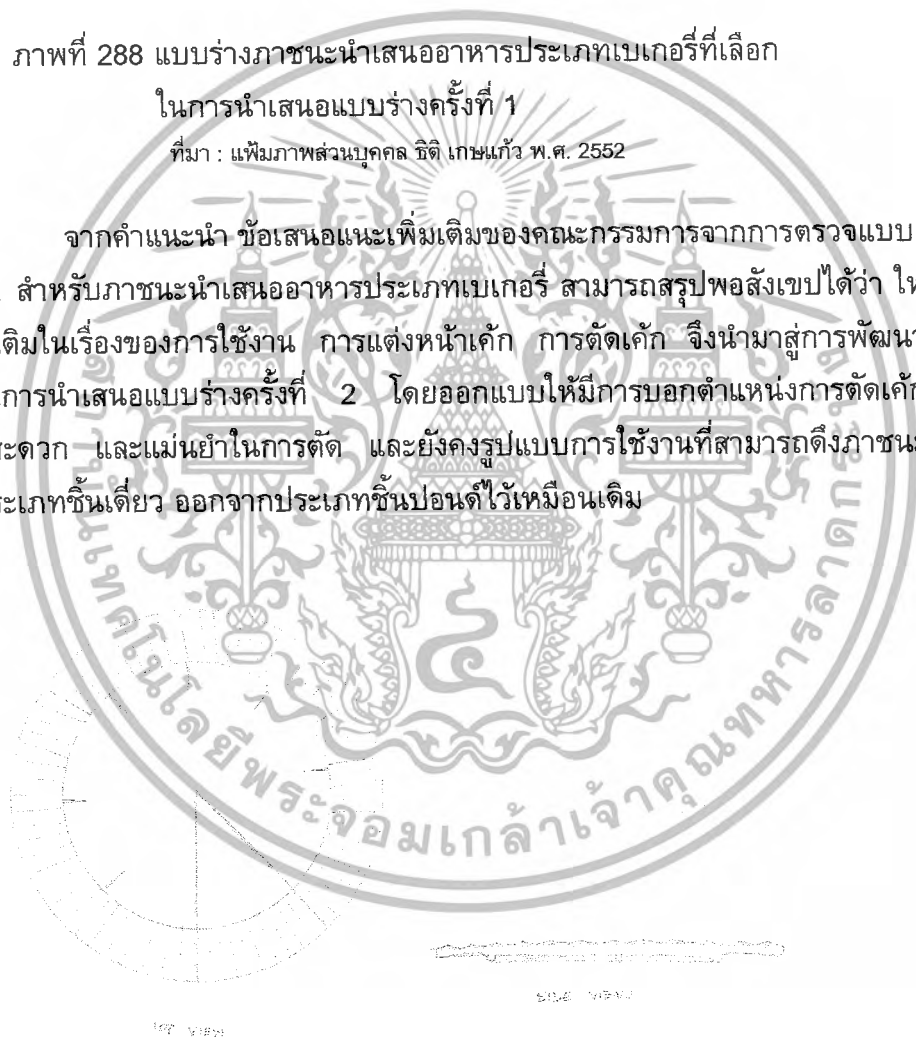

ภาพที่ 288 แบบร่างภาษแนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่ที่เลือก

ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 1

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

จากคำแนะนำ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะกรรมการจากการตรวจแบบร่างครั้งที่ 1 สำหรับภาษแนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่ สามารถสรุปพอสังเขปได้ว่า ให้ศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของการใช้งาน การตั้งหน้าเค้ก การตัดเค้ก จึงนำมาสู่การพัฒนาแบบร่างในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2 โดยออกแบบให้มีการบอกตำแหน่งการตัดเค้กเพื่อความสะดวก และแม่นยำในการตัด และยังคงรูปแบบการใช้งานที่สามารถดึงภาษแนะนำเสนอประเภทอื่นเดี่ยว ออกจากประเภทชั้นปอนด์ไว้เหมือนเดิม

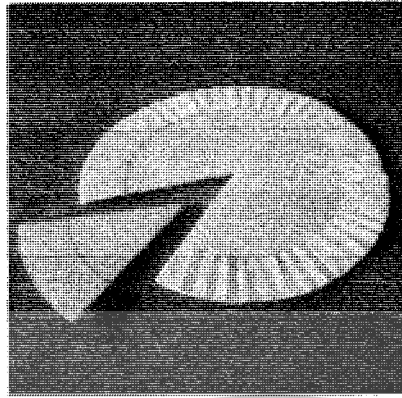

ภาพที่ 289 แบบร่างภาษแนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่ที่เลือก

ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

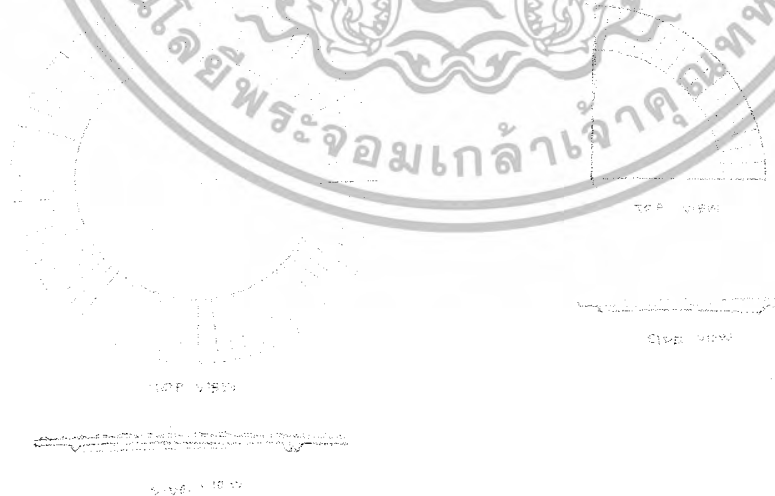
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 290 หุ่นจำลองแบบภาชนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่ที่เลือก
ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

จากคำแนะนำ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะกรรมการจากการตรวจแบบร่างครั้งที่ 2 สำหรับภาชนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่ สามารถสรุปพอสังเขปได้ว่า ให้เปลี่ยนวิธีการใช้งาน เพราะรูปแบบการใช้งานแบบเดิมที่ภาชนะนำเสนอประเภทชิ้นเดียวที่สามารถสวมเข้า - ออกกับภาชนะนำเสนอประเภทชิ้นปอนด์นั้นในการใช้งานจริงทำให้เกิดความลำบากในการใช้งาน และผลผลิตได้ยากจึงนำมาสู่การพัฒนาแบบร่างขั้นสุดท้าย ให้ภาชนะนำเสนอประเภทชิ้นเดียว และชิ้นปอนด์เป็นคนละใบกัน แต่มีรูปทรงที่มีที่มาเหมือนกัน ตกแต่งลวดลายด้วยรูปดอกไม้เพิ่มเติม

ภาพที่ 291 แบบสุดท้ายของภาชนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3 การออกแบบ และพัฒนาแบบภาชนะนำเสนออาหารประเภทขนมไทย

การออกแบบรูปทรงของภาชนะนำเสนออาหารประเภทขนมไทยแบ่งเป็น
 แห้ง และน้ำ โดยได้เลือกใช้ลักษณะของกระทงใบตอง และการห่อใบตองมาใช้ในการ
 ออกแบบ เนื่องจากมีความสอดคล้องกับขนมไทยเป็นอย่างดี เพราะใบตองใช้คู่กันมากับ
 ขนมไทยตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบันใบตองได้ถูกนำมาออกแบบใช้เป็นส่วนหนึ่งของ
 บรรจุภัณฑ์ขนมไทยได้อย่างทันสมัย สังกัดได้จากร้านจำหน่ายขนมไทยตาม
 ห้างสรรพสินค้าทั่วไป

ภาพที่ 292 แบบร่างภาชนะนำเสนอขนมไทยชนิดแห้ง – น้ำที่เลือก

ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 1

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

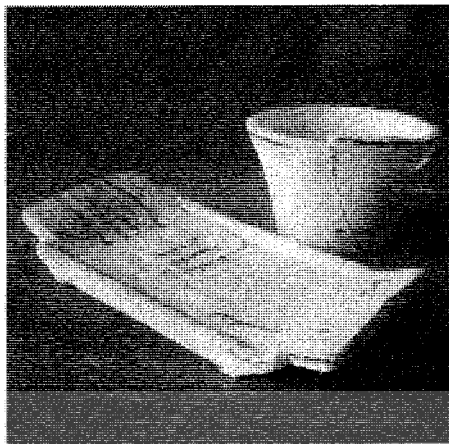
จากคำแนะนำ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะกรรมการจากการตรวจแบบ
 ร่างครั้งที่ 1 สำหรับภาชนะนำเสนออาหารประเภทขนมไทย สามารถสรุปพอสังเขปได้ว่า คุณ
 มีความเป็นไทยมากเกินไป ให้ดูทันสมัยเข้ากับบรรยากาศของโรงเรียนมากกว่านี้ จึงนำมา
 สู่การพัฒนาแบบร่างในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2 โดยออกแบบให้รูปทรงมีความเรียบ
 ง่ายขึ้น พัฒนาเส้นสายใบตองให้ดูนุ่มนวลขึ้น

ภาพที่ 293 แบบร่างภาชนะนำเสนอขนมไทยชนิดแห้ง – น้ำที่เลือก

ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 294 หุ่นจำลองแบบภาชนะนำเสนอบขนมไทยชนิดแห้ง – น้ำที่เลือก
ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

จากคำแนะนำ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะกรรมการจากการตรวจแบบ
ร่างครั้งที่ 2 สำหรับภาชนะนำเสนออาหารประเภทขนมไทย สามารถสรุปพอสังเขปได้ว่า มี
ขนาดใหญ่เกินไป ให้ลดขนาดลง จึงนำมาสู่การพัฒนาแบบร่างขั้นสุดท้าย

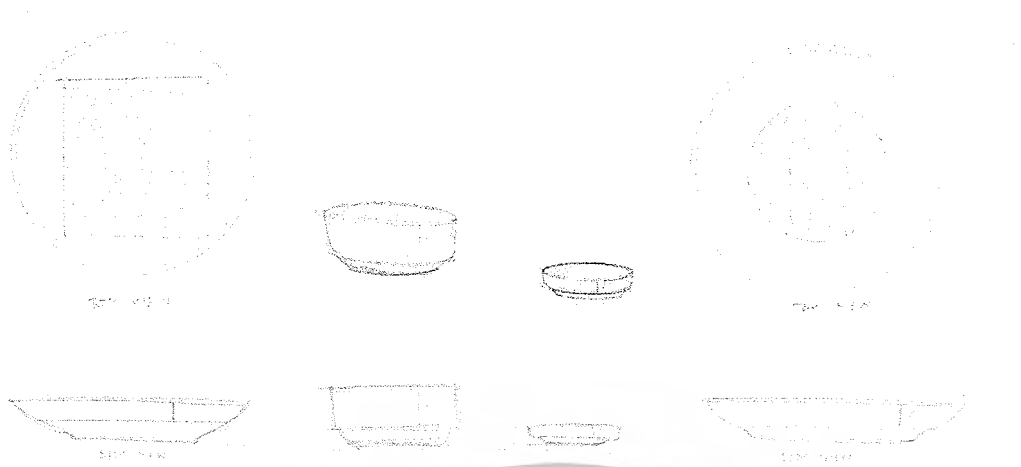
ภาพที่ 295 แบบสุดท้ายของภาชนะนำเสนอบขนมไทยชนิดแห้ง – น้ำ

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

3.1.4 การออกแบบ และพัฒนาแบบภาชนะนำเสนออาหารไทย – จีน

การออกแบบรูปทรงของภาชนะนำเสนออาหารไทย – จีนแบ่งเป็น แห้ง น้ำ และน้ำจิ้ม
เริ่มจากการหารูปทรงที่สามารถใช้ได้ร่วมกัน โดยการศึกษาแบบภาชนะของไทย และจีน
ตั้งแต่สมัยอดีตถึงปัจจุบัน จนได้รูปทรงที่สามารถใช้ร่วมกันได้ จากนั้นจึงคิด
แยกกันในเรื่องของการตกแต่ง โดยภาชนะนำเสนออาหารไทยได้ใช้ใบตองในการออกแบบ
ตกแต่งเพราะสอดคล้องกับลักษณะของการใช้ใบตองเป็นภาชนะ หรือส่วนรองรับอาหาร
ของคนไทย ส่วนภาชนะนำเสนออาหารจีนได้ใช้ลักษณะของเข่งในการออกแบบตกแต่ง
เพราะสามารถสื่อถึงอาหารจีนได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 296 แบบร่างภาชนะนำเสนออาหารไทย – จีนชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้มที่เลือก
ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 1

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิตี เกษแก้ว พ.ศ. 2552

จากคำแนะนำ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะกรรมการจากการ
ตรวจแบบร่างครั้งที่ 1 สำหรับภาชนะนำเสนออาหารไทย – จีน สามารถสรุปพอสังเขปได้
ว่า ให้ลดทอนรายละเอียดของลายใบตอง และเชิงมากกว่านี้ ไม่ควรเน้นส่วนลายมาก
จนเกินไป จึงนำมาสู่การพัฒนาแบบร่างในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2 โดยออกแบบ
ภาชนะนำเสนออาหารไทยแห้ง มีลายใบตองวางเป็นสี่เหลี่ยมอยู่ตรงกลางจาน ภาชนะ
นำเสนออาหารจีนแห้ง มีลายกันข่งเป็นวงกลมวางอยู่ตรงกลางจาน ส่วนภาชนะนำเสนอ
อาหารไทย – จีนน้ำ และน้ำจิ้ม มีลักษณะเหมือนกัน

ภาพที่ 297 แบบร่างภาชนะนำเสนออาหารไทย - จีนชนิด แห้ง และน้ำจิ้ม ที่เลือก
ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิตี เกษแก้ว พ.ศ. 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 298 หุ่นจำลองแบบภาชนะนำเสนออาหารไทย-จีนชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้มที่เลือก ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2

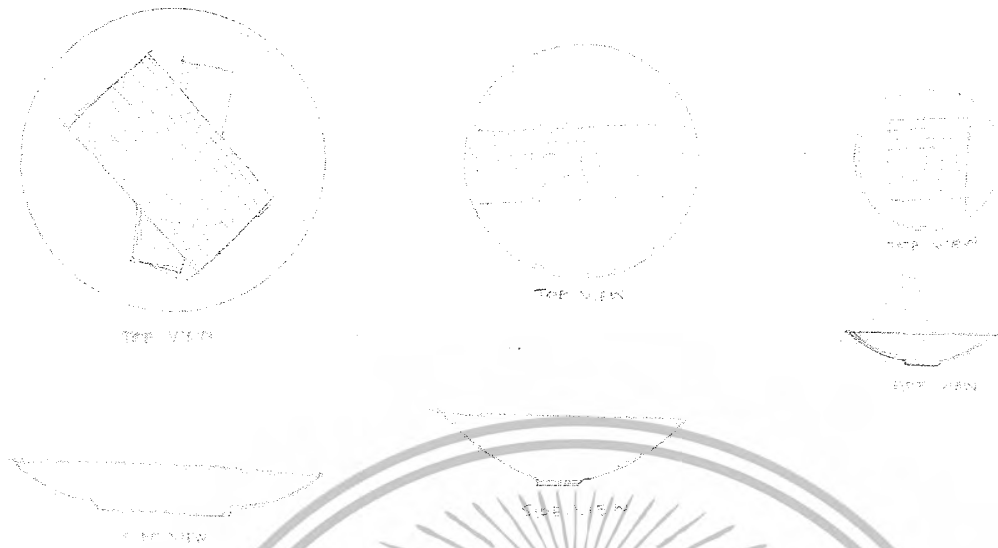
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิตี เกษแก้ว พ.ศ. 2552

จากคำแนะนำ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะกรรมการจากการตรวจแบบร่างครั้งที่ 2 สำหรับภาชนะนำเสนออาหารไทย-จีน สามารถสรุปพอสังเขปได้ว่า ขนาดภาชนะนำเสนอเหมือนภาชนะอาหารทั่วไปไม่ถึงจุดความสนใจ จึงนำมาสู่การพัฒนาแบบร่างขั้นสุดท้าย โดยเพิ่มขนาดภาชนะให้มีขนาดใหญ่มากขึ้น พัฒนารูปทรงให้มีความทันสมัยมากขึ้น และชุดภาชนะนำเสนออาหารจีนได้มีการเปลี่ยนแปลงจากถาดคั้นแข็ง มาเป็นถาดกระดาษรองอาหาร เพื่อให้ส่วนรองรับอาหารดูสะอาดตา และดูทันสมัยมากขึ้น

ภาพที่ 299 แบบสุดท้ายของชุดภาชนะนำเสนออาหารไทยชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้ม

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิตี เกษแก้ว พ.ศ. 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 300 แบบสุดท้ายของชุดภาชนะนำเสนออาหารจีนชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้ม
ที่มา : แพ้พิมพ์ส่วนบุคคล ฐิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

3.1.5 การออกแบบ และพัฒนาแบบภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่น

การออกแบบรูปทรงของภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่นแบ่งเป็นชนิดแห้ง น้ำ และน้ำจิ้ม ในครั้งแรกได้ใช้ลักษณะของกล่องอาหารสี่เหลี่ยมที่มีหลายช่อง ที่เรียกว่า กล่องเบนโตะ มาใช้ในการออกแบบ แต่หลังจากการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 1 ได้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาแบบ จนในที่สุดได้ใช้รูปทรงของฐานไม้สำหรับวางอาหารของญี่ปุ่น ที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นและสื่อถึงความเป็นญี่ปุ่นได้เป็นอย่างดี โดยในการออกแบบได้มีการผสมผสานวัสดุระหว่างเครื่องเคลือบดินเผา และวัสดุไม้เพื่อสร้างความแตกต่าง และแสดงถึงความเป็นชุดภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่นได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 301 แบบร่างภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่นชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้มที่เลือก
ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 1

ที่มา : แพ้พิมพ์ส่วนบุคคล ฐิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากคำแนะนำ และ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะกรรมการจากการตรวจแบบร่างครั้งที่ 1 สำหรับภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่น สามารถสรุปพอสังเขปได้ว่า ลักษณะที่เป็นเหมือนกล่องเบนโตะดูเป็นญี่ปุ่นมากเกินไป ให้ความรู้เรื่องการผสมผสานวัสดุไม้เข้าไปในงาน จึงนำมาสู่การพัฒนาแบบร่างในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2 โดยใช้ลักษณะของภาชนะอาหารญี่ปุ่นมาออกแบบภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่น มีการผสมผสานวัสดุระหว่างเครื่องเคลือบดินเผา และงานไม้เป็นฐานสำหรับวางภาชนะแต่ละใบ

ภาพที่ 302 แบบร่างภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่นชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้มที่เลือก ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิตี เกษแก้ว พ.ศ. 2552

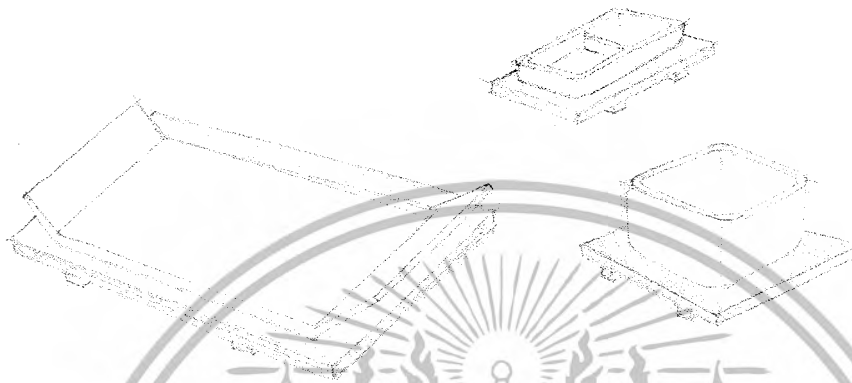

ภาพที่ 303 หุ่นจำลองแบบภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่นชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้มที่เลือก ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิตี เกษแก้ว พ.ศ. 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากคำแนะนำ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะกรรมการจากการตรวจแบบร่างครั้งที่ 2 สำหรับภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่น สามารถสรุปพอสังเขปได้ว่า ให้มีการปรับปรุงในเรื่องของขนาด ทั้งขนาดของภาชนะเครื่องเคลือบดินเผา และขนาดของฐานไม้ จึงนำมาสู่การพัฒนาแบบร่างขั้นสุดท้าย โดยได้มีการเพิ่มลวดลายที่แสดงความเป็นญี่ปุ่นลงไปบนภาชนะด้วย

ภาพที่ 304 แบบสุดท้ายของชุดภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่นชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้ม
ที่มา : แพ้ภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

3.1.6 การออกแบบ และพัฒนาแบบภาชนะนำเสนออาหารตะวันตก

การออกแบบรูปทรงของภาชนะนำเสนออาหารตะวันตกชนิด แห้ง น้ำ (ซุ๊ป) และน้ำจิ้ม ได้นำรูปทรง และลักษณะของกล่องกระดาษ ที่ใช้ใส่แฮมเบเกอร์ ไก่ทอด หรือมันฝรั่งทอดมาใช้ในการออกแบบ เนื่องจากภาชนะรูปแบบนี้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่สามารถสื่อถึงอาหารตะวันตกและมีรูปทรงเหมาะสมในการนำมาใช้ออกแบบภาชนะอาหาร

ภาพที่ 305 แบบร่างภาชนะนำเสนออาหารตะวันตกชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้มที่เลือก
ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 1

ที่มา : แพ้ภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากคำแนะนำ และ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะกรรมการจากการ
 ตรวจแบบร่างครั้งที่ 1 สำหรับภาชนะนำเสนออาหารตะวันตก สามารถสรุปพอสังเขปได้ว่า
 จากการใช้กล่องแฮมเบอร์เกอร์มาออกแบบ งานที่ออกมาควรแสดงถึงความเรียบง่าย ไม่
 หูหรามากจนเกินไป จึงนำมาสู่การพัฒนาแบบร่างในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2 โดยมี
 การใช้ลวดลายที่เกี่ยวกับอาหารตะวันตกที่เป็นที่รู้จักตกแตงลงไปบนภาชนะ

ภาพที่ 306 แบบร่างภาชนะนำเสนออาหารตะวันตกชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้มที่เลือก
 ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

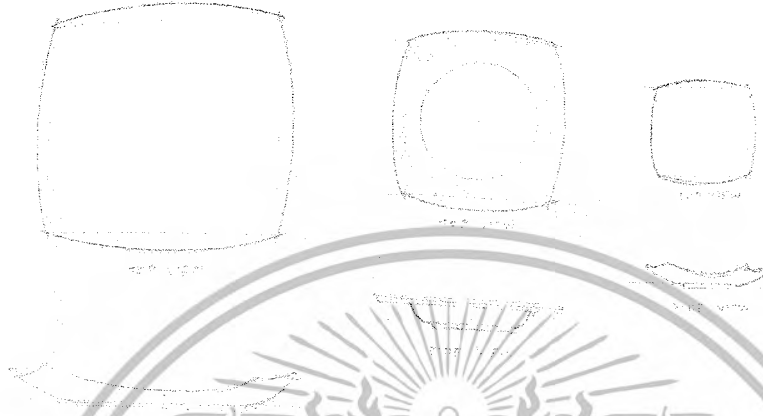

ภาพที่ 307 หุ่นจำลองแบบภาชนะนำเสนออาหารตะวันตกชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้มที่เลือก
 ในการนำเสนอแบบร่างครั้งที่ 2

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากคำแนะนำ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะกรรมการจากการตรวจแบบร่างครั้งที่ 2 สำหรับภาชนะนำเสนออาหารตะวันตก สามารถสรุปพอสังเขปได้ว่า ให้มีการปรับปรุงในเรื่องของขนาด และลวดลายใหม่ จึงนำมาสู่การพัฒนาแบบร่างขั้นสุดท้าย โดยได้เพิ่มขนาดของภาชนะ และออกแบบปรับปรุงลวดลายใหม่

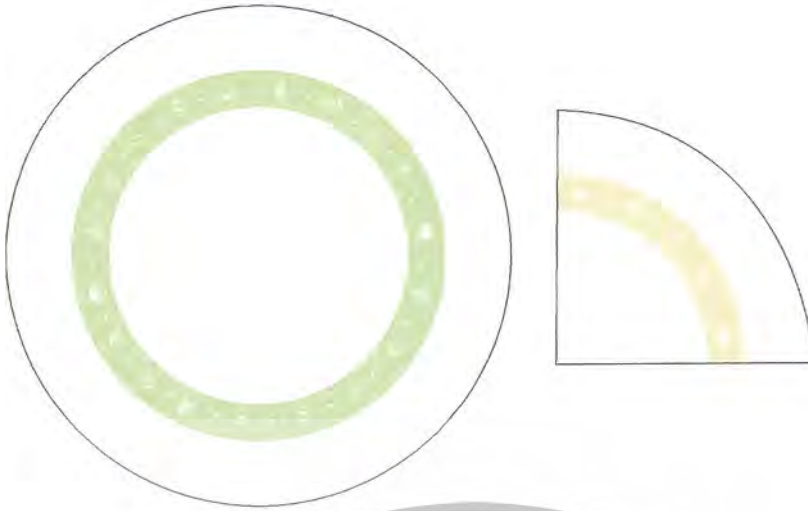
ภาพที่ 308 แบบสุดท้ายของชุดภาชนะนำเสนออาหารตะวันตกชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้ม
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

3.2 การออกแบบลวดลายตกแต่งภาชนะ

เนื่องจากภาชนะบางชุดจำเป็นต้องมีลวดลายตกแต่งเพื่อสร้างความโดดเด่น และเพิ่มความน่าสนใจให้แก่ภาชนะนั้นๆ โดยลวดลายที่ตกแต่งเป็นลักษณะรูปลอกสำหรับติดลงบนชิ้นงานหลังเผาเคลือบเรียบร้อยแล้ว ชิ้นงานที่มีลวดลายตกแต่ง มีดังนี้

3.2.1 การออกแบบลวดลายตกแต่งภาชนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่

การออกแบบลวดลายตกแต่งภาชนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่ ได้ใช้ลวดลายที่เกี่ยวข้องกับขนม หรือเบเกอรี่มาออกแบบ ใช้สีโทนสว่างให้ดูสดใส

ภาพที่ 309 ลายบนภาชนะนำเสนอาหารประเภทเบเกอรี่ชนิดชั้นปอนด์ - ชั้นเดี่ยว
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

3.2.2 การออกแบบลวดลายตกแต่งภาชนะนำเสนอาหารไทย

การออกแบบลวดลายตกแต่งภาชนะนำเสนอาหารไทย ได้ใช้ลวดลาย
ใบตองในลักษณะวางลงไปบนภาชนะเพื่อเป็นส่วนรองรับอาหาร

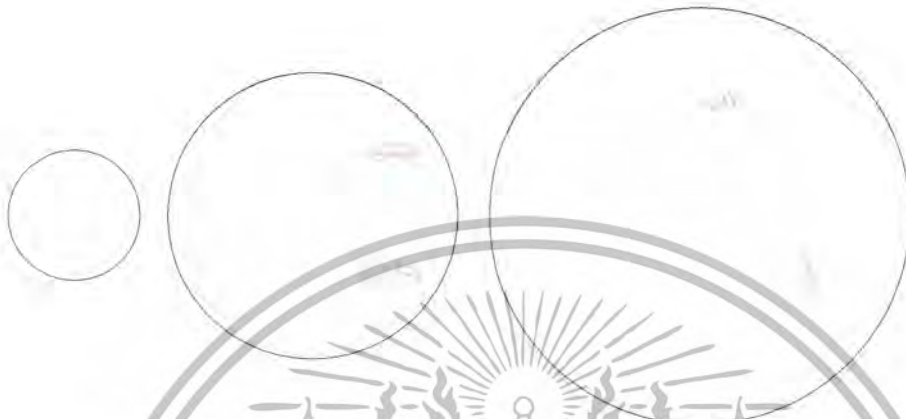

ภาพที่ 310 ลายบนภาชนะนำเสนอาหารไทยชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้ม
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3 การออกแบบลวดลายตกแต่งภาชนะนำเสนออาหารจีน

การออกแบบลวดลายตกแต่งภาชนะนำเสนออาหารจีน ได้ใช้ลวดลายของกระดาศีซ้อนทับกับกระดาศหงษ์สีพิมพ์จีน เป็นส่วนรองรับอาหาร

ภาพที่ 311 ลายบนภาชนะนำเสนออาหารจีนชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้ม
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

3.2.4 การออกแบบลวดลายตกแต่งภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่น

การออกแบบลวดลายตกแต่งภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่น ได้ใช้ลวดลายของสิ่งที่แสดงถึงความเป็นญี่ปุ่น ได้แก่ ดอกซากุระ พัดลายพระอาทิตย์ และภูเขาไฟฟูจิ มาออกแบบในลักษณะให้ดูทันสมัย

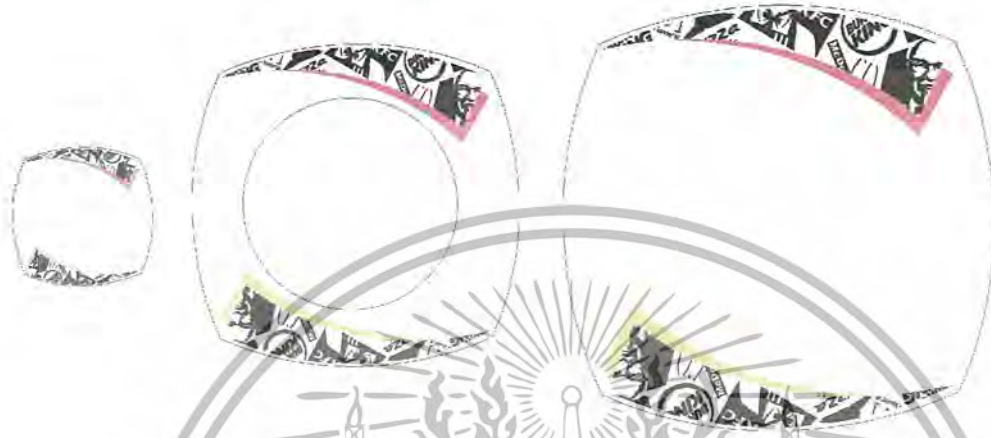

ภาพที่ 312 ลายบนภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่นชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้ม
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.5 การออกแบบลวดลายตกแต่งภาชนะนำเสนออาหารตะวันตก

การออกแบบลวดลายตกแต่งภาชนะนำเสนออาหารตะวันตก ได้ใช้ ลวดลาย ของสิ่งทีแสดงถึงความเป็นอาหารตะวันตก ได้แก่ ตราสัญลักษณ์ของร้านอาหาร ตะวันตกที่เป็นที่รู้จัก เป็นต้น มาออกแบบเป็นลวดลายตกแต่งบริเวณขอบภาชนะ

ภาพที่ 313 ลายบนภาชนะนำเสนออาหารตะวันตกชนิด แห้ง น้ำ และน้ำจิ้ม
ที่มา: แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิดิ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

3.3 วิเคราะห์ และสรุปผลการออกแบบ

3.3.1 ชุดภาชนะแบ่ง ภาชนะผสม และภาชนะอบ

รูปทรงของภาชนะแบ่งแห้งมีลักษณะเป็นถ้วยสี่เหลี่ยมปากกว้าง ก้นสอบ รูปทรงของภาชนะแบ่งน้ำเป็นถ้วยสามเหลี่ยมปากกว้าง ก้นสอบ ภาชนะผสมมีรูปทรงเป็น ขามพาราโบลา ภาชนะอบมีรูปทรงลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมปล่องกลางคล้ายวงรี สีของภาชนะ แบ่ง ภาชนะผสมจะใช้สีเหลือง และสีส้มตกแต่งด้านนอกของภาชนะเพื่อแสดงถึงความ สดใส สนุกสนาน ด้านในภาชนะเป็นสีขาวเพื่อให้ดูมีความสะอาด ในส่วนของภาชนะอบใช้ สีน้ำตาลอ่อนตกแต่งด้านนอกของภาชนะ ด้านในเป็นสีขาว บริเวณใต้ภาชนะแบ่ง ภาชนะ ผสม และภาชนะอบทุกใบ จะติดรูปลอกสีเขียวที่เป็นตราสัญลักษณ์ของโรงเรียน

3.3.2 ชุดภาชนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่

ภาชนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่ทั้งชนิดปอนด์ และชั้นเดี่ยวจะมีสี ขาว ตกแต่งด้วยรูปลอกสีเหลือง และเขียว ที่มีลวดลายเบเกอรี่ชนิดต่างๆสีขาว วางลาย ลักษณะเป็นวงกลมสำหรับภาชนะนำเสนออาหารประเภทเบเกอรี่ชนิดปอนด์ และวางลาย ลักษณะ 1 ใน 4 ของวงกลมตามรูปทรงของภาชนะ โดยที่ขอบภาชนะมีการแกะลายแจก เป็นริศมี ตกแต่งโดยรอบภาชนะทั้ง 2 ใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3 ชุดภาชนะนำเสนออาหารประเภทขนมไทย

ภาชนะนำเสนออาหารประเภทขนมไทย ชนิดแห้ง มีการแกะลายเส้นนูนต่ำคล้ายใบตองพาดตามแนวยาว กึ่งกลางของภาชนะ บริเวณนี้จะมีสีเขียว ส่วนบริเวณที่เหลือจะเป็นสีขาว สำหรับภาชนะนำเสนออาหารประเภทขนมไทย ชนิดน้ำ จะมีการแกะลายเส้นนูนต่ำคล้ายใบตองรอบด้านนอกของภาชนะ ด้านนอกของภาชนะนี้จะมีสีเขียว ส่วนด้านในของภาชนะจะเป็นสีขาว เข้าชุดกันกับภาชนะนำเสนออาหารประเภทขนมไทย ชนิดแห้ง

3.3.4 ชุดภาชนะนำเสนออาหารไทย

ภาชนะนำเสนออาหารไทย ประเภทแห้ง น้ำ และน้ำจิ้ม มีลักษณะเดียวกัน คือ ตัวภาชนะมีสีขาว รูปทรงกลม ตกแต่งด้วยรูปลวดลายใบตองเหมือนจริง แต่แตกต่างกันด้วยตำแหน่ง ลักษณะการวางลายรวมถึงรูปทรงที่แตกต่างกันตามหน้าที่ใช้งาน

3.3.5 ชุดภาชนะนำเสนออาหารจีน

ภาชนะนำเสนออาหารจีน ประเภทแห้ง น้ำ และน้ำจิ้ม มีลักษณะเดียวกัน คือ ตัวภาชนะมีสีขาว รูปทรงกลม ตกแต่งด้วยรูปลวดลายอักษรจีนสีแดงซ้อนทับด้วยกระดาษสีชมพูอ่อน แต่แตกต่างกันด้วยตำแหน่ง และลักษณะการวางลาย รวมถึงรูปทรงที่แตกต่างกันตามหน้าที่ใช้งาน

3.3.6 ชุดภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่น

ภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่น ประเภทแห้ง น้ำ และน้ำจิ้ม มีลักษณะเดียวกัน คือ ตัวภาชนะมีสีขาว เวลาใช้งานวางบนฐานไม้สีอ่อน ตกแต่งตัวภาชนะสีขาว ด้วยรูปลวดลายชมพูแตกต่างกันไป โดยประเภทแห้ง ใช้ลวดลายดอกซากุระ และแมลงปอ ประเภทน้ำใช้ลวดลายภูเขาไฟฟูจิ และตัวอักษรญี่ปุ่น ประเภทน้ำจิ้มใช้ลวดลายเด็กถือพัดญี่ปุ่น โดยตำแหน่งการวางลายรวมถึงรูปทรงของภาชนะมีความแตกต่างกัน คือ ประเภทแห้งเป็นภาชนะทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าไม่มีขอบ ประเภทน้ำเป็นภาชนะทรงสี่เหลี่ยม ประเภทน้ำจิ้มเป็นภาชนะทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้ามี 2 ช่อง

3.3.7 ชุดภาชนะนำเสนออาหารตะวันตก

ภาชนะนำเสนออาหารตะวันตก ประเภทแห้ง น้ำ และน้ำจิ้ม มีลักษณะเดียวกัน คือ ตัวภาชนะมีสีขาว รูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส ตกแต่งด้วยรูปลวดลายที่นำรูปเหมือนสัญลักษณ์ของร้านอาหารฟาสต์ฟู้ดมาออกแบบประดิษฐ์เป็นลวดลายใหม่ขึ้นมา ภาชนะแต่ละใบในชุดภาชนะนำเสนออาหารตะวันตก มีลักษณะ และตำแหน่งการวางลายเหมือนกัน แต่แตกต่างกันด้วยขนาดลายที่แปรผันไปตามขนาดของภาชนะที่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลงานขั้นสุดท้าย

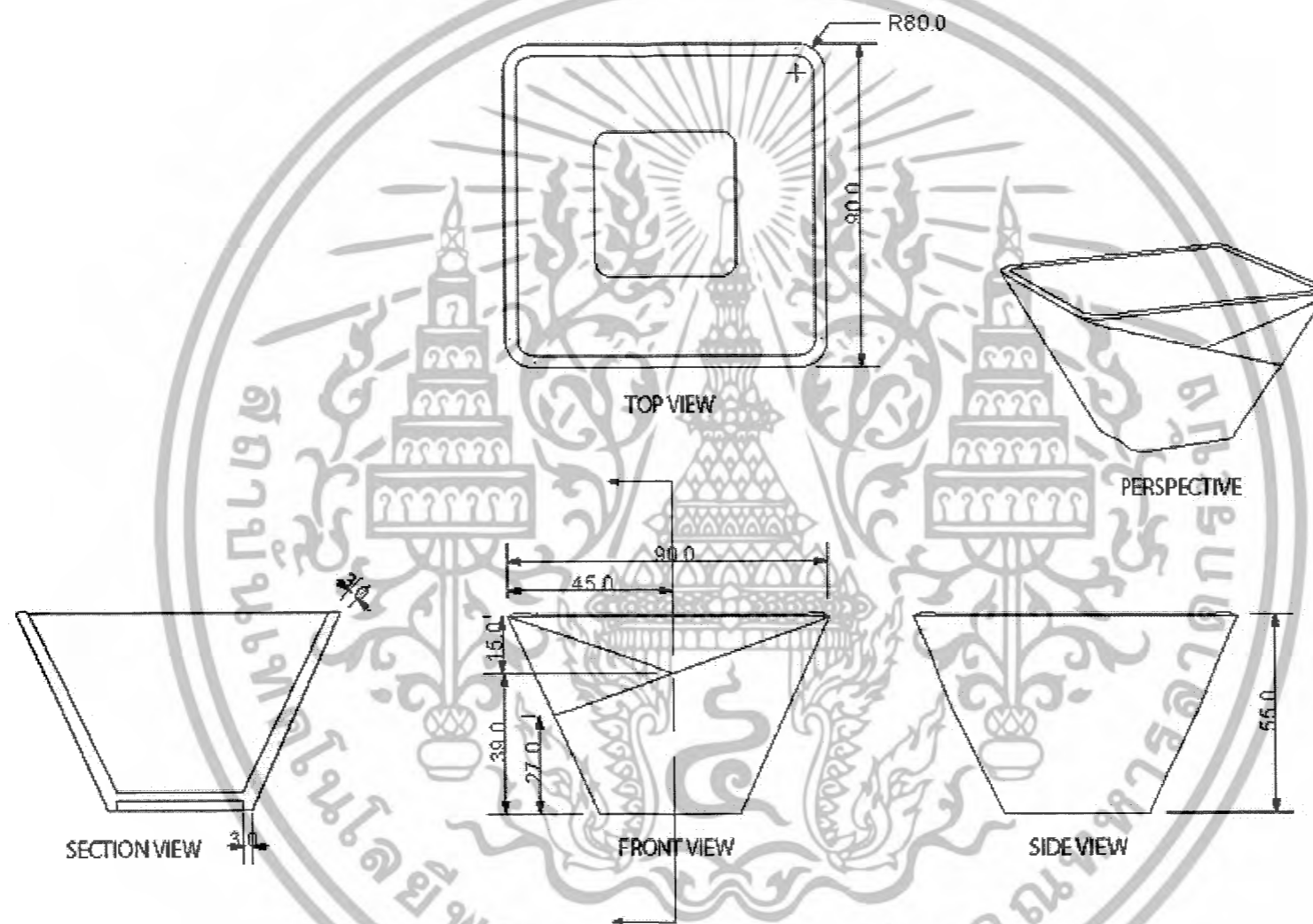
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 แบบแสดงรายละเอียด

หลังจากการสรุปแบบสุดท้ายดังที่แสดงไว้ในบทที่ 3 แล้วนั้น ขั้นตอนต่อไปคือ การทำแบบร่างอย่างละเอียดเพื่อใช้ในการสื่อสารกับช่างทำต้นแบบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ตลอดขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่การทำต้นแบบจนนำต้นแบบไปทำแบบพิมพ์ โดยแบบแสดงรายละเอียดในบทนี้เป็นขนาด สัดส่วนของแบบชิ้นงานเมื่อหดตัวแล้ว หลังจากการเผาเคลือบ หรือเรียกว่า ขนาดจริง (True Size) ของชิ้นงาน โดยรายการของแบบที่ได้แสดง มีดังนี้

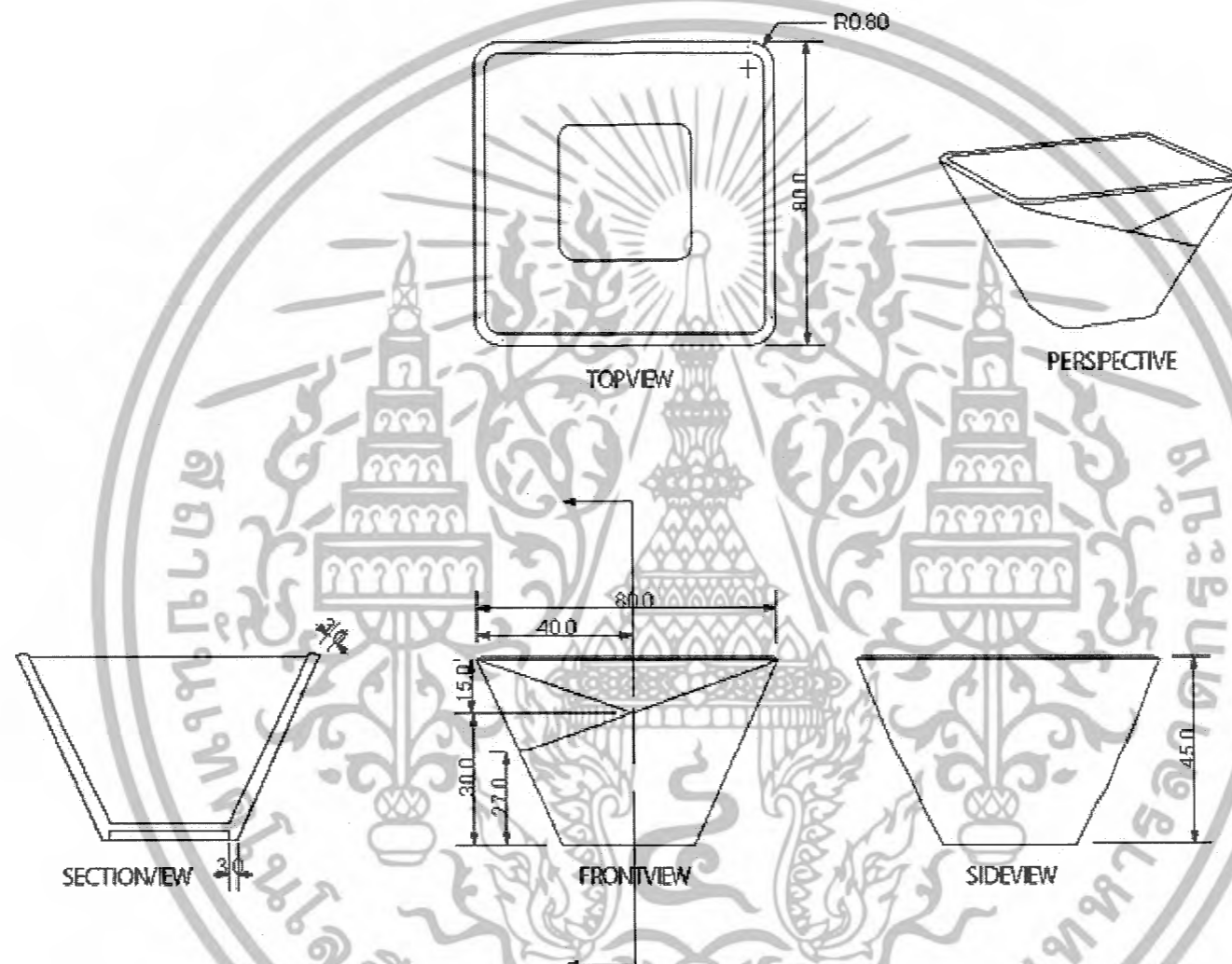
- 4.1 ภาชนะแบ่งสำหรับวัตถุดิบ ชนิดแห้ง ขนาดใหญ่
- 4.2 ภาชนะแบ่งสำหรับวัตถุดิบ ชนิดแห้ง ขนาดกลาง
- 4.3 ภาชนะแบ่งสำหรับวัตถุดิบ ชนิดแห้ง ขนาดเล็ก
- 4.4 ภาชนะแบ่งสำหรับวัตถุดิบ ชนิดน้ำ ขนาดใหญ่
- 4.5 ภาชนะแบ่งสำหรับวัตถุดิบ ชนิดน้ำ ขนาดกลาง
- 4.6 ภาชนะแบ่งสำหรับวัตถุดิบ ชนิดน้ำ ขนาดเล็ก
- 4.7 ภาชนะผสมขนาดใหญ่
- 4.8 ภาชนะผสมขนาดเล็ก
- 4.9 ภาชนะอบ
- 4.10 ภาชนะนำเสนออาหารเบเกอรี่ ประเภทชั้นปอนด์
- 4.11 ภาชนะนำเสนออาหารเบเกอรี่ ประเภทชั้นเดี่ยว
- 4.12 ภาชนะนำเสนออาหารขนมไทย ประเภทแห้ง
- 4.13 ภาชนะนำเสนออาหารขนมไทย ประเภทน้ำ
- 4.14 ภาชนะนำเสนออาหารไทย ประเภทแห้ง
- 4.15 ภาชนะนำเสนออาหารไทย ประเภทน้ำ
- 4.16 ภาชนะนำเสนออาหารไทย ประเภทน้ำจิ้ม
- 4.17 ภาชนะนำเสนออาหารจีน ประเภทแห้ง
- 4.18 ภาชนะนำเสนออาหารจีน ประเภทน้ำ
- 4.19 ภาชนะนำเสนออาหารจีน ประเภทน้ำจิ้ม
- 4.20 ภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่น ประเภทแห้ง
- 4.21 ภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่น ประเภทน้ำ
- 4.22 ภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่น ประเภทน้ำจิ้ม
- 4.23 ภาชนะนำเสนออาหารตะวันตก ประเภทแห้ง
- 4.24 ภาชนะนำเสนออาหารตะวันตก ประเภทน้ำ
- 4.25 ภาชนะนำเสนออาหารตะวันตก ประเภทน้ำจิ้ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

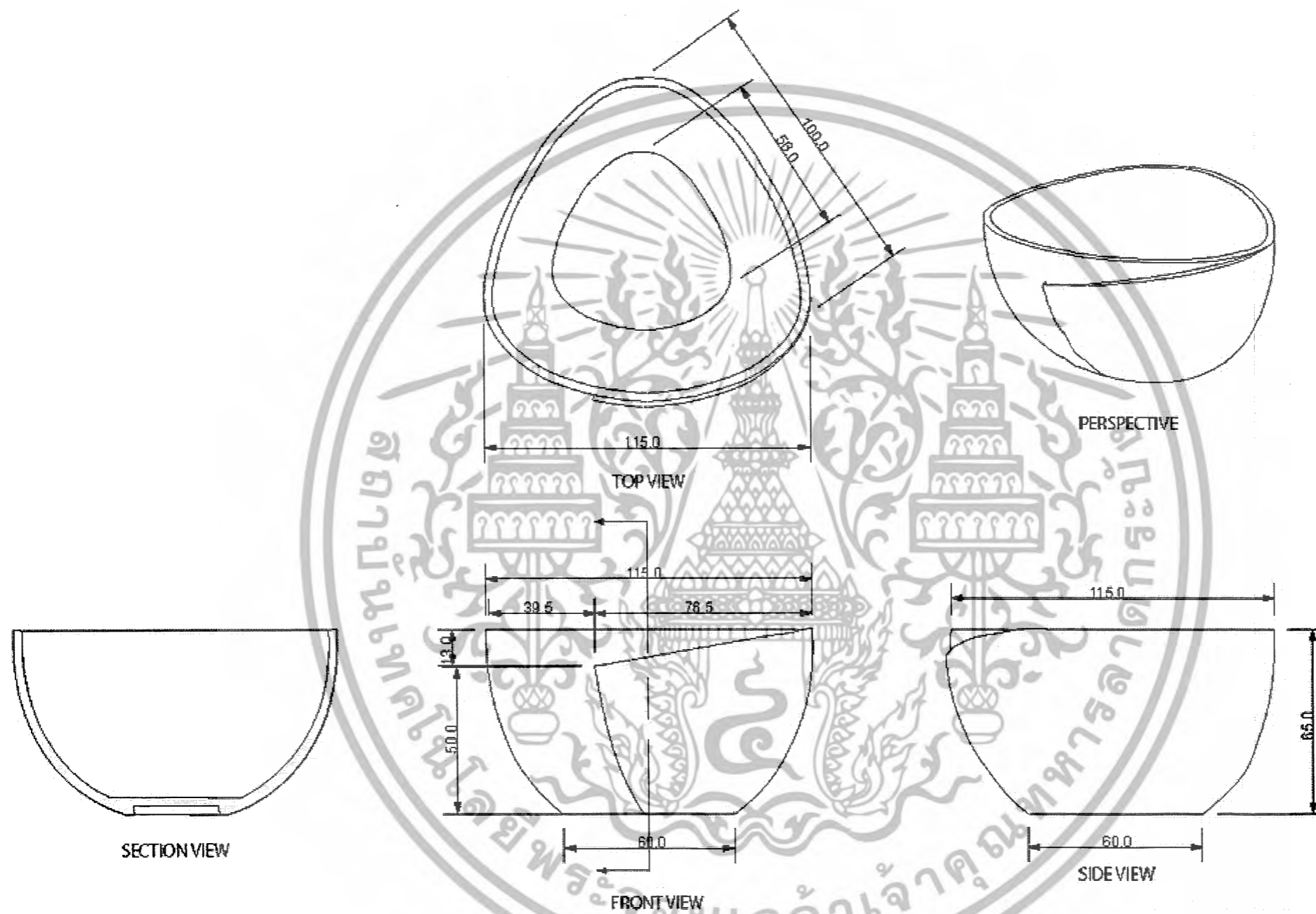
ชื่อสหภาพ	สหภาพนิสิตวิชาช่างเทคนิค สาขาช่าง		
วงเวียนที่	โครงการออกแบบและผลิตเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน สาขาวิชา สาขาวิชาช่างเทคนิค สาขาวิชาช่างเทคนิค สาขาวิชาช่างเทคนิค		
ครั้งที่	ครั้งที่ 2		
	นายวิชาญ วิชาญ	นางสาวสุวิมล วิชาญ	นางสาวสุวิมล วิชาญ
	นายวิชาญ วิชาญ	นางสาวสุวิมล วิชาญ	นางสาวสุวิมล วิชาญ
	นายวิชาญ วิชาญ	นางสาวสุวิมล วิชาญ	นางสาวสุวิมล วิชาญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

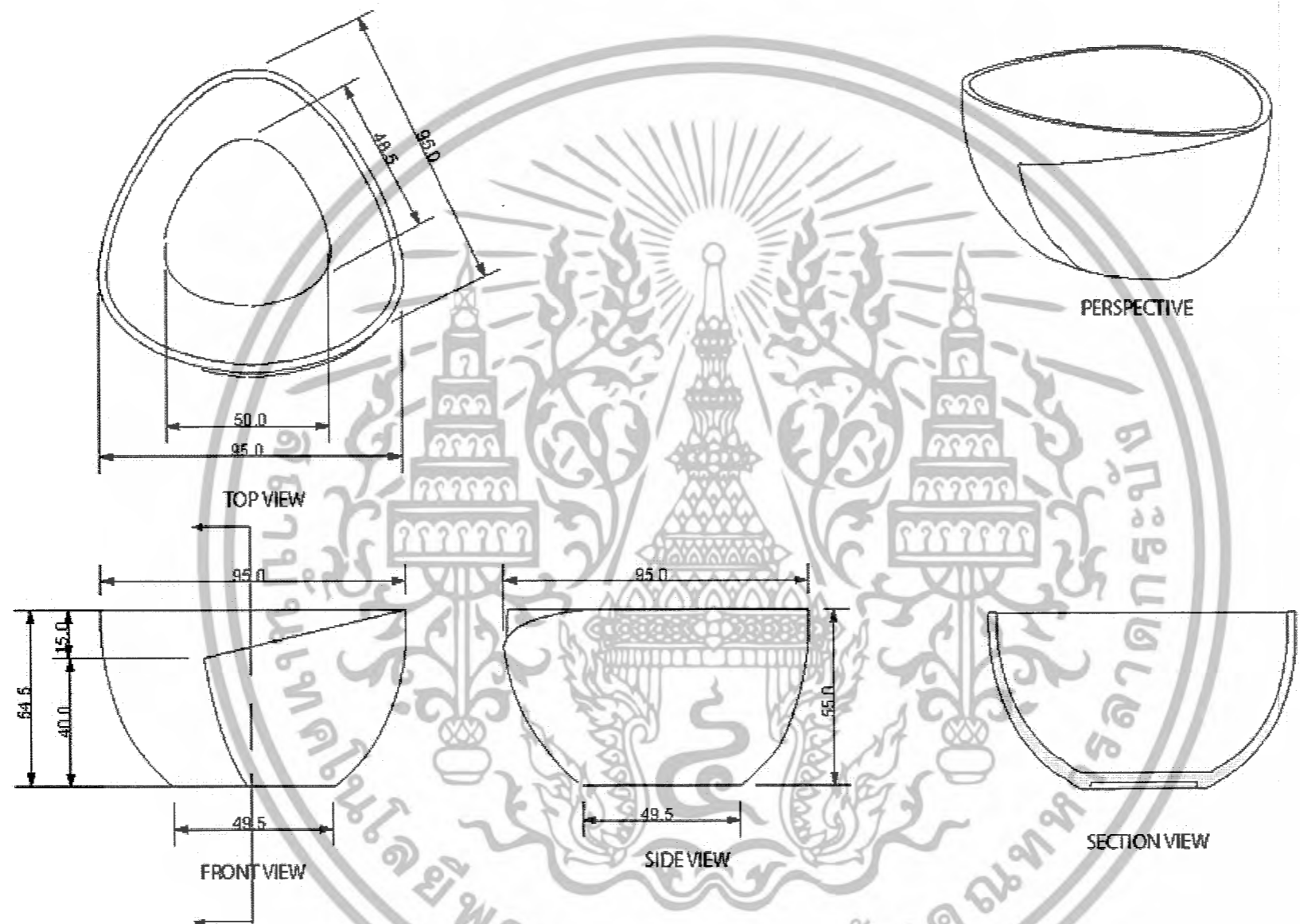
ชื่อวิชา/เลข	ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง		
หน่วยกิต	โครงการออกแบบและผลิตชิ้นงานเครื่องกลเบื้องต้น วิชาเครื่องกลภาคสอง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร		
ครั้งที่	การฝึกฝนการเขียนแบบวิศวกรรมเครื่องกล		
	เลขประจำตัวนักศึกษา	เลขประจำตัวอาจารย์	ปี พ.ศ. ๒๕๖๖
	ชื่อและนามสกุลนักศึกษา		
	ชื่อและนามสกุลอาจารย์		ใบที่ : ๓๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

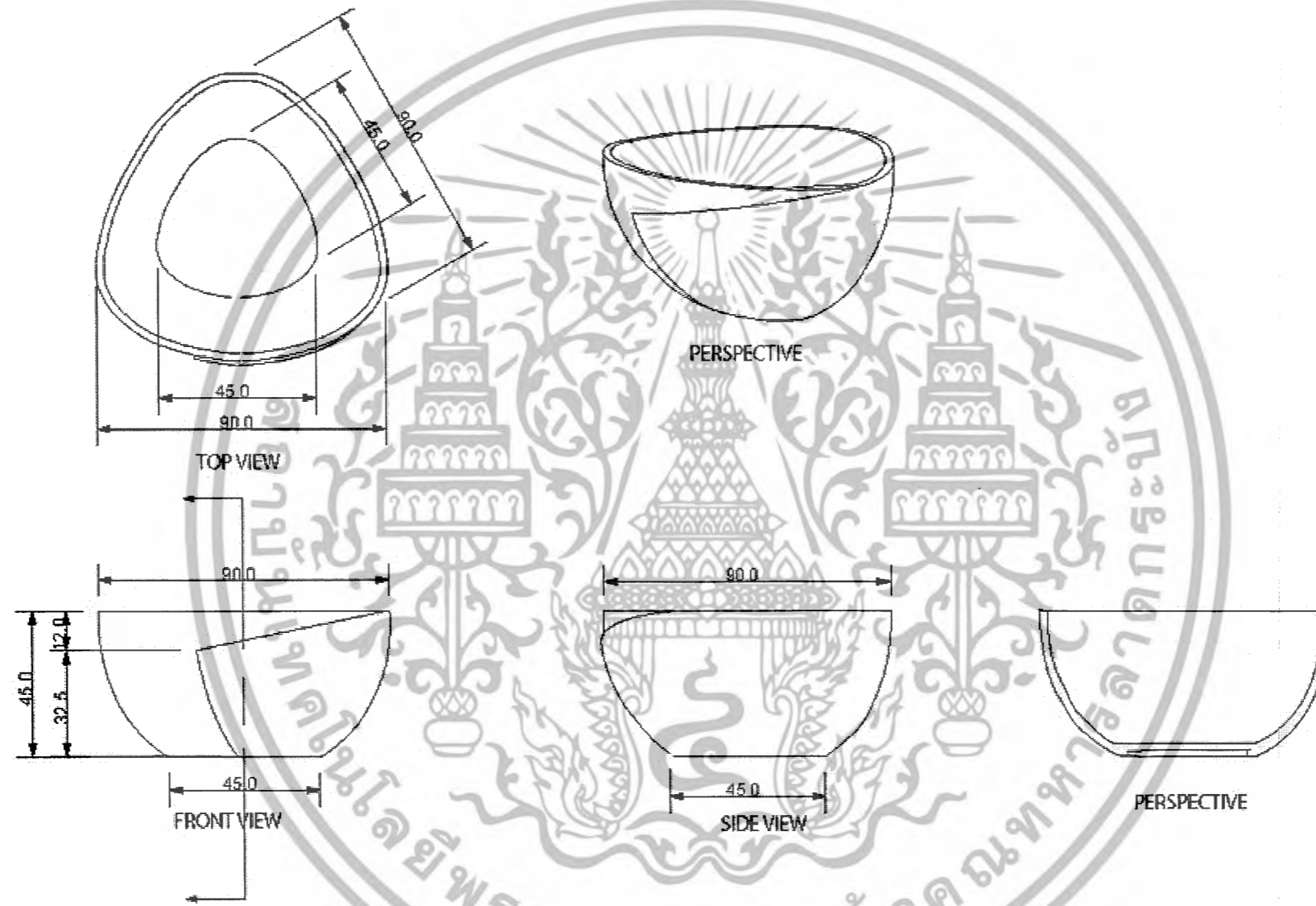
ชื่อวิชา	ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพลาสติก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง		
หน้าที่	โครงการออกแบบและผลิตชิ้นงานพลาสติกเพื่อการใช้งานเฉพาะทาง สำหรับใช้ในอุตสาหกรรมพลาสติก		
จำนวนที่	4		
ชื่ออาจารย์	ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพลาสติก	ชื่ออาจารย์	ดร.สุวิทย์ วัฒนศิริ
ชื่อผู้จัดทำ	ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพลาสติก	ชื่อผู้จัดทำ	ดร.สุวิทย์ วัฒนศิริ
ชื่อผู้ตรวจสอบ	ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพลาสติก	ชื่อผู้ตรวจสอบ	ดร.สุวิทย์ วัฒนศิริ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

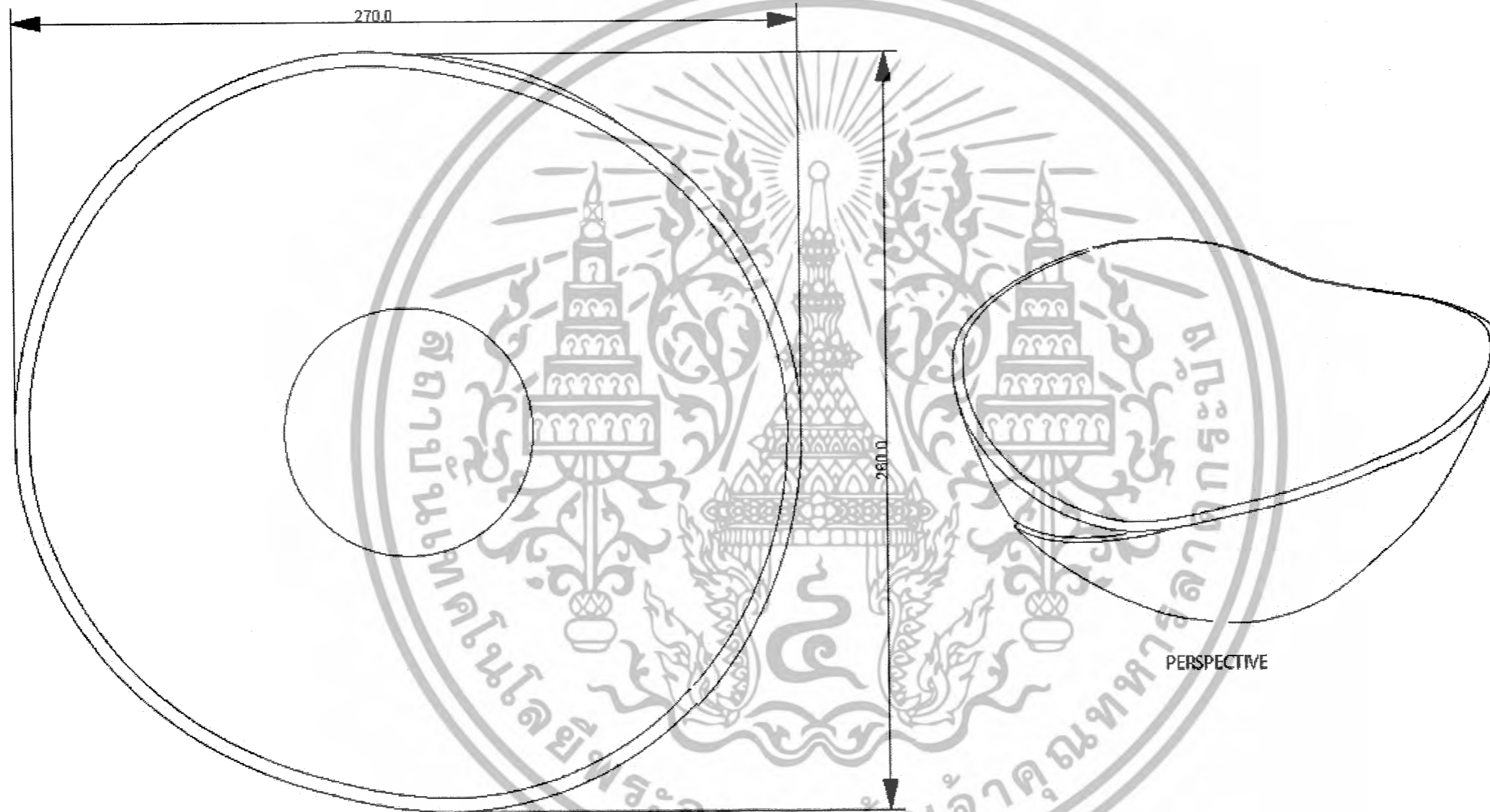
ชื่อวิชา		ภาชนะเบ่งซึ่งมีตัวพิมพ์	
หน้าที่	โครงการออกแบบและสร้างเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อการใช้งาน		
ชื่อผู้จัดทำ	ภาชนะเบ่งซึ่งมีตัวพิมพ์		
5	สาขาวิชา	ภาชนะเบ่งซึ่งมีตัวพิมพ์	ปีการศึกษา 2562
	อาจารย์ผู้สอน	ภาชนะเบ่งซึ่งมีตัวพิมพ์	
	ชื่อสถาบัน	ภาชนะเบ่งซึ่งมีตัวพิมพ์	
ภาชนะเบ่งซึ่งมีตัวพิมพ์		ปีที่พิมพ์	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อวิชา	การช่างต่อคำหรับวิศดุคินน้าขนาดเล็ก		
หน้าที่	โครงการออกแบบรูปกลุ่และเครื่องกลึงตีแบบที่การเรือนสารของ มีขนาดกร สี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด ๙๐๐ มม. กว้าง ๙๐๐ มม. สูง ๔๕ มม.		
ศัพท์	การกลึง สลักไม้ ไม้เหลื่อม ไม้กลึง ไม้กลึง ไม้กลึง		
6	กลึงไม้	กลึงไม้	กลึงไม้
	กลึงไม้	กลึงไม้	กลึงไม้
	ภาชนะต่อคำหรับวิศดุคินน้าขนาดเล็ก		Unit : มม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

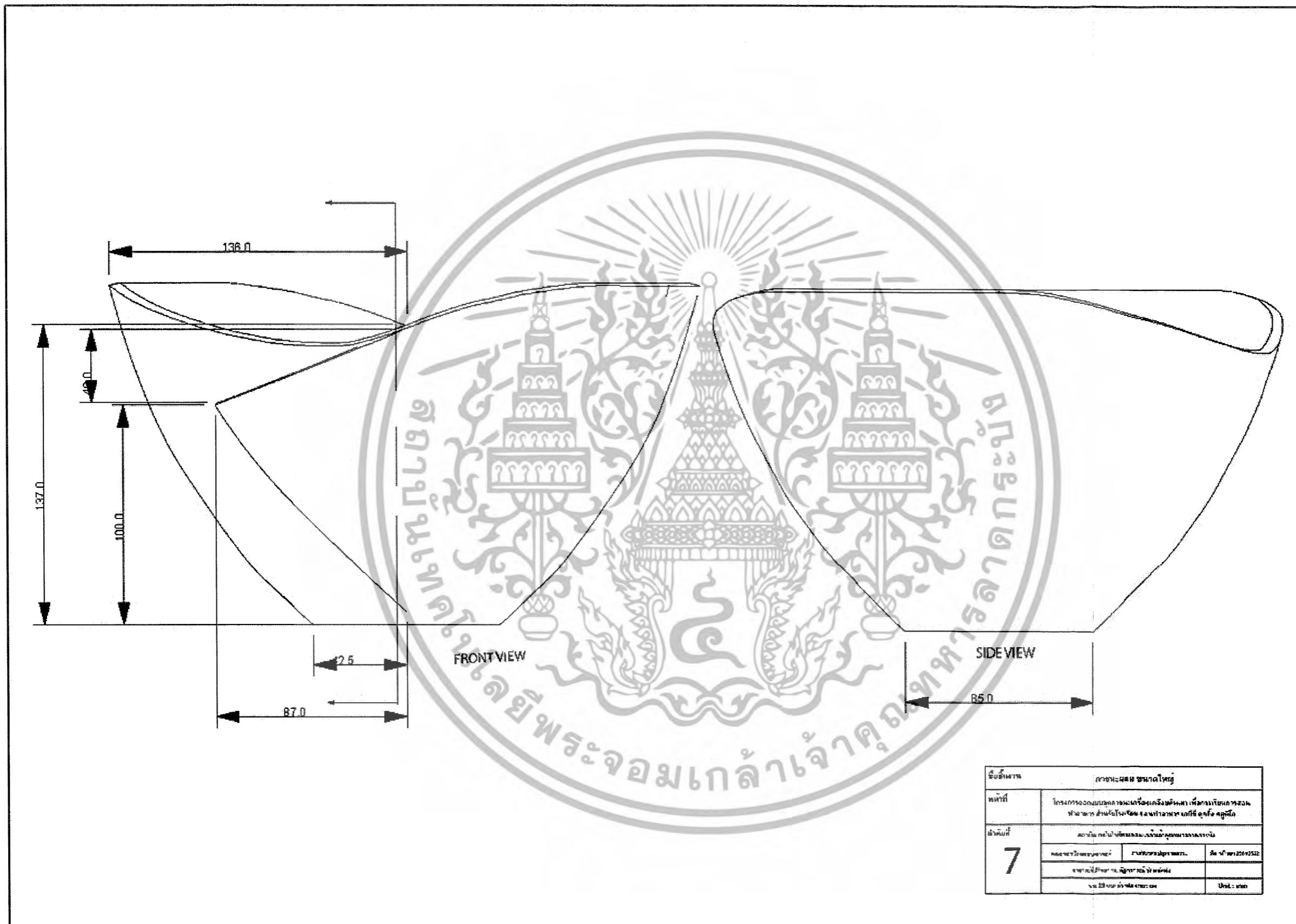

TOP VIEW

PERSPECTIVE

ชื่อผู้จัดทำ		ภาควิชาศิลป วิทยาลัยราชภัฏ	
หน้าที่	โครงการออกแบบรถเข็นสำหรับผู้พิการเพื่อลดภาระงาน		
ส่วนที่	ส่วนประกอบของรถเข็น		
7	คณะวิชาศิลปศึกษา	ภาควิชาศิลปศึกษา	ปี ๖๖/๖๖
	สาขาวิชาศิลปศึกษา		
	เลขที่ ๖๖/๖๖		ปี ๖๖/๖๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

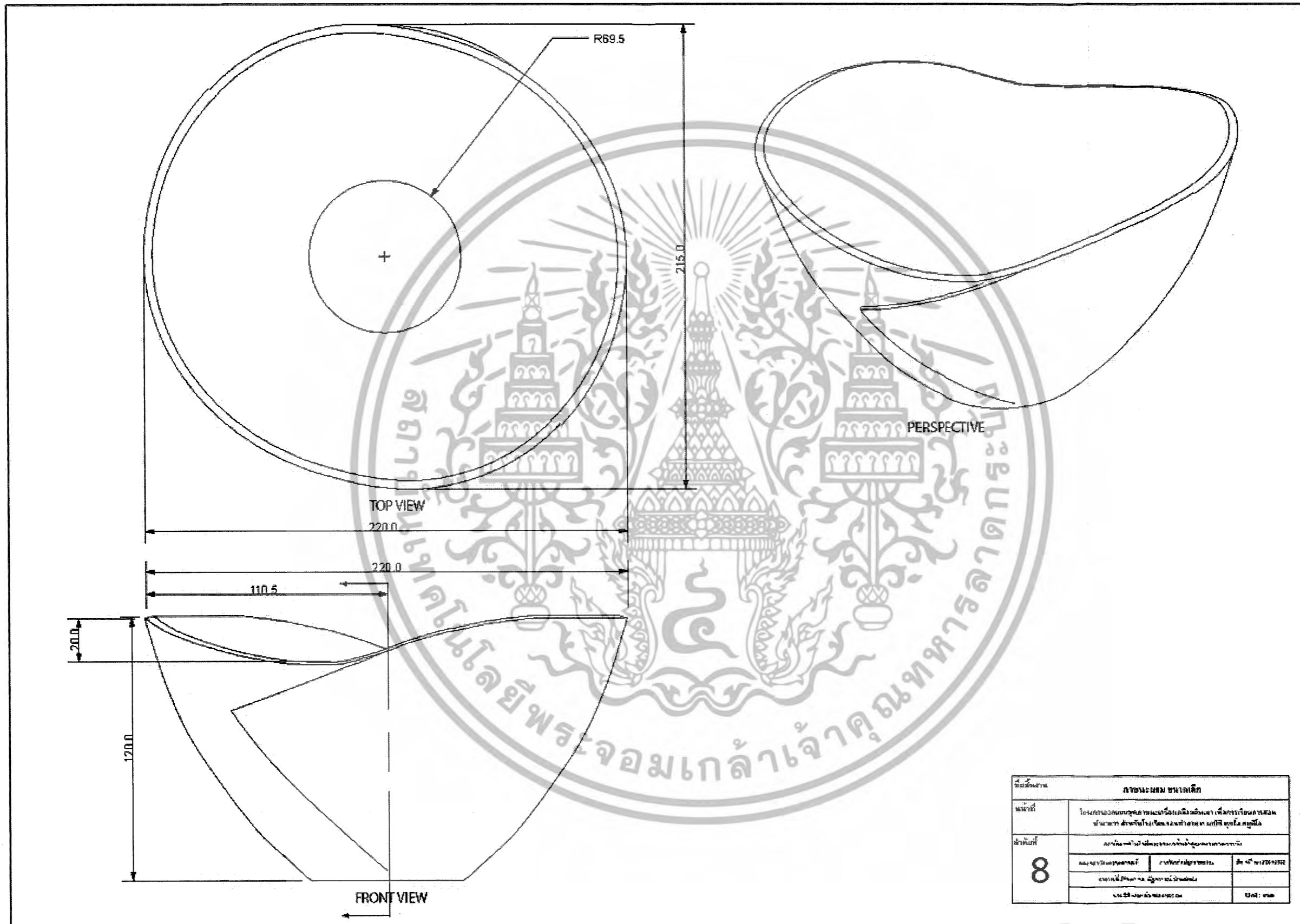
ชื่อวิชา	ภาษาพูด ขนาดใหญ่		
หน้าที่	โครงการออกแบบและติดตั้งเครื่องคิดเลข เพื่อประโยชน์การสอน วิชาการ ส่วนวิชาคณิตศาสตร์ ภาคการศึกษาที่ ๑/๒๕๖๓		
ชั้นปีที่	สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง		
7	คณะวิชา	ภาควิชา	ปี พ.ศ. ๒๕๖๓
	สาขาวิชา		
	ชื่ออาจารย์ผู้สอน		
วันที่จัดทำเอกสาร			ปี: ๒๕๖๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

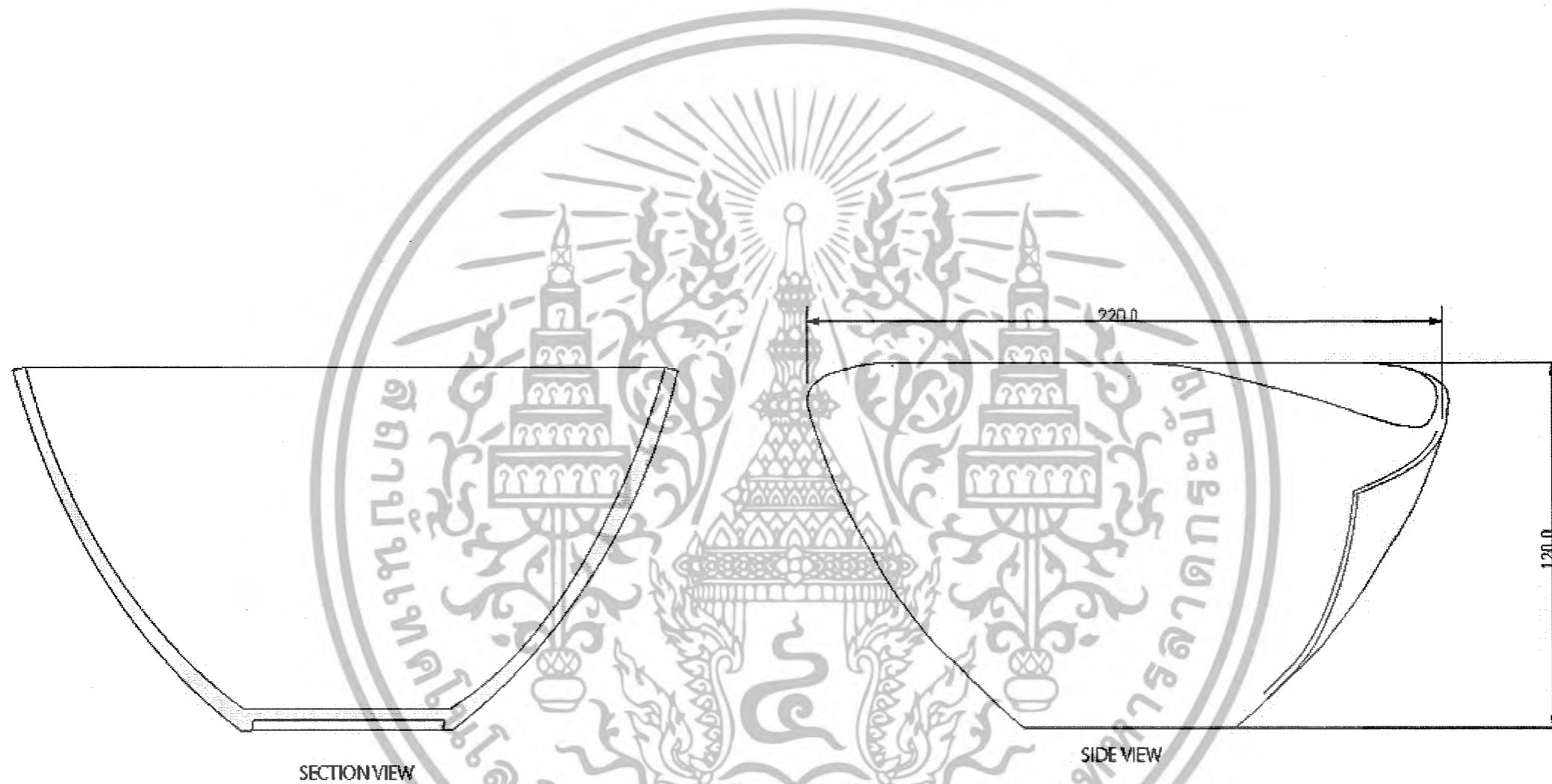
ชื่อหน่วยงาน	ภาควิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยราชภัฏกรุงเทพฯ		
หน้าที่	โครงการพัฒนาระบบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยราชภัฏกรุงเทพฯ		
ชื่อแม่	สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยราชภัฏกรุงเทพฯ		
7	รหัสวิชา	ภาควิชา	ปีการศึกษา
	2562010101	คณิตศาสตร์	2562
	ชื่ออาจารย์	ชื่ออาจารย์	ชื่ออาจารย์
	นาย	นาย	นาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

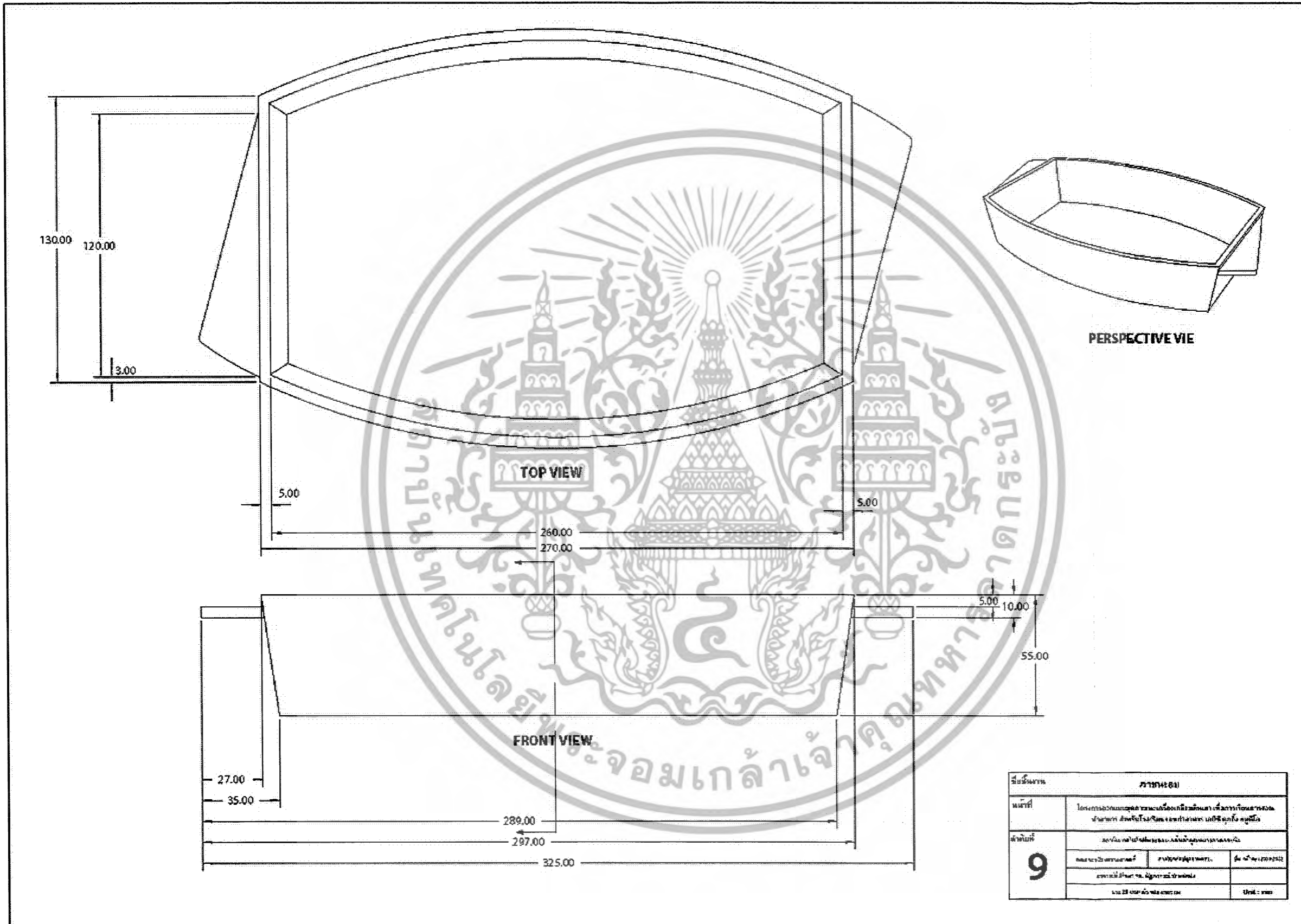
ชื่อวิชา	ภาษาเขียน ขนาดเล็ก		
หน่วยที่	โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยบูรพา		
สำนักที่	ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา		
8	เลขประจำตัวประชาชน	ชื่อ	ชื่อ นามสกุล
	เลขประจำตัวประชาชน	ชื่อ	ชื่อ นามสกุล
	เลขประจำตัวประชาชน	ชื่อ	ชื่อ นามสกุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

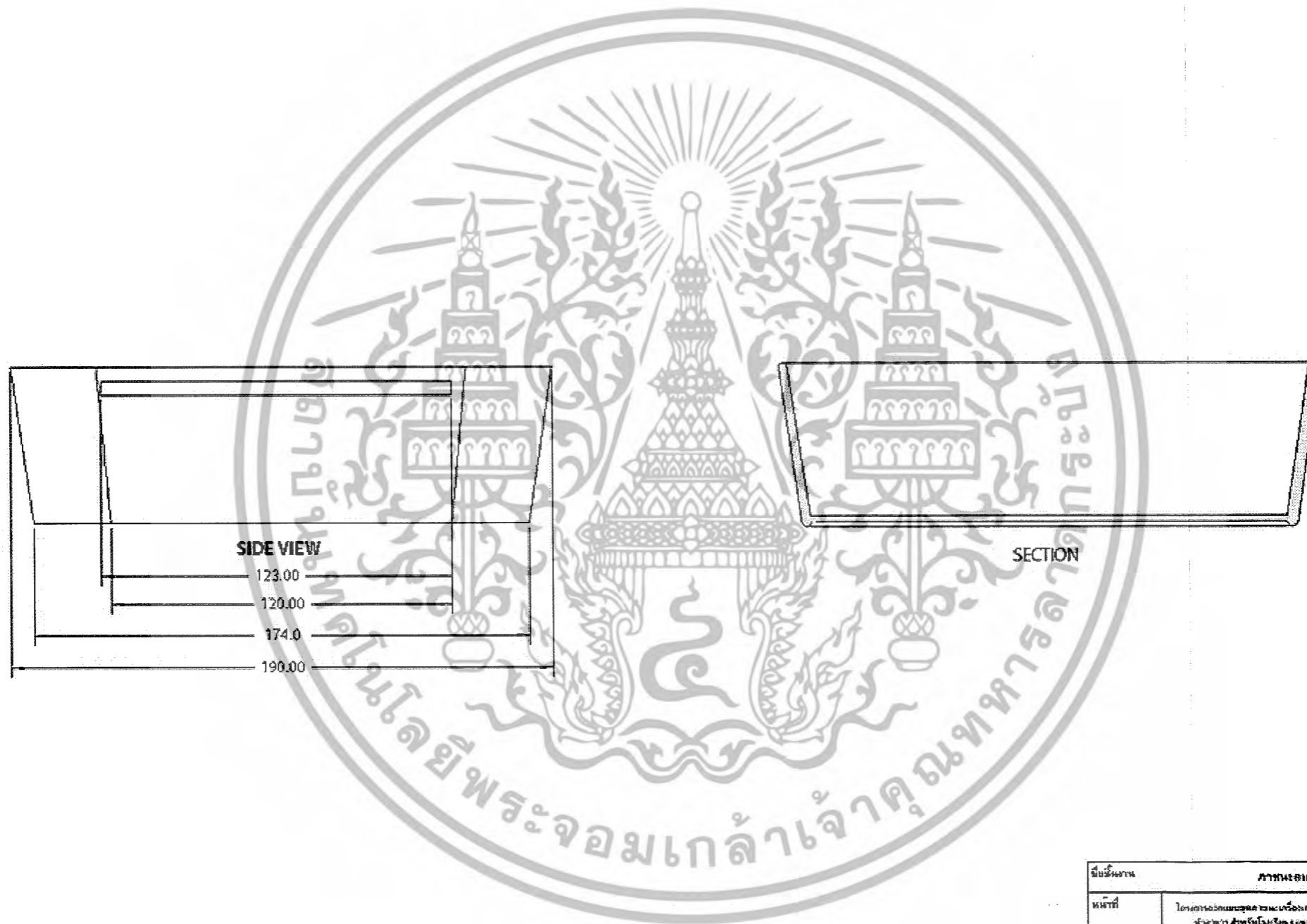

ชื่อผู้ส่งงาน		ภาชนะผสม ขนาดเล็ก	
หน้าชื่อ	โครงการออกแบบชุดอุปกรณ์เครื่องเคมิตดัดเส้นใย เพื่อการวิจัยและพัฒนา		
ลำดับที่	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง		
8	สาขาวิชา	สาขาวิชา	ปี 2562
	สาขาวิชา		
	สาขาวิชา		ปี 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

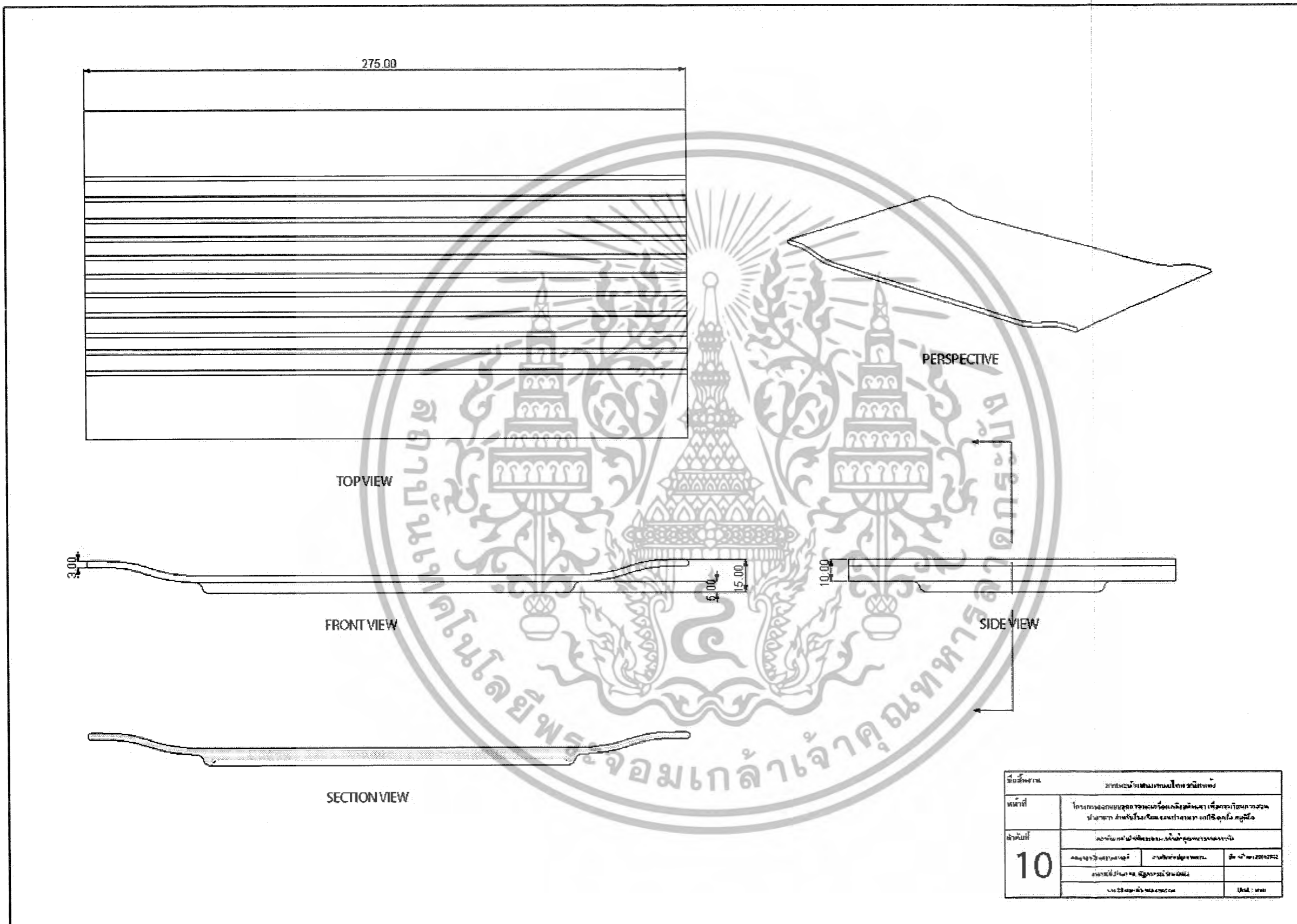

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

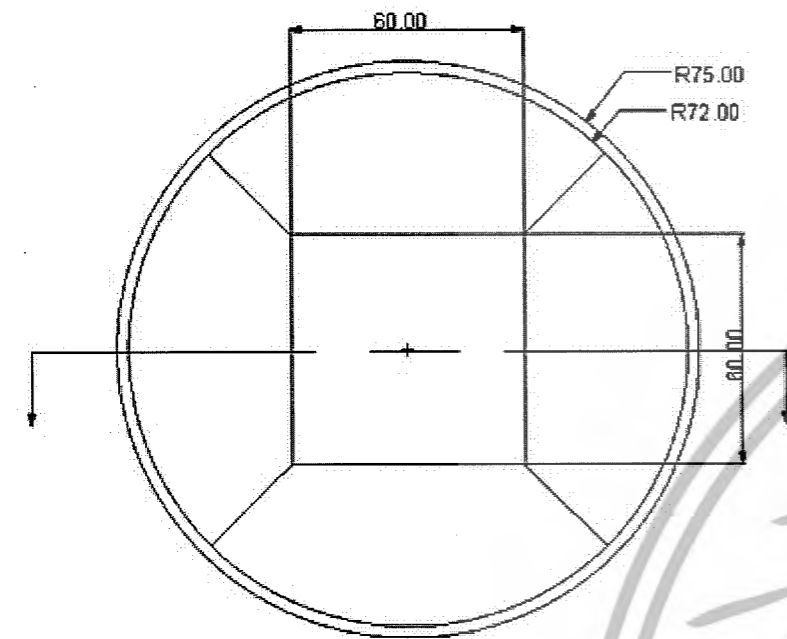
มีชื่อผลงาน	ภาชนะดินเผา		
หน้าที่	โครงการออกแบบชุดภาชนะดินเผาส่งมอบเพื่อโครงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดบุรีรัมย์		
ลำดับที่	ภาชนะดินเผาแบบรูปจาน		
9	คณะวิชา/วิทยาลัย	ภาชนะดินเผา	ปี ๒๕๖๓/๒๕๖๔
	สาขาวิชา/ภาควิชา/ศูนย์		
	รศ.ดร.สุวิมล วัฒนศิริ		ปี ๒๕๖๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

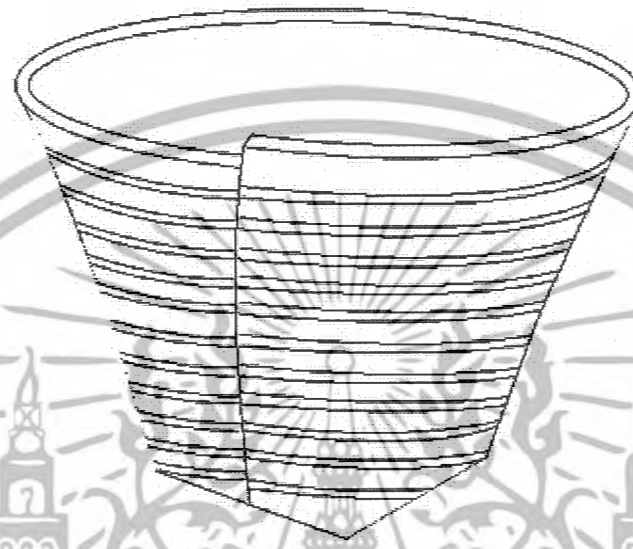

ชื่อผู้จัดทำ		วิทยาลัยเทคนิคบึงสามพัน	
หน้าที่	โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการศึกษา		
ลำดับที่	10		
สาขาวิชา	สาขาวิชาช่างเทคนิค	ปี	ปี 2562
ชื่ออาจารย์	นายวิชาญ วัฒนศิริ	ชื่อ	วิชาญ วัฒนศิริ
ชื่อผู้จัดทำ	นายวิชาญ วัฒนศิริ	ชื่อ	วิชาญ วัฒนศิริ

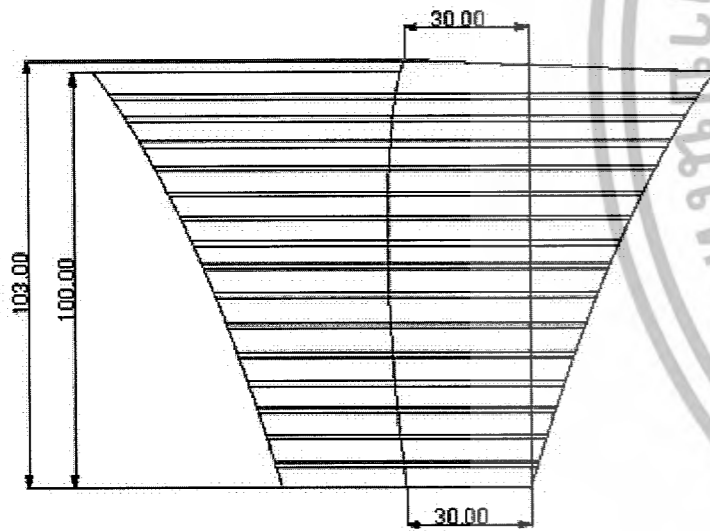
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

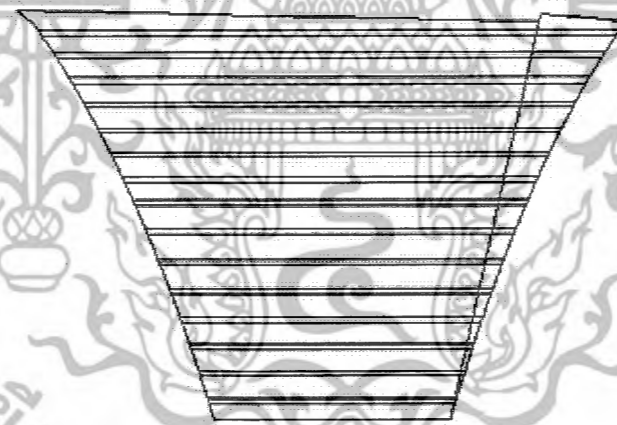
TOP VIEW

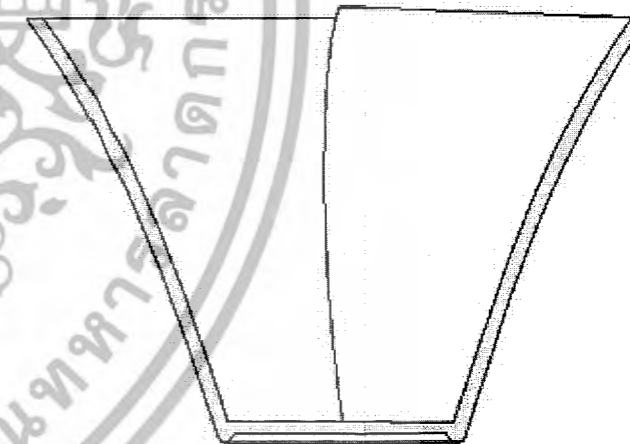
PERSPECTIVE

FRONT VIEW

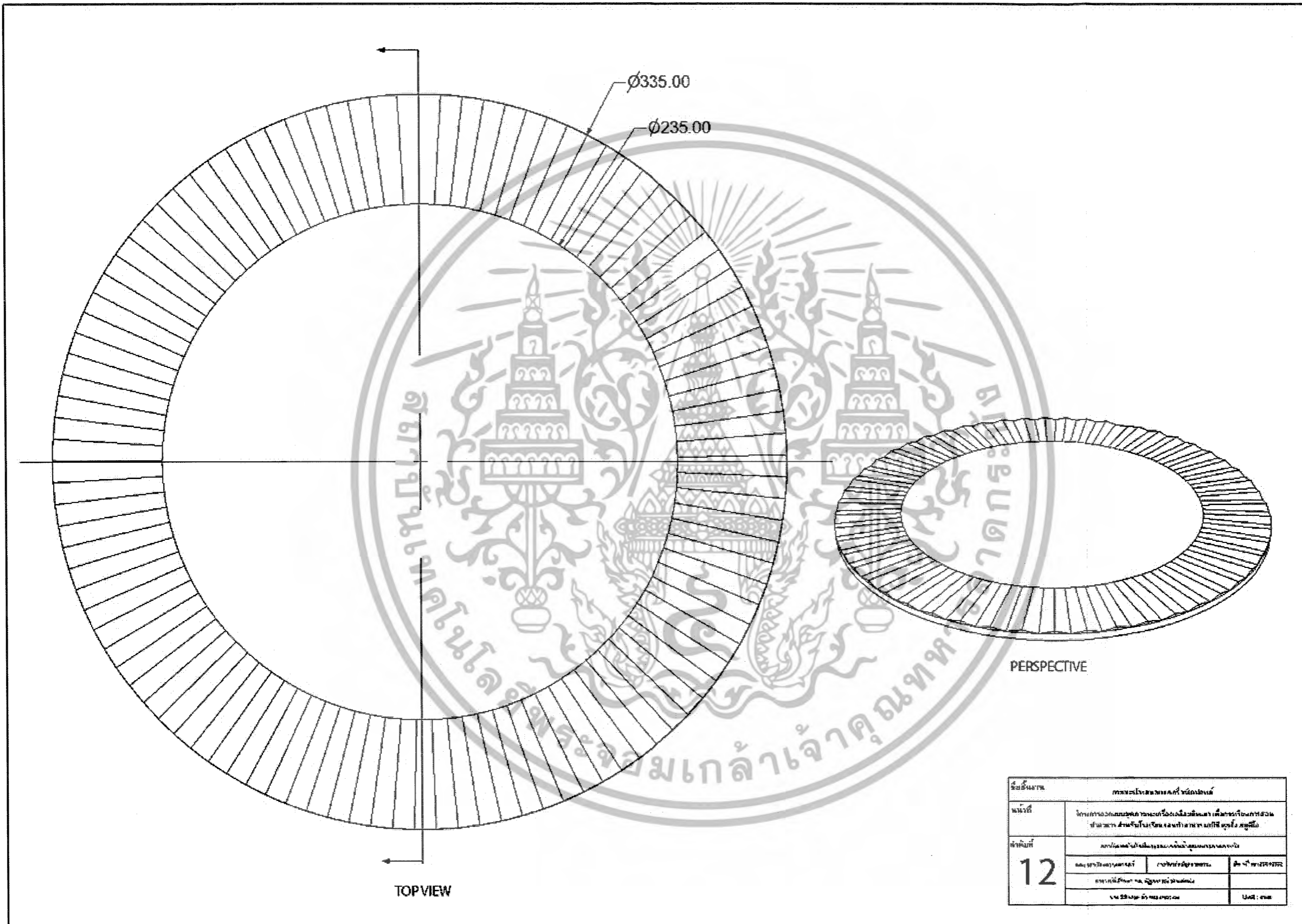
SIDE VIEW

SECTION VIEW

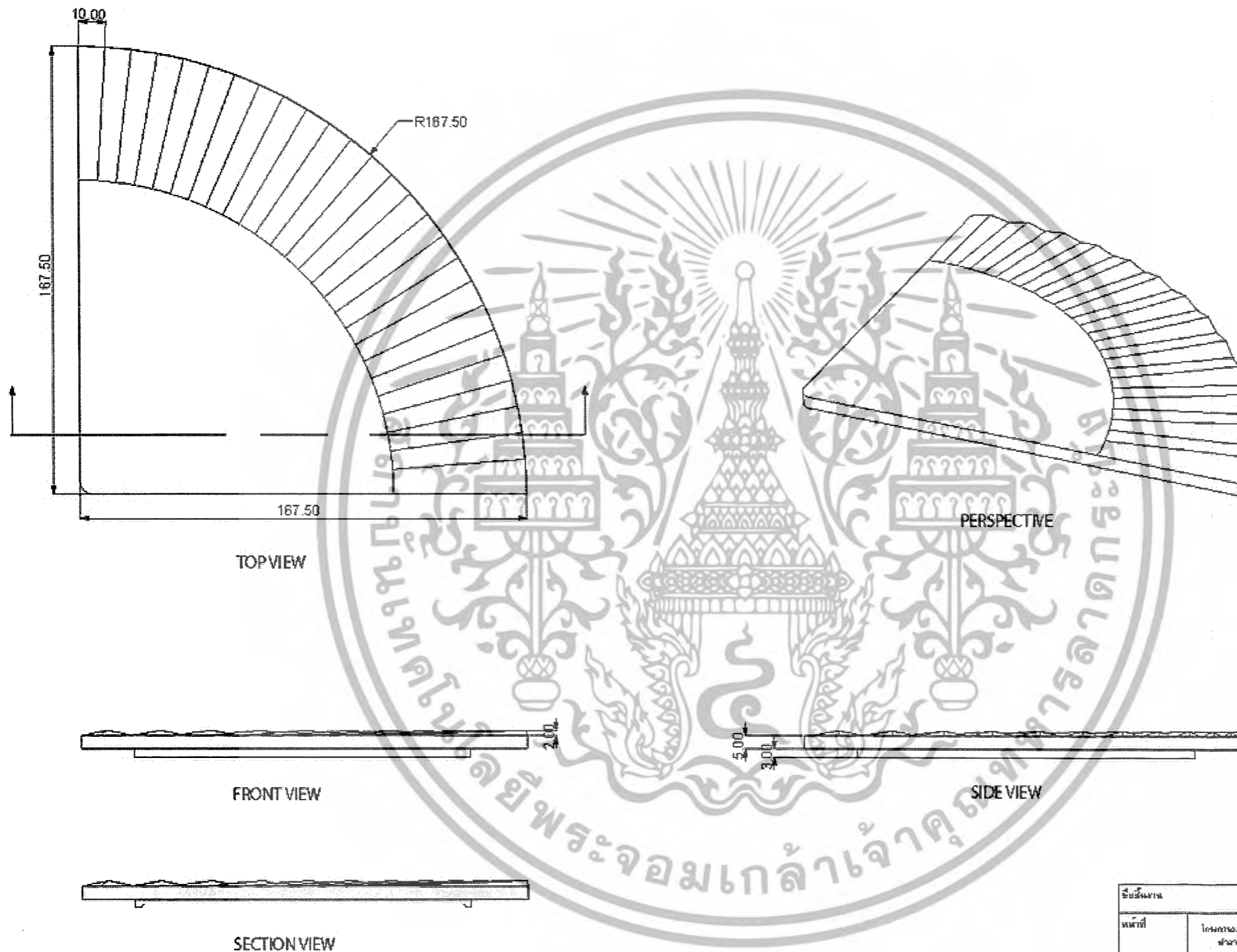
ชื่อผู้เขียน		ภคธวัช เตชะธนาโชติ ชนิตัง	
หน้าที่	โครงการออกแบบชุดการสอนเรื่องเครื่องปั้นดินเผา เพื่อการเรียนการสอน ปวช.สาขาช่างปั้นเครื่องปั้นดินเผา สาขางานช่างปั้นเครื่องปั้นดินเผา		
สำนักพิมพ์	สำนักพิมพ์ไม่ระบุชื่อ		
11	คณะครูผู้จัดทำ	ภาคเรียนที่	ปี พ.ศ. 2561/2562
	สาขาวิชา		Unit : ๓๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

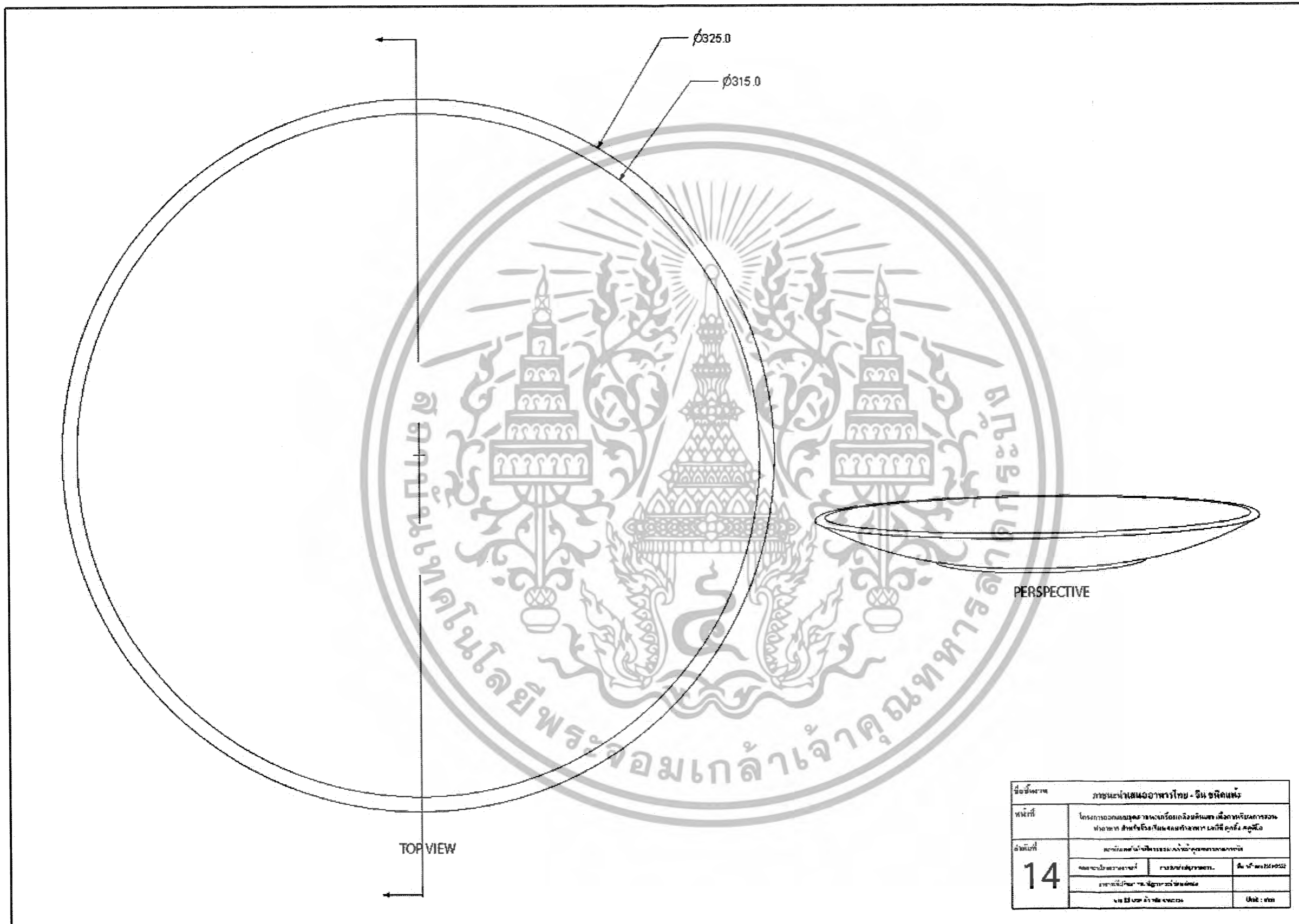
ชื่อวิชา	การเขียนแบบสถาปัตย์ 3 มิติ		
หน่วยกิต	1 หน่วยกิต		
คำอธิบาย	การเขียนแบบสถาปัตย์ 3 มิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์		
12	ชื่อผู้สอน	นายวิชาญ วัฒนศิริ	ปี 2564
	ชื่อผู้สอน	นายวิชาญ วัฒนศิริ	ปี 2564
	ชื่อผู้สอน	นายวิชาญ วัฒนศิริ	ปี 2564

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

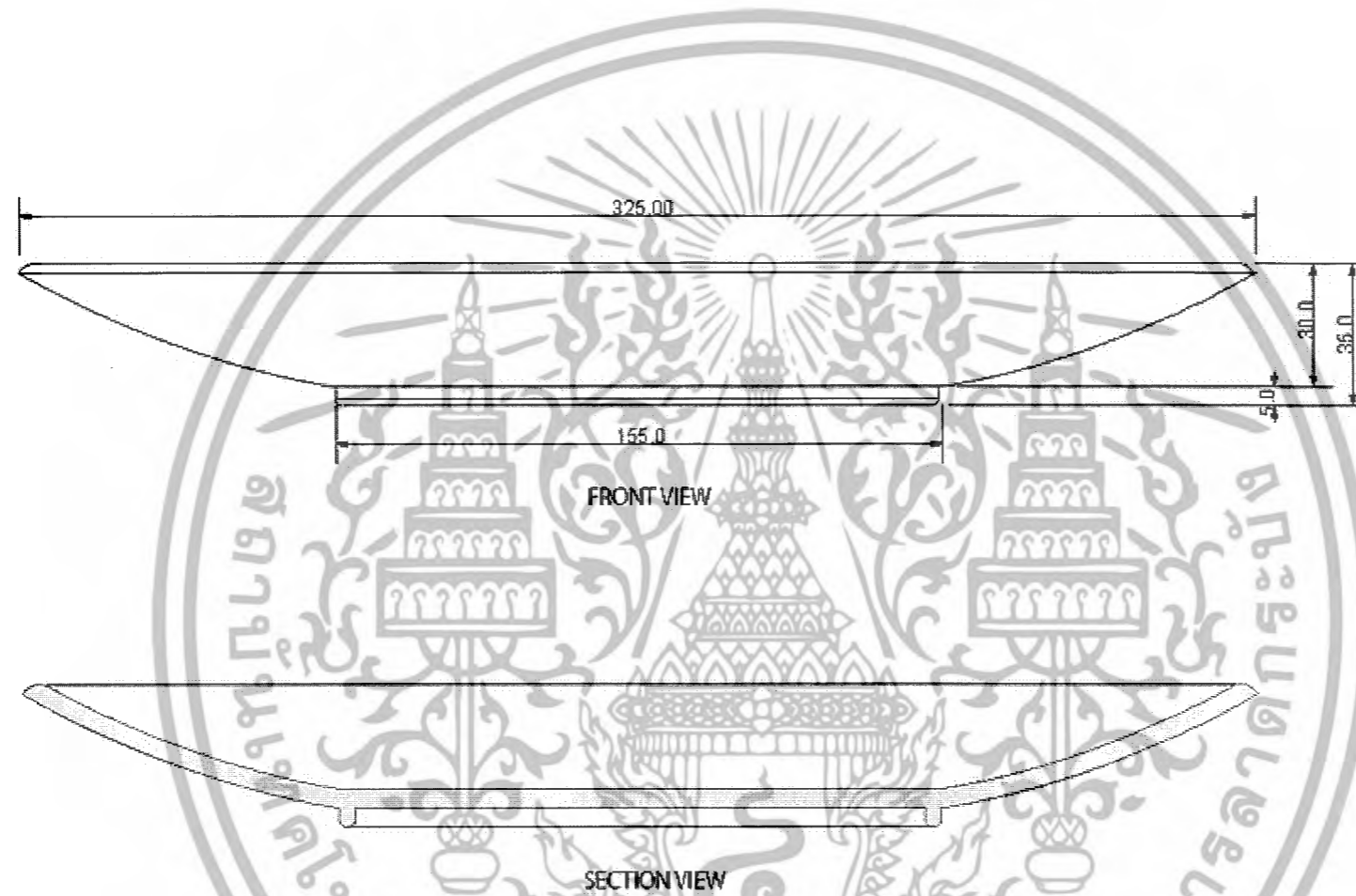
ชื่อเรื่อง	การเขียนแบบเครื่องจักร		
หน้าที่	โครงการออกแบบชุดเครื่องจักรกลึงแบบอัตโนมัติเพื่อใช้ในการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน		
ลำดับที่	13		
ชื่ออาจารย์	ดร.วิวัฒน์ วัฒนศิริ	ชื่อผู้ช่วยสอน	ดร.วิวัฒน์ วัฒนศิริ
ชื่อผู้จัดทำ	ดร.วิวัฒน์ วัฒนศิริ	ชื่อผู้ตรวจสอบ	ดร.วิวัฒน์ วัฒนศิริ
วันที่	25/05/2564	ชื่อผู้สอน	ดร.วิวัฒน์ วัฒนศิริ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

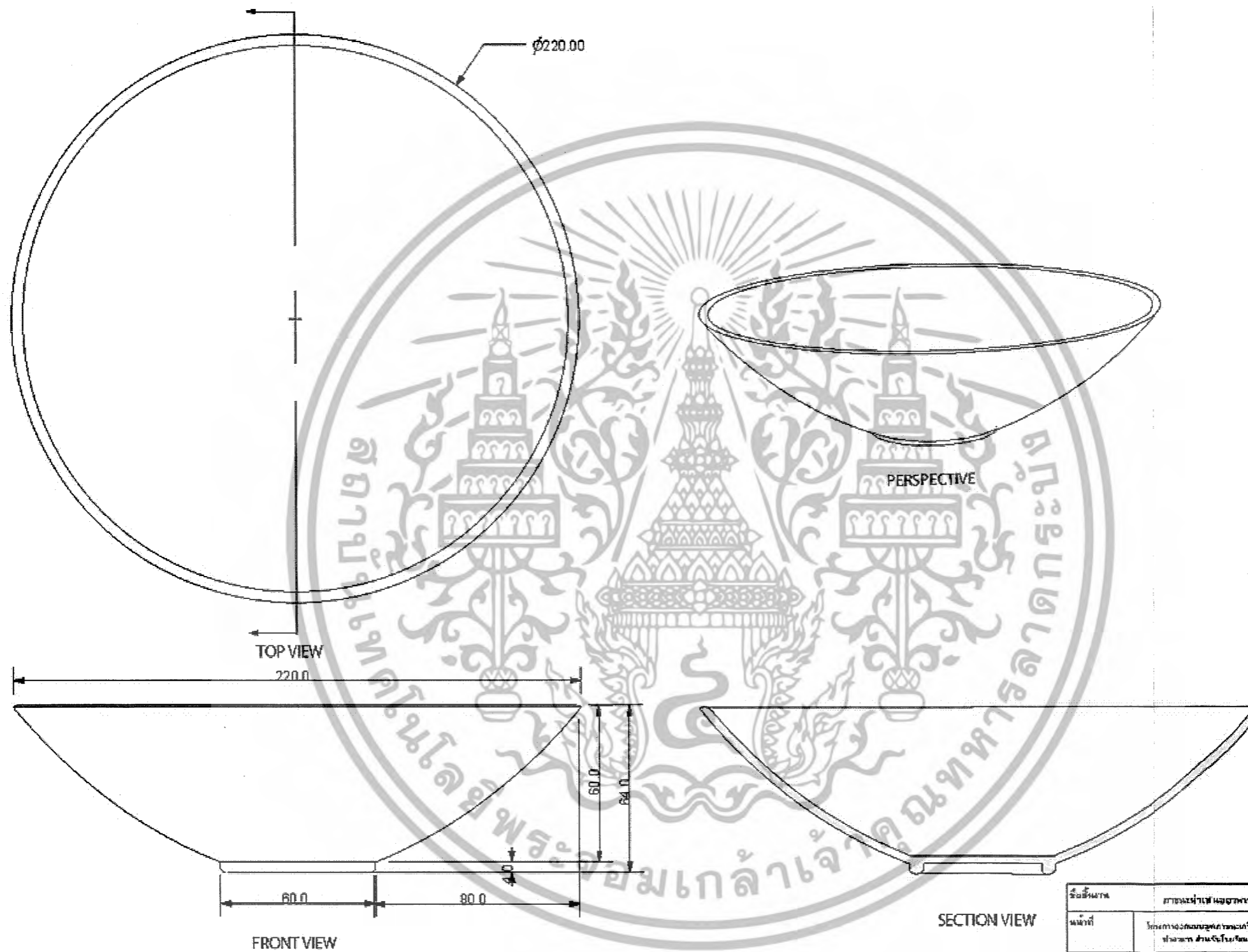
ชื่อวิชา	ภาชนะใส่เสนาอาหารไทย - จีน ชนิดหนึ่ง		
หน้าที่	โครงการออกแบบและผลิตเครื่องเคลือบดินเผา เพื่อสนับสนุนการขยายตัวของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบรียรัมย์		
สำนัก	ภาชนะใส่เสนาอาหารไทย - จีน ชนิดหนึ่ง		
14	ออกแบบโดย	ศาสตราจารย์ ดร. ชัยวัฒน์ ชื่นชูชัยกิจ	ปี พ.ศ. 2549
	ผลิตโดย	ภาชนะใส่เสนาอาหารไทย - จีน ชนิดหนึ่ง	
	ภาชนะใส่เสนาอาหารไทย - จีน ชนิดหนึ่ง		Unit : 000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

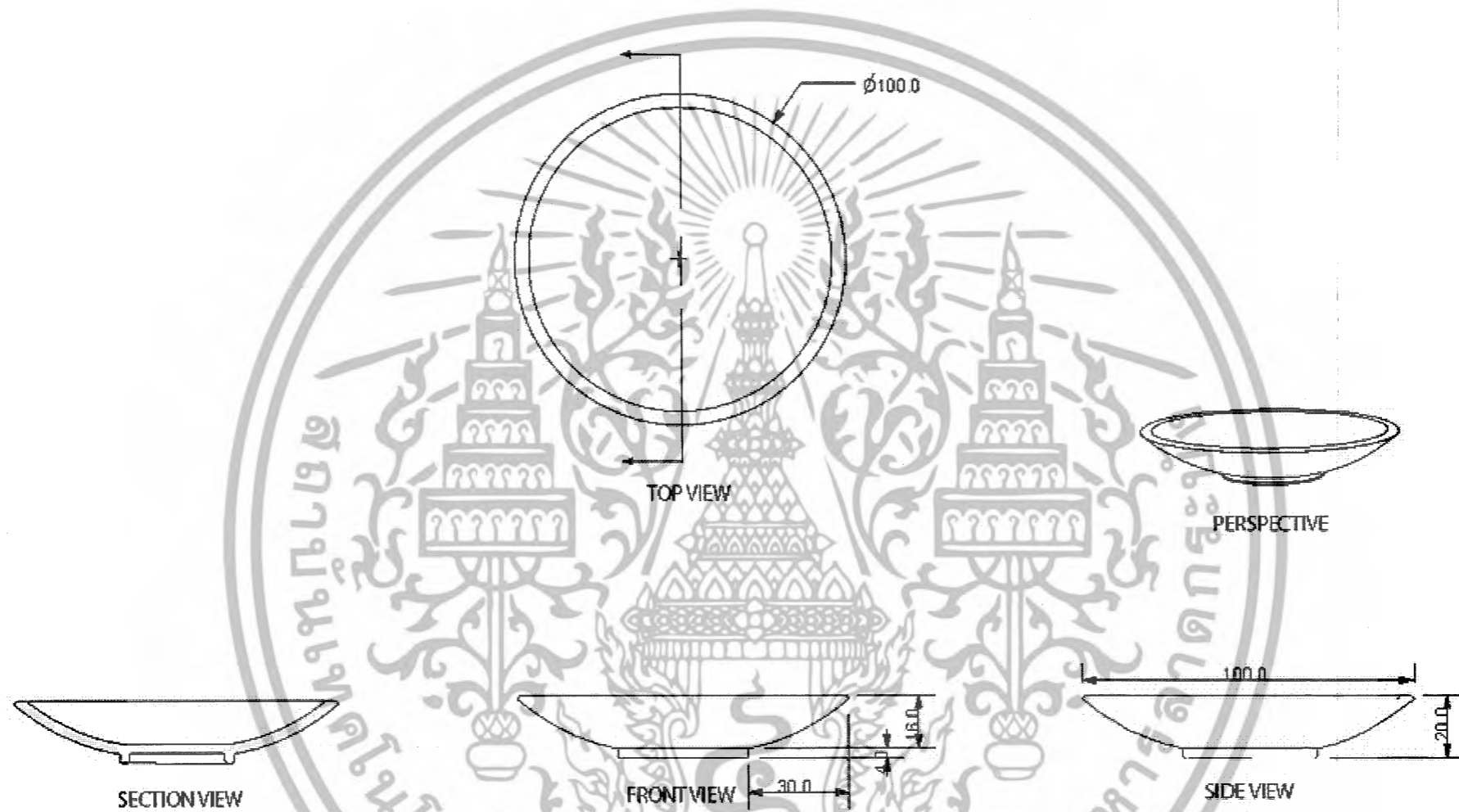
ชื่อวิชา	ภาชนะใส่เสวยอาหารไทย - จีน ชนิดหนึ่ง		
วันที่	โดยภาควิชาศิลปกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์		
แผ่นที่	ภาชนะใส่เสวยอาหารไทย - จีน ชนิดหนึ่ง		
14	ภาชนะใส่เสวยอาหารไทย - จีน ชนิดหนึ่ง	ภาชนะใส่เสวยอาหารไทย - จีน ชนิดหนึ่ง	ปี พ.ศ. 2562
	ภาชนะใส่เสวยอาหารไทย - จีน ชนิดหนึ่ง		
	ภาชนะใส่เสวยอาหารไทย - จีน ชนิดหนึ่ง		ใบที่ 1/1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

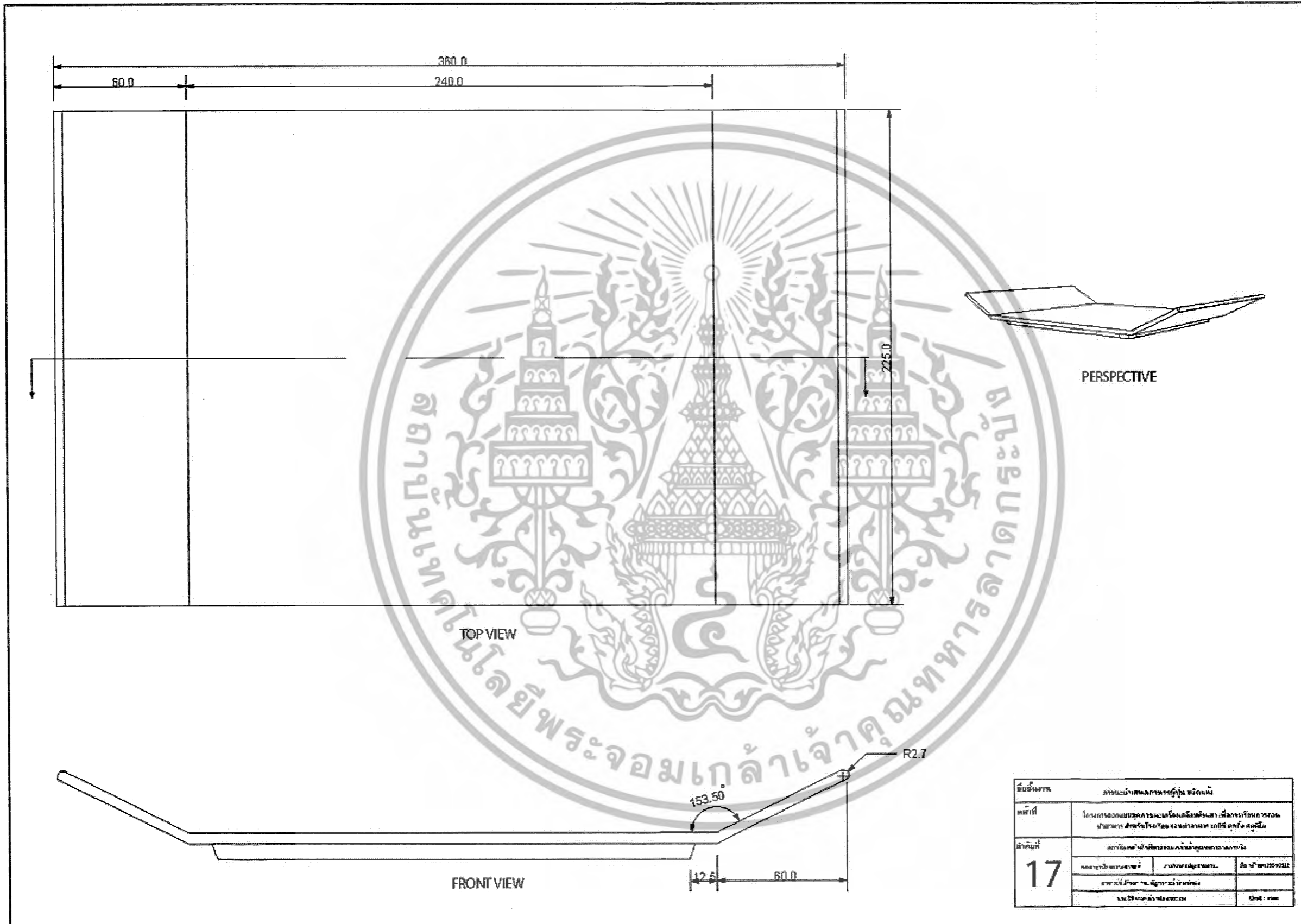
ชื่อวิชา	ภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย - ชั้น ชั้นต้น		
หน้าที่	โครงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน		
ส่วนที่	ส่วนที่ 15		
15	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	วิทยาเขตบุรีรัมย์	ปี 2564
	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์		Unit: ๑๓
	๑๓ ชั้น ๑ อาคาร ๑๑๑๑๑		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อวิชา	ภาชนะนำเสนองานศิลปะ - ชั้น ชีศน์มัธยม		
หน้าที่	โครงการออกแบบภาชนะนำเสนองานศิลปะ เพื่อการจัดแสดงงานศิลปะ		
ผู้จัดทำ	ภาชนะนำเสนองานศิลปะ - ชั้น ชีศน์มัธยม		
16	คณะครูผู้สอน	ภาชนะนำเสนองานศิลปะ	ปี พ.ศ. 2562/2563
	ภาชนะนำเสนองานศิลปะ - ชั้น ชีศน์มัธยม		
	ภาชนะนำเสนองานศิลปะ - ชั้น ชีศน์มัธยม		ปีที่ 16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

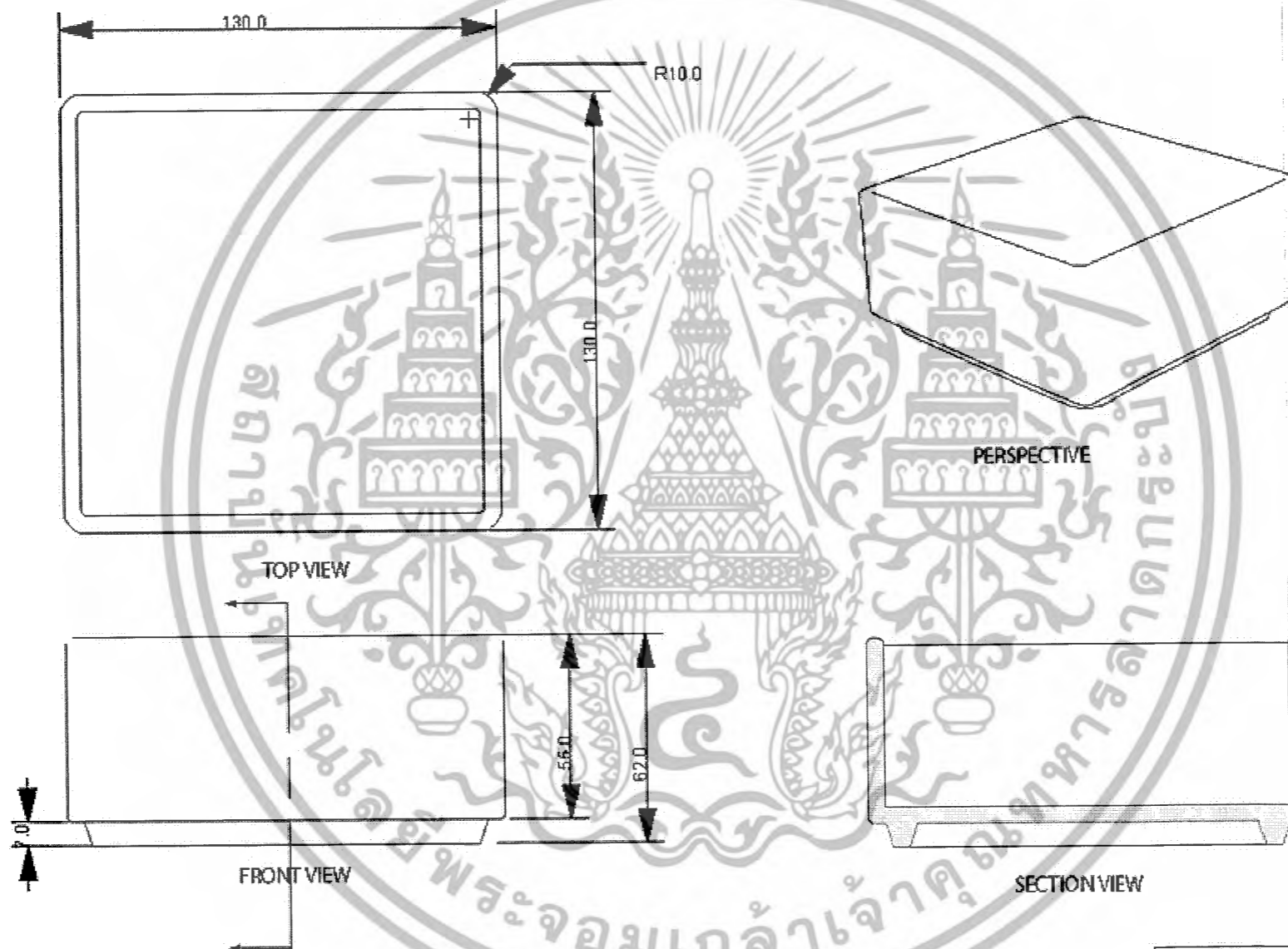
ชื่อเรื่องงาน	ออกแบบงานศิลปกรรมชิ้นนี้		
หน้าที่	โครงการออกแบบอาคารและห้องเรียนชั้นสูง เพื่อการบริการรวม ภาคใต้ สหประชาชาติและงานด้านเทคโนโลยี ภูเก็ต สุราษฎร์		
วิชาที่	สถาปัตย์ศิลป์และออกแบบศิลปกรรมสถาปัตย์		
17	คณะวิชา/สาขาวิชา	วิศวกรรมสถาปัตย์	ปี ๑/๒๕๖๓-๒๕๖๔
	อาจารย์ที่ปรึกษา	อ. นิพนธ์ นันทวัฒน์	
	วันที่ส่งงาน	๒๕/๐๖/๒๕๖๓	ไฟล์ : mm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

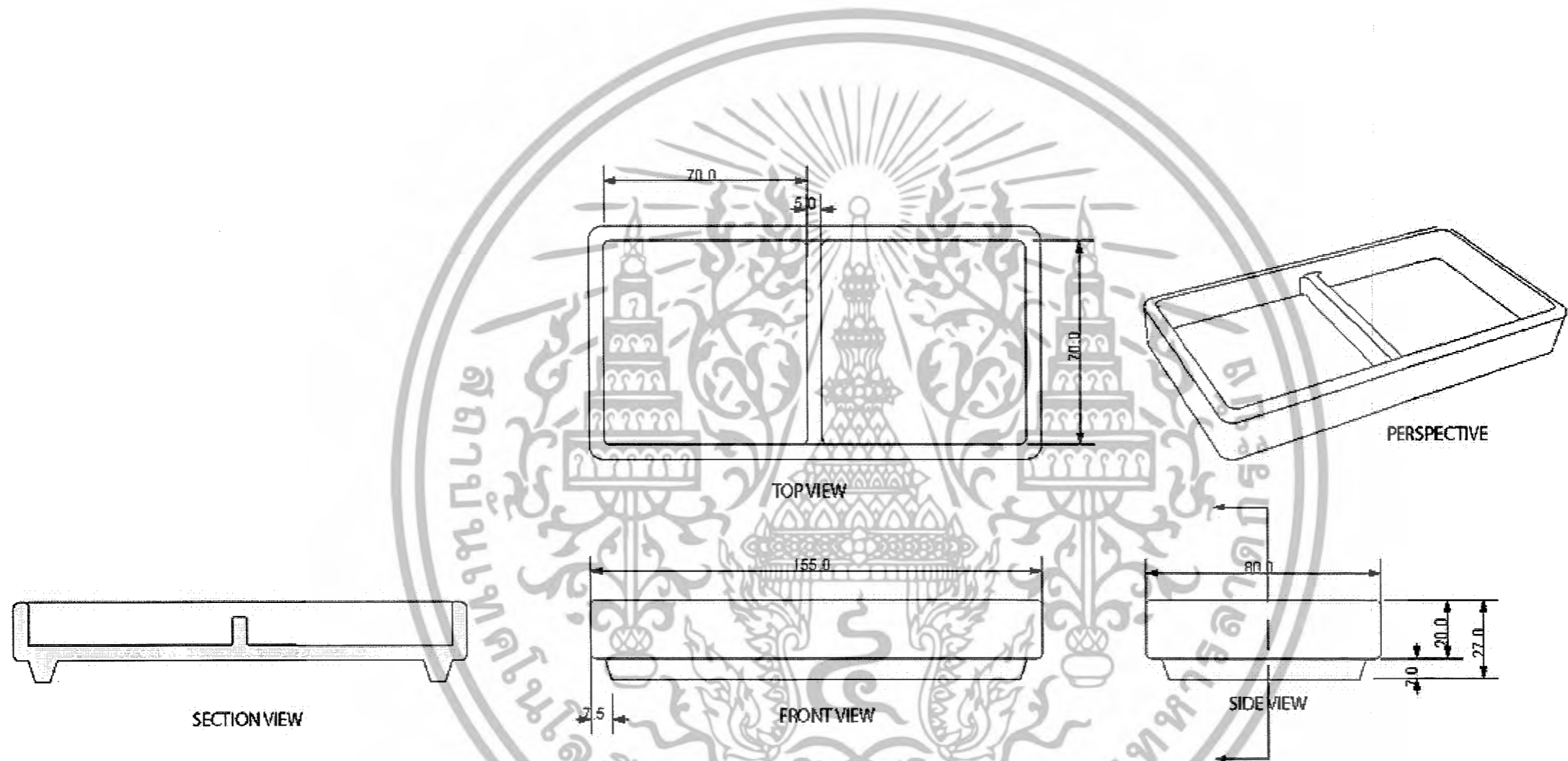
ชื่อผู้จัดทำ	ภรณ์เนาว์เพ็ญลาภารักษ์สุนทร ษวดีชนัน		
หน้าที่	โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมเครื่องประดับเงินตรา เพื่อการบริการชุมชน สาขาวิชา สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์		
จำนวนที่	สถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์		
17	คณะอาจารย์ที่ปรึกษา	ภาควิชาศิลปกรรมศาสตร์	ชั้นปีที่ 1 (2564/2565)
	สาขาวิชา	สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์	
	ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	ภาควิชาศิลปกรรมศาสตร์	
	ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	ภาควิชาศิลปกรรมศาสตร์	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

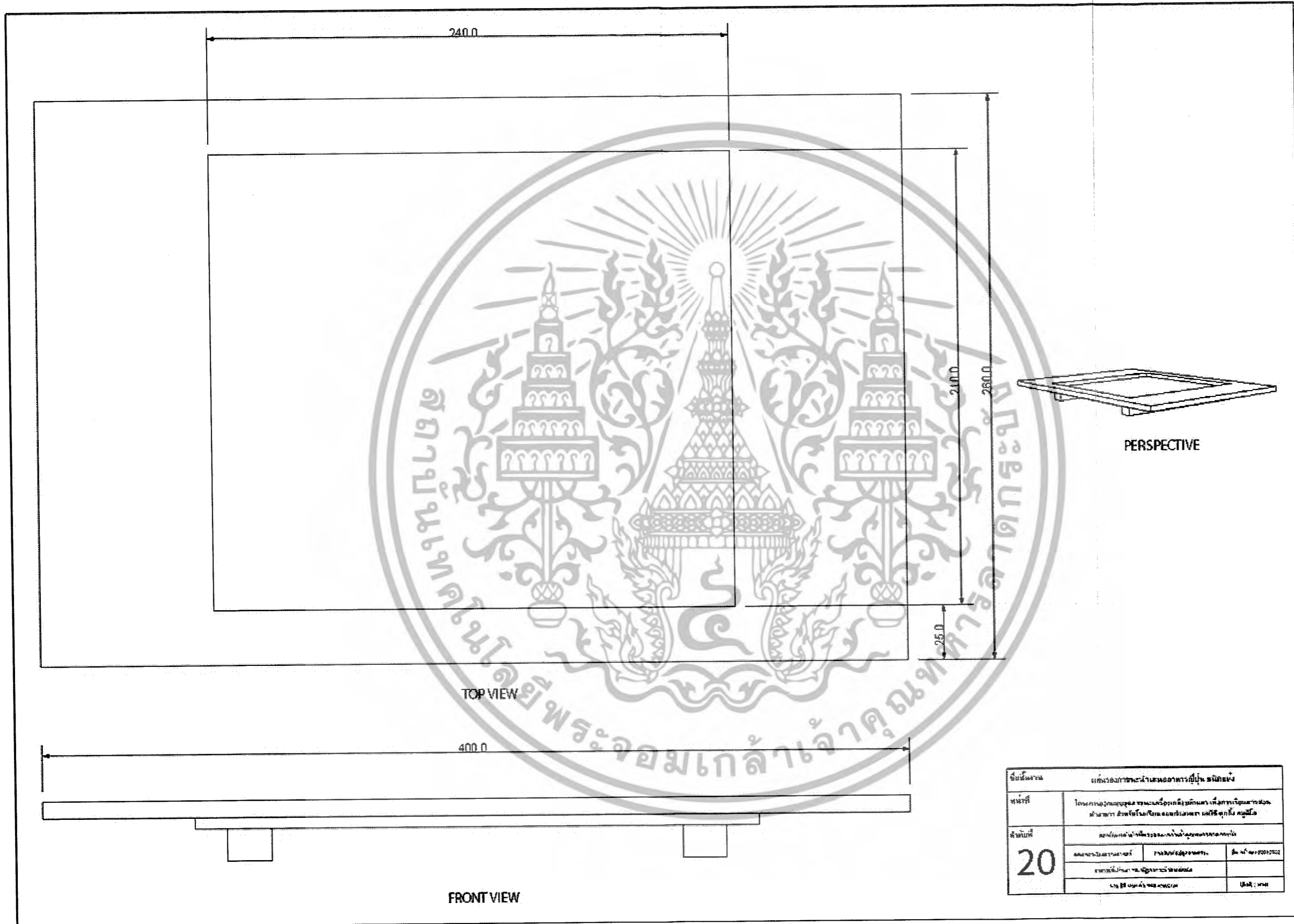
ชั้นปี/สาขา	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมบุรีรัมย์ วิทยาลัย		
หน่วยที่	โครงการออกแบบชุดคำสั่งเครื่องและระบบงานเพื่อการประกอบ สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และการหัตถกรรม สาขาวิชา วิทยาลัย		
18	ภาควิชาเทคโนโลยีและระบบงานอิเล็กทรอนิกส์		
	คณาจารย์/สาขาวิชา	ภาควิชาอิเล็กทรอนิกส์	ปี 2564/2565
	อาจารย์/สาขาวิชา		ปี 2564/2565

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

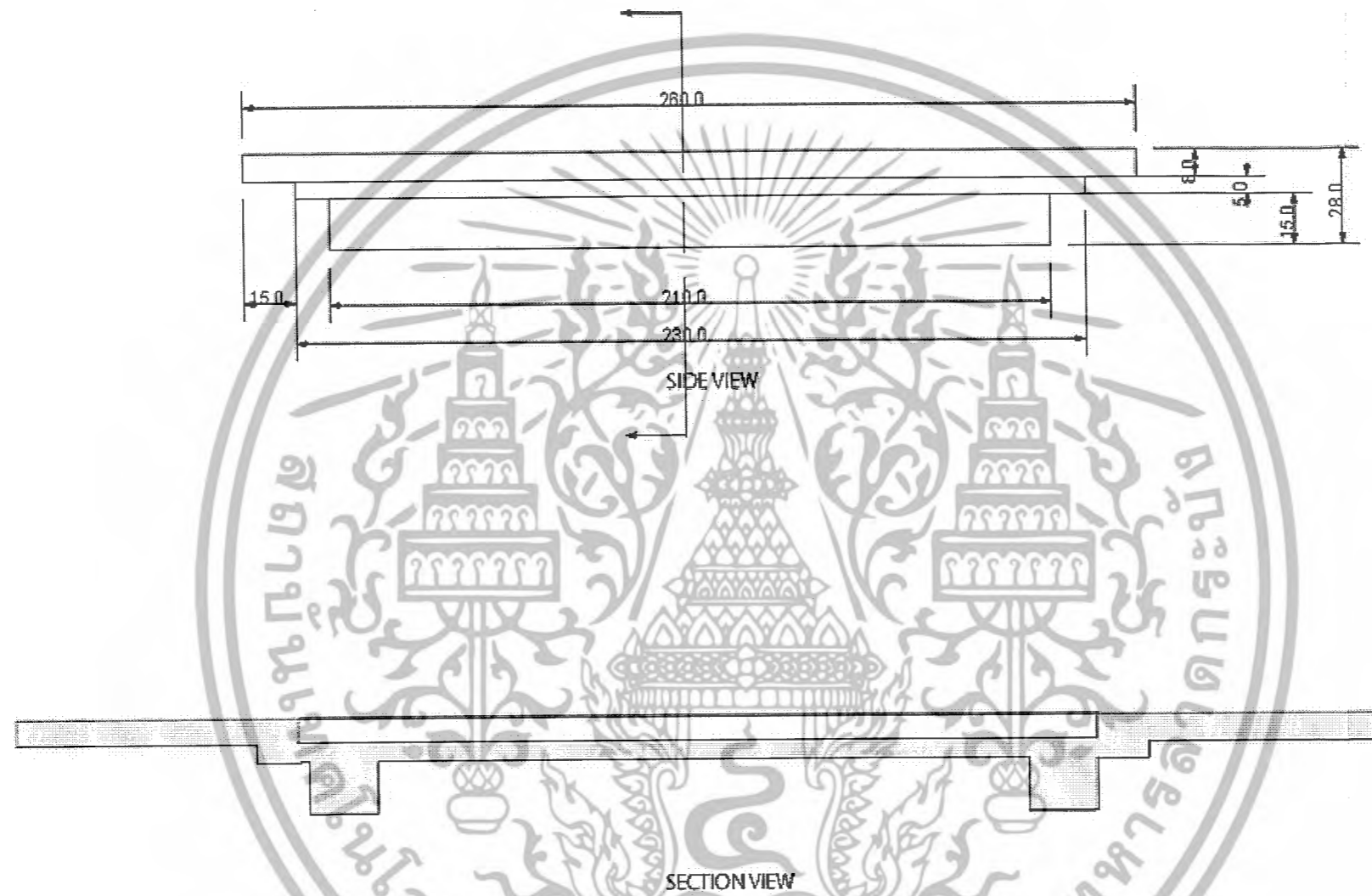
ชื่อผู้จัดทำ	ภาชนานาพิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์		
หน้าที่	โครงการออกแบบงานเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อการบริหารสวน		
ชื่อวิชา	ภาคนานาพิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์		
19	สาขาวิชาช่างศิลป์	ภาคนานาพิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์	ปี 2564
	ภาคนานาพิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์		หน้า 19 จาก 19 หน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

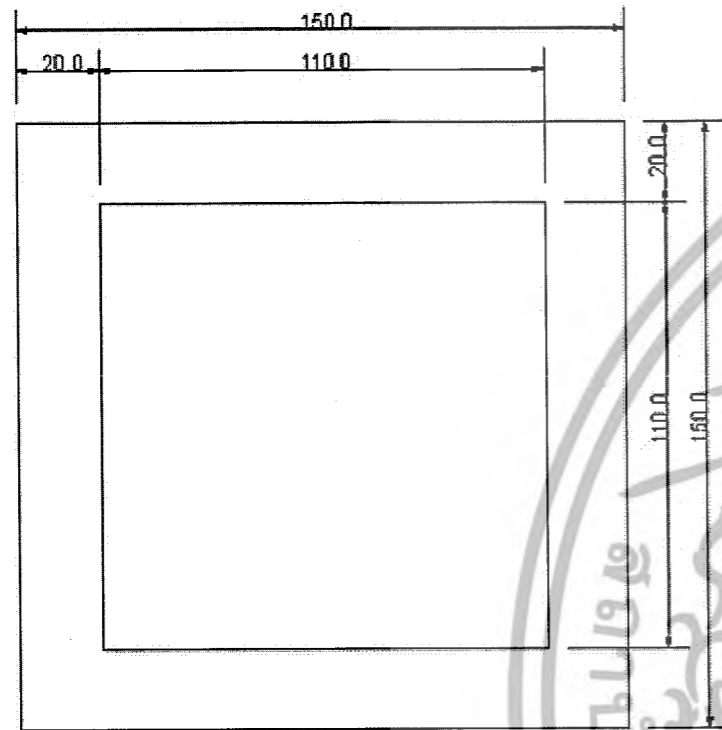
ชื่อเรียน	คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์		
ชื่อวิชา	วิชาออกแบบบรรจุภัณฑ์และสื่อสิ่งพิมพ์ (ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565)		
คำอธิบาย	การออกแบบบรรจุภัณฑ์และสื่อสิ่งพิมพ์		
20	ออกแบบบรรจุภัณฑ์	วิชาศิลปะการออกแบบ	ปี 1/2565
	ออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์	วิชาศิลปะการออกแบบ	ปี 1/2565
	วิชาศิลปะการออกแบบ	วิชาศิลปะการออกแบบ	ปี 1/2565

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

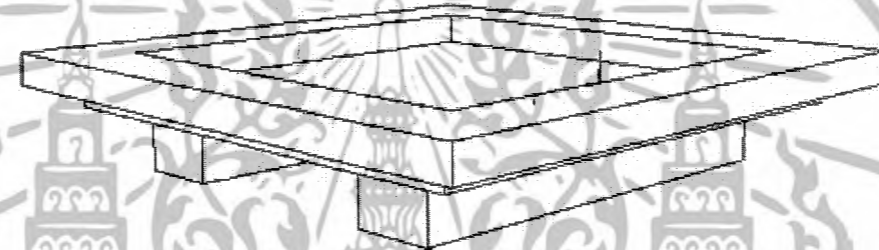

ชื่อโรงงาน	เครื่องจักรและโรงงานอาหารญี่ปุ่น อดิเทพ		
หน้าที่	โรงงานอาหารญี่ปุ่น อดิเทพ เครื่องจักรและโรงงานอาหารญี่ปุ่น อดิเทพ		
จำนวนชิ้น	20		
ชื่อวิชา	วิชาเทคโนโลยีการผลิต	ชื่ออาจารย์	ดร. อธิเทพ
ชื่อสถาบัน	วิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	ชื่อสาขาวิชา	วิศวกรรมเครื่องกล
ชื่ออาจารย์	ดร. อธิเทพ	ชื่อสาขาวิชา	วิศวกรรมเครื่องกล

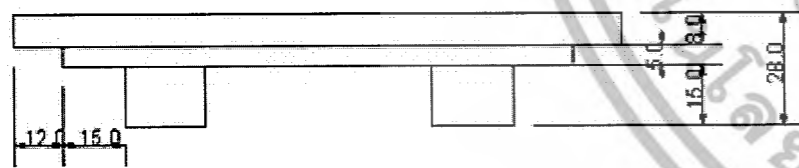
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TOPVIEW

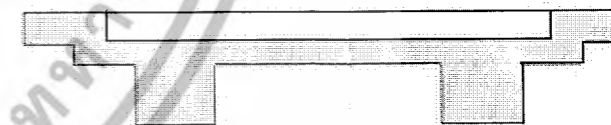
PERSPECTIVE

FRONT VIEW

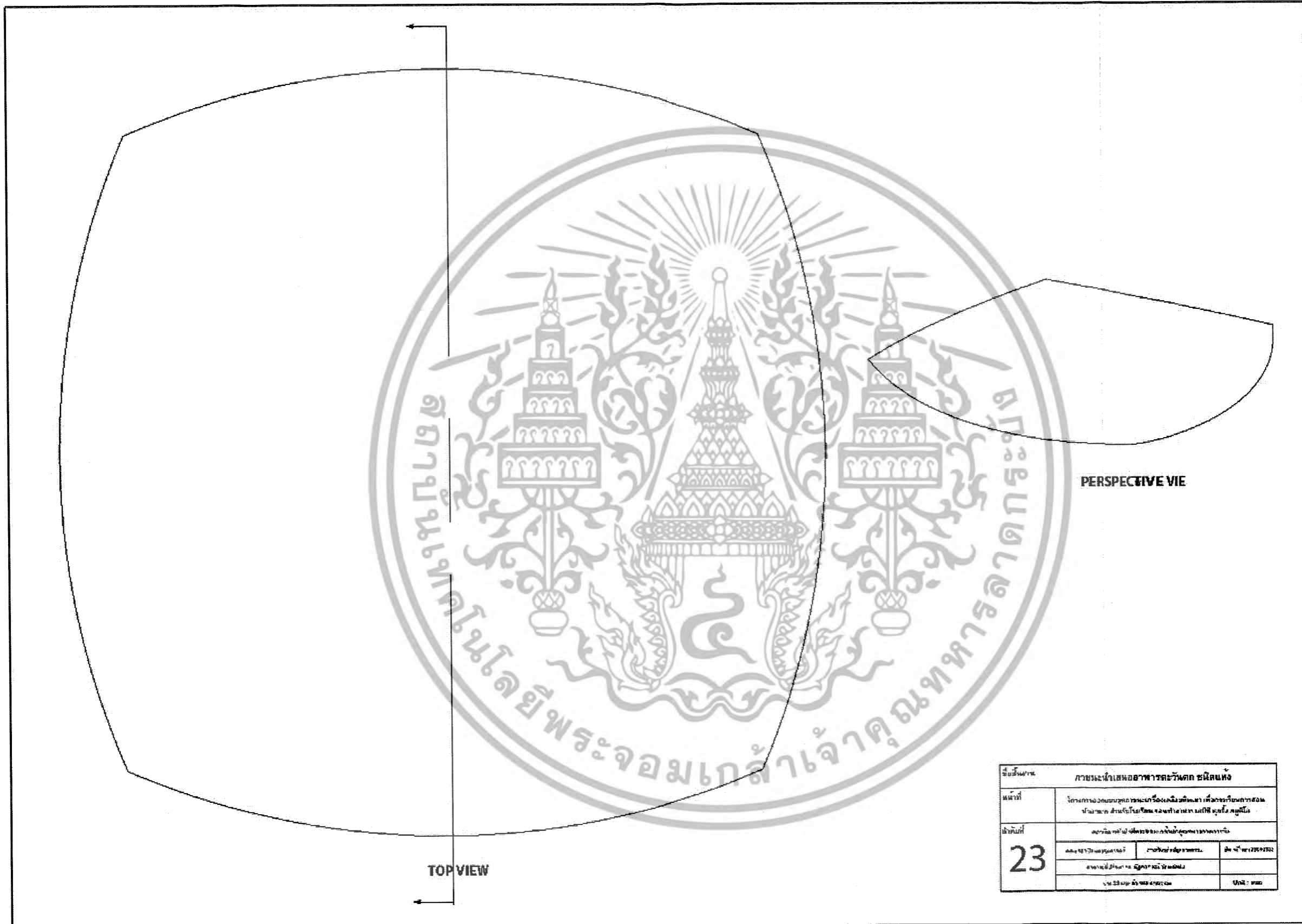
SIDE VIEW

SECTION VIEW

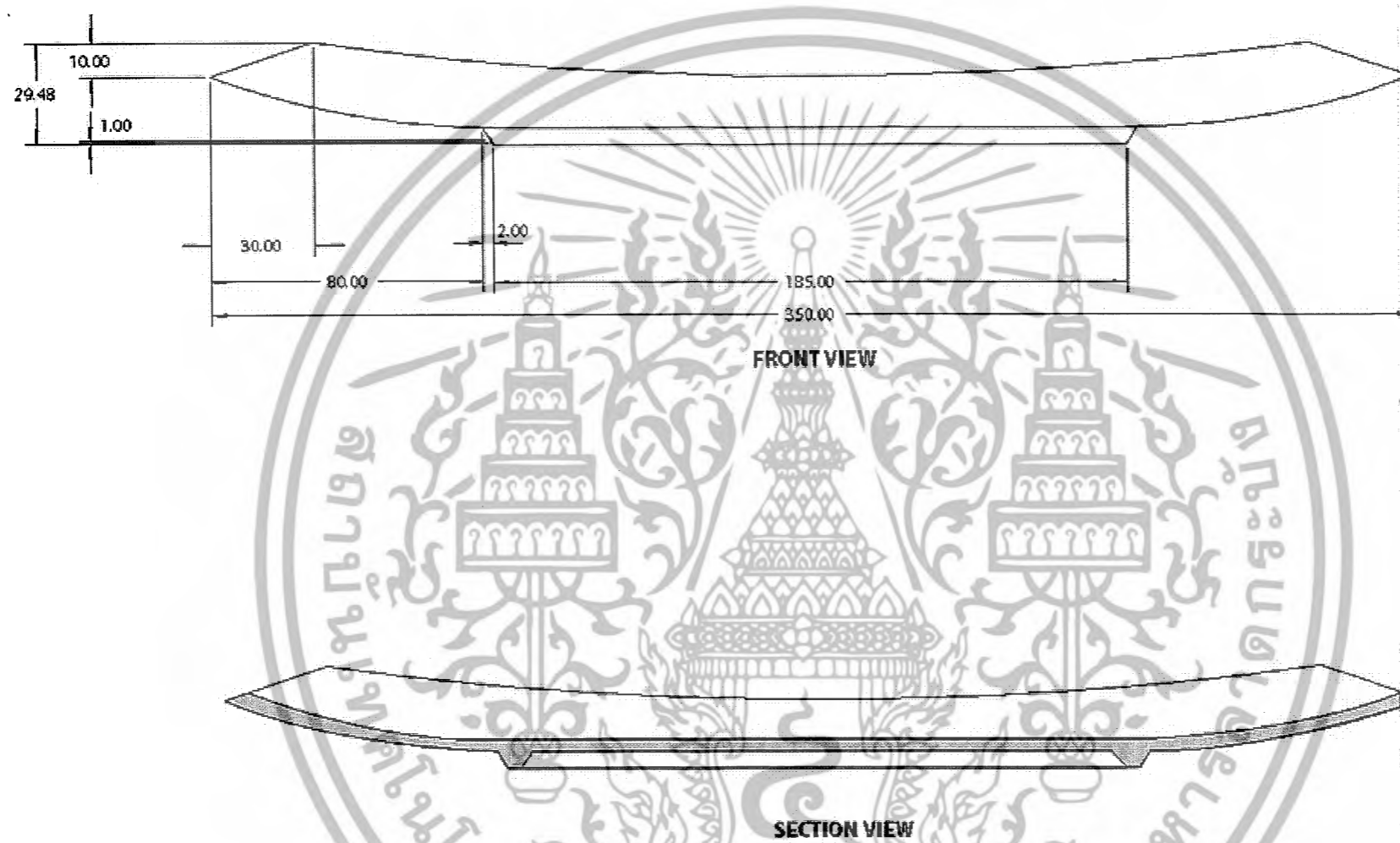
ชื่อผู้จัดทำ	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์		
หน้าที่	โครงการออกแบบอาคารและจัดภูมิทัศน์และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี อุตสาหกรรม		
ชื่อเรื่อง	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์		
21	อาจารย์ผู้สอน	ภาควิชาวิศวกรรม	ปี พ.ศ. 2561/532
	ชื่อเรื่อง	วิชา	
	ชื่อเรื่อง	ชื่อเรื่อง	ชื่อเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

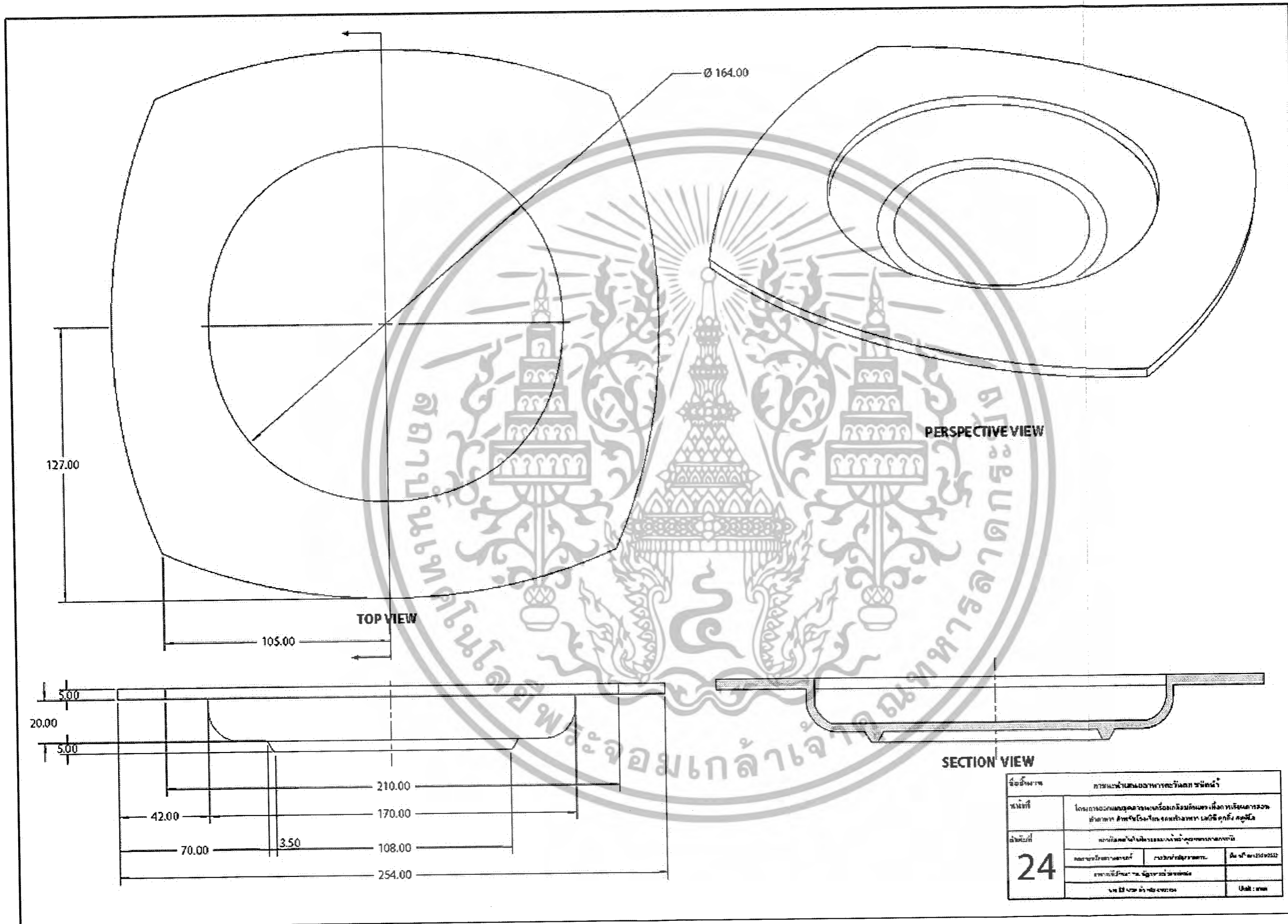
ชื่อเรียนวิชา	ภาชนะใส่อาหารประเภท ชนิตแห้ง		
หน้าที่	โครงการออกแบบชุดภาชนะเครื่องเคลือบดินเผา เพื่อส่งเสริมการขายสินค้า ประเภทเครื่องปั้นดินเผาของวิทยาลัยราชภัฏปัตตานี		
เลขที่	เลขที่ 23		
	ชื่อผู้จัดทำ	ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	ชื่อวิชา
	นางสาว น. น.	นางสาว น. น.	ภาชนะใส่อาหาร
	นางสาว น. น.	นางสาว น. น.	ภาชนะใส่อาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

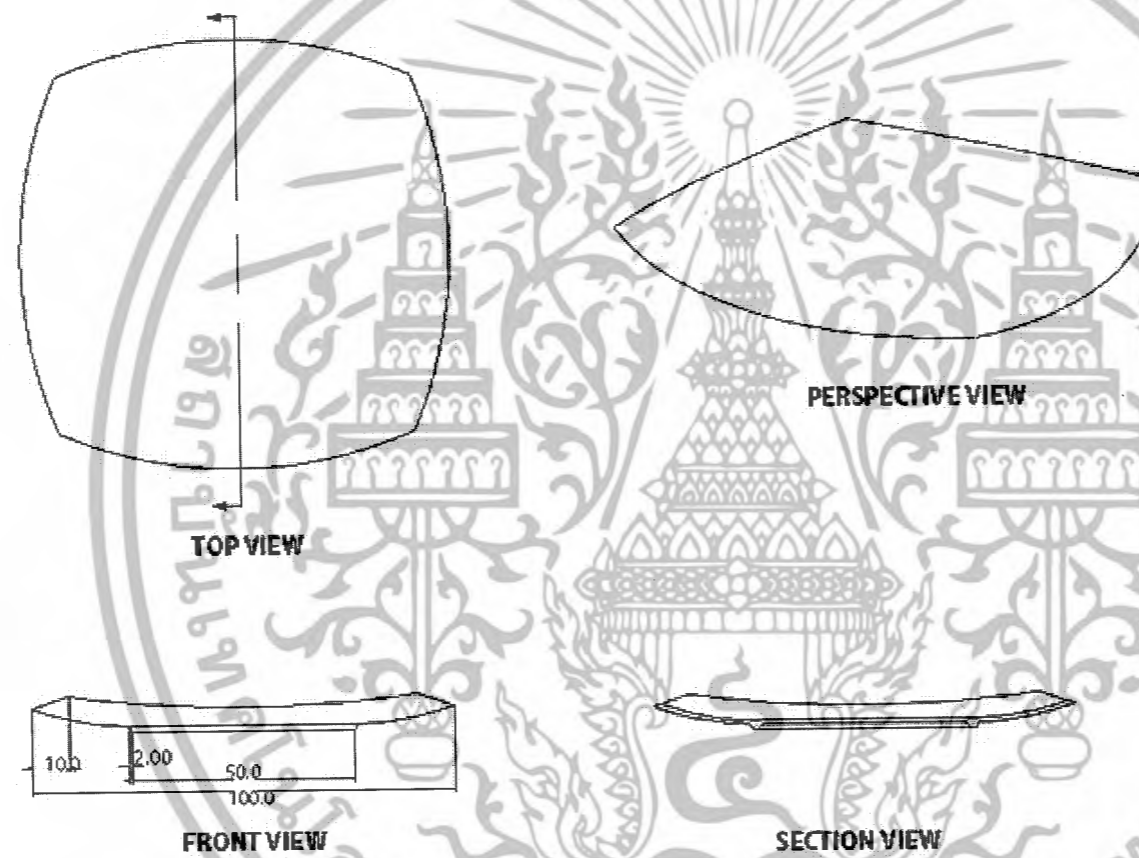

ชื่อวิชา	ภาชนะไฟเผาอาหารตะวันตก ชนิดแห้ง		
หน้าที่	โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมเชิงศิลปวัฒนธรรม เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทย โดยบูรณาการศาสตร์ด้านศิลปกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ และเทคโนโลยี		
สำนักพิมพ์	ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบรพา		
23	เลขสารบัญ	รายชื่อผู้จัดทำ	ปี พ.ศ. 2565
	สำนักพิมพ์		พิมพ์ครั้งที่
	ชื่อผู้พิมพ์		ปีที่พิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

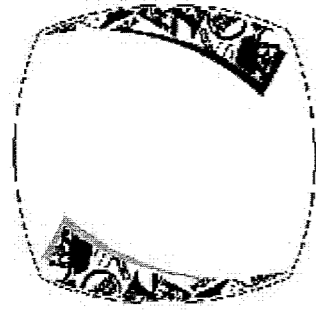

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อวิชา	ภาษาอังกฤษสำหรับชาวต่างชาติ (ภาคเรียนที่ 1)		
หน้าที่	โครงการสอนแบบบูรณาการและต่อเนื่องกับวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับชาวต่างชาติในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์		
ฉบับที่	ฉบับที่ 25		
	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ภาควิชาภาษาอังกฤษ	ปี 2564-2565
	นางสาวสุวิมล นามะ		
	นางสาวสุวิมล นามะ		Unit : ๓๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TOP VIEW

ภาชนะนำเสนองานอาหารตะวันตก ชนิดน้ำดื่ม

TOP VIEW

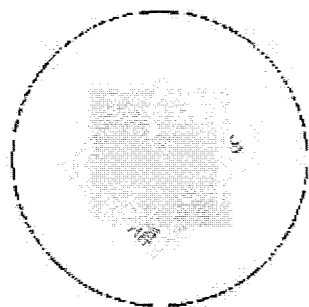
ภาชนะนำเสนองานอาหารตะวันตก ชนิดน้ำ

TOP VIEW

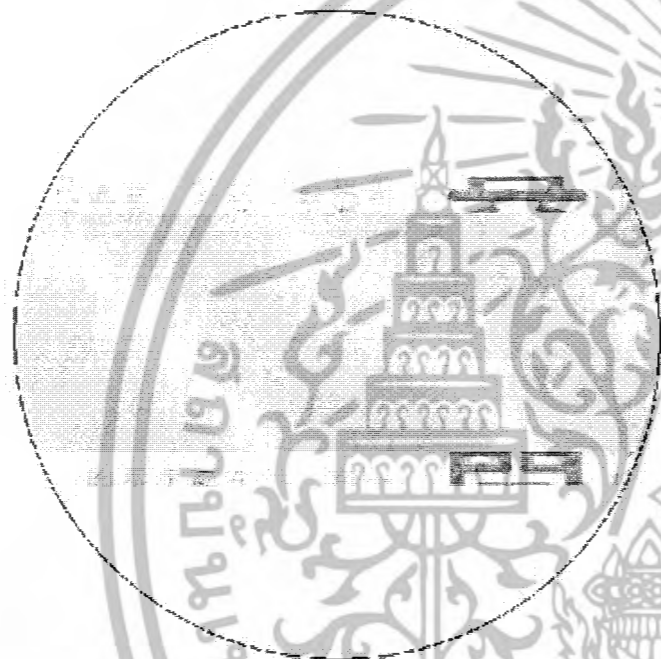
ภาชนะนำเสนองานอาหารตะวันตก ชนิดแห้ง

ชื่อผู้ส่งงาน		จากรางวัลชนะเลิศภาชนะนำเสนองานอาหารตะวันตก	
หน้าชื่อ	โครงการออกแบบและนำเสนอภาชนะนำเสนองานอาหารตะวันตก สำหรับใช้ในงานนิทรรศการและนิทรรศการอาหาร นานาชาติ สหประชาชาติ กรุงเทพมหานคร ๒๕๖๒		
ส่วนที่	สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง		
26	สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์	ภาชนะนำเสนองาน	ปี ๖๒/๒๕๖๒
	สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง		ปี ๖๒/๒๕๖๒

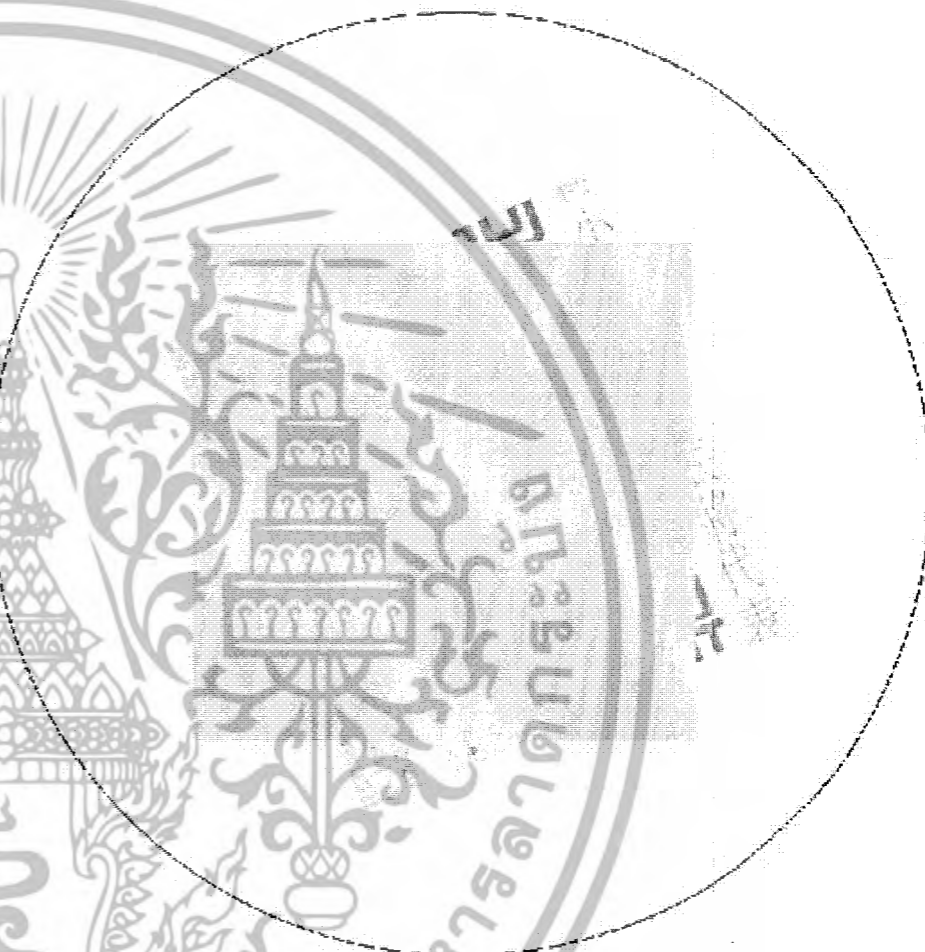
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TOP VIEW
ภาชนะนำเสนอาหารจีน ชนิดห่อหุ้ม

TOP VIEW
ภาชนะนำเสนอาหารจีน ชนิดน้ำ

TOP VIEW
ภาชนะนำเสนอาหารจีน ชนิดแห้ง

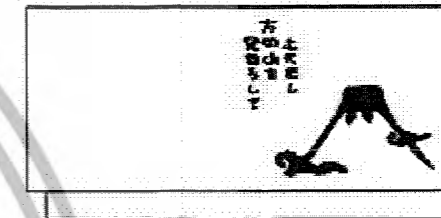
ชื่อสหภาพ	การรวมลายบนภาชนะนำเสนอาหารจีน		
หน้าที่	โครงการออกแบบและ ควบคุมการผลิตและพัฒนา เพื่อการบริการงาน สำนักงาน สำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง		
ลำดับที่	ภาพประกอบนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง		
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	ศูนย์วิจัยและพัฒนา	ศูนย์วิจัยและพัฒนา
	ศูนย์วิจัยและพัฒนา	ศูนย์วิจัยและพัฒนา	ศูนย์วิจัยและพัฒนา
28	วันที่ 18 ธันวาคม 2562		Unit : 1000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

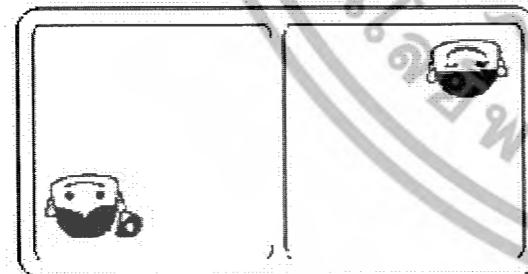
TOP VIEW

ภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่น ชนิดแห้ง

SIDE VIEW

ภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่น ชนิดน้ำ

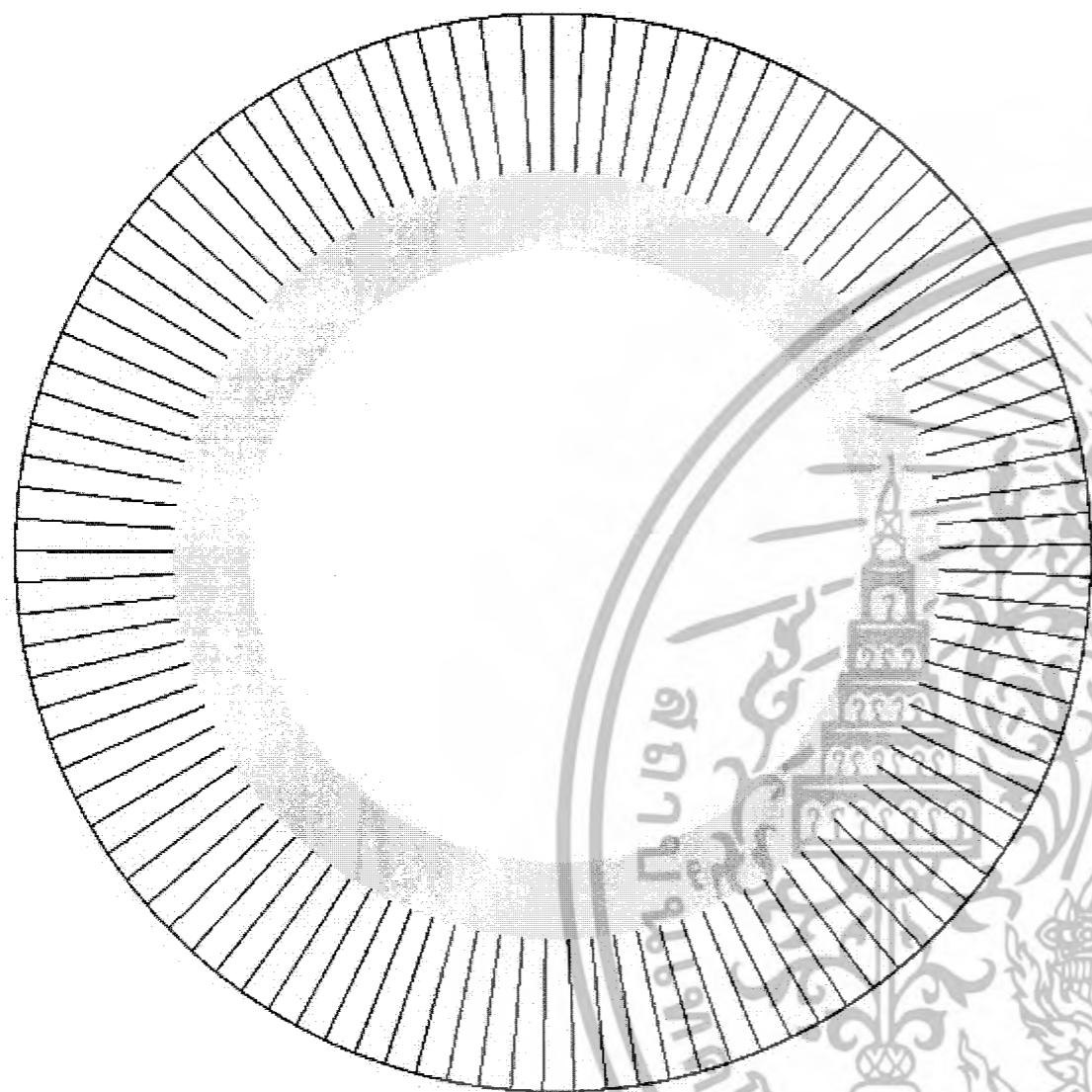

TOP VIEW

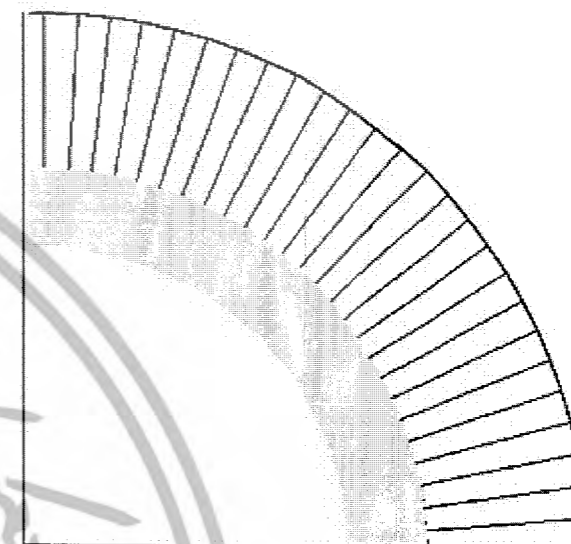
ภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่น ชนิดน้ำจิ้ม

ชื่อโครงการ	การประกวดนำเสนออาหารญี่ปุ่น		
วันที่	โครงการประกวดนำเสนออาหารญี่ปุ่น ประจำปี ๒๕๖๓ เพื่อส่งเสริมการส่งออกอาหารไทยสู่ต่างประเทศ และส่งเสริมการค้าขายระหว่างประเทศ		
ลำดับที่	๒๙		
	คณะกรรมการตัดสิน	งานช่างศิลปกรรม	ปี ๒๕๖๓-๒๕๖๔
	มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์		
	๒๕๖๓-๒๕๖๔		Unit : ๒๓๓

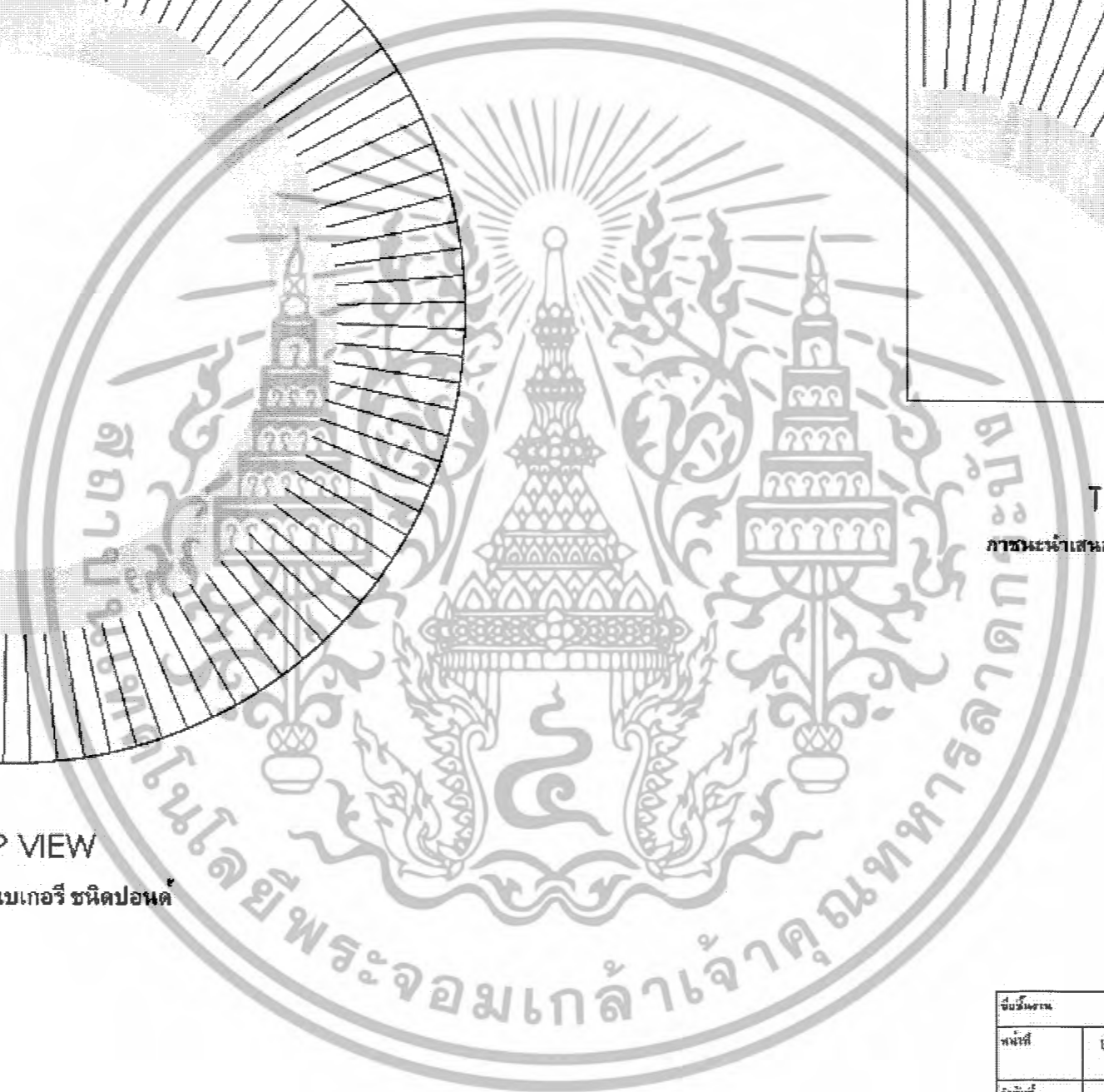
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TOP VIEW
ภาชนะน้ำเสหนอบเกอร์ ชนิดปอนด์

TOP VIEW
ภาชนะน้ำเสหนอบเกอร์ ชนิดชิ้นเดียว

ชื่อวิชา	การออกแบบภาชนะน้ำเสหนอบเกอร์		
หน้าที่	โครงการออกแบบภาชนะน้ำเสหนอบเกอร์ เพื่อลดปริมาณขยะ ภาชนะน้ำเสหนอบเกอร์ ชนิดปอนด์		
จำนวน	ภาชนะน้ำเสหนอบเกอร์ ชนิดปอนด์		
30	อาจารย์ผู้สอน	ภาชนะน้ำเสหนอบเกอร์	ปี 2565
	ภาชนะน้ำเสหนอบเกอร์	ภาชนะน้ำเสหนอบเกอร์	ปี 2565

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ขั้นตอนกระบวนการผลิต

4.2.1 การขยายขนาดแบบ เพื่อนำไปผลิตต้นแบบ

เริ่มจากการวัดขนาดจริง แล้วนำมาขยายขนาดเพื่อทำต้นแบบตามร้อยละ การหดตัวของเนื้อดินชนิดที่ใช้ เช่น น้ำดิน PEA ที่เลือกใช้มีการหดตัวอยู่ที่ 15% จะมีวิธีการคิดขนาดขยายดังนี้

สมมติถ้า ต้องการทำจานกลมที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง A เซนติเมตร

น้ำดินหดตัวเหลือ 85% จาก 100%

ต้องการจานขนาด A cm ต้องขยายขนาด $100(A/85) =$ ขนาดขยาย

4.2.2 การทำต้นแบบปูนปลาสเตอร์

ใช้วิธีการกลึงปูน หรือเหลาปูนเพื่อให้ได้รูปทรงต้นแบบตามต้องการ โดยวิธีการขึ้นรูปต้นแบบที่ใช้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของรูปทรง เช่น หากต้องการทรงกลม หรือทรงกระบอก จะใช้วิธีการขึ้นรูปด้วยการกลึงปูน หรือหากเป็นทรงสี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม ก็จะใช้การหล่อปูน และเหลาแต่งปูนจนได้รูปทรงต้นแบบตามต้องการ

4.2.3 การทำแบบพิมพ์ปูนปลาสเตอร์

เป็นขั้นตอนหลังจากที่ได้ต้นแบบมาแล้ว นำต้นแบบมาถอดเป็นแบบพิมพ์ โดยแบบพิมพ์ที่ได้จะมีจำนวนชิ้นมากน้อยเท่าไรนั้น ขึ้นอยู่กับรูปทรงของต้นแบบว่าจะต้องแบ่งแบบพิมพ์จำนวนกี่ชิ้น เพื่อให้ถอดชิ้นงานออกจากแบบพิมพ์ได้

4.2.4 การหล่อหน้าดิน

เริ่มจากการเตรียมหน้าดินโดยนำดินสำเร็จรูปผสมกับน้ำแล้วปั้นให้เข้ากัน โดยนำดินที่ใช้หล่อแบบควรมีค่าความถ่วงจำเพาะ (ถ.พ.) ประมาณ 1.6 – 1.7 จากนั้นจึงนำแบบพิมพ์ปูนปลาสเตอร์ที่ตากแห้งแล้วมาหล่อหน้าดิน ในกรณีที่หล่อกลงเมื่อได้ความหนาดินตามต้องการจึงเทน้ำดินออก แต่หากเป็นกรณีหล่อต้นไม้อาจจำเป็นต้องเทน้ำดินออกเมื่อชิ้นงานดินแห้งดีแล้วจึงถอดออกจากแบบพิมพ์ โดยเนื้อดินที่ใช้เป็นดินสำเร็จรูปของบริษัท คอมพาวด์เคลย์ จำกัด ชื่อสูตร PEA ในกลุ่ม Semi Porcelain

4.2.5 การแต่งชิ้นงานดินดิบ

เป็นขั้นตอนการตกแต่งชิ้นงานดินดิบให้เรียบร้อยทำอะไร

4.2.6 การเผาดิบ

เป็นขั้นตอนการเผาชิ้นงานดินดิบ ที่อุณหภูมิ 900 องศาเซลเซียส

4.2.7 การตกแต่งสี และเคลือบชิ้นงาน

เป็นขั้นตอนการตกแต่งชิ้นงานหลังเผาดิบแล้ว โดยแบ่งเป็นชิ้นงานที่ต้องมีสองสี เช่น ชิ้นงานที่ด้านในเป็นสีขาว ส่วนด้านนอกเป็นสีส้ม เป็นต้น จะต้องพ่นสีได้เคลือบสีส้มด้านนอกของชิ้นงานก่อน แล้วจึงนำชิ้นงานไปเคลือบใส ส่วนชิ้นงานที่ต้องการสีขาวทั้งชิ้นงาน สามารถเคลือบใสทั้งชิ้นงานได้เลย โดยเคลือบใสที่ใช้เป็นเคลือบใสสำเร็จรูปของ บริษัท คอมพาวด์เคลย์ จำกัด สำหรับเผาที่อุณหภูมิ 1280 องศาเซลเซียส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.8 การเผาเคลือบชิ้นงาน

เป็นขั้นตอนการเผาเคลือบชิ้นงานด้วยเตาแก๊ส อุณหภูมิ 1280 องศาเซลเซียส บรรยากาศการเผาแบบ รีดักชัน (Reduction)

4.2.9 การติดยรูปลอก

เป็นขั้นตอนการตกแต่งชิ้นงานหลังเผาเคลือบแล้วด้วยรูปลอก โดยมีวิธีการคือ นำรูปลอกที่ได้จากการสั่งทำมาตัดตามแบบและขนาดที่ต้องการ จากนั้นนำไปแช่น้ำประมาณ 2 นาที รูปลอกจะสามารถเคลื่อนออกจากกระดาษสติ๊กเกอร์ได้ นำรูปลอกนั้นมาวางลงบนภาชนะตามตำแหน่งที่ได้กำหนดไว้ ใช้ผ้าหรือฟองน้ำลูบรูปลอกให้ทั่วเพื่อไล่อากาศที่อยู่ภายในออก จนรูปลอกติดสนิทกับภาชนะ

4.2.10 การเผารูปลอก

เป็นขั้นตอนการเผารูปลอกให้ติดสนิทกับตัวภาชนะ โดยเผาภาชนะที่ติดยรูปลอกเรียบร้อยแล้วด้วยเตาไฟฟ้า ที่อุณหภูมิ 800 องศาเซลเซียส

4.3 ภาพถ่ายผลงานขั้นสุดท้าย

จากผลงานขั้นสุดท้ายที่ได้หลังจากการเผารูปลอกแล้วนั้น ได้นำมาจัดตกแต่งอาหารลงบนภาชนะ ตั้งแต่ภาชนะแบ่ง ภาชนะผสม ภาชนะอบ ตลอดจนภาชนะนำเสนออาหารชุดต่างๆ เพื่อแสดงลักษณะการใช้งานคู่กับอาหาร และหน้าตาของภาชนะเมื่อจัดตกแต่งอาหารลงไป

ภาพที่ 314 ชุดภาชนะแบ่งสำหรับวัตตุติบแห้ง

ที่มา : แพ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 315 ชุดภาชนะแบ่งสำหรับวัดฤทธิมน้ำ
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 317 ชุดภาชนะผสม
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 318 การใช้งานภาชนะผสม
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 319 ภาชนะอบ
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 320 การใช้งานภาชนะอบ
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

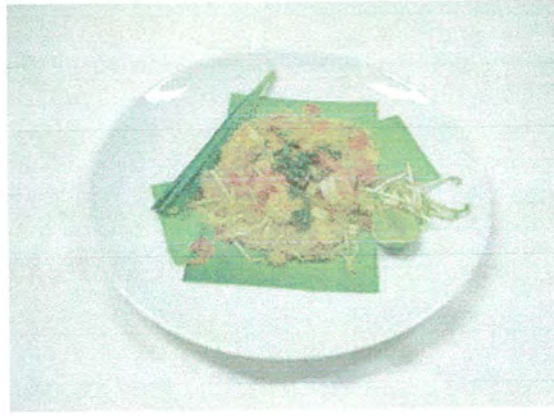
ภาพที่ 321 ชุดภาชนะเสนอเบเกอร์
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 322 ชุดภาชนะขนมไทย
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 323 ชุดภาชนะนำเสนอาหารไทย
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 324 การใช้งานภาษาแนะนำเสนออาหารไทย ประเภทแห้ง

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

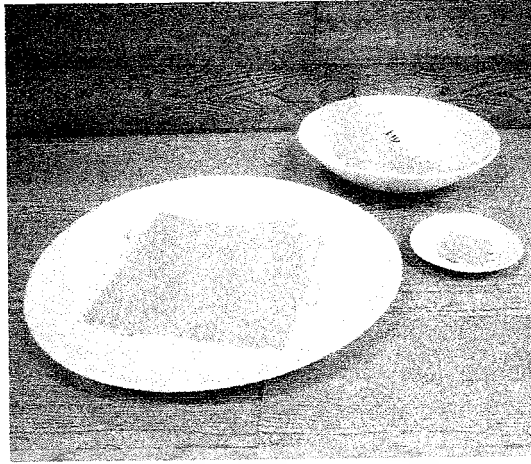

ภาพที่ 325 การใช้งานภาษาแนะนำเสนออาหารไทย ประเภทน้ำ

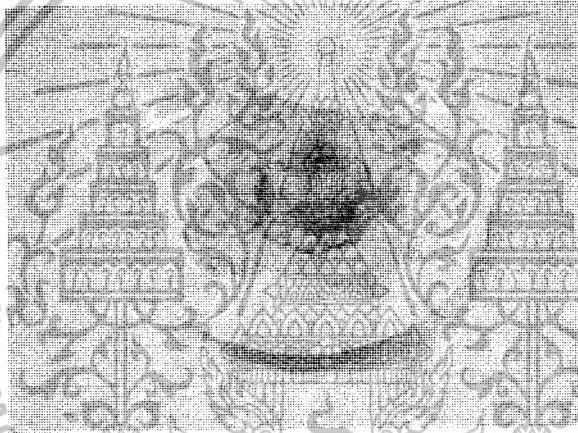
ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 326 การใช้งานภาษาแนะนำเสนออาหารไทย ประเภทน้ำจิ้ม

ที่มา : เพิ่มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

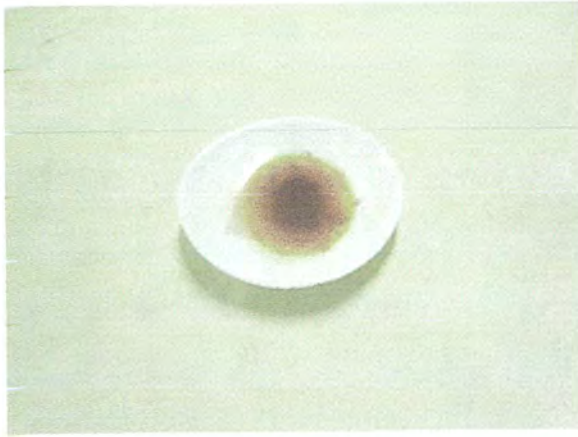
ภาพที่ 327 ชุดภาชนะนำเสนออาหารจีน
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 328 การใช้งานภาชนะนำเสนออาหารจีน ประเภทแห้ง
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

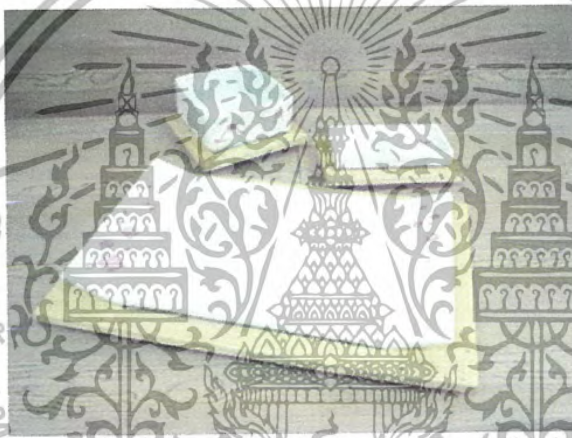

ภาพที่ 329 การใช้งานภาชนะนำเสนออาหารจีน ประเภทน้ำ
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ธิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 330 การใช้งานภาชนะนำเสนออาหารจีน ประเภทน้ำจิ้ม

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 331 ชุดภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่น

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 332 การใช้งานภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่น ประเภทแห้ง

ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 333 การใช้งานภาชนะนำเสนอาหารญี่ปุ่น ประเภทน้ำ
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 334 การใช้งานภาชนะนำเสนอาหารญี่ปุ่น ประเภทน้ำจิ้ม
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 335 ชุดภาชนะนำเสนอาหารตะวันตก
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิติ เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 336 ชุดภาชนะนำเสนออาหารตะวันตก ประเภทแห้ง
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิตี เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 337 ชุดภาชนะนำเสนออาหารตะวันตก ประเภทน้ำ
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิตี เกษแก้ว พ.ศ. 2552

ภาพที่ 338 ชุดภาชนะนำเสนออาหารตะวันตก ประเภทน้ำจิ้ม
ที่มา : แฟ้มภาพส่วนบุคคล ชิตี เกษแก้ว พ.ศ. 2552

จากการนำผลงานขั้นสุดท้ายมาใช้งานจริง พบว่าภาชนะแบ่งที่มีการแบ่งลักษณะการใช้งานเป็นแห้งและน้ำ รวมถึงแบ่งเป็น 3 ขนาดตามปริมาณวัตถุดิบนั้น ช่วยให้การเตรียมวัตถุดิบในการเรียนทำอาหารมีความสะดวกมากขึ้น การจัดเรียงภาชนะบนโต๊ะมีความเป็นระเบียบสวยงาม มีความน่าสนใจจากรูปร่าง และสีสันทที่ใช้ในการออกแบบ

ภาชนะผสม และภาชนะอบสามารถเข้าเป็นชุดเดียวกันกับภาชนะแบ่งได้ตามจุดประสงค์ในการออกแบบ ในส่วนของการใช้งานนั้นสามารถตอบสนองความต้องการในการใช้งานได้อย่างครบถ้วน

ชุดภาชนะนำเสนออาหารแต่ละชุด ได้แสดงความโดดเด่นเฉพาะตัวของแต่ละชุดออกมาได้เป็นอย่างดี มีความสวยงาม น่าสนใจ ตามลักษณะที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละชุดภาชนะนำเสนออาหาร โดยเมื่อใช้งานร่วมกับการจัดอาหารเพื่อนำเสนอแล้วยังส่งเสริมให้อาหารดูเด่น และสวยงาม น่ารับประทานมากยิ่งขึ้น

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 สรุปผลการออกแบบ

การออกแบบชุดภาชนะเพื่อการเรียนการสอนทำอาหาร สำหรับโรงเรียนสอนทำอาหาร เอปี้ซี คุกกิ้ง สตูดิโอ ในครั้งนี้ได้นำเอกลักษณ์ของภาชนะอาหารที่ทันสมัย มีเอกลักษณ์โดดเด่น หลากหลายชนิดและวัสดุ มาออกแบบเป็นชุดภาชนะต่างๆเพื่อให้เข้ากับลักษณะของโรงเรียน และผู้เรียน โดยเห็นความทันสมัย และกลุ่มวัยรุ่น โดยนอกจากรูปทรงแล้วนั้นยังมีการเลือกใช้สีให้สอดคล้องไปด้วยกันกับรูปทรงโดยใช้สีทันสมัย ได้แก่ สีเหลือง สีส้ม ในชุดภาชนะแบ่ง ภาชนะผสม สีน้ำตาลอ่อน สำหรับภาชนะอบ และในส่วน ของชุดภาชนะนำเสนอได้ใช้สี รวมถึงลวดลายตกแต่งที่แตกต่างกันออกไป เพื่อสร้างจุดเด่นในภาชนะนำเสนอแต่ละชุด โดยชุดภาชนะนำเสนออาหารเบเกอรี่ใช้การตกแต่งลายขอบ ลายที่ใช้มีที่มาจากเบเกอรี่ชนิดต่างๆ ใช้สีทันสมัย ชุดภาชนะนำเสนออาหารประเภทขนมไทย ใช้การแกะลายคล้ายใบตองพาดตรงกลางภาชนะนำเสนออาหารขนมไทยประเภทแห้ง ให้มีพื้นสีเขียว ส่วนภาชนะนำเสนอขนมไทยประเภทน้ำใช้การแกะลายคล้ายใบตองบริเวณด้านนอกของภาชนะ และเป็นสีเขียวเช่นเดียวกับภาชนะนำเสนอขนมไทยชนิดแห้ง ชุดภาชนะนำเสนออาหารไทยใช้การตกแต่งรูปลวดลายใบตองสีเขียว วางส่วนกลางภาชนะ ชุดภาชนะนำเสนออาหารจีนใช้การตกแต่งรูปลวดลายเป็นอักษรจีนสีแดงถูกวางทับด้วยกระดาษสีชมพู วางส่วนกลางภาชนะ ชุดภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่นใช้การตกแต่งรูปลวดลายสีชมพูเป็นลวดลายภูเขาไฟฟูจิ ดอกซากุระ และเด็กญี่ปุ่น ชุดภาชนะนำเสนออาหารตะวันตก ใช้การตกแต่งรูปลวดลาย ที่มีที่มาจากรูปเหมือนสัญลักษณ์ของร้านอาหารฟาส์ฟู้ด โดยนำมาจัดเรียงเป็นลวดลายใหม่สีน้ำตาลตกแต่งลวดลายด้วยสีเหลืองและสีแดง

อย่างไรก็ตาม ในขั้นตอนการผลิตชิ้นงานยังคงพบปัญหา และอุปสรรคต่างๆหลายประการด้วยกัน ได้แก่ ปัญหาการเผาเคลือบแล้วภาชนะมีการหลุดตัวหรือบิดเบี้ยวพบในภาชนะขนาดใหญ่เป็นส่วนมาก หรือภาชนะที่มีขอบยื่นออกมาจากตัวภาชนะมาก ซึ่งปัญหาการเผาแล้วสีใต้เคลือบมีสีผิดเพี้ยนไปเช่น สีเหลือง และสีเขียว อาจเนื่องจากการเผาแบบรีดักชัน และอุณหภูมิที่ใช้ในการเผาสูง แต่สามารถแก้ปัญหาบางประการได้จนผลงานสุดท้ายที่ได้นั้นเป็นไปตามการออกแบบทุกชิ้นงาน

5.2 ข้อเสนอแนะของนักศึกษา และอาจารย์

5.2.1 ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

จากการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้พบว่า การจัดการแบ่งเวลาหลังจากหัวข้อผ่านการอนุมัติแล้วมีความสำคัญมาก การแบ่งเวลาการทำงานที่ดีจะช่วยให้การทำงานในขั้นตอนต่อไปมีความสะดวกและง่ายขึ้น การให้เวลากับการออกแบบจะช่วยให้ได้งานที่พัฒนาจนถึงระดับที่พอใจ จากนั้นการไปส่งแบบที่โรงงานการสื่อสารกับช่างทำแบบมีความสำคัญมาก หากมีการสื่อสารที่ถึงงานจะสามารถสำเร็จได้โดยไว และเรียบร้อย เมื่อแบบบางชิ้นงานมีปัญหาในการผลิต เราจะต้องเป็นผู้แก้ปัญหาโดยต้องรับฟังคำแนะนำของช่างผู้ทำแบบ และเลือกจะใช้วิธีการใดแก้ปัญหา เพื่อให้แบบของชิ้นงานไม่ถูกเปลี่ยนไปเป็นคนละแบบกับที่ต้องการ ตลอดระยะเวลาการทำงานชิ้นงานจะมีความต่าง ๆ นานาที่พบ ทั้งปัญหาที่คาดไว้ หรือไม่ได้คาดไว้ก็ตาม เช่น ชิ้นงานบิดหรือหลุดตัวหลังการเผา สีชิ้นงานผิดเพี้ยนไป ทำให้ต้องประสานงานกับช่างทำแบบเป็นระยะ เพื่อคอยแก้ปัญหาเหล่านี้ และเมื่อได้ชิ้นงานแล้ว ต้องรีบวัดขนาดชิ้นงานหลังเผาเคลือบ และสั่งทำรูปลอกทันที เนื่องจากระยะเวลาในการทำรูปลอกที่ช่างทำรูปลอกใช้นั้น อาจกินเวลา 2-3 วันในกรณีที่รูปลอกมีปริมาณน้อย หากรูปลอกมีปริมาณเยอะอาจต้องใช้เวลาในการทำ 6-7 วัน ซึ่งหากเผื่อเวลาไม่ดีอาจทำให้ได้รูปลอกไม่ทันใช้งาน ดังนั้นการจัดการเวลาที่ดี การสื่อสารที่ดี รวมถึงการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลระดับต่างๆ มีความสำคัญอย่างมากไม่น้อยไปกว่าความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบ

ด้านการออกแบบ มีความพอใจกับรูปแบบของชุดภาชนะแบ่ง ภาชนะผสม และภาชนะอบที่ออกมา แต่ในส่วนของชุดภาชนะนำเสนอเน้นอยากเพิ่มเติมในส่วนของการให้มีลูกเล่นในการใช้งานเพื่อให้อ่านน่าสนใจ โดดเด่น รวมถึงรูปทรงที่อยากให้ความแปลกใหม่ ดึงดูดความสนใจมากกว่านี้

5.2.2 ข้อเสนอแนะของอาจารย์

จากข้อเสนอแนะของอาจารย์ และคณะกรรมการนั้นมีอยู่หลายประการด้วยกันทั้งในเรื่องของการออกแบบ การผลิตชิ้นงาน และการออกแบบรูปลอก สามารถสรุปพอสังเขปได้ดังนี้

ด้านการออกแบบชิ้นงาน ภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่น ประเภทแห้ง อาจมีขนาดใหญ่เกินไป เมื่อเทียบกับภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่นภายในชุดเดียวกัน ภาชนะนำเสนออาหารตะวันตก ประเภทน้ำมีความลึกของภาชนะน้อยเกินไป

ด้านการผลิตชิ้นงาน สีที่ใช้เมื่อเผาเคลือบแล้วหลายชิ้นมีลักษณะด้าน ไม่เงางาม ควรผสมเคลือบลงไปเนื้อสีเล็กน้อยจะช่วยให้เพิ่มความเงางามให้พื้นผิวหลังเผาเคลือบชิ้นงานได้

ด้านการออกแบบรูปลวดลาย สีของรูปลวดลายในชุดภาชนะนำเสนออาหาร ตะวันตกมีความเข้ม และน้ำหนักของสีมากเกินไป อาจทำให้ลวดลายมีความโดดเด่นเกินกว่าอาหารภายในจานได้ ลวดลายของรูปลวดลายที่ใช้ในภาชนะนำเสนออาหารญี่ปุ่น ประเภท น้ำตุนมีความเด่นของลายน้อยกว่าภาชนะภายในชุดอีก 2 ใบ อาจออกแบบลวดลายอื่น หรือ หาดำแหน่งในการวางลายใหม่

ประวัติการศึกษา

ชื่อ นาย ธิติ นามสกุล เกษแก้ว

วุฒิการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา

สถานศึกษา โรงเรียนศรีวิกรม์ ปีที่สำเร็จการศึกษา 2547

